

அகஸ்தியர்

சிமுத கலைக்ஞானம்-1200

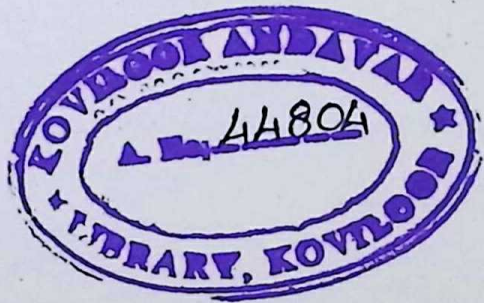
Acc.No: A4804
R 689

தாமரை நூலகம், சென்னை - 26.

அகஸ்தியர் அமுதகலை ஞானம்-1200

பதிப்பாசிரியர்

ஆர்.சி.மோகன்

தாமரை நூலகம்

7, என். ஜி. ஓ. காலனி 3வது தெரு
வடபுழனி, சென்னை - 600 026
தொலைபேசி எண் - 044 - 23620249

தாமரை வெளியீடு எண்	: 71
முதல் பதிப்பு	: பிப்ரவரி 1992
இரண்டாம் பதிப்பு	: மே 1996
மூன்றாம் பதிப்பு	: ஜனவரி 2010
நான்காம் பதிப்பு	: டிசம்பர் 2012
ஐந்தாம் பதிப்பு	: ஆகஸ்ட் 2017
ஆறாம் பதிப்பு :	: அக்டோபர் 2024

நூலைப்பற்றி

நூலின் பெயர்	: அகஸ்தியர் அமுதகலை நூலம்-1200
பதிப்பாசிரியர்	: ஆர். சி. மோகன்
வெளியிட்டோர்	: தாமரை நூலகம் 7, என். ஜி. ஓ. காலனி வடபழனி, சென்னை - 26.
பதிப்பு ஆண்டு	: அக்டோபர் 2024
உரிமை	: பதிப்பகத்திற்கு
நூல் வடிவம்	: டெமி
அச்சத்தாள்	: 16 கி.வெள்ளைத்தாள்
எழுத்துக்கள்	: 11 புள்ளி
மொத்த பக்கங்கள்	: 300
பிரதிகள்	: 1200
நூல் விலை	: ரூ.190.00
அச்சிட்டோர்	: கிரியேட்டிவ் ஆப்செட் நுங்கம்பாக்கம், சென்னை -34

பதிப்புரை

சித்தர்களிலே முதன்மையானவர் அகஸ்தியர். இவர் பெருமைகளைச் சொல்லப்போகா! அதேபோல் இவர் எழுதிய - எழுதியதாகச் சொல்லப்படும் - நூல்களும் ஏராளம்.

அமுதகலைஞானம் 1200 என்ற இந்நூல் அகஸ்தியர் பெருநூல் காண்டம் என்னும் பனிரெண்டாயிரத்தின் சுருக்கம் என்று கூறுகிறார். அப்படியென்றால் இதன் சிறப்பைப் பற்றிக் கூறுவது மிகை. அகஸ்தியர் பெருநூல் காண்டத்தையும் வெளியிட முயற்சித்து வருகிறோம்.

இந்த நூலின் பழைய அச்சப் பிரதிகள் இரண்டு கிடைத்தன. ஒன்று சித்தர் அன்பர் திரு M.K. ராதா கிருஷ்ணன் அவர்கள் மூலமும் இன்னொன்று ஆவடியில் வசிக்கும் டாக்டர் மிஸஸ் பார்வதி N.சர்மா M.D. அவர்கள் மூலமும் கிடைத்தன. இரண்டையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்துக் கூடுமானவரை பிழைகளை நீக்கி இந்நூலைத் தயாரித்திருக்கிறோம். பழைய அச்சப் பிரதிகளைக் கொடுத்து உதவிய பெருந்தகையார்களுக்கும் வரிகளைப் பிரித்துத் தெளிவாக எழுதி உதவிய நங்கநல்லூர் கோவிந்தராஜன் அவர்களுக்கும் நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். குறுகிய காலத்தில் அச்சிட்டுக் கொடுத்த பிரேம் பிரேஸ் - M.K.சாமி அவர்களின் உதவியையும் குறிப்பிட வேண்டும்.

பெருமைக்குரிய இந்த நூலைப் படித்துக் குறை நிறைகளைச் சுட்டிக் காட்டிப் பேருதவி புரியவேண்டுமென வாசக அன்பர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

எஸ்.பி. ராமச்சந்திரன்
பதிப்பாசிரியர்

பொருளடக்கம்

	பக்கம்		பக்கம்
காப்பு	9	முப்பூவின் மகிமை	31
நூல் பதனம் செய்ய	11	நூற்பெருமை	32
பூரண மகிமை	11	பஞ்சபூத மெழுகு	33
வாதத்திற்கு கருவுரைத்தல்	12	கெந்தக மெழுகு	34
சிதம்பர சக்கரமகிமை	14	தாளக மெழுகு	35
நாற்பத்து முக்கோணம்	15	லிங்கரச மெழுகு	35
பூரணதரிசன மகிமை	16	ஆனைக்கல் சத்து மெழுகு	36
காள அளவு கூறல்	16	அபக்குவர்களிவரெனல்	37
சுடாட்சர மகிமை	17	நாகக்கட்டு	38
விநாயக சக்கரம்	18	துருசு சுன்னம்	39
மானத பூஜை	18	ரசமணி	40
இரவி மண்டலம்	19	வழலைநாத முப்பூ சுன்னம்	40
பஞ்ச பூதாதி வகை		அரிதாரக்கட்டு	41
உரைத்தல்	19	நாகரசக்கட்டு	42
முப்பூ விபரம்	20	சீனமாதி சுன்னம்	43
பூ நீற்றுக் காட்டு	22	நாகரச சுன்னம்	44
சுவுக்காரக் கட்டு	23	துரிசு முப்பூச் சுன்னம்	45
கற்பூரக்கட்டு	23	வழலை முப்பூச்சுன்னம்	47
துரிசுக்கட்டு	23	சுவுக்காரப்போக்கு	48
முக்கட்டுச்சுன்னம்	24	சுவுக்காரமிருக்குமிடம்	49
கருவங்கச்சுன்னம்	25	வேறு-சுவுக்காரகட்டு	50
கற்பூரச் சுன்னம்	25	வேறு-சுவுக்காரகட்டு	51
கெந்தகச்சுன்னம்	26	வெண்சாரைக் கற்பம்	52
பூமிநாதம்	26	கருநெல்லி கற்பம்	52
செயநீர்	27	சுவுக்கார கற்பம்	53
யோகமுறை கூறுதல்	28	கல்லுப்புக்கட்டு	54
கொள்ளும் பொருள்	29	தாரக்கட்டு	56
தள்ளும் பொருள்	30	அகஸ்தியர் புலஸ்தியருக்கு	
ஆகாச ஜெயநீருப்பு	30	தமது அனுபவமுரைத்தல்	57
பஞ்சாட்சர மகிமை	30	சித்தர்கள் குலமும்	
முப்பூவின் பெயர்	31	பாடிய நூல்களும்	60

நாதரிஷியை அழைத்தல்	61	ருத்திர சாப நிவர்த்தி	91
நாதரிஷியை சபித்தல்	62	ஆறாதாரசாபநிவர்த்தி	92
நாதரிஷி வரலாறு	62	தத்துவ சாபநிவர்த்தி	92
பூமிநாதம்	64	காந்தி கருச்சுன்னம்	92
விந்துநாதம்	65	ஏமரசக் களங்கு	94
நவச்சாரக்கட்டு	66	களங்கு செந்தூரம்	95
நாகக்கட்டு	66	நாகக்கட்டு	98
பரையுப்புக் கட்டு	68	பூரண தயிலமெழுகு	99
புசண்டருக்குச் சொன்ன		நாக களங்கு	99
தாரக்கட்டு	69	அஞ்சனம்	101
தாளக மெழுகு	70	அரிதார மை	101
புசண்டரிஷி கற்பம்	70	மைபோடும் வகை	102
சூதமுனி கற்பம்	71	அன்ன பேதி மை	102
பிரமரிஷி கற்பம்	73	செப்பு மை	103
பராசாரிஷி கற்பம்	75	அறுவகைச் சரக்கு மை	104
ஆறாதாரம்	76	பேரண்ட மை	106
ரோமரிஷி வேதை	78	அறுபத்து நாலு சித்து	109
பிரமரிஷி கற்பம்	79	பிரவதிகச் சித்து	112
பூமியுப்பு மகிமை	80	இதமதிகச் சித்து	112
காரீயக்கட்டு	81	பிறையதிகச் சித்து	113
சாதிலிங்கக்கட்டு	81	அங்கிச சித்து	113
சாதிலிங்கக் களங்கு	81	சுக்கில சித்து	114
காரீயபற்பம்	82	பிரமகுலச் சித்து	114
பாஷாண பற்பம்	83	பெண்மயச் சித்து	115
பாஷாணக்கட்டு	83	பலமுலச் சித்து	116
வன்னி கற்பம்	84	ஈசுவரகுலச்சித்து	117
பாஷாணக்கட்டுருக்கு	85	விஷ்ணுகுலச் சித்து	118
அமிர்தசஞ்சிவி	86	அசுரகுலச்சித்து	119
பொரிக்கார கற்பம்	87	தானியச் சித்து	120
நந்தி உப்பு	87	பிரமாத்ரி சித்து	122
உப்பு மெழுகு	88	அணுமாத்ரி சித்து	122
சதாசிவஉப்பின்மெழுகு	89	விசுவாதி சித்து	123
நவக்கிரக சாபநிவர்த்தி	90	சித்திர சித்து	125
பிரம்ம சாப நிவர்த்தி	91	சிவநிசிச்சித்து	126
விஷ்ணுசாப நிவர்த்தி	91	அருணசித்து	127

பருதிவிம்பச்சித்து	127	வாடை சித்து	147
மதிருபச்சித்து	128	நனையாத சித்து	147
சருவகுலச்சித்து	129	வாயு ஸ்தம்பன சித்து	147
மோகினிச்சித்து	129	வினோத வித்தை	148
விரோதமயச்சித்து	130	இக்கோலச்சித்து	149
விசுர்தரசச்சித்து	131	அரவின் சித்து	150
காருபசித்து	131	மனத்தியக்கச்சித்து	150
அன்பு நிலைச்சித்து	132	முத்துநிருஞ் சித்து	151
விசையபரச்சித்து	132	தீயெரியுஞ் சித்து	152
செயுபசித்து	134	தீயழியுஞ் சித்து	152
மதனகேளிச்சித்து	135	வழி நடக்குஞ் சித்து	153
தும்பிவனச்சித்து	136	அடக்கும் மதிச்சித்து	153
பரிநகுலச்சித்து	136	ஞான மார்க்கம்	154
வகாரமயச்சித்து	137	குரு முறை	159
சாத்துவிகச்சித்து	138	கோகரணம்	161
தாம்பிரத்தின் சித்து	138	கெசகரணம்	161
ஜலபேதி சித்து	139	சத்ரு மாரணம்	162
அசுவதியின் சித்து	140	வசியம்	164
சிங்கமுக சித்து	140	சீன வைப்பு	165
ரிஷபமுக சித்து	140	பூர வைப்பு	165
சித்து மிகச்சித்து	141	வெண்கார வைப்பு	166
பரம்பரச்சித்து	141	சார வைப்பு	167
பஞ்சிகரணச்சித்து	141	துரிசு வைப்பு	168
உத்திகருச்சித்து	142	பாஷாண வைப்பு	169
உரு மறைப்பு	142	கெந்தி பாஷாணம்	171
வெற்றி மனச்சித்து	142	கெவுரி பாஷாணம்	172
மதுர கேளிச்சித்து	143	சவ்வீர வைப்பு	173
மாமோகச்சித்து	144	தொட்டிப் பாஷாண	
அதிமோகச்சித்து	144	வைப்பு	176
விதனம் வசியச்சித்து	144	சிங்கி முறை	177
ஜால சித்து	145	சிங்கி மெழுகு	178
ஜல ஸ்தம்பன சித்து	145	காயாதி கற்பம்	
அக்கினி ஸ்தம்பன சித்து	146	வல்லாரை	179
மாரணத்தின் சித்து	146	கடுக்காய் கற்பம்	179
பேதனத்தின் சித்து	146	பத்தியம்	180

லிங்கக் கட்டு	180	அறிவு கூறல்	212
நாக முறை	181	திரிகடுகு லேகியம்	213
பெரியோர் மகிமை	183	திரிகடுகு கஷாயம்	213
சமாதியிடம்	184	சுரத்துக்குத் தயிலம்	214
முப்பூ முடிக்கும் வகை	185	நீரிழிவுக்குக் கஷாயம்	214
ஆதியுப்பு	185	நீரிழிவுக்கு லேகியம்	214
நாத விந்து உப்பு	186	கஸ்தூரி தைலம்	216
நாதாந்த வழலை	188	க்ஷயத்துக்கு கஷாயம்	216
முப்பூச் செயநீர்	189	க்ஷயத்துக்கு லேகியம்	217
மெழுகு வகை	190	க்ஷயத்துக்கு தயிலம்	217
செந்தூர வகை	191	குன்மத்துக்கு லேகியம்	218
பற்ப வகை	192	மிளகு தயிலம்	219
நடுவணை அமுது	194	மூலத்துக்கு மூலிகை	220
பூரண மகிமை	194	மூலத்துக்குத் தயிலம்	220
அபக்குவர் தன்மை	195	கெற்பவியாதி போக	221
தாளகக்கட்டு	197	கெற்பவாய்வுக்கு உப்பு	222
சத்துரு வசியம்	199	கெற்பமுண்டாக எண்ணெய்	222
சத்துரு மாரணம்	199	குஷ்டத்துக்குத் தயிலம்	223
பூரண பூசை	200	சொரி சிரங்குத் தயிலம்	224
கற்பத்துக்குப் பத்தியம்	201	பேதிக் குழம்பு	224
காய வகை	203	நவச்சார பேதி	225
அரிதார பற்பம்	204	அகஸ்தியர் குழம்பு	226
துரிசு செந்தூரம்	204	வயித்தியனைத் தர்க்கித்தல்	229
தாம்பிர பஸ்பம்	204	பஞ்சகன்னக் குகை	230
கெந்தக பஸ்பம்	206	ஒளஷத முடிக்கும் மாதங்கள்	231
சாதிலிங்கக்கட்டு	206	தொழில் முறை	232
பூரணாதி லேகியம்	207	ஒளஷத பரீட்சை	232
வேறுலேகியம்	207	சிவ வேடம்	233
சாராய தோஷம்	208	வாசியடக்க	235
களளின்தோஷம்	208	செந்தூர முறை காந்தம்	235
புத்தி கூறல்	209	அயத்தின் ஈயம்	236
துஷ்டரைத் தண்டித்தல்	209	காந்த சத்துச் செந்தூரம்	237
பேய்ச் சுறாத் தயிலம்	210	செந்தூரத்திற்கு அனுபானம்	238
வவ்வால் தயிலம்	210	சலாசத்து பஸ்பம்	239
அப்பிரகப் பொடி	211	அப்பிரக சத்து	240

பொன் நிமிளைச் சத்து	242	ஆதி பிண்டத் தயிலம்	274
தாளகச் சத்து	244	அஷ்டகன்மச் சிலை	276
நாகச் செந்தூரம்	246	ஸ்தம்பனம்	276
கருவங்கச் செந்தூரம்	248	மோகனம்	277
தாம்பிர செந்தூரம்	249	வசியம்	278
மாத்திரை	250	மாரணம்	279
கலிக்கம்	251	உச்சாடனம்	279
வேறு - கலிக்கம் -	252	ஆக்ருஷ்ணம்	280
காயாதி கற்பமுண்ணும்		வித்துவேஷணம்	281
பக்குவம்	253	பேதனம்	282
பூசிக்கும் வகை	254	சத்திசிவம்	284
சத்தி சிவ பூசை	255	மேரு பூசை	285
மனோன்மணி பூசை	256	பிரமணிஷ்டை	285
பரத்தின் பூசை -		விஷ்ணு நிஷ்டை	286
காயாதி கற்பம்	257	ருத்திர நிஷ்டை	287
பூரண கற்பம்	258	மகேசுவர நிஷ்டை	289
அமுதரச கற்பம்	259	சதாசிவ நிஷ்டை	290
மேரு கற்பம்	260	மூலாதாரம்	292
வல்லாரைச் சூரணம்	262	கவாதிஷ்டானம்	292
வல்லாரை மெழுகு	262	மணி பூரகம்	292
அகஸ்தியர் தன்		அனாகதம்	293
வரலாறுருரைத்தல்	263	விசுத்தி	293
நவந்த வெண்ணெய்	266	ஆக்கினை	293
அண்ட மெழுகு	266	மதிநேர்மை	293
ஐங்கோலத் தயிலம்	270	ரவிநேர்மை	294
ஏரழிஞ்சித் தயிலம்	271	அக்கினி நேர்மை	294
அமுர்தரச மெழுகு	272	நாலுள் அடக்கம்	295
மும்மண்டலம்	273	ரோமரிஷி வகார	
ஆதியண்ட கற்பம்	273	சூத்திரம் - 16	297

உ

அகஸ்தியர் அமுதகலைக் ஞானம் 1200

காப்பு

ஆதிபரா பரத்தினுட கிருபை கூர்ந்து
அப்பனே மனோன்மணியைத் தொழுது போற்றிச்
சோதியெனும் கமலமலர் அமுதம் கொண்டு
சுந்தரம் போல் வாதத்திலட்சங் காப்பு
நீதிபெற வைத்தியத்தில் இரண்டு லக்ஷம்
நிலைத்த தொரு சூத்திரத்தில் கோடாகோடி
வாதியென வந்தோர்க்கும் பெரியோர்க்கும்
மனமகிழ்ந்து கருக்குருவாய் வசனித்தேனே.

1

வசனித்தேன் காவியந்தான் ஆயிரத்திரு நூறுக்குள்
வண்மையுள்ள சகலகலைக் ஞானமெல்லாம்
நிசனித்தேன் ஆயிரத்தி இருநூறுக்குள்
நிச்சயமாய்க் கருக்களெல்லாம் இதிலே சொன்னேன்
திசனித்த மந்திரங்கள் சக்கரங்கள்
தீட்சையொடு சரக்கு வைப்புச் செந்தூரங்கள்
பசனித்த பற்பவகை மெழுகு ஜெயநீர்
பாங்கான தாம்பிரமும் சிமிட்டுப் போக்கே.

2

போக்கான இந்திரமாம் மயேந்திரசாலம்
புதுமையுள்ள அஞ்சனமும் வசியப் போக்கும்
நீக்கான மறைப்போடு திலதப்போக்கும்
நேரான மோடியிலே அனந்தப் போக்கும்
வாக்கான பலிதமுள்ள கருவின்போக்கும்
வஞ்சனைகள் பில்லியுட மார்க்கப் போக்கும்
தாக்கான சரியையொடு கிரியைப்போக்குந்
தன்மையுள்ள யோகமுடன் ஞானமாமே.

3

ஞானமுடன் தேகசித்திக் கற்பக் கூறு
 நலமான தீட்சைமுதல் தியானப் போக்கும்
 ஊனான காயாதி கற்பப் போக்கும்
 உண்மையுள்ள முப்பூவின் கருவின் போக்கும்
 தேனான மதிஅமுதம் சமாதி கற்பம்
 சிந்தை மனது ஒன்றான அஷ்டபந்தம்
 கோனான குருவினுட கருணை பெற்றுக்
 கூறினேன் பன்னிரண்டு நூறும்தானே.

4

தானென்ற பன்னிரண்டு நூறுக்குள்ளே
 சகலகலைக் ஞானமெல்லாம் அடக்கிப்பாடி
 தேனென்ற மொழிபோலே இந்த நூலைச்
 சிக்கெனவே சமாதிதனில் வைத்தேனப்பா
 நானென்ற ஆணவத்தால் சித்தர் கூடி
 நலமாக வந்தார்கள் ஒடுக்கந் தன்னில்
 கோனென்ற என்குருவே பூரணமேஜயா
 கும்பமுனி சரணம் என்று கூறினாரே.

5

கூறினசொல் ஏதெனவே என்று நானும்
 குணமாக வந்தோர்க்கு ஆசனங்கள் போட்டு
 மீறினது ஏதெனவே கேட்டேனப்பா
 விளம்பினது ஆயிரத்தி இரு நூறுக்குள்
 தேறினது செகத்தோர்கள் கண்டாரானால்
 சிவசிவா கைலாசம் இடங்கொள்ளாது
 கோரினது என்னவையா என்று கேட்டார்
 குணமான சித்தருக்காம் என்று சொன்னேன்.

6

சொன்னவுடன் அடிபணிந்து சித்தரெல்லாம்
 துன்மார்க்க உலகத்தோர் கண்டாரானால்
 என்னவையா உலகமெல்லாம் சித்தாய்ப்போகும்
 இதற்கு நீ சாபமது ஈவாய் ஈவாய்
 உண்மையுள்ள இந்த நூல் சித்தர்க்கேயாம்
 உலகிலுள் னோர்க் கிந்நூலைச் சித்தர்ஈந்தால்
 நன்மைபெற உதறினால் செந்தீப்பற்றி
 நடுக்கமுடன் அவன்சிரசு தெறித்துப்போமே.

7

போமென்று சொன்னவுடன் சித்தரெல்லாம்
 புகழான இந்நூலைப் பதனம் பண்ணி
 நாமென்ற ஆணவத்தை ஒடுக்கிக் கொண்டு
 நலமான இந்நூலைக் குகைக்குள் வைத்து

அகஸ்தியர்

11

தேனென்ற அமுதம்போல் எடுத்துப் பார்த்து
 சிவசிவா மறுபடியும் குகைக்குள் வைத்து
 கோனென்ற குருவைப்போல் இந்த நூலை
 குருநூல் போல் அவரவர்கள் பணிந்திட்டாரே.

8

நூல் பதனம் செய்ய

பணிந்திட்ட இந்நூலைப் புலத்தியாகேள்
 பார்தனிலே ஒருவருக்கும் பகரவேண்டாம்
 கனிந்திட்ட பூஷணம்போல் இந்த நூல் மைந்தா
 கருவான பொருளெனவே கருத்துள் வைத்து
 துணிந்திட்ட மனம் போலே குருவைக்காரு
 சொல்லாத பூரணத்தில் சொக்கி யேறு
 அணிந்திட்ட வாசியினால் அறிவைப்பற்றி
 அரகரா பூரணத்தின் அருள் தான்பாரே.

9

அருளான குருபதத்தை அழுத்திப்பாரு
 அழுத்தி முனையாகையிலே அருள் தான்காணும்
 இருளான மாய்கைதான் அறுத்துநீயும்
 இன்பமுள்ள பூரணத்தை இயல்பாய்க்கொண்டு
 மருளான புத்திதனை அறுத்துத்தள்ளு
 மதியான சந்திரனைக் கருத்தில்சேரு
 உருவான பூரணத்தில் உரிமை வைத்து
 உண்மையுடன் பூரணத்தை உன்னிப்பாரே.

10

பூரண மகிமை

உன்னுவது எவ்விடமென்று உகந்து கேளு
 உண்மையுடன் சொல்லுகிறேன் உனக்காய் மைந்தா
 நண்ணுவது அகாரமடா ஐயா ஐயா
 நலமான அகாரமொடு உகாரம் ரண்டு
 சொன்னபொருள் இவையும் ஒன்றாய்க் கூடும்போது
 துருவமுள்ள ஒங்காரம் நீதானாச்சு
 இன்னமொன்று சொல்லுகிறேன் புலத்தியாகேள்
 இரவி மதியும் அற்றவிடம் நீதான் ஆச்சே.

11

நீயென்று சொல்வது தான்யார் என்றாக்கால்
 நிச்சயமாய்ச் சொல்லுகிறேன் புலத்தியாகேள்
 கோனென்ற குருவாகும் திருவுமாகும்
 குருவிருக்கும் ஆயிரத்துஎட்டு இதழும் ஆகும்

தேனாகும் அமிர்தரசப் பூரணமே யாகும்

சிதம்பரத்தின் சூக்ஷ்மாதி சூக்ஷ்மமாகும்

ஊனென்ற நாதமுடன் விந்துவாகும்

உண்மையென்றே பொருளாகும் ஊமையாமே.

12

ஊமைஎன்ற பொருளேது ஐயா ஐயா

உண்மையுடன் எந்தனுக்கு உரைக்க வேணும்

ஆமையென்ற அகாரமடா உகாரம் ரண்டும்

அருள் பெருகிக் கூடினது மவுனமாகும்

சீமைஎங்குத் திரிந்ததனால் மவுன மாமோ

சிவாயகுரு தேசிகனைக் கண்டால் காணும்

தூமையென்ற சொல்லதினால் ரோஷம் பெற்ற

துரோகியிடம் சொல்லாதே நூலைப்பாரே.

13

நூல்பார்த்தால் பூரணநூல் தன்னைப்பாரு

நுண்மையுள்ள தீட்சையதின் நுணுக்கம் பாரு

கால்பார்த்து ஏறுதற்குக் கருவைப்பாரு

கருத்து வைத்து இந்நூலைக் கருவாய்ப் பாரு

சொல்பார்த்துக் கொள்வதற்கு ஆயிரத்தைப்பாரு

சிவசிவா எந்தனுட பட்சணியைப்பாரு

நாள்பார்த்துக் கொள்வதற்கு ஜோஸ்யம்பாரு

நன்மைபெற வேணுமென்றால் குருவைக்காரே.

14

குருவான பதிஅறிந்து குருவைக்காரு

குருவறிந்து பூரணத்தைக் குணமாய்க் கொள்ளு

திருவிருந்து பூரணத்தைத் தினமும் கொண்டால்

சிவசிவா கைலாச தேகமாகும்

மருவிருந்த ஆயிரத்தென் மலருக்குள்ளே

மகத்தான அமுதமது கசிந்து காணும்

கருவான அமுதமதைக் கொண்டால் மைந்தா

காயசித்தி யோகமுடன் வாதமாமே.

15

வாதத்திற்குக் கருவுரைத்தல்

வாதமப்பா பிலப்பதற்கு கருவைக் கேளு

மகத்தான பூரணத்தை மருவிப்பாரு

சேதமப்பா ஒருநாளும் இல்லை இல்லை

சிவம்சத்தி இரண்டையுமே தினமும்நோக்கி

பேதமப்பா ஒருநாளும் நினைக்கவேண்டாம்
 பிலத்தபுத்தி அறிவதனால் பேணிப் பாரு
 நாதமப்பா நின்றநிலை தன்னைப்பாரு
 நயமாக இந்நூலைக் காரு காரே.

16

இந்நூல்தான் ஆயிரத்தி இரு நூறுக்குள்
 இன்பம் துன்பம் இரண்டையும் நான்எழுதி வைத்தேன்
 சொன்னதொரு நூல்களுக்கு இந்நூல் தானும்
 சுத்தமுள்ள குருநூலாய்த் தொழுது போற்று
 நன்னயமாம் இந்த நூலை யார்க்குசந்தாலும்
 நான் சொன்ன சாபமது பலிக்குமப்பா
 தன்மையுள்ள புலத்தியனே யோகவானே
 தகமையினால் இந்நூலைப் பதனம் பண்ணே.

17

பண்ணப்பா அடிமூல மேலாதாரம்
 பாங்கான குண்டலியி லங் கென்றிட்டு
 விண்ணப்பா மேல்மூலம் ஆறாதாரம்
 மெய்யான மவுனத்தை மேவியோட்டு
 கண்ணப்பா சுழிமுனையில் கடுகஉண்ணு
 கற்பூர தீபமதைக் கருத்தால்சேவி
 உண்ணப்பா அமுதத்தை உண்ணுஉண்ணு
 உந்தேகம் விளக்கொளிபோல் சித்தியாமே.

18

சித்தியப்பா அடிமூல மேலாதாரம்
 சென்றங்கே சதாசிவத்தின் தீட்சைபுடிப்
 பத்தியுடன் ரேசு பூரகம் பண்ணி
 பதியான கும்பகத்தில் நின்றாயானால்
 எத்திசையிலுள்ள அதிசயங்கள் எல்லாம்
 ஏகாந்தமாக நீ அறிந்து கொள்வாய்
 புத்தியுள்ள புலத்தியனே சொல்லக்கேளு
 போதமென்ற பூரணமே சத்தியமாமே.

19

சத்தியமே தவறாமல் நினைக்க வேணும்
 தன்மையுண்டாய்த் தருமத்தில் திரியவேணும்
 பத்தியுடன் பெரியோரைப் பணிய வேணும்
 பதறாமல் காயசித்தி பண்ணவேணும்
 புத்தியுடன் பூரணத்தைக் காண வேணும்
 பூரணமே செல்வமென்று புகலவேணும்
 சித்தியுள்ள சிதம்பரமே அம்பலமாய்த் தோன்றும்
 சிவசிவா என்ன சொல்வேன் பூரணத்தின் செயலே.

20

சிதம்பர சக்கர மகிமை

செயலான சிதம்பரத்தின் மகிமை கேளு

சிறக்கவே ஆறுவரை நேரேகீறி

மயமான ஆறுவரை குறுக்கே கீறி

மைந்தனே இருபத்தைந்து அறையு மாச்சு

தயவான நமசிவய வென்று போட்டு

தன்மையுடன் நடுவணையைப் பிடித்து மாறு

சுயமான சிதம்பரத்தின் நடனங்காணும்

சொல்லுவார் நடன சபை என்று பாரே,

21

பாரப்பா சிவயநம வென்று போட்டு

பாங்காக நடுவணையைப் பிடித்து மாறு

நேரப்பா நின்ற கயிலாசந் தன்னில்

நிச்சயமாய்க் கனகசபை நேரே தோன்றும்

காரப்பா அதில் மனதை வைத்துக்காரு

கனகமது உனக்கு நிகர் உண்டோ பிள்ளாய்

கூரப்பா யநமசிவ வென்று போட்டு

குணமாக நடுவணையைப் பிடித்து மாறே.

22

மாறப்பா யான் சொன்னபடியே பார்த்து

மகத்தான புலத்தியனே சொல்லக் கேளு

ஆரப்பா உனக்கீடு தில்லை ராஜர்

அன்புடனே எதிராக நிற்பார் பாரு

காரப்பா அவர்பதத்தில் தொண்டு பண்ணி

கனிவாகத் தியானித்தால் அப்பா கேளு

கூறப்பா உன்மனதில் நினைத்ததெல்லாம்

கூர்மையுடன் அளித்திடுவார் குருவைப் போற்றே.

23

போற்றப்பா மசிவயந-வென்று போட்டு

புகழாக நடுவணையைப் பிடித்து மாறு

நீற்றமுள்ள சிதம்பரமே நீயேயாவாய்

நின்மையுடன் மந்திரங்கள் எல்லாம் சித்தி

லாய்த்திரிவு இல்லையடா மனமே செம்மை

வசிய முதல் அஷ்டசித்து மகிழ்ந்து ஆடும்

பூத்த மலர் வாசனைப் போல் பிரகாசிக்கும்

பூரணத்தை மறவாதே புனித மாமே.

24

புனிதமாய் வயநமசி-யென்று போட்டு
 பூரணத்தில் பற்றி மனதறிவில் நின்றால்
 இனிதமுள்ள காயசித்தி யாகும் ஆகும்
 இன்பதுன்பம் இரண்டினுட இயல்பு காணும்
 அனிதமுள்ள பீடை எல்லாம் விலகிப் போகும்
 அரனாகுஞ் சிவன் உமையும் அன்பாலீவார்
 மனிதனென்ற பேர்போச்சு மகாத்மாவாச்சு
 மாநிலத்தில் நியுமொரு முனியாவாயே.

25

முனியான அஞ்செழுத்தும் நமசிவய மாகும்
 முதன்மையுள்ள அஞ்செழுத்துக் குயிரைக் கேளு
 தனிவான சிதம்பரமே அல்லாதுண்டோ
 தானவனாய் நின்றதொரு பூரணமேயாகும்
 கனிவான பூரணத்தைக் கண்டால் முத்தி
 கற்பமெனக் கொண்டாக்கால் காயசித்தி
 மனியான மனோன்மணியாம் நமசிவய என்று
 மைந்தனே மாறினதால் சித்தியாமே.

26

நாற்பத்து முக்கோணம்

ஆமப்பா சிவத்தினுட கூறு சொன்னேன்
 அப்பனே சத்தியுட மார்க்கங் கேளு
 நாமப்பா சொல்லுகிறோம் முக்கோண வட்டம்
 நன்மையுடன் நாற்பத்து மூன்று மாச்சு
 தாமப்பா நாலுபத்து மூன்றுக்குதான்
 சங்கையுடன் சிதம்பரத்தை நன்றாய் நாட்டி
 காமப்பால் கானற்பால் இரண்டும் கொண்டு
 கருவேற உருவேறக் கருத்திலானே.

27

ஊணப்பா சத்தியுட பூசை யாச்சு
 ஓகோகோ சிவத்தினுட பூசை யாச்சு
 பூணப்பா சிவசத்தி இரண்டும் கண்டு
 புனிதமுடன் மனதறிவால் நின்று கொண்டு
 காணப்பா காலைசிவ மாலை சத்தி
 கருணையுடன் இருவரையும் பூசித்தக்கால்
 நானப்பா சொல்லுகிறேன் சித்தி முத்தி
 நன்றான யோகமுதல் வாதமாமே.

28

ஆமப்பா அகமறியார் சண்டி மாண்பர்
 அறுசுவையின் விவரமதை அறியாமுடர்
 நாமப்பா வென்று அகம் புகா மாண்பர்
 நன்மையுள்ள பூரணத்தை அறியா மாண்பர்
 காமப்பால் கானற்பால் காணா மாண்பர்
 கன்மவினை தீராத கழுதை மாண்பர்
 வாமப்பால் வகையறியா மடையர் மெத்த
 வஞ்சருடன் சொல்லாதே மனதைப்பாரே

29

பூரண தரிசன மகிமை

மனமான பூரணத்தை யார்தான் காண்பார்
 மகத்தான குருசொல்ல அறிய வேணும்
 இனமான வாசியைத்தான் ஆர்தான் காண்பார்
 இயல்பான யோகி சொல்ல அறிய வேணும்
 குணமான குண்டலியைக் கண்டால் மைந்தா
 குருவான பதிதலத்தில் கூடலாகும்
 கனமான கண்டமதில் 'அவ்' என்றோட்டுக்
 கருத்துறவே குறியை மெள்ளக் கருதிப் பாரே.

30

பார்க்க வென்ன தீபவொளி பளிச் சென்றோதான்
 பண்பாக காணுமப்போ கண்தான் கூசும்
 மார்க்கமுடன் கண்கடுத்துக் கூசிற்றானால்
 மருட்டி மெள்ள வருட்டியே குறியிலேறு
 ஏற்கையுடன் இப்படியே பழக்க மானால்
 என்ன சொல்வேன் நந்திப் பிரகாசமப்பா
 சேர்க்கையுடன் அகாரம் உகாரம் ரெண்டும்
 தினந்தோறுஞ் செபித்தவனே சித்தனாமே.

31

கால அளவு கூறல்

சித்தனா யிருப்பதற்கு அகார தீட்சை
 செபித்திடுவாய் ஆண்டொன்றில் தவறாமல்தான்
 முற்றுதலாய்த் தினந்தோறும் பழக்க மானால்
 மூலத்தில் அக்கினி தான் முயன்று காணும்
 பற்றுதல் விடாதபடி நின்றாயானால்
 பாலனே மூல வன்னி அகன்றுபோகும்
 அற்றுதலா அசதியெல்லாம் அகன்று போகும்
 அறுசுவையின் வீறெல்லாம் அகன்று போமே.

32

போனபின்பு உகாரத்தை மருவியேறு

புத்தியுடன் ஆண்டு ஒன்றின் அதின்மேல் தானும்

ஆனபின்பு நீர்கடுத்து வெட்டை மீறும்

ஆக்கைதனில் வாய்வு நின்று பித்த மீறும்

ஊன்கவையில் மனம்வெறுத்து திகைத்து காட்டும்

உத்தமனே இப்படி நீ இருக்கு தென்று

கோணருனை புலத்தியனே விட்டிடாதே

கொண்டு மெள்ள ஏற்றிவிடு வினை நில்லாதே.

33

வினையான பீடையது பிலத்து தானால்

வேணபடி சுற்பமதை விரும்பியூட்டு

சுனையான கணையெல்லாம் ஓடிப் போகும்

சுந்தரம் போல் உன்தேகம் துலங்கும் பாரு

முனையான சுழிமுனைமேல் வாசியேற்று

மூவுலகும் காணுதற்கு முனைமேல் நில்லு

துனையான சற்குருவைத் தொழுது போற்று

தொழுகைவிட்டுத் தொழுதாக்கால் மனம் பேயாமே.

34

பேய்பிடித்துச் சாத்திரத்தை உலகத்தோர்கள்

பேணியே படித்திடுவார் குருவைக் காணார்

வாய்பழுத்த நாய்போலே உலகத்துள்ளே

வணக்க நெறியறியாமல் மாண்டு போனார்

நோய்பிடித்த சித்தர்கள் தான் அனந்தம்உண்டு

நோக்கியே அவர்களிடம் பேச வேண்டாம்

தாயறியாப் பிள்ளையிடம் சேர வேண்டாம்

தன்மையுடன் பூரணத்தை நோக்கு வாயே.

35

சடாட்சர மகிமை

தன்மையுடன் சடாஷ்ரத்தின் மகிமை கேளு

தயவாக அறுகோண மிட்டு ஒன்றாய்

உண்மையுடன் 'ஓம் நமசிவய' வென்று

உறுதியுள்ள கோணமதில் உகந்து போடு

நன்மையுடன் "சரவணபவ" வென்றே தான்

நாட்டடா கோணமதில் சுற்றில்தானே

உண்மையுடன் வட்டமிட்டுச் சூலமிட்டு

உள் விந்து தானெழுதி யோகம் போடே.

36

போட்டவுடன் ரேசு பூரகமும் பண்ணிப்

புனிதமுடன் கும்பகத்தில் நின்று கொண்டு

நாட்டமுடன் மனதுரைத்துச் செபித்தாயானால்

நல்மான முருகனுமே பிரகாசிப்பான்

தேட்டமுடன் அவர் பதமே பணிந்து போற்று
 சிவாய குரு தேசிகனே சிவமேஜயா
 பூட்டுமுனைத் திறவுகோல் திறக்க வென்று
 புனிதமுடன் தாவெனவே தருவார் பாரே.

37

விநாயக சக்கரம்

பாரப்பா கணபதி யந்திரத்தைக் கேளு
 பாங்கான முக்கோண மிட்டுக் கொண்டு
 நேரப்பா அதின் நடுவே ஓங்காரம் போட்டு
 நினைவாக அதின் நடுவே யோகம் போட்டு
 காரப்பா சதாசிவத்தை கருத்திலூணிக்
 கருணையுள்ள கணபதியே நம வென்றேதான்
 கூரப்பா குருபத்தத்தில் நின்று கொண்டு
 கூர்மையுடன் செய்திடவே வருவார் பாரே.

38

பாரான கணபதிதான் பிரகாசித்தால்
 பாங்காக அவர்பதத்தைப் பணிந்து போற்றி
 நேராக நின்ற நிலை தன்னைக் கண்டு
 நினைவுடனே கேட்ட தெல்லாம் சுவார் பாரு
 கூரான குண்டலி தான் பிரகாசித்தால்
 குணமான அஷ்டதிக்குங் கைக்குள்ளாகும்
 வீரான புத்திகளுஞ் செம்மை யாகும்
 வேண்டுவதுக் கிவர் திறந்தான் வேணும்பாரே.

39

மானத பூசை

பாரப்பா மானதமாம் பூசைகேளு
 பருவமுடன் கால்முகங்கள் சுத்திபண்ணி
 நேரப்பா விபூதியைத்தான் உத்தளமாய்ப் பூசி
 சித்தமன தொன்றாக அறிவில் பூண்டு
 சேரப்பா நின்றநிலை தவறாமல் தான்
 ரேசுகமாய்ப் பூரணத்தை நினைவாய் ஓட்டிக்
 காரப்பா கும்பத்தில் நின்றாயானால்
 கருணையுள்ள சிவபூசை கோடியாமே
 கோடியென்றால் எத்தனையோ கோடிகாணும்
 கூர்மையுள்ள மானதமாம் பூசை நேர்மை
 பேடிகளாய் திரிந்ததினால் வருவதேது
 பெண் மயக்கம் கொண்டதினால் காண்பதேது

40

நாடினதாய் நன்றாக நாடவேண்டும்
 நாட்டில் உள்ள தபோதனரை வ்ணங்கவேணும்
 வாடிமனந் திரிந்ததனால் ஒன்றும் காணாய்
 வஞ்சரிடம் சொல்லாதே மவுனம் பாரே.

41

மவுனமென்ற பொருளதிலே மனத்தை ஊனு
 மனதாகப் பூரணத்தை வணங்கி நில்லு
 கெவுனமுடன் பூரணத்தில் நின்றாய் ஆனால்
 கேளடா அஷ்டதிக்கும் கைக்குள்ளாகும்
 பவுனமென்ற குண்டலியின் நன்கையாலே
 பராபரத்தின் கிருபையினால் பரிவாய்க்காணும்
 அவமான புத்திதனை நினைத்தாயானால்
 அடிமுடியும் அம்பரத்தை அகன்றுபோமே.

42

இரவி மண்டலம்

அகலாத சூரியன் மண்டலத்தைக் கேளு
 அகாரமுடன் உகாரமதை அணைத்துக் கொண்டு
 பகலான உதயமதில் மகாரந்தன்னை
 பருவமுடன் கும்பகத்தைப் பணிந்தாயானால்
 ஜெகமுமுதும் ஆடிவரும் சூரியன்தான்
 சிவசிவா பிரகாசம் கோடிக் கொப்பாம்
 அகலான மனதுகந்தால் சித்தியாகும்
 இருளகன்று வெளியாகும் மனதைப்பாரே

43

மனதாகச் சந்திரன்தான் சூரியனில் சென்று
 வருவதுவும் போவதுவும் அப்போ காணும்
 இனமான சந்திரன் தான் சூரியனேயாகும்
 இன்பமுள்ள சூரியனே சந்திரன் ஆகும்
 கனமாக நிலைத்தது சூரியனே யப்பா
 கண்டதொரு சந்திரனே எங்கே என்றால்
 தனதாகச் சத்தியிட மிருந்தாரையா.
 தானவனாய் நின்றதுதான் ரவியும்பாச்சே.

44

பஞ்ச பூதாதிவகை உரைத்தல்

ஆச்சப்பா பிருதுவிதான் அப்பைக் கொல்லும்
 அப்பது தான் மீறியல்லோ நெருப்பைக் கொல்லும்
 பேச்சப்பா நெருப்பது தான் வாய்வைக் கொல்லும்
 பேரான வாயுதான் எங்கே யென்றால்

போச்சப்பா ஆகாசந் தன்னில் நின்று
புகழான விந்துவென வளர்ந்துதையா
நீச்சப்பா விந்துவது நாதமாச்சு
நிலைத்ததடா நாதமென்ற பொருள்தான் ஆச்சே.

45

பாங்கான நாதமதில் விந்து சேர்ந்து
பரப்பிரம ரூபமெனப் பாரின் மீதே
நீங்காத மாயையொடு வளர்ந்துதப்பா
நிலைத்ததொரு பகுத்தறிவின் நினைவினாலே
தீங்கான மாயை யெல்லாம் அறுத்துத்தள்ளி
தெச தீட்சை ஏறுதற்குக் குருவைத்தேடி
ஓங்கார கம்பமதில் மனத்தை வைத்து
ஒருமித்தேன் குருபதத்தில் ஒருமித்தேனே.

46

முப்பூ விவரம்

ஒருமித்த முப்பூவின் விபரங்கேளு
உண்மையுடன் பூமியுட நாதம் வாங்கி
தருமித்த சிறுநீரும் பாண்டத்திட்டு
தயவான உவர்ப்பூவை அதிலே போட்டு
கருவுற்ற பாண்டமதைப் பதனமாகக்
கருவாக ஞாயிறுமுன் வைத்திடப்பா
மருவுற்ற உவர்ப்பூவைக் கரைத்துநீயும்
வாரடா மறுபாண்டம் தன்னில் தானே.

47

தானேதான் பத்து முறை இந்த வீதம்
சமர்த்தாக முடித்த உடன் சொல்லக்கேளு
வினேதான் திரியாதே இந்த உப்பில்
விபரமுடன் இடைக்கிடைதான் வீரம் பூரம்
தேனேதான் முப்பூவும் ஒன்றாய்க்கூட்டிச்
செம்மையுடன் சிறுநீரால் கல்வத்தாட்டி
கோனேதான் உருட்டி யதை வட்டுப்பண்ணி
கொடுமையுள்ள ரவிமுகத்தில் வைத்திடாயே.

48

வைத்திடுவாய் ரவிமுகத்தில் நீறுமட்டும்
மைந்தனே பத்தெருவில் புடத்தைப்போடு
மெய்த்திட்ட சுன்னமாம் என்ன சொல்வேன்
மெய்யான சுன்னமதைப் பதனம் பண்ணி
கைத்திட்ட மாகவே சவுக்காரத்தைக்
கருவாக எடுத்து வந்து கலசத்திட்டு
மைத்திட்டமான சிறுநீரை விட்டு
மைந்தனே ரவிமுகத்தில் வைத்துப் போற்றே

49

போற்றியே ரவிமுகத்தில் வைத்த பின்பு
 பூரணத்தை யுடன் சேர்த்துப் பூரம் போட்டு
 கூட்டியே கரைத்து நல்ல அடுப்பிலேற்றிக்
 குமுறவே வைத்தெரிப்பாய் வற்றும்மட்டும்
 சாத்தியமாம் திரியாமலெடுத்துப் பாரு
 தன்மையுள்ள சவுக்காரம் சுன்னமாகும்
 நாற்றிசையும் மெய்க்கும் இந்த சவுக்காரத்தை
 நன்மையுடன் பதனமாய் வைத்திடாயே.

50

வைத்தபின்பு சிறுநீரைப் பாண்டத்திட்டு
 மைந்தனே ரவிபீசம் கூடச்சேர்த்து
 வைத்தபின்பு அடுப்பேற்றித் தீயைமூட்டி
 நன்மையுடன் நீர்வற்றி உப்பாய் நிற்கும்
 கைத்தொரு நீருப்பை பதனம் பண்ணு
 கசடருக்கு இக்கருவைக் கருதவேண்டாம்
 புத்தியுடன் பெரியோரைத் தொண்டுபண்ணி
 பூரணத்தைப் பற்றி மனதறிவில் நில்லே.

51

நில்லப்பா சுழிமுனையில் வங் கென்றோதி
 நிலையான மூலமதில் சிங் கென்றோது
 செல்லப்பா கண்டமதில் “அங்” என்றேதான்
 திரமான ஈராறும் அடங்கும் வீட்டில்
 அல்லப்பா சொல்லுகிறேன் ஈராறுந்தான்
 அமர்ந்திருக்கும் குருபதத்தின் அருளைப் போற்றி
 வில்லப்பா நானேற்றி சரந்தொடுத்தாற்போல்
 விசையான சுழிமுனையில் ஏறிப்பாரே.

52

பாரப்பா இரவிமதி சுடர் மூன்று உப்பில்
 பண்பாக வகைக்கு ஒரு பலத்தை வாங்கி
 சேர்ப்பா கல்வத்திலிட்டு மைந்தா
 சீக்கிரமாய் மூன்றும் ஒன்றாய்ப் பொடித்துக் கொண்டு
 வாரப்பா செயநீரை விட்டு மைந்தா
 வார்த்து நீர் வற்றும்மட்டும் கல்வத்தாட்டு
 காரப்பா ஈராறு சாமமட்டும்
 கனலெழும்ப நன்றாக ஆட்டித்தீரே.

53

ஆட்டியதோர் முப்பூவை வட்டுப் பண்ணி
 ஆதித்தன் முன்பாக உலரப்போட்டு
 வாட்டுறவு இல்லாமல் எடுக்கவேண்டாம்
 வரிசையுள் வட்டதுவும் கண்ணிலிட்டாக்கால்

தாட்டிகமாய் வட்டதுவை பதனம் பண்ண
 சமரசமாய் காற்றிலா இடத்தில் தானும்
 மூட்டா நூறெருவில் புடந்தான் போட்டு
 முக்கியமுள்ள உப்பதுவும் சுன்னமாச்சே.

54

பூநீற்றுக்கட்டு

ஆச்சப்பா இன்னமொரு விபரங்கேளு
 அருளான பூநீறு அன்பாய் வாங்கி
 பேச்சப்பா ஒன்றுமில்லை சுத்தசலந்தன்னில்
 பேணியே கரைத்திறுத்து ரவிமுகத்தில் வைத்து
 காச்சப்பா இப்படியே பத்துமுறை மட்டும்
 கருவான பூநீறு கட்டிப்போகும்
 போச்சப்பா ஊறலதுபோச்சு போச்சு
 புதுமையுள்ள பூநீரைப் பதனம் பண்ணே.

55

பதமான காரமுடன் சாரம் ரெண்டும்
 பக்குவமாய் ஒன்றாக்கி ரவியில் போட்டு
 சதமாகக் காய்ந்த பின்பு சாரம்சேரு
 சாதகமாய் ரவிமுகத்தில் பின்னும் வைத்து
 நிதமாக இப்படியே பத்துமுறையப்பா
 நிச்சயமாய்ச் செய்துவிடு நினைவாய்த் தானும்
 விதமாகக் கட்டியது உப்பாய்ப் போகும்
 விருதுபெற்ற உப்பது தான் சொல்லக்கேளே.

56

கேளப்பா கட்டியதோர் பூநீ ரொன்று
 கிருபையுள்ள களிச்சன்னம் இடையே சேர்த்து
 கேளப்பா வீரமொடு பூரம்கூட்டி
 கெடியாகக் கல்வத்தில் இட்டுக்கொண்டு
 நீளப்பா செயநீரால் விட்டு ஆட்டி
 நிச்சயமாய் ஈராறு சாமம் ஆட்டு
 தேளப்பா கொட்டியது போலே வேகும்
 சிவசிவா என்ன சொல்வேன் வட்டு பண்ணே

57

பண்ணப்பா வட்டது நன்றாகப் பண்ணி
 பரிதிமுக முன்பாகப் பதியவைத்து
 நண்ணப்பா சூரியனைப் பணிந்து போற்றி
 நன்றாகக் காய்ந்த பின்பு ஒட்டில் வைத்து

மண்ணப்பா மேலோடு பதியமூடி
 மக்களே மண்சீலை ஏழும் செய்து
 உண்ணப்பா பத்தெருவில் புடத்தைப் போடு
 ஒகோகோ கடுங்காரம் கன்னமாச்சே.

58

சவுக்காரக் கட்டு

ஆச்சப்பா இன்னமொரு விபரங்கேளு
 அருளான சவுக்காரக் கட்டி வாங்கி
 மூச்சப்பா ஓடாமல் கலசத் திட்டு
 முக்கியமுள்ள காரமுடன் சாரஞ் சேர்த்து
 காச்சப்பா அடுப்பேற்றி நன்றாய்க் காச்சு
 கருணையுள்ள சவுக்காரத் தெண்ணைபோகும்
 பேச்சப்பா ஒன்றும் இல்லை சவுக்காரந்தான்
 பிலமாகக் கட்டியது செத்துப் போச்சே.

59

கற்பூரக்கட்டு

போச்சப்பா கற்பூரக் கட்டி வாங்கி
 புதுமையுள்ள செயநீரில் தோய்த்துத் தோய்த்துக்
 காச்சப்பா ரவிமுகத்தில் நன்றாய்க் காச்சு
 கருவாக இப்படியே பத்துமுறை காச்சு
 மூச்சப்பா ஒடுங்கியது ஒடுங்கிப்போகும்
 முக்கியமுள்ள விளக்கொளியில் பிடித்தாயானால்
 ஆச்சப்பா தீபமது அதிலெட்டாது
 அன்பாக கட்டியது முழுக்கட்டாமே.

60

துரிகக் கட்டு

கட்டானதுரிக ஒரு கட்டி வாங்கி
 கருவான பரையுப்பு அதின்மேல் பூசி
 மட்டாக செயநீரால் தோய்த்துத் தோய்த்து
 மைந்தனே அக்கினியில் வாட்டு வாட்டு
 இட்டமுடன் இப்படியே பத்துமுறை வாட்டு
 இறுதியது துரிசதுவும் வெளுத்துக்கட்டும்
 சட்டமுடன் இத்துருசைப் பதனம் பண்ணு
 சண்டாளர்க் கிந்தமுறை சாற்றவேண்டாம்.

61

முக்கட்டுச் சுன்னம்

சாற்றக்கேள் சவுக்காரங் கற்பூரந்தான்
 தயவான துரிசுதுவும் மூன்றுங்கேளு
 பார்த்தல்லோ மூன்றும் ஓர்எடையாய்ச் சேர்த்து
 பக்குவமாய் கல்வத்தில் இட்டு மைந்தா
 வார்த்தரைக்க அறுவகை செயநீர் தன்னால் ஆட்டு
 மைந்தனே முப்பத்தி ரெண்டுசாமம்
 சாற்றாலே தான் அரைத்து வட்டுப்பண்ணி
 தளரவே ரவிமுகத்தில் உலர்த்திடாயே.

62

உலர்ந்த பில்லை ஓட்டில்வைத்து ஒடுமூடி
 உத்தமனே மண்சீலை ஏழும்செய்து
 அலர்ந்ததொரு எருஅடுக்கிப் புடத்தைப் போடு
 அப்பனே ஒருமித்துச் சுன்ன மாகும்
 வளர்ந்ததொரு தீ ஆறி எடுத்துப்பாரு
 வடுகனுக்கும் கணபதிக்கும் பூசைபண்ணி
 மலர்ந்த பூச் சுன்னமப்பா கொடியவேகம்
 மாசற்ற சுன்னமதைப் பதனம் பண்ணே.

63

பண்ணப்பா வெடியுப்புச் சீனாக்காரம்
 பாங்கான கல்உப்பும் மூன்றும் ஒன்றாய்
 கண்ணப்பா கல்வத்தில் இட்டுக்கொண்டு
 கருவான வெடிஉப்பு நீராலாட்டி
 தண்ணப்பா ஈராறு சாமம்ஆட்டு
 சமர்த்தாகக் கனலெழும்ப நன்றாய் ஆட்டி
 விண்ணப்பா ரவிதனிலே காயவைத்து
 விதமாக உருட்டியதை வட்டுப்பண்ணே.

64

பண்ணியதோர் வட்டதனை ஓட்டில் வைத்துப்
 பக்குவமாய்க் காயவைப்பாய் பருதி தன்னில்
 புண்ணியனே வட்டதுவுங் கனலிட்டாக்கால்
 புதுமையுடன் ஓட்டில் வைத்து சீலைசெய்து
 நண்ணவே அஞ்சுபத்து எருவில்தானும்
 நாட்டியே புடம்போடு வெளுத்து நீறும்
 தன்மையுள்ள சுன்னமதாய் நீறிப் போகும்
 தயவான சுன்னமதைப் பதனம் பண்ணே.

65

கருவங்கச் கன்னம்

பதமான இன்னமொரு கன்னப்போக்கு
 பக்குவமாய்ச் சொல்லுகிறேன் புலத்தியனே கேள்
 இதமான கருவங்கம் ரசமும் சேர்த்து
 இன்பமுள்ள விந்துவுடன் நாதம் கூட்டி
 சதமான வீரமுடன் பூரஞ் சேர்த்துச்
 சாதகமாய்க் கல்வத்தி லிட்டுக் கொண்டு
 விதமாக ஆறுவகை நீர் தன்னாலாட்டு
 விசையுடனே ஈராறு சாமமாட்டே.

66

ஆட்டியதோர் வட்டதனை வட்டுப்பண்ணி
 அப்பனே ரவிமுகத்தில் நன்றாய் வைத்து
 நாட்டியே காய்ந்ததொரு வட்டுத்தானும்
 நன்மையுடன் காய்ந்து கனலிட்டால் மைந்தா
 தாட்டிகமாய் ஒட்டில் வைத்து சீலை செய்து
 தன்மையுடன் நூறெருவில் புடத்தைப் போடு
 பாட்டதிகம் சொல்லவில்லை அப்பா கேளு
 பண்பாக நீறியது கன்னமாச்சே.

67

கற்பூரச் கன்னம்

ஆச்சப்பா இன்னமொரு விபரங்கேளு
 அன்பான கற்பூரக்கட்டி வாங்கி
 பாச்சப்பா ரவிமதியும் கூடச்சேர்த்து
 பரிசுடைய வீரமுடன் பூரம்கூட்டி
 காய்ச்சப்பா கல்வத்திலிட்டுக் கொண்டு
 கனலெழும்ப ஈராறு சாமமாட்டி
 மாச்சலது செய்யாமல் வட்டுப்பண்ணி
 மைந்தனே ரவிமுகத்தில் உலர்த்திடாயே.

68

உலந்தபில்லை தனையெடுத்து ஒட்டில் வைத்து
 உத்தமனே மேல்ஓடு பதிய மூடி
 தளர்ந்ததுவும் போகாமல் மண்ணும் செய்து
 தரணிதனில் ஒரு முழத்தில் குழிதான் தோண்டி
 உலர்ந்ததொரு எருவடுக்கிப் புடத்தைப் போட்டு
 உத்தமனே புடம்ஆறி எடுத்துப்பாரு
 மலர்ந்ததொரு பூப்போல கன்னமாகும்
 மாசற்ற கன்னமதை வைத்துப் போற்றே.

69

கெந்தக சுன்னம்

போற்றவே இன்னமொரு புதுமை கேளு
 பொல்லாத கெந்தகந்தான் பலமும் வாங்கி
 காட்டியதோர் விந்துவுடன் நாதம் கூட்டி
 கருவான வீரமுடன் பூரம் சேர்த்து
 வாட்டமிலாக் கல்வத்திலிட்டு மைந்தா
 வகையாக ஆறுவகை நீர் தன்னாலாட்டித்
 தாட்டிகமாய் வழித்து வைத்து பில்லை தட்டி
 தன்மையுடன் ரவிமுகத்தில் உலர்த்திடாயே.

70

உலர்ந்த பதமென்ன வென்றால் கனலிட்டாக்கால்
 உத்தமனே ஓட்டில் வைத்துச் சீலைசெய்து
 அலர்ந்த மலர்க் குருபதத்தைத் தொண்டுபண்ணி
 அளவுடனே புடம்போடச் சுன்னம் ஆகும்
 மலர்ந்த சுன்னந்தனை எடுத்துப் பதனம்பண்ணு
 வாசமுள்ள சுன்னமடா மைந்தா கேளு
 சலந்து மிக வாடாதே பதனம் பண்ணு
 சதாநித்தம் சதாசிவத்தை பணிந்து போற்றே.

71

போற்றுவது யாரையென்றால் பூரணத்தை மைந்தா
 புதுமையுள்ள பூரணமே தெய்வந் தெய்வம்
 நாட்டுவது சுழி முனையில் வாசியைத்தான்
 நன்மையுடன் பூரகமே செய்ய வேணும்
 தேட்டமுடன் சுழிமுனையில் சேர்ந்தால் மைந்தா
 சிவசிவா சிவயோகி சீவன்முத்தன்
 தாட்டிகமாய் அடிமூலம் மூலாதாரம்
 தன்மையுடன் சார்ந்தவனே தவசியாமே.

72

பூமிநாதம்

ஆமப்பா இன்னமொரு விபரங்கேளு
 அன்பான பூமியுட நாதம் வாங்கி
 தாமப்பா சொல்லுகிறோம் விந்து நீரால்
 நன்றாகக் கரைத்திருந்து ரவியில் போடு
 காமப்பா நன்றாகக் காய்ந்ததானால்
 கருவாகப் பத்துமுறை இப்படியே காய்ச்ச
 வாமப்பா தன்னாலே கட்டிப்போகும்
 மகத்தான பூவப்பா சிவமதாச்சே.

73

செயநீர்

ஆச்சப்பா சத்தியென்ற பூரணந்தான்

அருளான பிங்கானில் வாங்கி மைந்தா

பாய்ச்சப்பா சிவந்தனிலே எட்டில் ஒன்று

பக்குவமாய் ஈந்தவுடன் பருவம் பாரு

போச்சப்பா பொன்றுமிலைச் சலமாகிப் போகும்

பலமான செயநீரால் வீரம்பூரம்

தேச்சப்பா செயனீரில் பொடியைத் தூவி

சிவசிவா ரவிமுகத்தில் வைத்திடாயே.

74

வைத்ததொரு செயநீரில் காரம்ஏறி

மகத்தான கொடி தான நிறதாகும்

கைத்ததொரு செயநீரைப் பதனம் பண்ணி

கருவாக காசி என்ற குப்பிதன்னில்

புத்தியுடன் குருபதத்தைப் பூசை பண்ணிப்

புதுமையுள்ள வடுகனுக்கு வடமாலை சாத்தி

புத்தியுடன் பூசைபண்ணி செயநீர் தன்னில்

பக்குவமாய்ச் செய்தொழிலைப் பகரக்கேளே.

75

கேள்ப்பா இச்சலத்தில் துரிகலிங்கம்

கெவுரிசிலை தாரவெள்ளை பூரம்வீரம்

நாளப்பா துவைத்து ரவிமுகத்தில் மைந்தா

நாளாறு தினத்திலுது கட்டிப்போகும்

மாளப்பா இச்சலத்தில் எச்சரக்கும்மாளம்

மைந்தனே இந்நீரில் இன்னும் கேளு

கேள்ப்பா ஒன்றுமில்லை செயநீர் தன்னை

குணமாகப் பிங்கானில் வார்த்துக் கொள்ளே.

76

கொள்ளப்பா நாகமொடு வங்கம்சயம்

குருவான ரசமுடனே காந்தம் துத்தம்

மெள்ளப்பா ஓட்டில் வைத்துச் சுருக்கு தாக்க

வேகமது தான் அடங்கிக் கட்டிப்போகும்

வில்லப்பா தனக்கு நானேற்றி னாற்போல்

வெகுவேதைச் சணவேதை அதிகமாகும்

அல்லப்பா சொல்லுகிறேன் மனதடங்கிநில்லு

அன்பான குருபதத்தில் அருள் தான் நோக்கே.

77

நோக்குவது பூரணத்தால் நோக்கவேணும்
 நுண்மையுடன் மனதடங்கி நிலைக்கவேணும்
 வாக்குமனது ஒன்றாகி நிற்கவேணும்
 வஞ்சமனக் கசடகற்றி மனதுபூண்டு
 ஆக்கநிலை தனை அறிந்து குருவைக்காரு
 ஆனந்த மதியமுதம் அன்பாய்க்கொள்ளு
 மூக்குருனி பதித்து மிக நன்றாய்ப்பாரு
 நாதாந்தப் பேரொளியைக் காருகாரே.

78

யோகமுறை கூறுதல்

காரப்பா மயேந்திரமாம் கிரியிற்சென்று
 கருணையுள்ள பூரணத்தில் கருத்தை வைத்து
 பாரப்பா சக்கரத்தில் நின்றுகொண்டு
 பாலகனே நந்திகண்டால் வாதம் தானும்
 வீரப்பா சொல்லுகிற வார்த்தையினால் என்ன
 விருதாவில் சுடுகாட்டுப் பிணமாய்ப் போவார்
 சேரப்பா மூலஒளி காணும் மட்டும்
 சேர்த்து நீ சுழிமுனையில் சிறக்க நில்லே.

79

நின்றதினால் மனதொடுங்குங் காற்றாடாது
 நேரறிந்து குருபதத்தை நினைவாய்க்காரு
 பண்டுவினை தானகலும் பயமே இல்லை
 பார்க்கையிலே ஆதாரம் தோணுந்தோணுஞ்
 சென்று நீ அவ்விடத்திற் சென்று கொண்டு
 சிவசிவா சித்தி யெல்லாம் திறமாய் ஆடு
 நன்றான மனதைவிட்டுக் காத்தாயானால்
 நலமில்லாச் சுழுத்தியுள்ளே அழுத்துந்தானே.

80

தானென்ற வாசியினால் குருவைக் காரு
 தன்மைவிட்டு இருந்ததினால் ஒன்றுமில்லை
 ஊனான ஊனறிந்து உண்ண வேணும்
 உண்மையுள்ள சத்திசிவம் காணவேணும்
 தேனான அமுதமது கொள்ளவேணும்
 தெளிந்தங்கே யோகமுடன் இருக்கவேணும்
 கோனான குருஞானம் தெளிந்து மைந்தா
 கூர்மையுடன் சுழிமுனையைக் கூர்ந்துபாரே.

81

பாரான மண்ணாசை தன்னினாலும்
 பண்பான தீனியுட ஆசையாலும்
 பேரான பெண்ணாசை தன்னினாலும்
 பிலத்ததொரு திரோதாயின் கூற்றினாலும்
 கூறான மண்ணாசைக் கொடுமையாலும்
 கூற்றான காமத்தின் கொடுமையாலும்
 தேறாம லிருந்தாசைக் கொண்ட பேர்கள்
 சிவசிவா சீவகலைத் திறங்காணாரே.

82

சீவகலை தனை அறிந்தால் பாடிவிக்குஞ்
 சிவசிவா வரிசையுடலுண்ணப் பண்ணும்
 சீவகலை தானறிந்து எட்டு நாலுஞ்
 சிவசிவா புறப்பட்டு நாலும் பாழாய்
 சீவகலை மதி போலே சீரணித்துச்
 சீவகலை யானதுவே மூலமுலஞ்
 சீவகலை யானதுவே மூலமுலஞ்
 செம்மை யுள்ள கதிரான வன்னிதானே.

83

தானென்ற பரத்தினிட அடிதா னென்பார்
 தன்மையுடன் அகார முதல் சோடசமாய்நிற்கும்
 வானென்ற நாதமது கண்டத்திற் காணும்
 மகத்தான வாயுவுக்கு உகந்த வீடு
 யானென்ற பஞ்சகர்த்தாள் இருக்கும் வீடு
 உற்பனமாஞ் சத்திசிவம் ஓடுங்கும் வீடு
 தேனென்ற மதியமுதஞ் சொலிக்கும் வீடு
 சிவசிவா சீவகலை இருந்தவீடே.

84

கொள்ளும் பொருள்

வீடறிந்து மந்திரத்தை நிறுத்த வேணும்
 வீட்டிலுள்ள பேர்களையும் விரும்ப வேணும்
 நாடறிந்து நல்லபதங் காண வேணும்
 நன்மையுள்ள சத்திசிவ பூசை வேணும்
 கூடறிந்து குருபதம் காண வேணும்
 குருடரைப் போலிருந் தாக்கல் குணமோ மைந்தா
 தேடறிந்தாச் சற்குருவைத் தேடவேணுஞ்
 செகச்சால மாயையெல்லாம் தள்ளு தள்ளே.

85

தள்ளும் பொருள்

தள்ளுவது யாரை யென்றால் குணமில்லாரைச்
 சற்குருவை யறியாத சமயத்தோரை
 கள்ளுஅபின் சாராயங் கொண்ட பேரை
 கஞ்சாவும் மீனிறைச்சிகலந்த பேரை
 உள்ளுணர்ந்து பாராத உலுத்த மாண்பர்
 உத்தமரைத் தூஷணித்த உருட்டு மாண்பர்
 நல்லுணர்வு இல்லாத அசடர் மெத்த
 நாட்டிலே அவர்களை நீ அறிந்து தள்ளே.

86

ஆகாச ஜெயநீருப்பு

அறிந்து கொண்டு இருந்தாலே ரவியைக் கட்டு
 அந்தரவி பூரணத்திலணு வாய்ப் போகும்
 முறிந்த ரவி பூரணத்திற் பட்டபோதே
 முக்கியமுள்ள ஜலமாகி ஜெயநீராகி
 செறிந்த தொரு செயநீரைப் பீங்கான் தன்னில்
 சீராக விட்டுரவி முகத்தில் வைத்தால்
 பொறிந்த வொரு பொறி போலே உப்பாய் நிற்கும்
 புதுமையுள்ள உப்பதனைப் பதனம் பண்ணே.

87

பதமான உப்பெடுத்துக் கொண்டால் மைந்தா
 பக்குவமாம் அறுசுவையுங் கழன்று போகும்
 சதமான பூரணத்தை அப்பால் பாரு
 தருவான கற்பகம் போல் கற்பமாகும்
 மதமான வியாதியெல்லாம் அதமாய்ப் போகும்
 ஆனந்த மயமான அருப மாகும்
 மதியான மாய்கை எல்லாம் அற்றுப் போகும்
 மந்திரப் பஞ்சாட்சரத்தை மருவிப்பாரே.

88

பஞ்சாட்சர மகிமை

மருவிநின்ற ஜனங்களுக்கும் அஞ்ச பூதம்
 வாகான தேவதைக்கும் அஞ்ச பூதம்
 கருவான யோனி யெல்லாம் அஞ்ச பூதம்
 தாக்கான அண்டமெல்லாம் ஐந்து பூதம்

குருவான சதாசிவத்துக்கு ஐந்து பூதம்
 கூறான அஞ்செழுத்தால் எல்லாமாச்சு
 துருவமுடன் வேடமிட்டு நீறு சாற்றி
 துன்பவினை தீராமல்துடி கொண்டாரே.

89

முப்பூவின் பெயர்

துடிகொண்ட முப்பூவின் விபரம் கேளு
 சோதியுப்பு ஆதிதனை சொல்லக் கேளு
 முடிகொண்ட வழலை யென்றும் கல்லுப் பென்றும்
 முனையான சுழினை யென்றும் வண்ணானென்றும்
 படியான படிகியென்றுங் குடுகுடானைப்
 பங்கயத்தின் பூ வென்றும் பாருப் பென்றும்
 வடிவான ஆகாசப் புரவியென்றும்
 மகத்தான மவுன மென்றும் வழங்கும் பேரே.

90

பேர்கொண்ட வடிவான விந்து வென்றும்
 பிலந்த நீருப்பென்றும் வாரிதீநீர் என்றும்
 கார்கொண்ட மேகம் என்றும் கங்கை என்றும்
 கருவான ஊசி நீருப்ப தென்றும்
 சீர்கொண்ட வெண் சாரை சாரமென்றும்
 சியமென்றுங் கருவேம்பின் சாரமென்றும்
 ஊர்கொண்ட கயிலமென்றும் செயநீர் என்றும்
 உத்தமனே திராவத்தின் உண்மைதானே.

91

உண்மையுள்ள அடியென்றும் சத்தி யென்றும்
 உவரான வுலகென்றுஞ் சருக தென்றும்
 தன்மையுள்ள பூமியுட நாத மென்றும்
 சங்கையுள்ள பிருதிவியின் கார மென்றும்
 புன்மையுள்ள பூரமென்றும் புழுதியென்றும்
 பொல்லாத விஷமி யென்றும் போத மென்றும்
 பண்புள்ள சிவமென்றுங் கனியுப் பென்றும்
 பாங்கான பூரணத்தின் உப்பின் பேரே.

92

முப்பூவின் மகிமை

உப்பான முப்பூவின் விபரஞ் சொன்னேன்
 உகமையில்லா முப்பூவு மூன்றும் உப்பு
 அப்பாகேள் முப்பூவும் பிர்மா விஷ்ணு
 அரசரா ருத்திரனு மாகி நின்றார்

தப்பாத முப்பூவை யாவர் காண்பார்

தன்மையுள்ள பெரியோர்கள் அறிவார் பாரு
முப்பான முப்பூவும் ஆதியிலே குருவாய்
முடிந்திருக்குது என்றறியார் மூடர்தானே.

93

தானென்ற மூடர்கள் தானுப்பெடுக்க வென்று
தயவான முப்பூவை பேதனமே செய்வார்
ஊனென்ற முப்பூவை அறியார் மூடர்

ஊசிநீர் தனிநகரைத்து ரவியில் வைப்பர்
தேனென்ற பூரணந்தான் மயங்கிப் போகுஞ்
சிவசிவா காரமெல்லாம் செத்தே போகும்
மானென்ற பூப்பார்த்தால் மயங்கிப் போவான்
மனமடங்கும் பூவையார் முடிப்பார் சொல்லே.

94

சொல்லான முப்பூவை யுலகத் தோர்கள்
தொழுதுமே அதின் விபரந்துவக்க மாட்டார்
அல்லலதைச் செய்து வைத்து அலைந்து போவார்
அமுதமென்ற பக்குவத்தை யார்தான் காண்பார்
கல்லஞ் செய்யும் பாவிகள்தான் வெவ்வேறுப்பு
கலந்தெடுக்க வேணுமென்று கழுதை மாண்பார்
குல்லல் செய்து குழம்பியிகச் செத்தே போனார்
குலமான உப்பினுட செயல்காணாரே.

95

செயலறியாய் பாவிகளைச் சேர்க்க வேண்டாஞ்
செய்வினைகள் தீராத கழுதை மாண்பார்
மயலான தத்தனைப் பிடித்து வாதமார்க்கம்
மகத்தான பூரணத்தை அல்லல் செய்வான்
தயவான கல்லுப்பை நொறுக்கிக் கொண்டு
தானரைத்து புடம்போட்டுத் தயங்கிப் போவான்
துயர்வான கயவர்கள் தரமெத் தவுண்டு
தொல்லுலகில் இந்நூலைத் துலங்கிடாதே.

96

நூற் பெருமை

இந்நூல் தான் ஆயிரத்து இருநூறுக்குள்
ஏக நிறமயமான கருவை சொன்னேன்
தன்மையுட னிந்நூலைப் பதனம் பண்ணு
சாயுச்சிய பதவியடா இந்தநூல் தான்

உண்மையுடன் நூலெடுத்து ஒடுக்கந் தன்னில்

உண்மையுடன் மவுனந்தா னுகந்து பாரு

நண்மையுடன் மனதுகந்து பார்த்தா யானால்

நல்லபத முண்டாகும் நாடிப் பாரே.

97

நாட்டமில்லா மூடரிடம் சொல்ல வேண்டாம்

நல்லகுண மில்லாரை நாட வேண்டாம்

கூட்ட மிட்டுக் கல்லலிடுங் குரும்பர் மெத்தக்

கூத்தாடிச் சிலப்பதுபோற் குரும்பு செய்வார்

வாட்டமில்லாக் கருணை பெருந் தேவி வாலை

மகத்தான பூரணத்தின் மகிமை தன்னை

தோட்டமில்லா அற்பரிடஞ் சேர வேண்டாஞ்

சேர்ந்தாக்கால் பூரணத்தின் செயல்காணாதே.

98

காணாத பூரணத்தின் கருவினாலே

கருணையுள்ள கைலாச மேருதன்னை

கோணாதே நின்றநிலை குறித்துக் கொண்டு

குணமாக ரேசக பூரகமும் பண்ணி

வானான கும்பகத்தில் மனது பூண்டால்

மகத்தான சிவயோகம் ஆகும்

தேனான மதியமுதச் செயல் தன்னாலே

சிவசிவா சிவயோகத் திறந்தான் பாரே

99

பஞ்சபூத மெழுகு

பாறான பிருதிவியு மப்புங் கூட்டி

பங்கயத்தின் மேலேறிப் பதிகமாகித்

தேறாகத் தேய்வுடனே வாய்வு ரெண்டுஞ்

சேர்ந்தக்கா லைந்துருவு மொன்றாய்ப் போச்சு

கூறாத ஐந்துருவு மொன்றாய் நின்றால்

குருவான போதமடா யார்தான் காண்பார்

மாறாத கனமுடைய சித்தர்க்கெல்லாம்

வகையாக ஐந்துருவும் வணங்கும் பாரே.

100

வணக்கமுள்ள ஐந்துருவு மைந்தேயுப்பு

வரிசையுடன் இதை அறிந்து கல்வத்திட்டு

இணக்கமுடன் அரைக்கையிலே மெழுகாய்ப் போகும்

என்ன சொல்வேன் இம்மெழுகின் இயல்பு தன்னை

மணக்கமுடன் மெழுகெடுத்து பதனம் பண்ணி
மார்க்கமுடன் இம்மெழுகை வைத்துப் போற்றி
தனக்கு மிதுகிடைத்த பொருளென்று நீயுஞ்
சதாகாலம் அம்மெழுகைப் பூசை பண்ணே

101

பூசையது செய்ததினாற் பலிக்குஞ் சித்தி
பூரணத்தை மறந்ததினால் ஒன்றும் இல்லை
நேசமுடன் பூரணமே தெய்வமென்று
நிலைத்து மனதுறுதியிலே நிறுத்தவேணும்
ஆசையென்ன பூரணத்தின் ஆசையாசை
அதைவிட்டால் வேறுமொரு ஆசையுண்டு
பாசமதைத்தான் அகற்றி அறிவிற் சேர்ந்து
பரவெளியில் நினைந்ததினாற் பாலனாமே.

102

பாலனாய்ப் பதினாறு பிராயமாவாய்
பராபரைத்தாய் பூரணத்தால் பலிக்கும் சித்தி
காலனென்ற காலனவன் ஒடிப்போவான்
காலனென்று சொன்னதுதான் பாசம்பாசம்
ஆலமுண்ட சிவனாரும் விஷத்தையுண்டார்
அவ்விஷந்தான் பராபரத்தின் அருளே ஆகும்
சீலமுடன் ஆலவென்ற விஷந்தான் போதஞ்
சிவசிவா பூரணத்தின் செயலைப் பாரே!

103

கெந்தக மெழுகு

பாரப்பா முப்பூவு மொன்றாய்ச் சேர்த்துப்
பரையின்ற நாத கெந்தகமும் வீரம்
சேரப்பா கல்வத்தில் ஆட்டினாக்கால்
சிவசிவா மெழுகதுபோல் சேர்ந்து நிற்கும்
ஆரப்பா அறிவார்கள் கெந்திப்போக்கு
அறிந்தவர்கள் சதாசிவத்தை அறிவாரப்பா
நேரப்பா நின்றநிலை தவறாமல்தான்
நேசமுடன் இம்மெழுகைப் பதனம் பண்ணே.

104

பண்ணப்பா பூசையினால் பலிக்குஞ் சித்தி
பாசுமதைத் தானுத்து நேசம் வைத்து
உண்ணப்பா பராபரமே செயல்தானென்று
உற்று மெள்ள ஆறுதல மூரே சென்று
விண்ணப்பா தீண்டாதே சுடரைப் போற்றி
வேதாந்த பூரணத்தில் விரும்பி நில்லு
கண்ணப்பா சுழிமுனையில் கருத்தாய் ஊனு
கருவான பன்னிரெண்டு மடங்குந்தானே.

105

தாளக மெழுகு

தானென்ற சற்குருவாம் முப்பூவோடே
 தன்மையென்ற தாளகமும் வீரம்பூரம்
 தேனென்ற ரசமுடனே கல்வத்திட்டுத்
 திறமாக ஈராறு சாமம் ஆட்டு
 கோனென்ற மெழுகாகும் அப்பா கேளு
 குருவான மெழுகதுவை பதனம் பண்ணு
 நானென்ற ஆணவத்தைப் போக்கிக் கொண்டு
 நன்மையுடன் இம்மெழுகைப் பூசைபண்ணே.

106

பண்ணப்பா தினந்தோறும் பூசைபண்ணு
 புலத்தியனே உனக்காக இந்நூலை
 நேசமுடன் ஆயிரத்து இருநூறாக
 நிலைத்தனடா கருவெல்லாம் இதிலேயப்பா
 பாசமதைத் தான் அறுத்துப் பதியில் ஊணிப்
 பாய்ச்சடா மெழுகையும் நீ நவலோகத்தில்
 மாசியது தானறுத்துப் பழுப்பாயேறி
 மகத்தான சிவசுத்தாய் மகிழ்ந்து காணும்.

107

மகிழ்ந்ததொரு சிவகலையைக் கண்டு நீயும்
 மகிழாதே புலத்தியனே மனம்வேறாகும்
 நெகிந்தமன மிருக்குமடா வெகுநாட் செல்லும்
 நேரான பூரணத்தை நெஞ்சில் தாக்கு
 பகுந்ததொரு சிவயோகப் பண்பில் நில்லு
 பராபரமே கெதியெனவே பணிந்து போற்று
 தகுந்த மனமுறுதியுடன் வலுத்துப்போகும்
 தன்மையுள்ள பராபரத்தை தாக்கிப்பாரே.

108

லிங்கரச மெழுகு

பாரப்பா முப்பூவும் லிங்கஞ் சேர்த்துப்
 பஞ்சுடைய வீரமுடன் புனுகுபூரம்
 சேரப்பா கல்வத்தில் ஒன்றாய்ச் சேர்த்து
 திறமாக அரைக்கையிலே மெழுகாய்ப் போகும்
 வீரப்பா செய்யாமல் மெழுகுதன்னில்
 விஷமில்லா ரசமதிலே நாலிலொன்று
 காரப்பா கல்வத்திலிட்டு நன்றாய்
 கருவிட்டு அரைக்கையிலே சேர்ந்துபோமே.

109

சேர்ந்ததொரு லிங்கரச மெழுகுதன்னை

திறமான சிமிழ் தனிலே அடக்கம் பண்ணு
கூர்ந்துமெள்ளக் குருபதத்தை தொண்டுபண்ணிக்

கூர்மையுள்ள மெழுகதிலே குன்றிவாங்கி
நேர்ந்துகொண்டு இம்மெழுகை கொண்டாயானால்
நிலைத்ததடா சடலமென்ற கூடுதானும்
தேர்ந்துஇந்த மெழுகதிலே மண்டலமே கொண்டால்
சிவசிவா கவுன மென்ற சித்துதானே.

110

ஆனைக்கல் சத்து மெழுகு

சித்தான சித்திலொரு விபரஞ் சொல்வேன்

திறமான ஆனைக்கல் சத்து வாங்கி
முத்தான பூரணத்தை யதிலே சேர்த்து
மூர்க்கமுள்ள ரசமுடனே பூரங்கெந்தி
கர்த்தாவை தான்தொழுது ரவியில் வைத்து
கருணையுடன் நாலுமது ஒன்றாய்ச் சேர்ந்து
வற்றாத மெழுகுது போலிருக்கும் பாரு
வாகாக இம்மெழுகைப் பதனம் பண்ணே.

111

பதனமுடன் இம்மெழுகில் குன்றி உண்ணு
பதறாமல் மூலமதில் நின்றாயானால்
விதனமெல்லாம் ஒடிவிடும் பலக்குங்காயம்
மேன்மையுள்ள கற்போல விளங்குந் தேகம்
மதனன்போல் வடிவாகும் பலமுண்டாகும்
மகத்தான அஷ்டசித்துங் கைக்குள்ளாகும்
அதமான கருவிகள் தான் மெத்தவுண்டு
அசுடரிடஞ் செல்லாதே அறிவைப்பாரே.

112

அறிவான பூரணமே தெய்வந் தெய்வம்
அருமையுள்ள பூரணத்தை யார்தான் காண்பார்
குறியான குறியறிந்த பெரியோர் காண்பார்
குண்டலியைச் சத்தியென்றுங் கூறுங்கூறும்
நெறியான சிவயோக மார்க்கமெல்லாம்
நேர்மையுட னறிவிக்கும் பூரணத்தின் கூறு
பரியான தேசியடா அகாரபீடம்
பரதேசி தனையறிந்து பணிசுவாயே.

113

அபக்குவர்களிவரெனல்

வாய்திறந்து பேசாதே மடையர் மெத்த
 வானறிந்து சேராத குருடர் மெத்த
 தாயறிந்து இணங்காத கழுதை மாண்பர்
 தலைவனையும் அறியாத சண்டி மாண்பர்
 காயறிந்து கனியறிந்து கொள்ளா மாண்பர்
 காசினியில் மெத்த வுண்டு கருத்தில்லார்கள்
 தீயறிந்து அனல்முட்டத் தெரியா மாண்பர்
 சிவவேடந் தனையறியார் திருடர் தானே.

114

தானென்ற தத்துவத்தை யறியா மூடர்
 தன்மையென்ற மனமொடுங்கும் நிலையுங் காணார்
 கோனென்ற குருபதத்தின் குறியுங் காணார்
 குருடரவர் காசாயங் குறடுமிட்டு
 நானென்ற ஆணவத்தை மெத்தப் பேசி
 நலமில்லா அஞ்செழுத்தை உபதேசித்து
 வீனென்ற வீண்மதங்கள் மெத்தப் பேசும்
 வெள்ளாடிப் பயல்களுடன் சேராதையா.

115

சேராத கருவறிந்து கள்ள மாண்பர்
 செத்தபிணம் போல் திரிவார் சிவனே யென்று
 கூறாத பொருளை யெல்லாங் கூகூ வென்பார்
 கூறறிந்து சேராத குருடர் மட்டை
 ஆறாது சத்துவத்தின் செயலை காணார்
 அகண்ட பரிபூரணத்தின் அறிவைக் கண்டு
 தேறாத சித்தர்கள் கோடி உண்டு
 சிவசிவா தேறினபேர் கோடிக்கொன்றே.

116

ஒன்றான முப்பூவிற் காரஞ் சேர்க்க
 ஒருமையுள்ள சாரநீர் அது தானப்பா
 பன்றான சேதியிது காரசாரம்
 பருவமறிந் துலகமதிற் பகரமாட்டார்
 நன்றான புலத்தியனே உனக்கு சொன்னேன்
 நலமறியாக் காரமதைச் சார மென்பார்
 உண்டான சோதியடா ஆதியந்தம்
 உரிமையுள்ள பூரணமென்றுகந்து நில்லே.

117

நில்லென்று முன்சொன்ன சாரநீரில்
 நிசமான வீரமுடன் பூரஞ் சேரு
 கொல்லென்று பொங்கியது அமரும் பாரு
 கொடிதான நீரப்பா கூறப்போமோ

சொல்லென்ற அந்நீரைக் குப்பி தன்னில்
 சுருக்காக அடைத்து நீ பதனம் பண்ணி
 வல்லமைகள் பேசாமல் மனதடங்கி
 மகத்தான செயநீராந் தொழிலைப் பாரே.

118

பாரப்பா லிங்கமொரு கட்டி வாங்கி
 பருவமுடன் செயநீரைச் சுருக்கு தாக்கு
 வீரப்பா கட்டியது அடங்கிப் போகும்
 விசையான முப்பூவிற் செயநீர் விட்டு
 காரப்பா கல்வத்தில் ஆட்டினாக்கால்
 கருணையுள்ள மெழுகாகும் லிங்கத் தப்பி
 சீரப்பா மண்சீலை ஏழுஞ் செய்து
 சிவசிவா கடைதனில் மணிபோலாமே.

119

ஆமப்பா லிங்கமணிதனை யெடுத்து
 ஆதியென்ற தங்கமதில் நூறுக் கொன்று
 காமப்பா சொல்லுகிறோங் கொடுத்தாயானால்
 நன்மையுள்ள லிங்க தங்கம் ஒன்றாய்ச் சேர்ந்து
 தாமப்பா லிங்கமென்ற களங்கதாகுந்
 தயவான களங்கமதை யுடைத்து கொண்டு
 வாமப்பா தனையறிந்து கொண்டு மைந்தா
 மகத்தான மதிதனிலே பத்துக் கொன்றே.

120

ஒன்றான களங்கமதை வெள்ளிக்கீந்தால்
 உத்தமனே வயது பதினாறதாகும்
 நன்றான வெள்ளி செம்பில் ஈந்தாயானால்
 நன்மையுடன் ஒன்பதரை தப்பாதையா
 கன்றான குடவனிலே யீந்தாயானால்
 கருவான ஏழரையுங் காணுங் காணும்
 அண்டர் பிரான் தொண்டரென அருளைப் பெற்று
 அரகரா சிவயோக அருளைப் பாரே.

121

நாகக் கூட்டு

பாரப்பா முன் சொன்ன சாரநீரில்
 பக்குவமாய் நாகமதை உருக்கிச் சாய்த்தால்
 காரப்பா ஐந்து முறை சாய்த்தாயானால்
 கன்மமுள்ள குடிலமெல்லாம் கழன்று போகுஞ்

சீரப்பா அடங்கியது மணிபோலாகுஞ்
 சிவசிவா நாகமணி என்ன சொல்வேன்
 ஆரப்பா அறிவார்கள் நாகப் போக்கு
 ஆதியந்தப் பொருளதினால் அடங்கிப் போச்சே. 122

அடங்கினதோர் நாகமதை எடுத்துக் கொண்டு
 அப்பனே தங்கமதில் இடைக்கிடைதான் சேர்த்து
 தடங்கலில்லா மணியெடுத்து உடைத்து மைந்தா
 தயவாக வெள்ளி செம்பில் ஈந்தாயானால்
 முடங்கலில்லா ஆறேழு வயதேயாகும்
 மூடருக்கு இக்கருவைச் சொல்லாதையா
 திடங்க யிந்த அமுதமுண்டு குருவைக் காரு
 தெச தீட்சைப் பதிதனிலே சேர்ந்து நில்லே. 123

நில்லென்று சொல்லுவதும் எங்கே என்றால்
 நிருமலமாம் குருபதத்தே சேர்ந்து நில்லு
 தள்ளென்று சொல்வது தான் ஆரை என்றால்
 தன்மையில்லா வண்டரை நீ தள்ளு தள்ளு
 சொல்லென்று சொல்வதுதான் ஆரை சென்றால்
 குருவை நினைந்துருகாத குறும்பர் தன்மேல்
 செல்லென்று மன்மதனைச் சொல்ல வென்றால்
 சிவசிவா குருவருளைத் தினமும்போற்றே. 124

துருசி சுன்னம்

போற்றுவது பூரணத்தை போற்றிக் கொண்டு
 புதுமையுள்ள துருசினுட சுன்னம் சொல்வேன்
 மாற்றுவது வழலையுடன் இணங்கன் கூட்டி
 மாறாம லிடைக்கிடைதான் துரிசு கூட்டி
 தாட்டிகமாய் கல்வத்திலிட்டுக் கொண்டு
 சரகமாய் முன்னீரை விட்டு ஆட்டி
 வாட்டிடுவாய் பில்லைதனை ரவிமுகத்தில்
 மைந்தனே நன்றாக உலரப் போடே. 125

உலர்ந்த பில்லை தனக்கு மேல் சீலை செய்து
 உண்மையுடன் காயவைத்துக் குருவைப் போற்றி
 அலர்ந்த எருதனையெடுத்துப் புடத்தைப் போடு
 அரகரா புடம் ஆறி எடுத்துப் பாரு
 மலர்ந்ததொரு பூப்போல நீறி நிற்கும்
 மகத்தான சுன்னமடா என்ன சொல்வேன்
 தளர்ந்ததொரு ரசந்தன்னைப் பழியாய்க் கொல்லும்
 தன்மையுள்ள சுன்னமதைப் பதனம்பண்ணே. 126

ரசமணி

பண்ணியதோர் சுன்னத்தின் மார்க்கங்கேளு
பாலகனே ரசந்தனைச் சுத்தி பண்ணி
திண்ணியென்ற தாம்பூரக் கிண்ணி தன்னில்
கிருபையுள்ள ரசமதனை அதனில் வார்த்து
நன்னயமாய் ரவிதனிலே ரசத்தை வைத்து
நன்றான சுன்னமதை மேலே தூவி
கன்னி மயேஸ்வரிக்குப் பூசை பண்ணி
கையாலே மத்திக்கத் திரளுந்தானே.

127

திறமான ரசமதனை எடுத்து மைந்தா
சிவசிவா உண்டைபோல் திரட்டிக் கொண்டு
உறமான முப்புவின் முன்னீர் விட்டு
உத்தமனே குப்பிமணி தனக்குப்பூசி
திறமான ரவிமுகத்தில் உலர்த்தி மைந்தா
நிச்சயமாய்விளக் கொளியில் வாட்டினாக்கால்
பரமான பரமகுரு அருளினாலே
பக்குவமாய் இறுகியது மணிபோலாமே

128

ஆமப்பா இம்மணிக்கு சாரணைகள் தீர்த்து
அருள்பெருகுஞ் சிமிழ்தனிலே அடக்கம் பண்ணி
நாமப்பா சொல்லுகிறோம் நாவிலிட்டு
உண்மையுள்ள அமுதமது கொண்டாயானால்
தாமப்பா உனதுருவும் நிர்மலமாய் காணுஞ்
சச்சிதானந்த ஒளிதானே தோன்றும்
காமப்பா கொண்டதொரு திறத்தால் மைந்தா
கயிலாச மேரு தன்னைக் காணலாமே.

129

வழலைநாத முப்புகன்னம்

காணப்பா இன்னமொரு முப்பூச் சொல்வேன்
கருவான வழலையுடன் நாதங் கூட்டி
பேணப்பா இந்திடைக்கு பூரஞ் சேர்த்துப்
பெருமையுடன் கல்வத்தில் இட்டு மைந்தா
தேனப்பா முன்சொன்ன செயநீர் விட்டு
திறமாக அரைக்கையிலே காரமேறி
கோணப்பா தன்னருளால் காரமாகி
கொடுமையுள்ள சுன்னமதாய் நிற்குந்தானே.

130

அரிதாரக் கட்டு

தானென்ற சுன்னமதை எடுத்துக் கொண்டு
 தாரமென்ற அரிதாரக் கட்டிக்கப்பா
 வானென்ற செயநீரா லரைத்து மைந்தா
 மகத்தாகத் தான் அரைத்துக் கங்கிபூட்டி
 பானென்ற ரவிமுகத்தில் உலர்த்தி மைந்தா
 பக்குவமாய் மண்சீலை ஏழுஞ் செய்து
 தேனென்ற பூரணத்தை மனதில் வைத்து
 சிவசிவா காதையென்ற புடத்தைப் போடே.

131

போட்ட புடந்தனை எடுத்துப் பார்த்தாயானால்
 புதுமையுள்ள தாரமது கட்டிப்போகும்
 தாட்டிகமாய் கட்டியதோர் தாரந்தனை
 தயவான செம்பு வெள்ளிக் கீந்தாயானால்
 நாட்டமுடன் ஈராறு வயதுப்பெண் தான்
 நாயகிபோல் உனதுமுன்னே நாடி நிற்பாள்
 தேட்ட முடன் அவள் பதத்தைப் பூசைபண்ணு
 தெவிட்டாத பூரணத்தைத் தினமும் நோக்கே

132

நோக்குவது பூரணத்தை நோக்க வேணும்
 நுண்மையுள்ள லட்சியத்தைப் பார்க்கவேணும்
 தாக்குவது ஒரு நிமைக்குள் இருளை எல்லாம்
 கட்டழிந்து போகவே தாக்கவேணும்
 மார்க்கமுடன் இம்முறைகள் பார்க்கவேணும்
 மந்திர பஞ்சாட்சரத்தில் நிற்கவேணும்
 ஆர்க்கும் இந்த முறையதனை நீ சொன்னாயானால்
 அப்பனே உனது சிரம் வெடித்துப்போமே.

133

போமப்பா சகலசித்தும் பொய்த்துப் போகும்
 பொல்லாத சண்டாளர்க் கீந்தாயானால்
 நாமப்பா சொல்கிறோமிந்த சாபம்
 நம்மாலே தீர்ப்பதற்கு முடியாதையா
 ஆமப்பா சொல்லிவிட்டோம் இந்த நூலை
 அடக்கமப்பா வெகுபதன மடக்கம் பண்ணு
 தாமப்பா அடக்கம் விட்டு வெகுளியானால்
 தன்னுடலைக் காணாமல் தயங்குவாயே.

134

நாகரசக்கட்டு

தயங்காமல் இன்னமொரு விபரம் கேளு
 தயவான நாகரசஞ் சரியாய்ச் சேர்த்து
 மயங்காமல் அடிமுடியுந் துரிசி பூரம்
 மகத்தான வீரமுடன் சீனம் கூட்டி
 தியங்காமற் கல்வத்தில் ஆட்டி மைந்தா
 தேவியென்னு மால்தேவிக் கங்கிபூட்டி
 நயங்காணும் என்று நீ மண்சீலை செய்து
 நன்றாக ரவிமுகத்தில் காயவையே.

135

வையப்பா ரவிமுகத்தில் நன்றாய்க் காய்ந்தால்
 மயங்காமல் புடம்போட மைந்தா கேளு
 மெய்யப்பா சொல்லுகிறோம் நன்றாய்க் கேளு
 மேன்மையுள்ள ரவிபோல கட்டி நிற்கும்
 கையப்பா உதவுவது போலே மக்காள்
 கனமான ரவிமதியில் ஈய்ந்தாயானால்
 பொய்யப்பா சொல்லவில்லை பத்து மாற்று
 பொன்போலே இருக்குமடா புகழ்ந்து காணே.

136

காணப்பா உப்புடனே புளியுஞ் சேர்த்து
 களிப்பான குடவனைத்தான் தகடாய்த்தட்டி
 வீணப்பா சொல்லவில்லை தகடு தன்னில்
 மிசையான அரைமருந்தை விளவிக் கொண்டு
 பேணப்பா புடம் போடச் செம்பாய்ப்போகும்
 பிலத்தொரு செம்பதனை உருக்கிக் கொண்டு
 ஊணப்பா கட்டினதோர் தாரந்தன்னை
 உகந்து நீ கொடுக்கின்ற வரிசை கேளே

137

கேளப்பா உருகினதோர் குடவன் தன்னில்
 கிருபையுடன் வெள்ளி அதிலீந்து கொண்டு
 கோளப்பா வாராமல் இரண்டும் சேர்த்துக்
 குள்ளென்று உருகையிலே மைந்தா கேளு
 வாளப்பா கட்டின தோர் தாரந்தன்னை
 வரிசையுடன் கொடுக்கையிலே வாங்கிக்கொள்ளும்
 தேளப்பா கொட்டினதோர் விஷந்தான் சென்று
 சிவசிவா பழுப்பேறித் தங்கமாச்சே.

138

சீனமாதிரி முப்பூச் சுன்னம்

ஆச்சப்பா இன்னமொரு முப்பூச் சொல்வேன்
 அரகரா ஆதி உப்புக்கிடைதான் கேளு
 காய்ச்சப்பா காய்ச்சினதோர் கம்பி உப்பு
 கருவான சீனமுடன் மூன்றுங் கேளு
 பேச்சப்பா ஒன்றுமில்லை இடை சரியாக் கொண்டு
 பெருமையுள்ள சாரநீர் விட்டு ஆட்டி
 மாச்சலென்று நினையாமல் கல்வத்தாட்டி
 மக்களே உருட்டியதை வட்டுப்பண்ணே.

139

பண்ணியதோர் வட்டதனை ரவியில் மைந்தா
 பாங்காகக் கனிந்திடவே காய்ந்துதானால்
 புண்ணியனே மண்சீலை செய்து கொண்டு
 புத்தியுடன் புடம்போடு சுன்னமாகும்
 கன்னிமயேஸ்வரி தனக்கு பூசை செய்து
 கருவான சுன்னமதிற் களஞ்சி வாங்கி
 தன்னிமையாய்த் தாரத்துக் கங்கிபூட்டி
 தயவான சாரநீர் தன்னால் தானே

140

தானென்ற கவசமதை நன்றாய்ச் செய்து
 தன்மையுடன் மண்சீலை ஏழும் செய்து
 கோனென்ற குருபதத்தைத் தொண்டு பண்ணி
 குணமாக ரெண்டெருவில் புடத்தைப் போடு
 மானென்ற அரிதாரங் கட்டி நல்ல
 மகத்தான தன்னிறமாய் இறுகி நிற்கும்
 தானென்ற ஆணவத்தைப் போக்கி மைந்தா
 தயவான தாரமதை எடுத்துக் கொள்ளே.

141

கொள்ளப்பா கட்டினதோர் தாரந்தன்னை
 கூசாமல் ரவிமதியில் ஈந்தாயானால்
 விள்ளக்கேள் ஆறேழு மாற்றுக் காணும்
 விசையான தாய் சேர்க்க எட்டு மாற்று
 சொல்லக்கேள் புலத்தியனே தகடாய்த்தட்டி
 சொல்லடங்காப் புடந்தனிலே யிறங்குந் தங்கம்
 சொல்லப்பா சிவயோக மார்க்கந்தன்னில்
 சிவசிவா மனதறிவால் தினமும் நோக்கே.

142

நோக்குவது பூரணத்தை நோக்க வேணும்
 நுண்மையுள்ள குருபதத்தைப் பணியவேணும்
 நாக்குருகி தனையகற்றிக் கனியேதின்று
 நன்றான கங்கைதனை நலமாய்க் கொள்ளு
 வாக்குமன தொன்றாகி மனத்தைக் காரு
 மகத்தான ரேசக பூரகமும் பண்ணு
 தாக்குவது கும்பகத்தில் அறிவை மூட்டுத்
 தன்மையுடன் யோகமதை தாக்கிப் பாரே.

143

பாரப்பா மூலமதைப் பூசித்தாக்கால்
 பராபரத்தின் செயல் அனைத்தும் காணலாகும்
 நேரப்பா பிறப்பு இறப்பு ரெண்டும் காணும்
 நீடுலகில் மகத்துவரே தெய்வமென்பர்
 ஆரப்பா சொன்னாலும் உலக மேயாம்
 அருளான பூரணத்தை அறியாமுடர்
 கூறப்பா உலகமெல்லாஞ் செனித்தவாறுங்
 கூர்மை யுள்ள நாதவிந்து ரெண்டுந்தானே.

144

ரெண்டான பொருளறிந்து பூசித்தோர்கள்
 நிலைத்தார்கள் கோடான கோடி மட்டும்
 வண்டான அது சென்று மதுவுண்டாப்போல்
 மகத்தான பூரணத்தை மருவிப் பாரு
 அண்டர்கோன் அருள்பெருகி உலகம்தில்
 அஷ்டமா சித்திகளும் ஆடி நிற்பான்
 பண்டான பரப்பிரம மாகியேதான்
 பாருலகிற் குருவாகித் துலங்குவானே.

145

நாகரச முப்பூச் கன்னம்

துலக்கமதாய் இன்னமொரு முப்பூச் சொல்வேன்
 சோதியுள்ள புலத்தியனே சொல்லக்கேளு
 வலக்கமதாய் நாகமுடன் ரசத்தைச் சேரு
 மகத்தான அடிமுடியும் கூடச்சேரு
 பழக்கமதாய் வீரமுடன் புனுகு சேரு
 பங்கயமாய் கல்வத்தில் இட்டுக் கொண்டு
 மலர்க்கமல நீராலே கரைத்தா யானால்
 மைந்தனே மெழுகாகும் வட்டுப் பண்ணே.

146

பண்ணியதோர் வட்டதனை காயப்போட்டு
 பக்குவமாய் மண்சீலை செய்து கொண்டு
 மண்ணியதோர் முழுமளவு புடத்தைப் போடு
 உத்தமனே புடம் ஆறி எடுத்துப் பாரு

வெண்மையுள்ள சுன்னமதாய் நிற்கும்பாரு
 வேதாந்த ஆதினமுறு குருவாய் நிற்கும்
 புண்ணியனே இந்த நீர் அதிக சுன்னம்
 பூரணத்தின் செயலதினால் சுன்ன மாச்சே.

147

ஆச்சப்பா இச்சுன்னம் தாளகத்தில் அப்பி
 அடைவாக மண்சிலை ஏழும் செய்து
 காய்ச்சப்பா ரவிமுகத்தில் நன்றாய்க் காய்ந்தால்
 கருகாமல் பத்தெருவில் புடத்தைப் போடு
 மூச்சப்பா ஓடாமல் உருகிநிற்கும்
 மூவுலகு மெச்சு மடா இந்தக் காரம்
 தாட்சியொன்று மில்லையடா ரவிமதியில் தாக்கி
 தயவான பதினாறு மாற்றுப் பொன்னே.

148

பொன்னாகும் செம்புதனிற் பத்துக் கொன்று
 பூட்டினால் வயதெட்டாய்ப் புகழ்ந்து காணும்
 உன்னான மதிதனிலே பத்துக்கொன்று
 ஊட்டினால் பத்தரைதான் தப்பாதையா
 கண்ணான குடவனில் பத்துக் கொன்று
 காட்டினால் ஏழரைக்கு அதிகம் காணும்
 வண்ணமுள்ள மால்தேவி கூத்து மெத்த
 வாக்கடங்கா மனமடங்காச் சித்துமாமே.

149

துரிக முப்பூச் சுண்ணம்

சித்தான துரிகமுப்பூச் சுண்ணஞ் சொல்வேன்
 சித்தம் உள்ள புலத்தியனே சொல்லக் கேளு
 பத்தான சவுக்காரஞ் சீனங் கூட்டிப்
 பகமையுள்ள துருசதுவும் இடையே சேர்த்து
 சத்தான இணக்கனுடன் சூடன் சேர்த்துத்
 தயவாக வாய்நீரால் கல்வத்தாட்டு
 முத்தான மெழுகதுபோல் நிற்கும்பா
 மோசமொன்றும் நினையாதே வட்டுப் பண்ணே.

150

பண்ணியதோர் வட்டதனைக்காயப் போட்டு
 பக்குவமாய் காய்ந்தபின்பு மண்ணுஞ் செய்து
 தன்மையுடன் பத்தெருவில் புடத்தைப் போடு
 தணலாறி எடுத்துப்பார் சுன்னமாகும்
 புண்ணியனாய் ஆனாக்கால் நன்றாய் நீரும்
 புலத்தியனே அந்நீற்றைப் பதனம் பண்ணு
 தண்ணியிலாத் தளைகளிலே போட்டு பாரு
 தயவான வாருதிபோல் செலமும் ஆச்சே.

151

செலமான நற்சலத்தை ஒன்றில் வாங்கி
 சிவப்பான தாரமதில் சுருக்குத் தாக்கு
 அழலான ஊறலது அற்றுப் போகும்
 அதன்பிறகு சுன்னமதைக் கவசம் பண்ணு
 உலகளந்த அரியினுட தேவிதானும்
 உண்மையுடன் கவசமா யுகந்து நிற்பாள்
 கலகமது செய்யாமல் ரவிமதியில் தாக்கு
 கருணையுடன் பதினாறு மாற்றுப் பொன்னே.

152

பொன்னான பொன் படைத்தால் பொன்னேயாகும்
 பொல்லாத பாவி யென்றால் மண்ணாய்ப்போகும்
 கண்ணான செயலறிந்தால் எல்லாம் உண்டு
 கருவான குருவறிந்தால் எல்லாம் காணும்
 விண்ணான பதியறிந்து அடியுங் கண்டால்
 வேண விதங் கருவாகச் செய்யலாகும்
 பெண்ணாசை கொண்டவனோ டிணங்காதையா
 பொருளாசைக் கொண்டவரைச் சினந்து தள்ளே

153

சினந்துமிகத் தள்ளுவது என்ன வென்றால்
 செயலில்லாப் புளி யுடனே எண்ணெய் தள்ளு
 உணர்ந்துவரு மீனிறைச்சி கஞ்சா
 உணர்வழிக்குங் கள்ளு சாராய மாகா
 மணங்கமழும் பூரணத்தை அன்றி ஒன்றும்
 வாய்க்கடங்கா மதம் பேசி நின்றாயானால்
 இணக்குடனே பூரணந்தான் கடின மாகும்
 என்மகனே புலத்தியனே இந்த நூலே.

154

இந்தநூல் ஆயிரத்து இரு நூறாகும்
 ஏகாந்த மான கருவிதிலே தோற்றும்
 அந்தமுடன் ஆதியென்ற பொருளே தோற்றும்
 அவையடக்கம் என்றதெல்லாம் இதிலே தோற்றும்
 சந்தயங்கள் என்றதெல்லாம் இதிலே தோற்றும்
 சாயுட்சிய பதவிகளும் இதிலே தோற்றும்
 விந்தையுள்ள வினோதமெல்லாம் இதிலே தோற்றும்
 வேடிக்கை சிமிட்டுகளும் இதிலே தோற்றும்.

155

தோற்றாத கருக்களெல்லாம் இதிலே தோற்றும்
 தூபமுதல் பரிசனமும் இதிலே தோற்றும்
 ஆத்துமத்தின் கருக்களெல்லாம் இதிலே தோற்றும்
 அருள் பெருகும் பூரணத்தில் அருமை தோற்றும்

பாட்டான பரிபாஷை இதிலே தோற்றும்
 பக்குவத்தில் செயல்களெல்லாம் இதிலே தோற்றும்
 காட்டாத கருக்களெல்லாம் இதிலே தோற்றும்
 கபடமிட்டு வெகுளிதனில் நில்லாதையா.

156

ஐயனே புலத்தியனே உமக்காய் நாமும்
 அருள் பெருகும் ஆயிரத்து இருநூறுக்குள்
 மெய்யான கருக்களெல்லாம் இதிலே சொன்னேன்
 மேட்டியாய் திரியாமற் குருவைக் காரு
 வையகமெல்லாம் திரிந்து அலைந்தாலுந்தான்
 வாய்க்குமோ இக்கருக்கள் வாயாதப்பா
 கையான கையில் நெல்லிக் கனிபோல் மைந்தா
 கருவாக இந்நூலைப் பதனம் பண்ணே.

157

பதனமப்பா வெகுபதனம் இந்த நூலைப்
 பார்தனிலே மாந்தருக்கு ஈந்தாயானால்
 விதனமப்பா சொல்லாலே அதிக சாபம்
 வேண்டினாலும் உன்னாலே தீர்க்கமாட்டாய்
 மதனமாய் மவுனமுடன் இருந்து கொண்டு
 மகத்தான அஷ்டமா சித்து மாடு
 இதமான பூரணத்தை தினமும் போற்று
 இன்பமுடன் இன்னமொரு முப்பூச் சொல்வேன்.

158

வழலை முப்பூச் சுன்னம்

சொல்லக்கேள் புலத்தியனே வழலை தன்னை
 சுத்த கெங்கை தன்னாலே சுத்தி பண்ணி
 விள்ளக்கேள் அஞ்சுதரஞ் சுத்தி பண்ணு
 வெண்மையென்ன சொல்வனடா உகமையில்லை
 கல்லான வழலைதனை யெடுத்து மைந்தா
 கருவாக இடைசமனாய் வீரம் பூரம்
 வல்லமையாய் கல்வத்திலிட்டு மைந்தா
 வரிசையுடன் வெடியுப்புத் தன்னாலாட்டே.

159

ஆட்டிநன்றாய் பில்லைசெய்து வட்டுப் பண்ணி
 அருள்பெருகும் மண்சீலை அதின்மேற் செய்து
 காட்டான எருவதினில் புடத்தைப் போடு
 கனலாறி யெடுத்திடவே சுன்ன மாகும்
 தேட்டான தேட்டாகும் இந்தச் சுன்னம்
 திருவான பிரிதிவியும் தாரந் தன்னில்
 பூட்டாத கவசமது நன்றாய்ச் செய்து
 பொருந்தவே மண்சீலை யேழுஞ் செய்யே.

160

செய்ததொரு கவசமதைக் காயப்போட்டு
 சிவசிவா ரெண்டெருவிற் புடத்தைப் போட்டு
 துய்தமுள்ள தாரமது கட்டி நல்ல
 சோதியுள்ள அருணனைப் போல் இருக்கும்பா
 பையவே கட்டியதோர் தாரந் தன்னை
 பாய்ச்சடா வெள்ளிதனில் பத்துக் கொன்று
 அய்யனே புலத்தியனே சொல்லக் கேளு
 அன்பாகப் பன்னிரெண்டு மாற்று மாச்சே.

161

ஆச்சப்பா குடவனிலே எட்டு மாத்து
 அரகரா செம்புதனில் ஆறு மாற்று
 பேச்சப்பா வெள்ளி செம்பு தன்னில் ஈந்தால்
 பிசகாது எட்டரை தான் பேணிப்பாரு
 நீச்சப்பா வெகுநீச்ச தாரக் கட்டு
 நேர்மை சொல்ல என்னாலே கூடாதையா
 காச்சப்பா மூலமென்ற தீயில் தன்னை
 கருணைபெற மேல்மூலச் சுடரில் நில்லே.

162

சவுக்காரப் போக்கு

நில்லப்பா சவுக்காரஞ் செய்யுமார்க்கம்
 நிலைபெறவே சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு
 வல்லதொரு குளக்கரை வாழ் பிண்டத்தானை
 மகத்தான சிப்பியடா கும்பிடானை
 விள்ளாமல் விள்ளுகிறோம் பூமி நாதம்
 விசையான அடிமுடியும் சிப்பிப் போக்கு
 சொல்லாமல் சொல்லுகிறோம் ஆதியந்தம்
 சொருபமுள்ள வஸ்துவை நீ வணங்கிப் போற்றே.

163

வணங்குவது எப்படித்தான் என்றால் மைந்தா
 மயானமதில் நிசிவேளை தன்னிற் சென்று
 இணங்குவதால் ருத்திரனைப் பணிந்து போற்றி
 இன்பமுடன் கைவசமே செய்து கொண்டு
 குணங்களொரு மனதாக வயிரவனைப் போற்று
 குணமான ஆள் வள்ளிக்கிழங்கு தன்னை
 முணங்காமல் நறுக்கியதைப் பாண்டத்திட்டு
 முன்னீரால் உப்பிட்டு அவித்திடாயே.

164

அவித்ததொரு கிழங்கதனை எடுத்து மைந்தா
 அடிகனத்த வுரல் தனிலே இட்டுக் கொண்டு
 குவித்ததோர் இரும்புலக்கை தன்னாற் குத்தி
 குமுறவே நன்றாக இடித்து மைந்தா

தவித்தியமாய் நினையாமல் பாண்டத்திட்டு
தயவான ரவிபீசங் கூடப் போட்டு
பவித்திரமா ஐங்கோலத் தயிலம் போட்டு
பதனமாய்க் கிண்டியே உண்டை செய்யே.

165

செய்யப்பா உண்டையது விளங்காய் போலே
திரமாக உருட்டயிலே இறுகிப் போகும்
மெய்யப்பா சொல்லுகிறோம் சவுக்காரத்துண்டை
விருது பெற்ற சித்தர்கள் தான் செய்வாரய்யா
பொய்யப்பா சொல்வதினால் புலையனாவாய்
புகழான பூரணத்தை தினமும் நோக்கு
கையப்பா உதவுவது போலே மக்காள்
கருவாக இன்னமொரு காரஞ் சொல்வேன்.

166

சவுக்காரமிருக்குமிடம்

சொல்லக்கேள் புலத்தியனே சவுக்காரந்தான்
சுயம்பாக இருக்குதடா அறியமாட்டார்
விள்ளக்கேள் வஸ்துவாய் நின்று கொண்டு
விளக்கொளி போல் நின்று விளையாடு தய்யா
வல்லதொரு மயேந்திரமலைச் சார்பு தன்னில்
வளர்ந்து நிற்குஞ் சவுக்காரம் புற்று போலே
சல்லாப மானதொரு சவுக்காரத்தை
தனதாகக் கொண்டு வந்து நொறுக்கிடாயே.

167

நொறுக்கியது பாண்டத்தில் இட்டு மைந்தா
நுண்ணிமையா காடி விட்டு முப்பூ விட்டு
குறுக்கிநன்றாய் வற்றுமட்டும் எரிப்பா யப்பா
குழம்பான பருவமதில் தயிலம் வார்த்து
கருகிமிகப் போகாமல் கிண்டு கிண்டு
கருகாத பதம் பார்த்து எடுத்துக் கொண்டு
உருக்கமுடன் ஓட்டோடே உருட்டிப் போடு
உத்தமனே ஆறியபின் இறுகிப் போச்சே.

168

போச்சென்று விடுகாதே இன்ன மொன்று
புதுமையுள்ள சவுக்காரஞ் சொல்லக் கேளு
மாச்சலொன்றும் இல்லையடா ஆதியந்தம்
மைந்தனே சமுலங்கை வசமே செய்து
பேச்சொன்று சொல்லாமல் நொறுக்கி கொண்டு
பெரிதான பாண்டத்தில் இட்டு மைந்தா
காச்சதற்கு சுத்தசலம் நிரம்ப விட்டு
கசகாமற் கிண்டிவரிற் கரைந்து போமே.

169

கரைந்து மிகக் குறுகி நன்றாய் கொதிக்கும் போது
 கருகாத பதம்பார்த்துக் கிண்டு கிண்டு
 திரைந்து மிகக் கடுகதின்மேல் எண்ணெய் நிற்கும்
 சிவசிவா எண்ணெய்தனை வடித்துக் கொண்டு
 குறைந்து நின்ற கடுகதனை யெடுத்து மைந்தா
 கூசாமல் சுத்தசல மதனில் வார்த்து
 வரைந்து மிகக்கையாலே கரைத்து மைந்தா
 வட்டோடு தனிலுற்றி ரவியில் வையே.

170

வையப்பா ரவி முகத்தில் உலர்ந்த பின்பு
 மக்களே பின்பொருகால் சுத்தசலம் விட்டு
 நையப்பா ரவி பீசங் கூடப் போட்டு
 நன்றாக அடுப்பேற்றி தீயை மூட்டு
 மெய்யப்பா சொல்லுகிறேன் பதமாய் கிண்டி
 வெந்து வரும் பதந்தனிலே தயிலம் வார்த்து
 செய்யப்பா திரண்டுவரும் பதத்தைப் பார்த்து
 சிவசிவா உருட்டிடுவாய் திரமாய்த் தானே.

171

வேறு-சவுக்காரக் கட்டு

தானென்ற சவுக்கார மின்ன மொன்று
 தன்மையுள்ள புலத்தியனே சொல்லக்கேளு
 வானென்ற கற்கன்னம் படிதா னொன்று
 வளமையுள்ள பூரணத்தின் சுன்ன மொன்று
 தேனென்ற இந்துப்பு சுன்ன மொன்று
 திருவான ரவிபீசஞ் சுன்ன மொன்று
 மானென்ற அறுநீரில் கரைத்துக் கொண்டு
 மகத்தான பாண்டத்தில் வாரு வாரே.

172

வார்த்த தொரு பாண்டத்தை அடுப்பிலேற்றி
 வாகாகத் தீ யெரிப்பாய் வற்று மட்டும்
 பார்த்து மிகப் பதனமதாய் கிண்டு கிண்டு
 பாலகனே திரண்டு வரும் பதத்தைப் பாரு
 சேர்த்து மிக ஒன்றாகத் திரட்டிக் கொண்டு
 சீக்கிரத்தில் தயிலமதில் வார்த்துக் கிண்டி
 போர்த்தியே யுண்டை செய்வாய் விளாங்காய் போலே
 புகழாக இறுகியது கல்லுப்பாமே.

173

வேறு-சவுக்காரக்கட்டு

ஆமப்பா இன்னமொரு காரஞ் சொல்வேன்
 அரகரா கும்பிடுகற் சுன்னத் தோடு
 நாமப்பா கார மொடு சாரங் கூட்டி
 நன்மையுள்ள வீரமொடு பூரஞ் சேர்த்து
 காமப்பால் கானற்பால் தன்னாலாட்டி
 கருவான அறுவகையில் கரைத்துக் கொண்டு
 வாமப்பால் பாண்டமதிலிட்டு மைந்தா
 வண்மையுள்ள அடுப்பேற்றி யெரித்திடாயே.

174

எரித்துமிக வருகையிலே குழம்பு போலே
 இருக்குமே நன்றாக கிண்டு கிண்டு
 கரித்துமிகப் போகாமல் கிண்டும் போது
 கருவான தயிலமதை அதிலே வாரு
 உருத்துமிக அதில் வார்த்து பதத்தைப் பாரு
 உருண்டு வரும் பதங்கண்டு உருட்டிக் கொண்டு
 கிருத்துவங்கள் பண்ணாமல் விளாங்காய் போலே
 கிருபையுடன் உருட்டையிலே இறுகிப் போமே.

175

வேறு-சவுக்காரக் கட்டு

போமென்று சொல்லாமலின்ன மொன்று
 புதுமையுள்ள சவுக்காரஞ் சொல்லக் கேளு
 நாமென்ற ஆணவத்தால் சொன்னோமையா
 நல்ல கல்லுப்புடனே கரியும் போடு
 கோனென்ற வெடியுப்பு இந்துப் போடு
 குருவான பூநீறு வளையலுப்பு
 மானென்ற வீரமொடு பூரங் கூட்டி
 மகத்தான அறுவகையால் கரைத்துப் போடே

176

கரைத்திறுத்து பாண்டமதி லிட்டு மைந்தா
 கருத்துறவே அடுப்பேற்றி தீயை மூட்டி
 முரைத்து மிகப் பொங்கியது போகாமற்றான்
 மூர்க்கமுடன் சுரண்டியதாற் கிண்டு கிண்டு
 உரைத்து மிகக் கிண்டுகையில் திரளுமைந்தா
 உத்தமனே அப்பதத்தி லுருட்டிப் போடு
 கருத்துறவே சவுக்கார மதிக காரங்
 காரணத்தால் பூரணத்தைக் கருத்தில் வையே.

177

கருத்துமிக வுண்டானால் எல்லாம் உண்டு
 கண்கெட்ட குருடரைப் போல் இருந்தாயானால்
 உருத்துவன திடத்தின லிருக்காது கண்டாய்
 ஊடாடும் வாசியை நீ காண மாட்டாய்
 மரித்து மொரு காரணங்க ளாடமாட்டாய்
 மகத்தான சற்குருவை யறிய மாட்டாய்
 சிரித்துமிகக் கொண்டதினால் வருவதேது
 சிவசிவா சிவ யோகத் திறத்தைப் பாரே.

178

வெண்சாரைக் கற்பம்

பாரப்பா மயேந்திரகிரி தன்னில் சென்று
 பக்குவமாய் நீயிருக்கும் போது மைந்தா
 நேரப்பா வெண் சாரை அதிலே வாழும்
 நிச்சயமாய் அச்சாரை கண்டா யானால்
 கூறப்பா உம்மென்று கும்பித்தே தான்
 கூர்மையுடன் பதினாறு வருவே செய்து
 காரப்பா அச்சாரை வருகும் பாரு
 கண்டவுடன் நடுமையம் பிடித்திடாயே.

179

பிடித்தவுடன் பொசிக்கையிலே பொருந்தி ஓடும்
 பின்பொருக் காலதைப் பிடித்துக் கொள்ளு கொள்ளு
 படித்து மிக அஞ்சுதிரம் பிடித்துக் கொள்ளு
 பக்குவமாய் தினந்தோறும் இப்படியே கொள்ளு
 அடுத்து மிகத் தினந்தோறும் கொண்டால் மைந்தா
 அசையாது யாக்கை தனக் கழிவே யில்லை
 நடுத்தினமாய் தினந் தோறுங் கொண்டால் மைந்தா
 நலமாக அதுக்கடியில் கனி யொன்றாமே.

180

கரு நெல்லி கற்பம்

கனியான கருநெல்லி யஞ் சாறுண்டு
 கருவாக அவ்வனத்தில் பிரம தேவன்
 தனியாகத் தவசிருப்பார் அவரைப் போற்றி
 தருவான ஐந்தருவே கற்பகமே யென்று
 பனியான பொருளறிந்து பணிந்தால் மைந்தா
 பாலகனே என்று அவரும் கனிதான் ஈவார்
 இனியாதகசப் பென்று இருந்தால் மைந்தா
 ஈடேச்ச மில்லையடா ருசி பாராதே.

181

ருசியான கருநெல்லி கற்பங் கொண்டால்
 நுடங்காது காயமெல்லாம் வலுத்துப் போச்சு
 ரிஷியான ரிஷி மூலம் இது தானப்பா
 நேர்மையுள்ள வெண் சாரை நந்தி மூலமாகும்
 உசிதமுள்ள ரிஷிமூலம் நந்தி மூலம் ரெண்டும்
 உண்மையுடன் தினந் தோறும் பூசித்தாக்கால்
 பசியான தீபனங்கள் இல்லை மைந்தா
 பராபரத்தின் கிருபையினால் பூரணத்தைப் பாரே

182

சவுக்கார கற்பம்

பூரணமாயி ன்னமொரு காரஞ் சொல்வேன்
 புத்தியுள்ள புலத்தியனே புகழ்ந்து கேளு
 காரணமாய் நீ கேளு எட்டாந்திங்கள்
 கன்னியடி மூலமடா கருவை வாங்க
 மாரணமாய் வாங்குதற்கு வகையைக் கேளு
 மருவியே வெல்லமதில் ரவிபீசங் கூட்டி
 வாரணமா முக்கண்ணனை வேண்டிக் கொண்டு
 மடக் கொடிக் கீந்திடுவாய் வரிசை பாரே.

183

வரிசையுடன் மூன்றாநாள் உப்பை வாங்கி
 மகத்தான வெந்நீரில் போட்டு மைந்தா
 புரிசமுடன் மறுநாள் தா னுப்பை வாங்கி
 புண்ணியனே தண்ணீரில் கரைத்துக் கொண்டு
 பரிசான பாண்டமதில் இட்டு மைந்தா
 பக்குவமாய் ரவிபீசங் காரசாரம்
 உரிமையுடன் பாண்டமதில் கரைத்து மைந்தா
 உண்மையுடன் அடுப்பேற்றி எரித்திடாயே.

184

எரித்து மெள்ளப் பதம்பார்த்துக் கிண்டு மைந்தா
 இன்பமுடன் திரண்டு வரும் பருவந்தன்னில்
 குறித்த தொரு தயிலமதை விட்டு மைந்தா
 குருகவே கிண்டியதை யெடுத்துக் கொண்டு
 பருத்து மிகப் போகாமலுண்டை செய்வாய்
 பக்குவங்கள் தப்பிவிட்டால் உதிர்ந்து போகும்
 வரித்து மிக எரிப்பதுவும் குறைந்து தானால்
 மைந்தனே இளகுமது வகையாய்ப் பாரே.

185

பாரப்பா எரிப்பதுவும் மிஞ்சிற்றானால்
 பாகதுவு முறுகியது உதிர்ந்து போகும்
 சீரப்பா எரிப்பதுவும் குறைந்துதானால்
 சிவசிவா இளகியது போகும் போகும்

கூரப்பா தானொரித்து பதத்தோடப்பா
 குணமாக உருட்டி வைக்க இறுகிப் போகும்
 ஆரப்பா அறிவார்கள் இந்த காரம்
 அதீத முள்ள காரமடா அருளைப் போற்றே

186

அருளான போதமெல்லா மடங்கும் வீடு
 ஆயிதிரோ தாயிருந் தடங்கும் வீடு
 இருளான காமியந்தான் இருக்கும் வீடு
 இச்சையுள்ள மாயமது யிருந்த வீடு
 மருளான பேய்க்கூத்து ஆடி நின்று
 மாயமெல்லாம் குடியிருக்கும் மசத்தாம் வீடு
 கருவான கருவிகளும் நிறைந்த வீடு
 கருவழிந்து திகைத்து நின்ற காலன் வீடே.

187

வீடறிந்து பதவியுடனிருத்த மாண்பர்
 வீட்டிலுள்ள பேர்களைத் தான்விரும்பா மாண்பர்
 காடறிந்து நாடறிந்து கருதா மாண்பர்
 கருவான பூரணத்தை காணா மாண்பர்
 கூடறிந்து பயனறிந்து கொள்ளா மாண்பர்
 குருவருளைப் போற்றாத குருட்டு மாண்பர்
 காடறிந்து பயனறிந்து கொள்ளா மாண்பர்
 பாவிகள் தான் மெத்தவுண்டு பார்த்திடாயே.

188

கல்லுப்புக் கட்டு

பார்த்துமிகப் பூரணத்தைப் பணிய வேணும்
 பணிந்து மிக நில்லாட்டால் பண்பாய்த்தானும்
 கூற்றுவனுக் கிரையாகப் போவாய் மைந்தா
 கூறுடனே கூற்றுவன் தானாரென்றாக்கால்
 நாற்றிசையுந் திரிந் தலைந்து பொருள்கள் தேடும்
 நன்மையில்லா திரோதாயி நன்மையப்பா
 பூத்தமலர் வாசனை தான் கல்லுப்பாகும்
 பூமி வளர் பூவதுதான் நாதமாச்சே.

189

ஆச்சப்பா பிரிதிவியின் நாதத்தாலே
 அடங்காத கல்லுப்பு கட்டிப் போச்சு
 மாச்சலது இல்லாமல் கட்டிச் சென்று
 மகிழாமல் அந்த இடைக்கு காரசாரம்

பாச்சுவாய் சீனமுடன் துருசு கூட்டி

பதறாமல் வீரமுடன் பூரஞ் சேர்த்து
தாட்சி யொன்று மில்லாமல் ஒன்றாய்ச் சேர்த்து
தவறாமல் முன்னீரில் கரைத்துக் கொள்ளே.

190

கொள்ளப்பா பாண்டமதில் இட்டு மைந்தா

குருபரனைத் தொழுதிறைஞ்சி அடுப்பில் ஏற்றி
அல்லப்பா சொல்லுகிறேன் தீயை மூட்டி

அடித் தூரில் பற்றாது கிண்டு கிண்டு
வல்லமையாய் கிண்டி வரும் போதிலே தான்
வைத்து மிகக் குழம்பான பருவந் தன்னில்
சொல்லக் கேளேரண்டத் தெண் ணெய் விட்டு
சுருதியுடன் கிண்டினால் திரளும் பாரே.

191

பாரப்பா திரண்டு வரும் பருவந் தன்னில்

பதறாமல் விளாங்காய்போல் உண்டை செய்து

பேரப்பா சவுக்காரமென்று சொல்லி

பிசுகாமல் உண்டைதனைப் பதனம் பண்ணி

நீரப்பா நின்றதொரு குருவைப் போற்றி

நிச்சயமாய் சவுக்கார வுண்டை தன்னை

வீரப்பா போவதற்கு சுத்தி கேளு

விசையான காரமுடன் சாரஞ் சேரே.

192

சேர்த்து மிக ரவியில் வைக்க ஜெயநீராகும்

சிவசிவா அந்நீரில் வீரம் பூரம்

பார்த்து மிகச் சேர்த்திடவே செயநீர் காணும்

பக்குவமாய் குருநீர்போல் பசுமையாகும்

வேற்றுமைகள் இல்லாத சவுக்காரத்தை

வெகுளாமல் செயநீரில் தேய்த்துப் போடு

மாற்றும்டா எண்ணெய் எல்லாம் வழிந்து போகும்

மகத்தான காரமது சுத்தியாச்சே.

193

ஆச்சப்பா சுத்தி செய்த காரமொன்று

அந்திடைக்கு வீரமொன்று பூரமொன்று

பேச்சப்பா ஒன்றுமில்லை கல்வத்தாட்டு

பிசுகாமல் ஈராறு சாமமாட்டு

பாச்சப்பா ரவிமுகத்தில் வட்டு பண்ணி

பக்குவமாய்க் காய்ந்தபின்பு மண்ணுஞ் செய்து

காச்சப்பா காட்டெருவில் புடத்தைப் போடு

கருணையுள்ள சுன்னமதாய் நீறிப்போமே.

194

தாரக்கட்டு

போமப்பா தரித்திரிய மெங்கே போச்சு
 புதுமையுள்ள சுன்னமதை வாய்நீராலே
 நாமப்பா சொல்லுகிறோம் குழைத்துக் கொண்டு
 நன்மையுள்ள தாரத்துக் கங்கி பூட்டி
 தாமப்பா மண்சீலை யேழுஞ் செய்து
 தவறாமல் ரெண்டெருவில் புடத்தைப்போடு
 ஓமப்பா தாரமது உருகிக் கட்டும்
 உத்தமனே அருணைப்போல் இருக்கும் பாரே.

195

பாரப்பா சிவந்ததொரு தாரந் தன்னை
 பாச்சடா வெள்ளியிலே பத்துக் கொன்று
 சேரப்பா வெள்ளியது பழுக்கும் பத்தாம்
 சிலசிலதாய் சேர்த்துமே தகடு தட்டி
 காரப்பா புடம் போடு முன்று தரமையா
 கருணை பெறப் பதினாறு மாற்றிப் பொன்னாம்
 வீரப்பா அகற்றியதோர் செம்பு தன்னில்
 விசையாக பத்துக்கு ஒன்று போடே.

196

போட்ட செம்பு எடுத்திடவே ஆறு மாற்றாய்
 புனிதமுடன் இருக்குமடா அப்பா கேளு
 தாட்டிகமாய் தாய் சேர்த்து தகடு தட்டி
 தன்மையுடன் மூன்று புடம் போட்டாயானால்
 நாட்டதனில் விலையாகும் பத்து மாற்றாய்
 நன்மையுடன் இன்னமொன்று நவிலக்கேளு
 கூட்டான குடவனைத்தான் சுத்திபண்ணி
 கொடுத்திடுவாய் எட்டில்ரெண்டு வெள்ளி தானே.

197

தானென்ற குடவனிலே வெள்ளி சேர்த்து
 தன்மையுடன் பதினாறுக் கொன்றேயிந்தால்
 தேனென்ற வயது தானெட்டு மாற்றாய்
 தீர்க்க முடன் நிற்குமடா தாயைச் சேர்த்து
 மானென்ற தகடு தட்டி புடத்தைப் போடு
 மைந்தனே வயது பனிரெண்டு மாற்றே
 கோனென்ற திருவருளை வணங்கிப் போற்றி
 குருவான பதியறிந்து அமுதங் கொள்ளே.

198

அமுத மென்ற நாதமடா வாயுவாச்சு
 அப்பனே சுக்கிலமோ விந்து விந்து
 குமுதமுடன் ரெண்டல்லோ ஒன்றாய் சேர்ந்தால்
 கருவான பதிகாட்டும் வாசி யாச்சு
 உமிருகிற வாசியது எங்கே யென்றால்
 உத்தமனே அடியான மூலமாச்சு
 நிமிர்ந்து கொண்டு மூலத்தைக் கண்ணாற்பாரு
 நேரான சூரியன் போல் வட்ட மாச்சே.

199

அட்டமா சித்துகளுமதி லுண்டாச்சு
 அருள் பெருகும் போதமே அதில் உண்டாச்சு
 நிஷ்டைகளும் சமாதிகளுமதி லுண்டாச்சு
 நேரான மந்திரமுமதி லுண்டாச்சு
 துட்டர்களை நீக்கநெறி யதிலுண்டாச்சு
 சொல்ல வொண்ணா வசியமெல்லா மதிலுண்டாச்சு
 கட்டாத சரக்கெல்லாம் இதிலே கட்டுங்
 கவன மென்ற குளிகையுமே யதிலுண்டாமே.

200

அகஸ்தியர் புலத்தியருக்கு தமதனுபவ முரைத்தல்

உண்டான சேதியடா இன்னமொன்று
 உரைக்கிறேன் புலத்தியனே உண்மையாக
 அண்டர் தொழுஞ் செகஜோதி தன்னைக் காண
 ஆராலும் கூடுமடா அப்பா கேளு
 பண்டையிலே விட்டகுறைக் காரனென்றால்
 பரம குருபதம் போற்றிப்பணிகுவான் கேள்
 கண்டனடா குருபதத்தை யென்று சொல்வான்
 காசினியில் வாய்பிலுக்காய் கருதுவானே.

201

வானென்ற மதியமுத மறியா மட்டை
 வாயுற லமுதமென்று கொள்ளும் மாண்பர்
 தேனென்ற பூரணத்தைச் சீசியென்று
 தெருத்தோறுந் தானலைந்து திருடு மாண்பர்
 கோனென்ற குருவருளைப் பணியா மாண்பர்
 குவலயத்திற் குருவேட மறியா மாண்பர்
 நானென்ற ஆணவங்கள் மெத்தப் பேசி
 நாள்தோறும் சீரணித்துப் போவார் பாரே.

202

பாரப்பா வீதியிலே பாடினதோர் காண்டம்
 பன்னிரண்டு ஆயிரமாய்ப் பாடிக் கொண்டு
 வீரப்பா செய்யாம லமர்ந்து நின்று
 விளையாடும் வேளையிலே வேதரிஷிவந்து
 நேரப்பா நின்ற வருந் தொழுது நின்று
 நேசமுடன் பணிந்து மிக நின்றானப்போ
 ஆரப்பா என்று மிகக் கேட்டேனையா
 அப்போது வேதரிஷி யென்றான் தானே.

203

வேதரிஷி வாவெனவே அழைத்துக் கொண்டு
 வேதாந்த மூலமது வுபதேசித்து
 போதமுள்ள பூரணமும் அவனுக் கீந்து
 புகழுடைய நாதரிஷி யென்று சொல்லி
 நீதமுள்ள புத்தகத்தை அவனுக்கீந்து
 நிலைத்து மிகப் பன்னிரண்டுங் காத்தாயானால்
 பேதமில்லா நாதரிஷி நீயே யாமே
 பெருமையுள்ள இந்நூலைப் பதனம் பண்ணே.

204

பண்ணியதோர் இந்நூலின் பயனைக் கேளு
 பார்மீதில் உறையாதே மகிழ்ந்திடாதே
 நன்மையுடன் இந்நூலைப் பதனம் பண்ணி
 நானென்ற ஆணவத்தை அகற்றி மைந்தா
 தன்மையுடன் பூரணத்தைப் பணிந்து கொண்டு
 தவறாமல் சிவயோகந் தானே செய்து
 சென்னிதனில் தீயை வைத்து தீபமேத்தி
 தெவிட்டாத பூரணமே தினமும் நோக்கே.

205

நோக்கென்ற பூரணத்தை நோக்கிக் கொண்டு
 நொடி யென்ற ஒரு நொடியிற்குள்ளே மைந்தா
 வாக்கென்ற பூரணத்தை வாசியேறி
 வந்தனடா மூலகிரி மலையிற்றானும்
 பூக்கின்ற பூஞ்சோலை வனத்திற்றானும்
 போதமுள்ள ரிஷிகளிடம் வந்தேனையா
 தாக்கென்ற தபோதனரைக் கண்டுகொண்டு
 தயவாக சுவேதகிரிக் கேகினேனே.

206

ஏகியே நானுமே இறங்கி மைந்தா
 அட்சணமே அங்கிருக்கும் ரிஷியைக் கண்டு
 ஆமப்பா சுவேதகிரி தன்னில் வாழும்
 அரகரா சித்தர்கள் தான் அனந்தங் கோடி

காமப்பால் கானற்பால் இரண்டும் கொண்டு
 கருணையுடன் தவசிருப்பார் அனந்தங்கோடி
 நாமப்பா அவர்களிடம் சென்றேனையா
 நன்மையுடன் நாதகிரி அதோ வென்றாரே.

207

என்றவரும் வேதகிரிக் கேகினார்கள்
 என்மகனே நாதகிரிக் கேகினேனான்
 குன்றாத ரிஷிகோடி அதனில் வாழ்வார்
 குறையாத வாயுவைத்தான் பகிப்பார்கள்
 நன்றான தபசுதிலே மிச்சம் மிச்சம்
 நான் சென்றே அவர்களிடம் மைந்தா கேளு
 பண்பான என்குருவே யென்று சொல்லி
 பணிந்தார்கள் நாதகிரி யெங்கென்றேனே.

208

எங்கென்று நாதகிரி முடிவிற சென்று
 இன்பமுள்ள ரிஷிகளிடம் சென்றேனையா
 அங்கென்று நற்கணியின் ரசத்தை உண்டேன்
 அதிலிருந்து அகிலகிரிச் சருவிற்கென்று
 நங்கென்று அகிலகிரி முடிவில் சென்றேன்
 நாதாக்கள் வெகு கோடி அதனில் வாழ்வார்
 வங்கென்று அவர்களிடம் சென்றேனையா
 வருந்தியவர் கணியீந்தார் வாங்கினேனே.

209

வாங்கியொரு நொடிக்குள்ளே சென்றேனையா
 வரிசையுள்ள சோதிகிரி முடிவில் சென்றேன்
 தீங்கில்லா குருதேசி சித்தர்கோடி
 தீர்க்கமுள்ள மவுனமதா யிருப்பாரையா
 பாங்குபெற அவர்களிடம் சென்றேனப்பா
 பரமான அகத்தீசர் வாஎன்றாரே
 மாங்கணியின் அமுதரசம் ஈந்தாரையா
 வரிசையுடன் போதகிரி எங்கென்றேனே

210

எங்கென்று கேட்டவுடன் மவுன யோகி
 எல்லோறும் அடிதொழுது ஏது சொன்னார்
 அங்கென்று போதகிரி நாங்கள் காணோம்
 அவனிதனில் வாசமதா யதில் வளர்ந்தோம்
 நங்கென்று போதகிரிக்கு ஏக வென்றால்
 நாதமென்ற கெவனரசக் குளிகை வேணும்
 சிங்கென்ற என் குருவே கும்பமூர்த்தி
 சீக்கிரத்தில் நீர் வரவே தொழுதோம் பாரே.

211

பாரப்பா போதகிரிக் கேகவென்றால்
 பஞ்சகண தீட்சையினால் குளிகை செய்து
 நேரப்பா நின்றதொரு சாரணைகள் தீர்த்து
 நிமிஷத்தில் கெவுனரசக் குளிகை செய்வாய்
 வீரப்பா செய்யாமல் ரசத்தை வாங்கி
 விசையான பஞ்ச கண தீட்சை செய்து
 நீரப்பா நொடிக்கு முன்னே திரண்டு போச்சு
 நிலை பெருகக் கெவுனமணிக் குளிகையாச்சே.

212

குளிகைதனை யனைவோரும் வாயில் போட்டு
 கும்பித்துப் பாய்ந்தார்கள் போதகிரி தன்னில்
 பலிதமுள்ள போதகிரி என்ன சொல்வேன்
 பாய்ந்ததொரு சித்தரெல்லாம் போதமயமானார்
 அழியாத போதமயம் ஆகி நின்று
 அனைவரும் லிங்கமயமாகிப் போனார்
 நெளியாத போதையிலே நிலையில் நின்று
 நேரான பொதிகை கிரிப் பேரானேனே.

213

பேரான போதகிரி என்றும் பேரு
 பெருமையுள்ள பொதிகை கிரி என்றும் பேரு
 வாரான சதுரகிரி என்றும் பேரு
 வளமான சூரியகிரி என்றும் பேரு
 கூரான மயேந்திரகிரி என்றும் பேரு
 குருவான கும்பகிரி என்றும் பேரு
 பாரான பரமகிரி என்றும் பேரு
 பரமகயிலாச மென்று பேருமாச்சே.

214

ஆச்சப்பா லிங்கமயமாகிப் போன
 அனைவருக்கும் பூசைநிவேத்தியங்கள் செய்து
 மாச்சலொன்றுஞ் செய்யாமல் அறிவில் கூடி
 மகத்தான கும்பகத்தில் மருவிச் சேர்த்து
 மூச்சுது தானடங்கி நின்ற பொதிகை தன்னில்
 முக்கோடி காலமட்டும் வளர்ந்தேனப்பா
 காட்சியில்லாக் காட்சிகளும் அதிலே கண்டேன்
 கண்டதொரு காட்சியிலே முழித்தேன் பாரே.

215

சித்தர்கள் குலமும் பாடிய நூல்களும்

முழித்து மிகப் பார்த்த தொரு ஞானதிருஷ்டி
 முனையான சுழிமுனையில் கண்ட காட்சி
 அழித்து மிகப் பார்த்ததினால் வேதமுனி செய்த
 அகத்தியத்தால் நீலகிரி தன்னில் வந்து

பழித்தனமாய் நின்ற கிரி தன்னைகண்டேன்
 பரமான புலத்தியனே கேளுகேளு
 கழித்த ஒரு பன்னிரண்டாயிரத்தைப் பார்த்து
 கருவெடுத்து வெகுநூல்களை கட்டினானே

216

கட்டினது மல்லாமல் ஜாலவித்தை
 கருவெடுத்து செகத்தோர்க்குக் காட்டினான்பார்
 திட்டமுடன் கருவூரான் தனக்குச் சொல்லி
 திரமாகக் குடிமகன் தான் செய்த போக்கு
 மட்டிமைக ளில்லாத சந்த பேதம்
 வரிசையுடன் சில நூல்கள் பாடினான்பார்
 கட்டினான் கொங்கணவன் பளிங்கசாதி
 காவியமாய் வெகுநூல்கள் கருதினானே.

217

கருதினான் சட்டைமுனி அனந்தங்கோடி
 கருவாக அவன்குலந்தான் சேணியனுமாகும்
 உருசியுள்ள போகனுமே குசவனாகும்
 ஓகோகோ அவன் பாடல் இலக்கோவில்லை
 பகுதியுள்ள சந்திரனோ ரெட்டியாமே
 பக்குவமாய் முன்பின்னாய்ப் பாடிப் போட்டான்
 அருமையுள்ள மச்சமுனி யென்னசொல்வேன்
 அவன்குலந்தான் செம்படவ னாகுந்தானே.

218

தானான மச்சமுனி யனந்தங்கோடி
 தவிராத வெகுநூல்கள் பாடிப்போட்டான்
 மானான கமலமுனி கன்னானாகும்
 மாராட்ட மாகவே பாடிப்போட்டான்
 ஊனான இடைக்காட்ட னிடையனாகும்
 உண்மையில்லாக் கல்விகளை யுரைத்தானப்பா
 தேனான நந்தியுமே பிரமகுலமப்பா
 திறமாக வெகுமறையாய்ப் பாடினானே.

219

நாதரிஷியை யழைத்தல்

பாடினார் நவசித்தர் அனந்தங்கோடி
 பக்குவமாய் நாதரிஷி சொன்னதாலே
 நாடியே நாதரிஷி தன்னைக்கூவி
 நான் கொடுத்த காண்டமதை வெளியில் போட்டு
 பேடியென்ன காரியத்தைச் செய்தாபென்று
 பெருமையுடன் நூல் வாங்கி குடைக்குள்வைத்து
 சாடியே அனைவோர்க்குஞ் சாபமீந்தேன்
 சமுசயங்கள் தீராமல் சபித்தேன் பாரே.

220

பாரப்பா நவசித்தர் பதினெட்டாகி
 பாருலகில் பதினெட்டு சித்தரானார்
 ஆரப்பா இவர் பெருமை அறிகுவார்கள்
 அறிந்து மிகத் தெரியா தவன் தேனின் ஈயேயாகும்
 நேரப்பா பாடினதோர் பன்னிரண்டு
 நிலைத்ததொரு ஆயிரத்தைக் குறுக்கி மைந்தா
 சீரப்பா தப்பாமல் பன்னிரண்டு நூறு
 திறமாகப் பாடியதோரிந் நூல்பாரே,

221

இந்நூல்தான் ஆயிரத்து இரு நூற்றுக்குள்
 ஏகாந்தமான கருவெல்லாம் பாடி
 முன்சொன்ன பன்னிரண்டு ஆயிரத்தை
 மூர்க்கமுள்ள மத்தகமாய்ச் சேர்த்துக்கட்டி
 வன்னமுள்ள பலகையாய்ச் சேர்த்து நல்ல
 வாரிதியாங் காவேரி தன்னிலேதான்
 தன்மையுள்ள சங்கமென்ற பலகையாக
 சமுத்திரம்போய்ச் சேரென்று சபித்திட்டேனே.

222

நாதரிஷியை சபித்தல்

செபித்திட்ட நாதரிஷி தனையழைத்து
 சீக்கிரத்தில் சாபமிது பிடியென்றே தான்
 குவித்திட்டு நாதரிஷி யென்ன சொல்வான்
 குருவான என்குருவேதீர்வ தெப்போ
 சபித்திட்டு வெகுநாள் தான் சென்றபின்பு
 சங்கமென்ற பலகையிடஞ் சேர்வாய்நீயும்
 வகுத்திட்டு சாபமது ஈந்தேனப்போ
 வலுமைமிகக் கொண்டவனும் மறைந்திட்டானே.

223

நாதரிஷி வரலாறு

மறைந்து மிகவெகுகோடி காலந்தானும்
 மகத்தான நாதரிஷி அலைந்தானப்பா
 நிறைந்து மிகக் கைலைகிரி வடக்குசென்று
 நிலைத்து மிகப் பவுத்திரகுல மானாரப்பா
 கரைந்து மிகவேதரிஷி என்ன சொல்வோம்
 கருத்தில்லா பவுத்திரர் எனப்பேர் கொண்டோம் நாம்
 உரைத்த ஒரு சாபமது தீர்வதற்கு
 ஒகோகோ பலகையிடம் சேரவென்றார்.

224

சேரவென்று சொன்ன மொழி தப்பாமல்தான்
 சிந்தைதனில் நினைத்து வாரிதியிற் சென்றான்
 கூர்மமென்ற பலகையெதிர் நோக்கிவந்த
 குறிப்பறிந்து வேதரிஷி குருவைநோக்கி
 மாறல்செய்த பலகைதனையெடுத்துக் கொண்டு
 மனங்குவிந்து அதிலிருந்து வறுமைபூண்டு
 தேர்வதற்கு ஏதுவகை செய்வோமென்று
 திரமாகப் புராணமொன்று பாடினானே.

225

பாடினான் புராணமொரு காசிகாண்டம்
 பக்குவமாம் நாலடியுங் காந்த மொன்று
 நாடினான் வேதமொடு சாத்திரமுமைந்தா
 நலமான பஞ்சலட்சணமுஞ் சொன்னான்
 தேடினான் காவியங்கள் அனந்தங்கோடி
 செகத்தோர்க்கு ஒப்பனையாய் வெகுசாய்ப்பாடி
 மூடினான் சருவமதம் ஒன்றாய்ப்போக
 மூர்க்கமுடன் வெகுசங்கை பாடினானே.

226

ஆமப்பா வெகுசங்கை எடுத்துப்பாடி
 அரனேது நம்மைவிட ஆத்தாளேது
 நாமப்பா என்ற மதம் ஆணவத்தால்
 நரரையெல்லாம் வேதமயமாகச் சொன்னார்
 தாமப்பா வேத குருதானேயாகி
 சங்கையில்லா மந்திரத்தை தானுண்டாக்கி
 வாமப்பால் கொண்டதொரு வெறியினாலே
 வரையான அண்டவரை யாண்டான்பாரே.

227

ஆண்டவனும் வேறல்ல நானேதானென்று
 ஆயிரத்து எட்டு அண்டமெல்லாம் அடக்கிமைந்தா
 பூண்டவனும் வேதமயமல்லாமல் வேறே
 பூதலத்தில் சிவனேது நான்தானென்று
 தீண்டாத மதமோடு இருந்தான் வேதன்
 தீதிலா வேதனதை அடக்கவென்றே
 காண்டவனந் தானொரித்துக் கபாலமேந்தி
 கருணையுள்ள சுந்தரனே போவென்றேனே.

228

போவென்று சொன்னவுடன் சுந்தரனுஞ்சென்று
 பொல்லாத பவுத்தனென்ற சாபந்தீர்த்து
 ஆவென்ற அமுதமது அவனுக்கீந்து
 அருளான பஞ்சகண தீட்சைவைத்து

மானென்ற மவுனரச தீட்சை வைத்து

மகத்தான பேரொளியை அவனுக்கீந்து

கோனென்ற பொதிகை கிரிதன்னில் வாழும்

கும்பமுனி பாவமதில் வா வென்றேனே.

229

வாவென்று சொன்னவுடன் வேதமுனி தானும்

மகத்தான பலகையதைக் கையிலேந்தி

ஒவென்று சாத்திரத்தை யோதிக்கொண்டு

ஒரு நொடியில் பொதிகைகிரி தன்னில்வந்தான்

கூவென்றே வேதமுனி தன்னைப் பார்த்து

குருவான பலகையதைத் தாவென்றே நான்

ஊனென்ற சந்திரபுட்கரணி தன்னில்

ஒளித்தனடா சங்கமென்ற பலகை தானே.

230

தானென்ற பவுத்தர் மதம் ஒழிந்துபோச்சு

சதாசிவம் எங்கும் நிறைந்திருக்கலாச்சு

கோனென்ற கும்பமுனி கருணையாலே

கொள்கின்ற இருள் நீங்கி வெளியாய்ப் போச்சு

தேனென்ற அமுதமது பெருகலாச்சு

சிவசிவா அட்சரங்கள் தொனிக்கலாச்சு

நானென்ற தத்துவங்கள் அற்றுப்போச்சு

நலமான சவுக்கார குருவுண்டாச்சே.

231

உண்டான சவுக்கார வழலையாலே

உலகமெல்லாஞ் சித்துமய மானதாலே

பண்டான சோதியடா பரப்பிரம்மமாச்சு

பரமகுரு வானதொரு வழலையாக

கண்டாருஞ் சொல்வார்கள் நாவோயில்லை

கயிலைவளர் வழலையடா காணப்போமோ

விண்டாருஞ் சொன்னதினால் தலைதெறித்துப் போகும்

வேதாந்த பூமியுட நாதங்கேளே.

232

பூமிநாதம்

நாதமென்றால் வெகுநாதம் பூமிநாதம்

நாதாக்கள் பூசித்து வளர்ந்த நாதம்

நீதமென்ற செகநாதம் தேசிநாதம்

நிலைபெருகி பூரணத்தில் நின்ற நாதம்

பாதமென அடிமூல கணேசர் நாதம்
 பராபரமாம் பரமகுரு நாதம் நாதம்
 பூதமென்ற பஞ்சகணம் பொருந்து நாதம்
 பூவான நாதமதைப் புகழ்ந்து காணே.

233

புகழ்ந்து நின்ற பூமியுடநாதம் வாங்கி
 புரிசடையோன் சிரசில் வரும் கங்கை தன்னில்
 மகிழ்ந்து நின்ற நாதமதுக் கென்னசொல்வேன்
 வையடா தசதீட்சை யார்தான் காண்பார்
 அகமகிழ்ந்து தசதீட்சை வைத்துப்பாரு
 அருளான நாதஒளி என்ன சொல்வேன்
 செகமகிழுந் தசதீட்சை வைத்தாயானால்
 சிவசிவா நாதமது விந்துவாச்சே.

234

விந்து நாதம்

ஆச்சப்பா நாதவிந்துக் கப்பால் கேளு
 அருளான தசதீட்சை வைத்தாயானால்
 போச்சப்பா நாதவிந்து என்ற பேரு
 புகழான தசதீட்சையினால் மைந்தா கேளு
 தாட்சியில்லா விந்துவுடன் நாதங்காணார்
 தன்மையுடன் விந்துவுடன் நாதங்காணார்
 மாச்சல் செய்து நாதவிந்து தன்னால் மைந்தா
 மாண்டார்கள் வெகு கோடி சித்தர்தானே.

235

தானென்ற விந்துவுடன் நாதங்கண்டால்
 தவறாது வாதசித்தி யோகந்தானும்
 ஊனென்ற வாசியது பிலத்துப் போச்சு
 உண்மையுள்ள பூரணத்தைக் காணலாச்சு
 மானென்ற மவுனமது கலந்துபோச்சு
 மகத்தான கற்பமது ஏறலாச்சு
 தேனென்ற அமுதமது சொல்லலாச்சு
 தேகமென்ற யாக்கையது சித்தியாச்சே.

236

சித்தியுள்ள நாதமது விந்து வாங்கி
 சிவசிவா கல்லுப்புக் கிடை தான் சேர்த்து
 முத்தியுள்ள வெடியுப்பு ரசிதஞ் சேர்த்து
 மூர்க்கமுடன் கல்வத்திலிட்டு மைந்தா

பத்தியுடன் செயநீரை விட்டு ஆட்டு
 பருவமுடன் காயவைத்து வட்டுப்பண்ணி
 புத்தியுடன் மண்ணெய்து புடத்தைப்போடு
 புதுமையுள்ள சுன்னமதாய் நீறிப்போமே.

237

நவச்சாரக்கட்டு

போமென்று விடுகாமல் சாரம் வாங்கி
 புகழ்பெருக சுன்னமதைக் கீழ்மேல் வைத்து
 நாமென்று காரோட்டில் வைத்தெரித்தால்
 நலமான சாரமது கட்டிப்போகும்
 ஆமென்று இப்படியே அஞ்சுதரம் வைத்தால்
 அரகரா சாரமது படிகம்போல்
 தாமென்று சாரநீர் கட்டிற்றானால்
 சகலசரக் கத்தனையுங் கட்டிப்போச்சே.

238

நாகக்கட்டு

போச்சென்று விடுகாமல் நாகம் வாங்கி
 புகையடங்க சுத்தியது செய்துக்கொண்டு
 கூச்சமறக் குகையிலிட் டுருக்கும் போது
 குருவான சாரமதை பத்துக் கொன்று
 மாச்சலது செய்யாமல் கொடுத்துப் பாரு
 மகத்தான நாகமது கட்டிப் போகும்
 காட்சியில்லாக் காட்சிகளும் காணலாகுங்
 சுருணையுள்ள புலத்தியனே இன்னங்கேளே

239

கேளப்பா கல்லுப்பு வளையலுப்பு
 கெடியான சாரமுடன் மூன்றுங்கூட்டி
 மாளடா கல்வத்தில் நன்றாய் ஆட்டி
 மகத்தான சாரமதுக் கங்கி பூட்டி
 கோளடா வாராமல் மண்சீலை செய்து
 குருபரணைத் தியானித்துப் புடத்தைப் போடு
 பாளான சாரமது கட்டிப்போகும்
 பசுமையுள்ள நாகமது சாகும்பாரே.

240

பாரப்பா இன்னமொரு கட்டு சொல்வேன்
 பச்சையுடன் பூநிறஞ் சரியாய்த் தூக்கி
 சாரப்பா வென்று சொல்லி சாரஞ் சேர்த்து
 தயவாக கல்வத்தில் ஆட்டும் போது

வீரப்பா அடங்கியது மெழுகாய்ப்போகும்
 விசையான சாரமதுக் கங்கி பூட்டி
 சீரப்பா மண்சீலை ஏழுஞ் செய்து
 சிவசிவா காடையென்ற புடத்தைப் போடே. 241

போடப்பா இப்படியே ஏழுஞ்சு புடம்போடு
 பொருகாமல் சாரமது கட்டிப் போகும்
 நாடப்பா நவச்சாரங் கட்டிப் போனால்
 நாகமென்ற வஸ்துவுக்கு உயிர்தான் போச்சு
 கூடப்பா குலையாது குலைந்தாலுந்தான்
 கூட்டுவிக்குஞ் சாரமென்ற வஸ்து வஸ்து
 வீடப்பா பிலத்து தடா வஸ்துவாலே
 வேதாந்த சாரமென்ற வித்தைதானே 242

தானென்ற சாரவித்தை யார்தான் காண்பார்
 தன்மையுள்ள பூரணத்தைக் கண்டோர் காண்பார்
 ஊனென்ற வுரிசைதனை யார்தான் காண்பார்
 ஊமையென்ற பொருளறிந் தோன்காண்பானப்பா
 தேனென்ற மதியமுதமார் தான் காண்பார்
 திரமான மவுனியவன் காண்பானையா
 மானென்ற மவுனமதை யார்தான் காண்பார்
 மகத்தான யோகியவன் காண்பான் பாரே 243

காணாத மடையர் மெத்த உலகத்துள்ளே
 கன்மவினை தீராத கருத் துள்ளோர்கள்
 தேனான மதியமுதங் கொண்டோ மென்பான்
 திரமான வாசிதனைக் கண்டோமென்பான்
 தானான தன்மைதனை அறியாமட்டை
 தனையறிந்து மனைபுகுத்த தெரியாமட்டை
 கோனான குருவேட மறியா மட்டை
 குணமறியான் மனமறியான் குசவன் தானே. 244

குசவனென் பிரமகுல மறியாவம்பன்
 குறியறியா நெறியறியா குருட்டுமாடு
 அசைவதனை யறியாத சித்தரெல்லாம்
 அருளான பூரணத்தை யறிவேனென்பான்
 பிசகான மாந்தரிடஞ் சொல்ல வேண்டாம்
 பேரின்ப மறியாத உலுத்தர் கோடி
 நிசமில்லா மாந்தரிடஞ் சொல்லவேண்டாம்
 நிலையான குருபதத்தைத் தொண்டுபண்ணே. 245

பரையுப்புக்கட்டு

பண்ணப்பா பிரமகுரு வாகிநின்ற

பரையுப்பைக் கொண்டு வந்து பதனமாக
உண்ணப்பா தண்ணீரில் கரைத்துக் கொண்டு
உத்தமனே வடிகட்டி ரவியில் போட்டு
நண்ணப்பா இப்படியே அஞ்சுதரம் போடு
நலமான உப்பதுவும் கட்டிப் போகும்
பொன்னப்பா உண்டாகும் உப்பினாலே
போக்கொன்று சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளே

246

கேளப்பா கட்டியதோர் உப்பிடைக்கு மைந்தா

கொடியான கல்லுப்புக் கூடச் சேர்த்து
நாளப்பா பிண்டமதின் இடைக்கு மைந்தா
நலமாக மூன்று மொன்றாய் கல்வத்திட்டு
கோ ளப்பா வாராமலறு நீராலே
குமுறவே ஈராறு சாமம் ஆட்டு

மாளப்பா அரைத்து உருட்டி ரவியில்போட்டு
மனமடங்கக் காய்ந்த பின்பு சொல்லக்கேளே.

247

கேளடா காய்ந்த தொருவட்டு தன்னில்

கிருபையுடன் மண்சீலை வலுவாய்ச் செய்து
வாளடா தேசியுட சருகிற்றானும்
வளமாகப் புடம்போட்டு மைந்தா பாரு
தேளடா கொட்டியது போலே மைந்தா
சிவசிவா முப்பூவும் சுன்னமாச்சு
கோளடா வாராமற் சுன்னந்தன்னைக்
குருவாகப் பணிந்து மிகச் சுன்னம்பண்ணே.

248

பண்ணியதோர் சுன்னமதில் வீரம் பூரம்

பக்குவமாய் கல்வத்தில் வாய் நீராலே
உன்னியே தானரைத்து தாரத்துக்கு
உத்தமனே கவசமது நன்றாய்ச் செய்து
நன்னயமாய் மண்சீலை ஏழுஞ்செய்து
நலமாகப் புடம்போடக் கட்டும் பாரு
புண்ணியனே இப்படியே நாகங்கட்டி
புதுமையுடன் ரெண்டுமொன்றாய் வேதைபாரே.

249

புகண்டருக்கு சொன்ன - தாரக்கட்டு

பாரப்பா இன்னமொரு வகையைக் கேளு
 பரமான புகண்டருக்கு பகர்ந்த வித்தை
 நேரப்பா நின்றதொரு கல்லை வாங்கி
 நினைவாக அந்திடைக்குக் காலுங் கூட்டி
 சிரப்பா அந்திடைக்குச் சீனம் சேர்த்து
 சிவசிவா மூன்றும் ஒன்றாய்க் கலவத்திட்டு
 வாரப்பா அறுவகையின் நீராலாட்டி
 மைந்தனே வட்டாக உலர்த்திடாயே.

250

உலர்ந்ததொரு வட்டுக்கு மண்ணுஞ் செய்து
 உத்தமனே நூறெருவில் புடத்தைப்போடு
 அலர்ந்துமிகத் தீயாறு எடுத்துக் கொண்டு
 அப்பனே கவசமிது பிட்டுப் பாரு
 மலர்ந்ததொரு பூப்போல நீற்றிருக்கும்
 மகத்தான சன்னமடா என்ன சொல்வேன்
 கலந்ததொரு சன்னமுடன் வீரம் பூரம்
 கருவான வாய் நீராலரைத்துக் கொள்ளே.

251

அரைத்ததொரு மருந்ததனைத் தாரத்துக்கு
 அப்பனே கவசமது அன்பாய்ச் செய்து
 விரைத்துமே மண்சீலை ஏழுஞ் செய்து
 விரைக்கவே ரவிமுன்னே காயப்போட்டு
 மறைக்க மனமறிவாலே புடத்தை தான்
 மைந்தனே புடமாறி எடுத்துப் பாரு
 தரைக்கடங்கா ரவிபோலே மேனியாகி
 தன்மையுடன் கட்டுமடா தாரந்தானே.

252

தாரத்தின் வேதைதன்னை யார்தான் காண்பார்
 தன்னிலையைத் தானறிந்தோன் காண்பானையா
 பேரொத்த சித்தர்கள் தான் கண்டாரானால்
 பெருமைதனைத் தானடக்கி மலைமேல் போவார்
 பாரொத்த பூமியுட நாதங் கண்டால்
 பலிக்குமடா வாதமுடன் யோகந் தானும்
 காரத்தின் செயலதனை யார்தான் காண்பார்
 கருணையுள்ள பூரணத்தோன் காண்பார் பாரே.

253

பாரறிந்து ஊரறிந்து குணத்தைக் கண்டு
 பலமான வீரத்தை அறியான் மட்டை
 கூரறிந்து குருவறிந்து வணங்காப் பாவி
 குணமில்லா சண்டாளர் மெத்தவுண்டு

நேரறிந்து பேசாத உலுத்தரோட

நீமகனே சொல்லாதே பாவம் பாவம்

தூரறிந்து வேரறிந்து கொம்பைக் கண்டு

தூண்டாத மணிவிளக்கைக் கண்டு போற்றே.

254

போற்றுவது ஆரையென்றால் பூரணத்தை மைந்தா

புதுமையுள்ள பூரணமே தெய்வம் தெய்வம்

தேற்றுவதால் மனந்தேறி நிலையில் நின்றால்

சிவசிவா கயிலாயத் தேகம் தேகம்

பூத்தமலர் வாசனையை யார்தான் காண்பார்

புதுமையுள்ள பூரணத்தைக் கண்டோன் காண்பான்

காத்துநிலை தானடங்கும் குருவைக் கண்டு

கருவையறிந்ததுறிதி பெறக் காயசித்தே.

255

தாளக மெழுகு

சித்தான தாளகத்தை எடுத்துக் கொண்டு

சிவசிவா மகாரசமும் கெந்தி கூட்டி

முத்தான கல்வத்தில் இட்டுக் கொண்டு

முசியாமல் சாரநீர் விட்டு ஆட்டி

சத்தான தயிலமதில் பின்பு ஆட்டி

சதாசிவன் போல் மெழுகாகும் தன்மையாக

பத்தான மதிதனிலே ஈந்தால் மைந்தா

பாலகனே பதினாறு வயது மாமே.

256

ஆமப்பா குடவனிலே ஈந்தாயானால்

அப்பனே ஆறரைக்கு அதிகம் காணும்

நாமப்பா வெள்ளி செம்பில் ஈந்தாயானால்

நன்மையுடன் எட்டு வயதாகும் பாரு

தாமப்பா இவ்வேதை புகண்டர் வேதை

தன்மையுட அவருடைய கற்பங் கேளு

காமப்பால் காணற்பால் ரெண்டுங் கொண்டு

கருவான பூரணத்தைப் பொசித்தான் பாரே.

257

புகண்டரிஷி கற்பம்

பூரண மென்றாலுமக்குத் தெரியுமோ தான்

புத்தியுள்ள புலத்தியனே சொல்லக்கேளு

காரணத்தின் குருவருளால் காண வேணுங்

கருவான காரணத்தைக் கேளு மைந்தா

சீரணித்த தேகமென்றால் அறிவானோ சொல்
 சிவசிவா ஐந்துருவு மாதியாதி
 மாரணித்துக் கொண்டு வந்து ஐயா கேளு
 மவுனமதில் கறியுப்பை வகையாய்ச் சேரே.

258

சேர்ந்தபின்பு ரவிமுகத்தில் வைத்துப் பாரு
 சிவசிவா மெமுகதுபோலிருக்கு மப்பா
 பார்த்த பின்பு ரவிமுகத்தில் நவநாள் காய்ந்தால்
 பாலகனே உப்பாகும் பசுமையாக
 கார்த்ததொரு காரசாரத்தி னுப்பை
 கருணையுடன் தினம்தோறுங் கொண்டால் மைந்தா
 மூர்த்திகர முண்டாகி தேகஞ்சித்தாய்
 மூதண்ட ராஜரிஷி முறைதானப்பா.

259

சூதமுனி கற்பம்

ஆமப்பா இன்னமொரு விபரஞ் சொல்வேன்
 அருள் பெருகும் சூதமுனிக்கருளும் வார்த்தை
 நாமென்ற விஞ்சையடா ஆதியுப்பு
 நலமான உப்புடனே துருசு சேர்த்து
 காமப்பால் வெடியுப்பு நேராய் சேர்த்து
 கல்வத்தில் மூன்றும் ஒன்றாய்க் கருவாலாட்டி
 வாமப்பால் விட்டாட்டிப் புடத்தைப் போடு
 மகத்தான சுன்னமடா நீறிப்போமே.

260

நீறியதோர் சுண்ணாம்பில் வீரம்பூரம்
 நேரப்பா நேர்பாதி சேர்த்துக் கொண்டு
 ஊறியதோர் வாய்நீரால் கல்வத்தாட்டி
 உத்தமனே நன்றாக அரைத்த பின்பு
 காரியமாய் ரவிமுகத்தில் காயவைப்பாய்
 கருவாக உருட்டியதை வட்டுப்பண்ணி
 ஆறியதோர் மண்சீலை ஏழுஞ் செய்து
 அன்புடனே தான்போடச் சுன்னமாச்சே.

261

ஆச்சப்பா சுன்னமது வாய்நீராலே
 அப்பனே பூர்த்துக் கங்கி பூட்டி
 பேச்சப்பா ஒன்றுமில்லை மண்சீலை செய்து
 பிசுகாமற் புடம் போட நீறிப்போகும்

காச்சப்பா அந்நீரில் வீரம் பூரம்

கருவிட்டு மத்தித்து துருசுக் கப்பி

பாச்சப்பா மண்சீலை ஏழுஞ் செய்து

பக்குவமாய் புடம்போட சுன்னமாச்சே.

262

சுன்னமென்ற துருசினுட சுன்னந்தன்னை

துருசான ரசந்தனக்கு பத்துக்கொன்று

புண்ணியனே தான் கொடுத்து வாய்நீர்விட்டு

புதுமையுடன் மத்திக்கத் திரண்டுபோமே

தண்மையுட னுருட்டியதை சுன்னத்துள்ளே

தான் முழுத்திற் புடம்போட உருகிநிற்கும்

உண்மையுடன் பரியதனை உருக்கிக் கொண்டு

உருண்டு நின்ற ரசங்கொடுக்கக் களங்கமாச்சே.

263

களங்கமில்லா களங்கதனை எடுத்துக் கொண்டு

கருணைபெற செம்புதனில் ஊற்றிக் கொண்டு

மலங்காமல் கொடுத்துடனே மாற்றுப் பத்தாய்

வரிசை பெறக் காணுமடா வெள்ளிக்கீந்தால்

உளங்கனிந்த பதினாறு மாற்று காணும்

உத்தமனே குடவனிலே ஈந்தாயானால்

ஜெலங்கனிந்த ஊறலெல்லா மற்று நல்ல

திர்க்கமுடன் எட்டுவயதாகும் பாரே.

264

பாரப்பா ரசக்களங்கை நொறுக்கிக் கொண்டு

பழுதில்லா கெந்திதனை இடையே சேர்த்து

சாரப்பா வீரமுடன் பூரம் லிங்கம்

தயவான மனோசிலையுங் கூடச் சேர்த்து

நேரப்பா கல்வத்திற் பொடியதாக்கி

நேர்மையுள்ள குப்பிதனில் அரைமட்டிட்டு

சிரப்பா மண்சீலை ஏழுஞ் செய்து

சிவசிவா வாலுக்கையில் வைத்துப் போற்றே.

265

போற்றியே குருபரனைத் தொழுதுகொண்டு

புதுமையுள்ள கருகும்பு விறகால் மைந்தா

தேற்றியேதீ யெரிப்பாய் ஆறுசாமம்

சிவசிவா செந்தூரம் என்ன சொல்வேன்

நாற்றிசையும் போற்றும் இந்த செந்தூரந்தான்

நலமாகப் பணவிடைதான் கொண்டாயானால்

பார்த்திபனே யாக்கைதனக் கழிவேயில்லை

பணிந்திடுவாய் குருபரனைப் பணிந்து போற்றே.

266

பிரமரிஷி கற்பம்

பணிந்துமிக இன்னமொரு கருவைக் கேளு
 பார்தனிலே பிரமரிஷிக் கருளும் வார்த்தை
 கணிந்துமிகப் பூரணத்தைக் கணிந்து கொண்டு
 கமலமதி லேயிருந்த மதுவை வாங்கி
 அணிந்ததொரு கமலமதில் விட்டு மைந்தா
 அருள் பெருகுங் கங்கைதனை அதனில் விட்டு
 துணிந்துமிக ரெண்டு மொன்றாய் ரேசித்தேதான்
 துலங்கு ரவி முகந்தனிலே காயவையே

267

வையப்பா இந்தவிதம் பத்து முறையப்பா
 வைத்ததினால் காரமுடன் சாரம் ரெண்டும்
 மெய்யப்பா சொல்லுகிறேன் ரெண்டுமொன்றாய்
 விரவியே திருநீறாய்ப் போகும் பாரு
 செய்யப்பா அந்நீற்றில் முன்போல் பத்து
 தெசதீட்சை பண்ணி விட சேதி கேளு
 அய்யனே அமுதரசமான கற்பம்
 ஆருக்கும் விள்ளாதே அருமை தானே

268

தானென்ற அமுதரச கற்பம் கொண்டு
 தரணிதனில் பிரமரிஷி நானே யென்று
 ஊனென்ற உயிர்தனைத்தான் திஷ்டிப்பாலே
 உண்டாக்கி அண்டமெல்லா மயனாய் நின்று
 கோனென்ற குருவாகி குருவுமானான்
 குருவான பிரமகுரு ஆர்தான் காண்பார்
 நானென்ற ஆணவத்தை ஒடுக்கி மைந்தா
 நன்மையுடன் இந்த நூல் பதனம் பண்ணே

269

இந்தநூல் ஆயிரத்தி இரு நூறுக்கு
 இதமான கருக்கிடையும் குருக்கிடையும்ப்பா
 சந்தேக மில்லாமல் சொன்னேன் வாக்யம்
 தன்மையிலா மானிடர்க்கு சாற்றினாக்கால்
 பந்தமிலாப் பாசமது சூழ்ந்து கொண்டு
 பாழ்நரகில் வீழாதே பதனஞ் சொன்னேன்
 அந்தமுள ஆதியந்தம் இதிலே தோன்றும்
 யாருக்கும் இந்த நூல் அளிக் கொணாதே

270

ஒன்றான கற்பமடா பிரம கற்பம்

உண்மையுடன் செய்தவனே சித்தன்சித்தன்
பண்டான சோதியடா பரப் பிரமமாச்சு
பாருலகில் பூரணத்தைப் பணியமாட்டார்
நன்றான பிரமகுரு ஆர்தான் காண்பார்
நன்மையுடன் கண்டவனே சீவன் முக்தன்
உண்டான சேதியொன்றும் உரைக்க மாட்டார்.
உரைத்தாக்கால் அருநரகம் உண்டாம் பாரே.

271

பாரப்பா நரகமதில் சேர நன்றோ

பராபரத்தின் அருள்பெருகி இருக்க நன்றோ
நேரப்பா நின்றபெருள் காண வேணும்
நிருமலமாம் பிரமகற்பங் கொள்ளவேணும்
காரப்பா அடிமூலங் காக்கவேணுங்
காராட்டாற் சகலசித்துங் காணாதோடும்
ஆரப்பா அறிவார்கள் காரசாரம்
அடங்கிநின்ற பொருளறிந்து அருளைப் போற்றே.

272

அருளான பூரணமே போதம் போதம்

ஆதியென்ற பிரமகுருவான போதம்
மருளான மயக்கமெல்லாந் தீர்த்த போதம்
மனதடங்கி யொருமையாய் மகிழ்ந்த போதந்
திருவான லட்சுமிப் பெண் வாசமான
தேசியென்ற குருதேசி நின்ற போதம்
உருவான அருவுருவாய் அமர்ந்த போதம்
உண்மை யென்ற போதமதில் உகந்துநில்லே.

273

நில்லென்ற நிலையறிந்து நின்றால் மைந்தா

நிலையான போதமதை நீதான் காண்பாய்
கல்லென்ற கடுங்காரக் கல்லை மைந்தா
காசினியோர் யாரறிவார் கருதிப் பார்க்க
அல்லென்ற கருவிகளை அகற்றினாக்கால்
அருள்பெருகும் பிரமநிலை அருளைக்காண்பான்
தில்லை நடராஜருட செயல்கண்டாக்கால்
சிவசிவா பிரமரிஷி யாவாய் பாரே.

274

பராசரிஷி கற்பம்

பாரப்பா இன்னமொரு புதுமை கேளு
 பராசமுனி தான்செய்து பகர்ந்த வித்தை
 ஆரப்பா அறிவார்கள் அதீத வித்தை
 அன்பான புலத்தியனே உனக்குச் சொல்வேன்
 நேரப்பா பிரமகுலத்துதித்த தொன்று
 நிச்சயமாய் மூலமதை சமுலங் கொண்டு
 வீரப்பா செய்யாமல் ரவியில் தாக்கி
 வீறடங்கிக் காய்ந்த பின்பு வித்தை கேளே.

275

கேளப்பா கல்லுரலில் இட்டு மைந்தா
 கிருபையுள்ள இரும்புலக்கை தன்னால்குத்தி
 கோளப்பா வாராமல் கொழித்துக் கொண்டு
 கூர்மையுட னிடித்திடுவாய் தவிடதாக்கி
 வாளப்பா இடித்ததை நீ சமுலங் கொண்டு
 மைந்தனே தண்ணீரில் பிசைந்து வைத்து
 நீளப்பா மிஞ்சாமல் பிகிரிக் கொண்டு
 நேரான ரவிமுகத்தில் வைத்துப் போற்றே.

276

போற்றுவது தசதீட்சை முகிந்ததானால்
 புதுமையுள்ள உப்பதுதான் என்னசொல்வேன்
 தாட்டிகமாய் அமுதரச உப்பை மைந்தா
 தாளியென்ற பீங்கானில் இட்டுக் கொண்டு
 பூட்டுவாய் சூடனொன்று இணங்கனொன்று
 பொல்லாத வீரமொன்று கருவுப் பொன்று
 நாட்டியே ஒன்றாகச் சேர்த்துக் கொண்டு
 நலமான பானைவாய் சில்லுப் போடே.

277

போட்ட பின்பு மண்சீலை ஏழுஞ் செய்து
 புதுமையுடன் இடுப்பளவில் குழியில் வைத்து
 மாட்டுவா யானையுட கட்டம் போட்டு
 மைந்தனே மணல் கொட்டி வைத்துக் கேளு
 தாட்டிகமா யதின்மேலே திரணை போட்டு
 தன்மையுடன் தானிருந்து தன்னைப் போற்றி
 நாட்டுவாய் லட்சுமுறு நீலகண்டம்
 நன்மையுடன் தினந்தொழுக நன்மையாமே

278

நன்மையது என்னவென்றால் மைந்தா கேளு
 நலமான மெழுகாகும் மண்டலத்திலப்பா
 உண்மையுடன் அம்மெழுகை எடுத்துக் கொண்டு
 ஊட்டுவாய் தினந்தோறும் மெழுகுபோல
 தின்மையென்ற சடலமது நன்மையாகும்
 சிவசிவா யாக்கையது பிலத்துப் போகும்
 தன்மையென்ற மெழுகினுட பெருமைதன்னை
 சதாகாலம் போற்றிப் பூரணத்தை நோக்கே.

279

பூரணமாய் நின்றதொரு மெழுகுதன்னில்
 புதுமை யொன்று சொல்லுகிறோம் புகலக் கேளு
 காரணமாய் நின்றகளிம் பான செம்பில்
 கருத்துடனே நூற்றுக்கு ஒன்று போடு
 மாரணமாய் போகுமடா செம்புதானும்
 மாற்றேது என்னவென்றால் மைந்தா கேளு
 நாரணத்தின் பொருளதினால் நூறுமாற்று
 நன்மையுடன் காணுமடா நாம் சொன்னோமே

280

ஆறாதாரம்

சொன்ன தொரு மூலத்துக்கப்பால் பாரு
 துலங்குமடா ஆறுதல பிர்மா வீடு
 நன்னயமாய் நகார மென்ற பூமிக்குள்ளே
 நாடி நின்ற வாசியினால் பிறப்புமாச்சு
 தன்மையுடன் அதின்மேலே மாலின்வீடு
 தளமான பத்திதரும் பிறையுமாகும்
 உண்மையுடன் ஐகத்துக்கு தாயாய் நிற்பாள்
 ஓங்கார மாயத்துக்கு ஆதிதானே.

281

ஆதியாந் திரோதாயி அமர்ந்தவீடு
 அருளான போதமிகுந் தாடும் வீடு
 நீதியாங் காமியத்தை நிமிர்த்தும் வீடு
 நினைவில்லா மாயமெல்லாம் நிறைந்த வீடு
 • பேதியா மனமுழன்று பெண்ணைத் தேடி
 பேய்க்கூத்தா யாட்டி விக்கும் பிலத்தவீடு
 சோதியென்ற வரமளித்து துரைச்சி வீடு
 சுகமாகக் கண்டறிந்து மேலே பாரே.

282

அகஸ்தியர்

பாரப்பா அதன் மேலே பனிரண்டுக்குள்
 பானுவங்கே யீராறு முகமாய் நிற்கும்
 நேரப்பா நேரவென்றால் கண்கொள்ளாது
 நேர்ந்தாலும் நடுமனையில் திரிகோணமாகி
 சீரப்பா சிகாரமென்ற எழுத்து நிற்கும்
 சிவசிவா ருத்திரனும் ருத்திரியும் நிற்பார்
 காரப்பா நடுமனையில் நின்ற காட்சி
 காணவென்றால் கண்கொள்ளாக் காட்சியாமே.

283

காட்சியாம் அவருடைய கூத்தைக் கேளு
 கடும்பசியும் நித்திரையும் பயம் சையோகம்
 மாச்சல் செய்யும் விதனத்தால் காமமீறி
 வலுமையுட நரைதிரையுமாகி நிற்கும்
 பாச்சலென்ற சுடமழிந்து பாழாம் வீடு
 பரஞான யோக மெல்லாம் பறந்து போகும்
 தாட்சியுடன் அதினுடைய கூத்தைக் கண்டு
 தாண்டி நின்ற அகாரமதின் தன்மைகேளே.

284

கேளப்பா பதினாறு வாயலின் வீடு
 கெடியான காமம் முதல் குரோதம் லோபம்
 மாளப்பா மோகமொடு மதத்தினோடு
 மகத்தான பிறப்பற்று மாளப்பண்ணும்
 கோளப்பா இல்லாத பரத்தின் வீடு
 குறியான அதின் குணத்தைக் கூறக் கேளு
 நாளப்பா மேல் மூலம் அகார வீடு
 நாத சதா சிவனுமனோன் மணியுந் தானே.

285

தானென்ற மனோன்மணியுஞ் சதாசிவனுங் கூடி
 தயவாக ரெண்டிதழில் இருந்தாரப்பா
 கானென்ற நால்வருந்தான் போற்றி செய்ய
 கண்ணடங்காப் பிரபையொளிகருதிப் பாரு
 மேனென்ற சக்கரத்தில் இருந்து கொண்டு
 மகத்தான வித்தையெல்லாம் மகிழ்ந்து பாரு
 வீணென்ற வறுமையுமாய் மனதுமாகி
 வித்தான கருவினுள் கூத்து மாச்சே.

286

ஆச்சப்பா உலகத்தில் கர்ம தர்மம்
 ஆனதொரு சரியை முதல் கிரியையாகி
 காட்சியதோர் யோகமுமாய் ஞானமாகி
 கரை கொள்ளா நூலாகி கருவுமாகி

தாட்சியிலாத் தெளிவாகி நினைவுமாகி
 சகலமெலாந் தோற்றுஞ் சாத்திரமுமாகி
 பேச்சாகிப் பொருளாய் மேல் வழியைக் காட்டப்
 பெருமையுள்ள குருபதத்தைப் பூசிப்பாயே.

287

ரோமரிஷி வேதை

பூசித்த கருமான மொன்று கேளு
 புத்தியுள்ள ரோமரிஷி புகழ்ந்த வித்தை
 நேசித்த கருவான உப்புரெட்டி
 நிருமலமாங் கல்லுப்பு கூடச் சேர்த்து
 ஆதித்த ரவிபீசம் நாலுக் கொன்று
 அடைவாக மூன்றும் ஒன்றாய் கல்வத்திட்டு
 பாசித்த விந்துநீர் தன்னால் ஆட்டி
 பக்குவமாய் உருட்டியதை வட்டுபண்ணே.

288

பண்ணப்பா வட்டதற்கு மண்சீலை செய்து
 பக்குவமாய் காதையொரு புடத்தைப்போடு
 நன்னயமாய் நீறியது சுண்ணாம்பாகும்
 நாடகத்தில் ஆடுகிற குருவிதப்பா
 தன்மையென்ற சுன்னமுடன் வீரம் பூரம்
 தாக்கி நன்றாய் மத்திப்பாய் வாய்நீராலே
 உண்மையென்ற துருச்தற்குக் கவசம் பண்ணி
 உத்தமனே மண்சீலை யுகந்து செய்யே.

289

செய்யப்பா கவசமதை உலரவைத்து
 தியானத்தின் தணல்மேலே வைத்தாயானால்
 செய்யப்பா சொல்லுகிறேனீறிப் போகும்
 கேன்மையுள்ள சுன்னமடா எடுத்துக் கொண்டு
 வையப்பா தாளகத்துக் கங்கி பூட்டி
 வரிசை பெறக் கவசமதை வலுவாய்ச் செய்து
 பையப்பா ரெண்டெருவில் புடத்தைப் போடு
 பசுமையுள்ள காரமது கட்டிப் போச்சே.

290

போச்சப்பா தாளகத்தின் ஊறலெல்லாம்
 புகழான ரவிபோல இருகி நிற்கும்
 பேச்சப்பா வொன்றுமில்லை வெள்ளி நூற்றில்
 பிலமான தாரமொன்று ஈந்தாயானால்

தாட்சியிலாப் பதினாறு மாற்றுத் தங்கம்
தடையறவே காணுமடா தவக்கமில்லை
மாச்சல் செய்யுங் குடவனிலே நூற்றுக்கொன்று
மக்களே யொன்றிடவே யெட்டு மாற்றே.

291

எட்டுரெண்டு வெள்ளி செம்பை உருக்கிக் கொண்டு
இன்பமுள்ள காரமதில் ஆறே யீவாய்
மட்டில்லா அஞ்சாறு மாற்று காணும்
மகத்தான வேதையடா தாரந் தாரம்
அட்டியில்லா தாரமதுக் காதாரந்தான்
ஆரறியப் போகிறார் ஐயா ஐயா
திட்டமுடன் இம்முறைதான் நல்லபிரயோகம்
திடமான ரோமரிஷி கற்பங்கேளே.

292

பிரிமரிஷி கற்பம்

கற்பமென்று சொல்வதெல்லாங் காயாதி கற்பங்
கருவறிந்து உருவறிந்து கருவைப் பார்த்து
அற்பமென்று நினையாமல் ஆதி உப்பை
அறுசுவையோ டெடுத்துவந்து அறுநீர் விட்டு
மெய்ப்பாக அப்புழுப்பு மொன்றாய்ச் சேர்த்து
விசையான ரவிமுகத்தில் வைத்துப் பாரு
உற்பனமாய்க் காய்ப்பேறி கற்ப மாகும்
உடலினுட வலுவறிந்து ஊட்டுவாயே.

293

ஊட்டுவது தினம்குன்றி அளவுக் கொண்டு
உறுதிபெறக் கொண்டதின் மேற் கழுஞ்சிகொள்ளு
நாட்டுவது பூரணத்தில் மனதை நாட்டு
நன்றான பேரொளியில் நின்றால் மைந்தா
வாட்டரவு மொன்று மில்லை நரைதிரையு மாறும்
மகத்தான காயமது வலுத்துப் போகும்
தாட்டிகமாய் நின்றொரு காயாதி கற்பம்
தனையறிந்து கொண்டவனே சித்தனாமே.

294

சித்தான காயாதி கற்பந் தன்னைச்
செகத்திலுள்ள மானிடரோ காணப் போறார்
முத்தான மகிமைதனை யார் தான் காண்பார்
மூர்க்கமுள்ள சத்தரிஷி முனிவர் காண்பார்
வற்றாத பூரணத்தை கண்டால் மைந்தா
வலுவாகக் காயசித்தி யோகங் காணும்
பத்தான தசதீட்சை பருவங் கண்டால்
பலிக்குமடா சகலசித்தும் பலிக்குந் தானே.

295

தானென்ற தத்துவத்தை அறிந்து கொண்டு
 தன்மையென்ற பூரணத்தைப் பணிந்து போற்று
 கோனென்ற குருவருளைப் போற்றிக் கொண்டு
 கும்பமுனி தஞ்சம் என்று நின்றால் மைந்தா
 மானென்ற மதியமுதங் கசிந்து காணும்
 மார்க்கமுள்ள குண்டலியின் மகிமை தோற்றும்
 ஊனென்ற ஊனறிந்தால் எல்லாம் சித்தி
 ஊடாடும் வாசிதனை யுற்றுப் பாரே.

296

பாரென்று சொன்னரே கும்பமுனியப்பா
 பராபரத்தின் வகையதனை யார்தான் காண்பார்
 நேர்நின்ற வாசிதனை யறிவாற் பற்றி
 நிலையான குருபதத்தில் நேர்ந்துக் கொண்டால்
 தூரென்ற அடிமூலங் கணேசன் கோவில்
 துலங்குமடா கற்பத்தில் சூட்சமெல்லாம்
 வேறென்று மயங்காதே ஐயா ஐயா
 விஞ்சை யென்ற மூலமந்திர மிதுதான் பாரே.

297

பூமியுப்பு மகிமை

பாருப்பு மகிமைதனை சொல்லக் கேளு
 பாரீன்ற பூமியுட நாதமப்பா
 ஆருப்பு மகிமைதனைக் காணப் போறார்
 அருளான விந்துநீர் தன்னிற் போட்டு
 சேருப்பு ரெண்டும் ஒன்றாய் சேர்த்துக் கொண்டு
 சிக்கெனவே ரவிமுகத்தில் வைத்துப் பாரு
 காருப்பு இப்படியே பத்துமுறை செய்தால்
 கருவான ரெண்டும் ஒன்றாய்க் கட்டும் பாரே.

298

பாரப்பா கட்டியதோர் உப்பு கொண்டு
 பகராத கல்லுப்பு ரெண்டுங் கூட்டி
 சேர்ப்பா ரவிபீசம் ரெண்டி லொன்று
 சேர்த்து மிகக் கல்வமதில் சேர்த்துக் கொண்டு
 வாரப்பா மூன்றில் ஒன்று துருக சேர்த்து
 வாரிதியா மறுவகையின் தன்னாலாட்டி
 வீரப்பா அடங்கவுமே நன்றாய் ஆட்டி
 வில்லைப் போல் பிடித்ததனைக் காயப் போடே.

299

காரீயக்கட்டு

பேட்டதொரு வட்டதற்குக் கவசஞ் செய்து
 புதுமையுடன் புடம் போடச் சுன்னமாகும்
 தேட்டான சுன்னமது பதனம் பண்ணி
 சிவப்பான கெவுரிதனக் கங்கி பூட்டி
 மாட்டான மண்சீலை ஏழுஞ் செய்து
 மண்மறைவில் புடம்போட்டு வாங்கிக் கொண்டு
 காட்டா காரீயத் துள்ளே மைந்தா
 கருவான காரீயங் கட்டுத் தானே.

300

தானென்ற காரீயக் கட்டைத் தானும்
 தன்மையென்ற சாரமதா லுருக்கிக் கொண்டு
 தேனென்ற பரிதனிலே இடைக்கிடைதான் சேர்த்து
 தெளிவான செம்புதனில் நூற்றுக் கொன்று
 கோனென்ற குருவருளால் கொடுத்தால் மைந்தா
 குறையாது ஒன்பதரை குணமோ மெத்த
 தேனென்ற பூரணத்தின் செயல் தன்னாலே
 திரமாக இன்னமொரு கருவைக் கேளே.

301

சாதிலிங்க கட்டு

கேளப்பா முன்குருவிற் கழஞ்சி வாங்கி
 கிருபையுள்ள சாதிலிங்கம் கழஞ்சி வாங்கி
 நீளப்பா வாய்நீரால் குருவை மத்தித்து
 நிச்சயமாய் வீரமுடன் பூரஞ் சேர்த்து
 கோளப்பா வாராமல் லிங்கத்துக்கு
 குணமாகக் கவசமது நன்றாய்ச் செய்து
 வாளப்பா மண்சீலை ஏழுஞ் செய்து
 மண்மறைவில் புடம் போட வலியுந்தானே.

302

சாதிலிங்க களங்கு

தானேதான் வலித்திருந்த லிங்கந்தன்னை
 தன்மையுடன் மூன்று புடம் இப்படியே செய்து
 வீணேதான் திரியாமல் மைத்தா கேளு
 விளங்கி நின்ற சாதிலிங்கம் தன்னை வாங்கி

பேணேநீ ரசிதமென்ற தங்கந்தன்னை
பலமாகச் சுற்றி முன்பின் குருவைப் பூசி
தோணவே மண்சீலை செய்து கொண்டு
சுகமாகப் புடம் போட களங்க மாச்சே.

303

ஆச்சப்பா சாதிலிங்கக் களங்கை வாங்கி
அருள் பெருகுஞ் சற்குருவின் அருளை போற்றி
கூச்சமில்லாச் செம்புதனில் நூற்றுக் கொன்று
குருவான களங்க மதை ஈந்தாயானால்
தாட்சியில்லா பதினாறு மாற்று காணுந்
தடைபெறவே வெள்ளிதனில் யீந்தால் மைந்தா
மாச்சலிலா முப்பத்தி ரண்டு மாற்று
மகத்தான குடவனுக்கு ஈந்துபாரே.

304

பாரப்பா குடவனிலே முந்நூற்றுக் கொன்று
பக்குவமாய்க் கொடுத்துருக்க மாற்றெட்டாகும்
காரப்பா வெள்ளி செம்பு கணக்காய் சேர்த்து
கருவான களங்கமதை நூற்றுக் கொன்று
சேரப்பா குடவனிலே யுருக்கிப் பாரு
சிவசிவா ஈரஞ்சு மாற்றுக் காணும்
ஆரப்பா அறிவார்கள் வன்னி கெற்பம்
அடக்கத்திலாடு கின்ற அருமை தானே.

305

காரீய பற்பம்

தானென்ற உப்புடனே காரஞ் சேர்த்து
சம்பழத்தின் சாற்றினால் தாக்கி யாட்டி
வீனென்ற காரீயத்துக்கங்கி பூட்டி
வீறடங்கச் சிலைமண் விசையாய்ச் செய்து
கானென்ற காட்டெருவில் புடத்தைப் போடு
கனல்மீறி காரீயம் பற்பமாகும்
தேனென்ற பற்பமதை பதனம் பன்னி
சிவசிவா முப்பூவுங் கூடச் சேரே.

306

சேரப்பா வீரமுடன் பூரஞ் சேர்த்து
சிவ சிவா சம்பழத்தின் சாற்றாலாட்டி
வீரப்பா கொண்டு நின்ற பாஷாணந்தான்
வீறடங்கக் கவசமதை விஞ்சை யாக்கி

பாரப்பா மண்சிலை ஏழுஞ் செய்து
 பக்குவமாய் மூன்று புடம் மண்மறைவிற் போடு
 சீரப்பா மூன்று புடம் போட்ட பின்பு
 சிக்கெனவே காதையொரு புடத்தைப் போடே.

307

பாஷாண பற்பம்

போப்பா காடை என்ற புடத்திற்றானே
 புதுமையுள்ள பாஷாணம் நீறாய்ப்போகும்
 நாடப்பா பாஷாண நீற்றில் மைந்தா
 நாமொன்று சொல்லுகிறோம் நன்றாய்க் கேளு
 தேடப்பா வெள்ளியம் உருக்கிக் கொண்டு
 சேர்த்திடுவாய் பற்பமதை நூற்றுக் கொன்று
 பாடப்பா ஒன்று மில்லை வெள்ளியந்தான்
 பதையாமல் மாண்டதுவுந் தெறித்துப் போமே.

308

போமப்பா தெரித்து நின்று வெள்ளியத்தைப்
 புகழ் பெருகுமதிதனிலே இடைதான் சேர்த்து
 நாமப்பா குகைதனிலே உருக்கிப் பாரு
 நலமான சாரை ரெண்டு மொன்றாய் சேர்த்து
 வாமப்பா தன்னருளால் குருவாய்ப் போகும்
 மகத்தான குருவினுட வகையைக் கேளு
 தாமப்பா பூரமென்ற தாம்பிரத்தை
 தன்மையுடன் குகைதனிலே உருக்கிப் பாரே.

309

உருக்கியதோர் பூரமதில் நூற்றுக் கொன்று
 உத்தமனே கொடுத்துருக்க மாற்றுப் பத்தாம்
 கருக்கனென்ற வெள்ளியிலே ஐந்நூற்றுக் கொன்று
 கருவாக கொடுத்துருக்க அதிகமாற்றாந்
 திருக்கான பாஷாணப் போக்கு தன்னை
 சிவசிவா என்ன சொல்வேன் இன்னங் கேளு
 குருக்கான வழியொன்று சொல்வேன் மைந்தா
 குருவான முப்பூவின் குருவை வாங்கே.

310

பாஷாணக் கட்டு

வாங்குவாய் முப்பூவில் கார சாரம்
 வரிசையாய் துரிசினுட சுன்னஞ் சேர்த்து
 பாங்கு பெறக்கல்வமதி விட்டு மைந்தா
 பழச்சாற்றால் அரைத் தெடுத்துப் பருவமாக

திங்கில்லாப் பாஷாணந் தனக்கு மைந்தா
 திருக்கவே கவசமது திறமாய்ச் செய்து
 காங்கையதி லேறுதற்கு மண்மறைவில் மைந்தா
 கருத்துற்றே புடம்போடக் கட்டும் பாரே.

311

பாரப்பா இப்படியே மூன்று புடம் போடு
 பக்குவமாய்க் கருக்குடத்தில் உருகும் பாரு
 காரப்பா உருகி நின்ற பாஷாணந் தன்னை
 கருத்துடனே தானெடுத்து உருக்கக் கேளு
 சாரப்பா வெள்ளி வங்கம் உருகும் போது
 சாற்றடா இடைக்கிடைதான் பாஷாணஞ் சேர்த்து
 வீரப்பா செய்யாமல் உருக்கிப் பாரு
 வெள்ளியம் கட்டியது உடையும் பாரே.

312

வெள்ளிய பற்பம்

உடைந்திருந்த வெள்ளியக் கட்டி வாங்கி
 உண்மையுடன் இடைக்கிடைதான் வெள்ளி சேர்த்து
 கடைந்ததொரு குகைதனிலே உருக்கிப் பாரு
 கமல மன்ற வெள்ளியது நொறுங்கு மப்பா
 அடைந்ததொரு கல்வத்தில் இட்டு மைந்தா
 அரகரா இடைக்கிடை தான் ரசத்தை சேர்த்து
 ஜெடம்வலுத்த செயநீரா லரைத்து மைந்தா
 சிவசிவா உருட்டியது வட்டுப் பண்ணே.

313

பண்ணியதோர் வட்டதனை ஓட்டில் வைத்து
 பக்குவமாய் மண்சீலை ஏழுஞ் செய்து
 புண்ணியமாய் எருவடுக்கிப் புடத்தைப் போடு
 புதுமையுள்ள ஈசானம் பூசை பண்ணு
 தண்ணிமையாய் புடமாறி எடுத்துப் பாரு
 தயவான பற்பமாய் நீறி நிற்குப்
 வெண்மையென்ற குருநீற்றைப் பதனம் பண்ணு
 வேகமுள்ள வன்னிகற்ப மிதுதான் பாரே.

314

வன்னி கற்பம்

பாரடா வன்னியுட கற்பந் தன்னை
 பாச்சடா வெள்ளி செம்பில் நூற்றுக் கொன்று
 சேரடா கற்பமது தங்கிற்றானால்
 சிவசிவா சோதியுட திரமோ மெத்த

ஆரடா அறிவார்கள் வன்னி கற்பம்
 அறிந்தவனே சிவயோகி அதுதான் மைந்தா
 ஆரடா குருபதத்தைத் தொண்டு பண்ணி
 குருவிருக்குஞ் சந்நிதியை குறித்துப் போற்றே.

315

போற்றுவது பூரணத்தைப் போற்ற வேணும்
 புதுமையுள்ள குருபதத்தைப் பணிய வேணும்
 நாட்டுவது சுழிமுனையில் மனத்தை நாட்டில்
 நாலான பூரணத்தை நாட்டிப் பாரு
 தாட்டிகமாய் மனதுறுதியாக நின்றால்
 சடாதரக் கோவைமிகத் தானே தோற்றும்
 ஆட்டுவிக்கும் வாசியுட கருவைக் கண்டால்
 ஆதியந்த பதிதோற்றும் ஆதிதானே.

316

ஆதியென்ற சோதிதனைக் கண்டால் மைந்தா
 அரகரா மனோன்மணியை அற்புதமே செய்து
 நீதியென்ற ரவிதனிலே சேர்த்தால் மைந்தா
 நிச்சயமாய் சித்தியதாம் நீதான் பாரு
 சோதியென்ற தொடுகுறியை என்ன சொல்வேன்
 துருவமுள்ள மேருவதில் ரவிதான் சேரு
 வாதியென்ற மனமொத்து நிலையில் வைத்தால்
 மகத்தான குருவருளால் மைந்தா பாரே.

317

பாஷாணக் கட்டுருக்கு

பாரப்பா சற்குருவைத் தொழுது கொண்டு
 பாச்சடா வெள்ளை யென்ற பாஷாணத்தில்
 காரப்பா பஞ்சகண தீட்சை பண்ணு
 கருவான பாஷாணக் கட்டி தானும்
 நேரப்பா நின்ற குரு கடாட்சத்தாலே
 நிச்சயமாய்க் கட்டியது உருகும் பாரு
 ஆரப்பா அறிவார்கள் இந்தப் போக்கு
 ஆச்சரியம் ஆச்சரியம் அருளைக் கேளே.

318

கேளடா கட்டி நின்ற பாஷாணத்தைக்
 கிருபையுள்ள செம்பிலே நூற்றுக் கொன்று
 வாளடா குகைதனிலே உருகும் போது
 மாட்டடா மதிபோலே ஆகும் செம்பு

கோளடா வாராமல் தாயைச் சேரு
 குணமான வங்கத்துக் கசையாதப்பா
 ஆளடா கயிலாசத் தடுத்து மெள்ள
 ஆதியென்ற பராபரத்தின் அடியைப் போற்றே. 319

அடியென்ற அட்சரத்தை யார்தான் காண்பார்
 அப்பனே அகாரமென்ற அருளைக்காணார்
 அடியென்ற மவுனமதில் முதலைக் காணோர்
 முதலறிந்து தினம் பணிய முடியைக்காணார்
 படியான படியறிந்து ஏறமாட்டார்
 பாவிசுத்தான் வெறும் பிலுக்காய் பகருவார்கள்
 வடிவான ரூபமதை அறிந்தால் மைந்தா
 வஞ்சமற உலகமதில் வாழலாமே 320

வாழவே மதியமுதல் கொண்டோமென்று
 மகத்தான பூரணத்தை அறிவோ மென்று
 ஆளவே அடிநாவைக் கண்டோமென்று
 அப்பாலே மவுனத்தை அறிந்தோ மென்று
 வேலான வடிவேலை அறிந்தோ மென்று
 வேதாந்த பூரணத்தைக் கண்டோ மென்று
 மாளவே அமுதமென்றுங் கபாலத்தூரில்
 மகத்தான சேத்துமத்தைக் கொள்வான் பாரே 321

அமிர்த சஞ்சீவி

பாரப்பா அமுத சஞ்சீவி யொன்று
 பகருகிறேன் புலத்தியனே பண்பாய்க் கேளு
 காரப்பா பிருதிவியாம் பூமிநாதம்
 கருவான மனோன்மணியாங் கருணைப்பூடு
 ஆரப்பா அறிவார்கள் சுவையின் பாகம்
 அருளான திருவுமையாள ணிந்தகாரம்
 வீரப்பா செய்தோரை அடக்குங் காரம்
 வேதாந்த மனோன்மணியை விளக்குந் தானே. 322

தானென்ற தன்மையதில் பொருந்தி நின்ற
 தயவாகப் பாரீன்ற நாதம் வாங்கிக்
 கோனென்ற குருவருளால் தண்ணீர் தன்னில்
 குருவான நாதமதைக் கரைத்திறுத்து

பானென்ற பானுவின்றன் முகத்தின் மைந்தா
 பாங்காக வைத்துலர்த்திப் பதனமாக
 ஊனென்ற அமுதமதில் பத்து முறையப்பா
 உற்பனமாய் அஞ்சுபத்து முறைதான் செய்யே.

323

செய்யவே பூமியுட நாதந் தானுந்
 சிவசிவா என்ன சொல்வேன் அமுதப் போக்கு
 மெய்யான சத்திசிவ மிரண்டு மொன்றாய்
 விரவிநின்ற கருவதனை விள்ளலாமா
 ஐயனே உனக்காகச் சொன்னோம் மைந்தா
 அறுசுவையின் பாகமதை யார்தான் காண்பார்
 வையமதிற் கோடியிலே யொருவர் உண்டு
 மகத்தான பூரணத்தின் வளங்காண்பாரே.

324

பாரினிற் பிருதிவியு மப்புங் கூடி
 பதியான தேயுவினிலே சமாதி கொண்டு
 வாரீன்ற வாயுவு மாகாசங் கூடி
 மகிழ்ந்து நின்ற அமுதசஞ்சீவி தன்னை
 ஆரின்னு ஆரறிவாரமுதப் போக்கு
 அரகரா அமுதசஞ்சீவி தன்னில்
 நேரின்று குன்றிஇடை கொண்டால் மைந்தா
 நிச்சயமாய் யாக்கையது சித்தியாமே.

325

பொரிக்கார கற்பம்

சித்திபெற இன்னமொரு விபரங்கேளு
 சிவசிவா பொரிகாரங் கொண்டு வந்து
 முத்திபெற ஆவினுட நெய்யில் மைந்தா
 மூர்க்கமுடன் தான் பொரித்துக் கொண்டால் மைந்தா
 அத்தி தனிலுள்ள விஷம் பித்தம் எல்லாம்
 அகன்றுவிடும் தேகமதில் அழகுண்டாகும்
 வெற்றிபெறக் காயசித்திக்கிது தான் மூலம்
 விள்ளுவேன் இன்னமொரு சித்துதானே.

326

நந்தி உப்பு

கேளப்பா சித்தியென்ற காரந்தானுங்
 கிருபையுள்ள ஜலமதொன்று சாரத்தூட்டி
 வாளப்பா தசதிட்சை பத்துமுறையப்பா
 வளமைபெறச் செய்து கொண்டு மைந்தா கேளு

கோளப்பா வாராமல் சொல்லக் கேளு
 குருவான ரவீபீசங் கூடச் சேர்த்து
 நீளப்பா தனில்கரைத்து ரவியில் வைத்தால்
 நிசமான நந்தி யென்ற உப்பதாச்சே.

327

உப்பான நந்தி உப்பைப் பதனம் பண்ணி
 உண்மையுள்ள மந்திரத்தைத் தியானஞ் செய்து
 அப்பனே தினங்கழஞ்சி கொண்டாயானால்
 ஆக்கை தனிலுள்ள உப்பு அகன்று போகுந்
 தப்பாமல் தினந்தோறும் கொண்டு ஏறு
 சதானந்தி உப்பினுட தன்மை மெத்த
 செப்பாதே கருவிதுதான் மைந்தா மைந்தா
 செகத்தோர்க்கு விள்ளாதே சித்தர்க்காமே.

328

ஆமப்பா நந்தியுட மூலாதாரம்
 அழகான பிரிதிவியின் அருமை மெத்த
 நாமப்பா சொல்லுகிறோம் சுத்த கங்கை
 நலமறியாச் சித்தர்களே காணப்போறார்
 காமப்பால் கானற்பால் கருவைக் காணார்
 கருவறிந்து உறுதிபெற்றால் காயசித்தி
 தாமப்பா யென்ற நிலை தனையறிந்து
 தவறாமல் ரெண்டும் ஒன்றாய் தாக்குதாக்கே.

329

உப்புமெழுகு

தாக்கிய தோருப்பிடைக்குப் பூரஞ் சேர்த்து
 தவறாமல் அந்திடைக்கு கெந்தி சேர்த்து
 வாக்கியந்தான் தப்பால் ஒன்றாய் சேர்த்து
 வைத்திடுவாய் ரவிமுகத்தில் மைந்தா மைந்தா
 பாக்கியமாய் உப்பாகி மெழுகாய் நிற்கும்
 பரமகுரு மெழுகதுவைப் பதனம் பண்ணி
 ஆக்கையுட திடமறிந்து அளவாய்க் கொள்ளு
 அரகரா சிதமென்ற புளிப்பு போச்சே.

330

போச்சென்று விடுகாமல் சொல்லக் கேளு
 புதுமையுள்ள அட்டுப்பு நீரில் சேர்த்து
 காச்சென்று வீரமொடு பூரம் லிங்கம்
 கருணைபெற ஒன்றாகச் சேர்த்துக் கொண்டு

மாச்சலில்லா ரவிமுகத்தில் காயவைப்பாய்

மகத்தான மெமுகாகும் மைந்தா மைந்தா
தாட்சியிலா மெமுகினுட பேரேதென்றால்
ரசித மெமுகெனவே சாற்றலாமே.

331

சாற்றியதோர் மெமுகதனை மைந்தா மைந்தா

சுடத்தினுட செயலறிந்து தாயைப் போற்றி
ஊட்டுவாய் கழஞ்சியிடை யூட்டிக்கொண்டு
உறுதிபெறப் பருதிமதிச் சுடரில் நில்லு
தாட்டிகமா வாசியது பணிந்து மைந்தா
தன்னிலையைத் தானறிந்து தனதாய் நிற்கும்
பூட்டியதோர் வாசியுட கருவைக் கண்டால்
பூரணத்தை அனுதினமும் போற்றலாமே

332

ஆமப்பா வாசி சிரோமணியைக் கேளு

அரகரா மனோன்மணியை அன்பில் கண்டு
காமப்பால் தன்னுடனே கரைத்திருத்து
கருவான பூரமுடன் காரஞ் சேர்த்து
நாமப்பா சொல்லுகிறோம் கருவாய்க் கேளு
ஞாயிறுமுன் பத்துநாள் வைத்துப்பாரு
சோமப்பா வென்சொல்வேன் மெமுகதாகும்
சுருதியுள்ள மெமுகதனைப் பதனம் பண்ணே.

333

பண்ணியதோர் மெமுகெடுத்து தியானஞ்செய்து

பக்குவமாய்க் கழஞ்சியிடை கொண்டாயானால்
கண்ணிமையில் நின்றதொரு தோஷமெல்லாங்
காணாதே யோடிவிடுங் சிரோமணியைக் கண்டால்
புண்ணியவா னானாக்கால் கூணத்தில் சித்தி
பூரணத்தைக் காணார்க்கு சித்தியில்லை
வன்னியென்ற சிரோமணியின் மெமுகினாலே
மகத்தான சித்தியெல்லாம் வாய்க்குந்தானே.

334

சதாசிவ உப்பின் மெமுகு

தானவனாய் நின்றதொரு தன்மை கேளு

சகலபிணி போவதற்குச் சதாசிவத்தினுப்பு
கோனருளால் கொண்டுவந்து அறுநீர் தன்னில்
குறிப்பாகச் சுத்தி செய்து எடுத்துக்கொண்டு
காணற்பால் காமப்பால் தன்னிலே தான்
களங்கமறப் பத்துவிசை சுத்தி செய்து
வீனப்பா என்று நீ நினைத்தால் மைந்தா
வேதாந்தஞ் சிதறிவிடும் மெய் சொன்னேனே.

335

மெய்யாக சுத்தி செய்து உப்பை வாங்கி
 மேனியுட சாறதனில் அரைக்க மைந்தா
 ஐயமிலா மெழுகாகும் என்ன சொல்வேன்
 அப்பனே இம்மெழுகைத் தேனில் ஊட்டி
 துய்யமதியான சதாசிவனைப் போற்றி
 தொழுது கொண்டு கழஞ்சியிடைக் கொண்டால் மைந்தா
 வையமதில் கலங்குகின்ற ஐயந்தானும்
 மாறிவிடும் சிலேத்துமங்கள் மாண்டுபோமே.

336

போமப்பா தசையிலுள்ள தோஷமெல்லாம்
 பொல்லாத அஸ்திசர மூலச்சூடு
 காமப்பா விதனத்தால் வந்த சூடு
 கருவழிக்கும் மேகமொடு கபாலசூடு
 தாமப்பா சருவாங்க வாயுவெல்லாந்
 தட்டழிந்து குட்டமெல்லாஞ் சாந்தமாகும்
 நாமப்பா சொல்லிவந்த கற்பமெல்லாம்
 நாள்தோறும் கொண்டுவரில்நமன் நாடானே.

337

நாடாமல் போவதுதான் எதனால் என்றால்
 நகாரமொடு மகாரத்தை நயந்ததாலே
 தேடாம லோடி விட்டான் நமன் தானையா
 சிவசிவா நமனென்றால் வேறேயில்லை
 வாடாத நல்வினையுந் தீவினையும்ப்பா
 வஞ்சமுள்ள நமனெனவே மகிழ்ந்து காணும்
 ஊடாடு ரவிதானும் மதியில் சேர்ந்தால்
 ஒகோகோ இருவினையும் ஒடிப்போமே.

338

ஒடிப்போம் சகலபிணி யெல்லாம் மைந்தா
 உறுதியுள்ள சாபமது நிவர்த்தியாக
 நாடிப்பார் சாபமது நிவர்த்தியாகும்
 நானொன்று சொல்லுகிறேன் நன்றாய்க் கேளு
 சாடிப்பார் பூரணத்தைப் பூரகமே பண்ணி
 சமயமதில் ரேசகமாய்க் கும்பத்தில் நின்று
 பாடிப்பார் நம்முடைய மந்திரத்தை மைந்தா
 பாவமென்ற சாபமது பறந்து போமே.

339

நவக்கிரக சாப நிவர்த்தி

போமென்று விடுகாதே இன்னங் கேளு
 பொல்லாத நவக்கிரக சாபந்தீர
 நாமொன்று சொல்லுகிறோம் மைந்தா மைந்தா
 நலமான பூரணத்தை நாட்டிப் பார்த்து

அகஸ்தியர்

91

ஓமென்று பூரித்து ரேசகமே பண்ணி

ஒரு மொழியால் கும்பகத்தில் நின்றால் மைந்தா

ஆமென்ற நவக்கிரக சாபமெல்லாம்

அப்போதே அகன்றுவிடு மறிந்துபாரே.

340

பிரம்ம சாப நிவர்த்தி

பாரப்பா பிரமனுட சாபந்தன்னை

பக்குவமாய் தீர்ப்பதற்கு பகருவேன்கேள்

காரப்பா கருணை வைத்து அகாரந் தன்னில்

கருவான மகாரத்தின் கூடச் சேர்த்து

சேரப்பா ரேசகத்தால் பூரகத்தைப் பற்றி

சீர்பெருகும் கும்பகத்தில் நின்றால் மைந்தா

நேரப்பா நின்றதொரு பிரமன் சாபம்

நிமிஷத்தில் ஓடிவிடும் நிலைமை தானே.

341

விஷ்ணு சாப நிவர்த்தி

தானவனாய் நின்றதொரு விஷ்ணு சாபம்

தடையறவே போவதற்கு சாற்றுவேன் கேள்

மோனமுடன் உகாரமதை அகாரத்தூட்டி

முனையான சுழிமுனையில் ரேசித்தப்பா

கோனருளாய் குருபதத்தில் நின்றால் மைந்தா

குணமான விஷ்ணுவுட சாபந் தானும்

வானவர் கோனறியாத பூரணத்தினாலே

வஞ்சமுள்ள சாபமது மாண்டு போச்சே

342

ருத்திர சாப நிவர்த்தி

போச்சென்று விடுகாதே இன்னங் கேளு

புதுமையுள்ள ருத்திரன் மயேஸ்வரத்தின் சாபம்

காச்சென்ற ரவி மதியும் ஒன்றாய்ச் சேர்த்து

கருணையுள்ள சதாசிவத்தை கருத்தில் வைத்து

தாட்சியில்லா மதி தனிலே பூசித்தப்பா

தருவான ரேசகத்தால் கும்பகத்தில் நின்று

மாச்சலில்லா மனோன்மணியைத் தியானித்தாக்கால்

வஞ்சமுள்ள பஞ்சகர்த்தாள் சாபம் போச்சே.

343

ஆறாதார சாப நிவர்த்தி

சாபமென்ற சடாதார சாபம் போக

தன்மையுள்ள புலத்தியனே சொல்லக்கேளு

தீபமென்ற சுடரொளியில் மனத்தை யோட்டி

திர்க்கமுடன் ரேசக பூரகமும் பண்ணி

வாமென்ற மதியமுதங் கொண்டால் மைந்தா

வரையான சடாதார சாபந் தானும்

தாபமுடன் தங்கி மிக வோடிப் போகும்

சடாதார ஏணி வைத்த தன்மை தானே.

344

தத்துவ சாப நிவர்த்தி

தானென்ற தத்துவத்தின் சாபம் போகத்

தன்மையுடன் சொல்லுகிறேன் தாழ்ந்து கேளு

கோனென்ற சிவசத்தி தன்னைப் போற்றி

குறிப்பாக ரேசக பூரகமும் பண்ணி

மானென்ற கும்பகத்தில் நின்றால் மைந்தா

மார்க்க முள்ள மூலத்தின் மேலே சாடி

ஊனென்ற தத்துவத்தின் சாபம் போகும்

உறுதியுள்ள தேகமது காந்தியாச்சே.

345

காந்தி கருச் கன்னம்

காந்தியென்ற கருவிலொரு விபரங் கேளு

கமலமலர் அமுதமதைக் கருவாய் வாங்கி

சாந்தியென்ற மதியமுந் தன்னில் சேர்த்து

தயவாக பத்துமுறை தானே செய்து

பாந்தியமாய் பத்துமுறை செய்த பின்பு

பக்குவமாய் பூரம் அதிற் பாதி சேர்த்து

சீந்தியென்ற தயிலமதை சேர்த்தால் மைந்தா

சிவசிவா பொங்கியது கறுப்பாய் போச்சே.

346

கூருப்பான மையெடுத்து தியானஞ் செய்து

காயாதி கற்பம் எனக் கருத்திற் கொண்டு

குறிப்பான மையெனவே கொண்டால் மைந்தா

குண்டலியின் சக்தியது மேலே சாடி

வெறுப்பான சாபம் எல்லாம் வெருண்டே போகும்
மெய்ஞ்ஞானம் சித்திக்கும் தேகம் தங்க
முறப்பான தேகமதீ வலுத்துப் போகும்
முற்ற சிவசத்தி ரெண்டும் உறுதியாமே.

347

ஆமப்பா வச்சிரமே பலமே பத்து
அதுக்கு நிகர் வீரமது அன்பாய் சேர்த்து
நாமப்பா சொல்லுகிறோம் துருச பூரம்
நன்றான வெள்ளையுடன் லிங்கம் சேர்த்து
தாமப்பா சாரமுடன் காரம் சேர்த்து
தயவான அறுவகையால் கல்வத்தாட்டி
காமப்பாடி தன்னிலொரு நாள் தானாட்டி
கருவாக உருட்டியதை வட்டு பண்ணே.

348

பண்ணியதோர் வட்ட தனைப் பதனம் பண்ணி
பக்குவமாய் இன்னமொன்று பகறுவேன் கேள்
உன்னியதோர் நாகமுடன் ரசமுஞ் சேர்த்து
உண்மையுள்ள பூரமுங் கூடச் சேர்த்து
நன்னயமாய் ரசமுன்று இடைசரியாய் சேர்த்து
நாட்டியே கல்வத்தில் பொடித்து மைந்தா
தன்னிமையா முன்செய்த வட்டு சேர்த்து
தயவாக விந்து நீர் தன்னாலாட்டே.

349

ஆட்டுவாய் விந்து நீர் தன்னால் மைந்தா.
அரகரா யீராறு சாமம் ஆட்டி
நாட்டுவாய் ரவிமுகத்தில் வட்டுப் பண்ணி
நன்றாகக் காய்ந்த பின்பு சொல்லக் கேளு
பூட்டுவாய் மண்சீலை நன்றாகச் செய்து
போடுவாய்காடையென்ற புடந்திற் றானும்
மாட்டியதோர் புடந்தானும் ஆற விட்டு
மைந்தனே எடுத்துப் பார் சுன்னமாச்சே.

350

ஆச்சப்பா சுன்னமதின் தொழிலைக் கேளு
அடங்காத குடவனிலே யூறலேகும்
காச்சப்பா செம்புதனை யுருக்கிக் கொண்டு
கருவான சுன்னமதில் நூற்றுக் கொன்று
பாச்சப்பா செம்பதுவும் பழுத்துப் போகும்
பக்குவமாய் வெள்ளி செம்பில் பத்துக் கொன்று
தாட்சியில்லாச் சுன்னமது சேர்த்தால் மைந்தா
தடையறவே வயது பதினாறதாமே.

351

ஏமரசக் களங்கு

ஆமப்பா துருசினுட சுன்னந் தன்னை

அழகான சம்பழத்தின் சாற்றில் தாக்கி
நாமப்பா சொல்லுகிறோம் சம்பழத்தின் சாறு

நன்றாகத் தெளிந்ததுவும் செயநீராகும்
தாமப்பா சம்பழத்தின் செயநீராலே

தயவாக அரப்பொடியைச் சுத்தி பண்ணி
காமப்பால் கல்வத்தில் விட்டு மைந்தா

கருவான அரப்பொடியை அரைத்திடாயே.

352

அரைக்கையிலே வீரமொடு பூரம் போட்டு

அழகான துரிசினொடு காரஞ் சேரு
விரைக்கவே சம்பழத்தின் நீரா லாட்டி

விசையாக உருட்டியதைக் காயப் போட்டு
கரைக்கவே குகைதனிலே சாரமிட்டு

கல்மசங்கள் தானறவே ஊது ஊது
மறைக்கின்ற திரைவுரையு மகன்று நல்ல
மணி போல உருகியது செப்பு மாமே.

353

செம்பான அயச்செம்பு கிடையாதப்பா

செகத்திலுள்ள வாதிகளும் தேடமாட்டார்
நம்புவது யென்ன வென்றால் அயத்தின் செம்பு

நாதமென்றுஞ் சத்தியென்றும் இதுக்கு நாமம்
சம்புசிவ நாதமென்ற அயத்தின் செம்பில்

தாக்கடா இடைக்கரை தங்கந்தன்னை
வம்பில்லா நாகமதில் கூடச் சேர்த்து

மணிகாணக் காரமிட்டு உருக்கிப்பாரே.

354

உருக்கையிலே மூன்றும் ஒன்றாய் உருக்கிப் பாரு

உத்தமனே ஏமரசக் களங்கு மாகும்
தரைக்குளு வாதிகளா காணப் போறார்

தயவான அயக்களங்கின் வீறு மெத்த
உரைக்கின்றேன் அயக்களங்கின் ஒளியை மைந்தா

ஓகோகோ செம்பு தனில் நூற்றுக் கொன்று
கரைக்கின்ற குகையதனில் உருக்கிப் பாரு

கருவான செம்பதும் பழுப்பதாமே.

355

பழுத்ததென்று மகிழாமல் குடவன் தன்னில்
 பாச்சடா அன்பதுக்கு ஒன்றுந் தானும்
 அழுத்தமுள்ள குடவனது வுறலற்று
 அழகான பொன் மாற்று அதிக மாகும்
 முழுத்தமுள்ள அயக்களங்கை வெள்ளிசெம்பில்
 மூர்க்கமுடன் கணக்காக நூற்றுக் கொன்று
 தழுக்கறவே குகைதனிலே யுருக்கிப் பாரு
 தாயான தங்கமது அதிக மாற்றே.

356

களங்கு செந்தூரம்

மாற்றதிகமான தொரு களங்கு தன்னில்
 மாட்டடா இடைக்கிடை தான் கெந்தி சேர்த்து
 தாட்டிகமாய் வீரமொடு பூரஞ் சேர்த்து
 தயவாகக் கல்வத்தில் பொடித்துக் கொண்டு
 பூட்டுவாய் குப்பிதனில் பொடியை மைந்தா
 புகழான மண்சிலை யாறும் செய்து
 ஆட்டுவாய் ரவிமுகத்தில் உலர்ந்த பின்பு
 மைந்தனே தாழியரை உப்பை வையே.

357

வையப்பா மேருதன்னை வைத்த பின்பு
 வைத்துமொரு கழுத்தின் மேல் உப்பைக் கொட்டி
 பையவே அடுப்பேற்றித் தீயை மூட்டி
 பக்குவமாய் சருகு கம்புவிறகால் மைந்தா
 செய்யப்பா தீயெரிப்பாய் ஆறு சாமம்
 சிவசிவா தாழி தனையிறக்கிப் போடு
 கொய்யப்பா சுகந்தமலர் அர்ச்சனையே செய்து
 குருவான மேருவைநீ யெடுத்துப் பாரே.

358

எடுத்துமிகப் பார்க்கையிலே மேருக் குள்ளே
 யிருக்குமடா செந்தூரமென்ன சொல்வேன்
 தொடுத்ததொரு செந்தூரந் தொந்தங் கோடி
 சொல்லுகிறேன் புலத்தியனே சொந்தமாக
 அடுத்ததொரு செந்தூரம் பணவிடைதான் கொண்டால்
 ஆக்கையது பிலத்துதடா அழிவேயில்லை
 வடித்ததொரு திரிகடுகில் செந்தூரஞ் சேர்த்து
 வளமான தேனிலொரு கடியாய்க் கொள்ளே.

359

கொள்ளவே வாசியது பிலத்துப் போகும்
 குருவான திருநடனம் குறிப்பாய் காணும்
 அல்லலதுதான் விலகும் அமுதஞ் சிந்தும்
 அஷ்டாங்க யோகமதில் அடுத்துக் காணும்

விள்ளாத தசதிட்சை யொளியே காணும்
 வேதாந்த பூரணத்தின் விலாசந் தோணும்
 வலல பரமான குருபதியில் நின்று
 வளமையுள்ள செந்தூரம் மகிழ்ந்து பாரே.

360

பாரப்பா காரியம் உருக்கிக் கொண்டு
 பாச்சடா செந்தூரம் பத்துக் கொண்டு
 வீரப்பா தானடங்கி வெளுத்துப் போகும்
 வெள்ளியம் தனை யுருக்கி நூற்றுக் கொண்டு
 சேரப்பா செந்தூரஞ் சேர்த்தாயானால்
 சிவசிவா தங்கமென்ன அதிக மாற்று
 ஆரப்பா செந்தூரம் அறியப் போறார்
 அறிந்தவர்கள் தனைக்காண அரிதாம் பாரே

361

அரிதான செந்தூரம் நூற்றுக் கொண்டு
 அப்பனே செம்புதனில் யீந்தாயானால்
 பெரிதான தங்கமடா பழுப்பு மெத்த
 பேசாதே இத்தோடே இன்னங் கேளு
 குறியான செந்தூரம் கழஞ்சி வாங்கி
 குணமான வாய்நீரால் மத்தித்தேதான்
 கரியான களிம்பு சேர் குடவனுக்கு
 கங்கணமாய் தகடதிலே பூசிப்போடே

362

போடப்பா புடந்தனிலே களிம்பு சேர்த்து
 பொன்னொளிவு அதிகமதாய்ப் பூண்டு காணும்
 தேடப்பா வெள்ளி செம்பில் கணக்காய் நூற்றில்
 செந்தூர மொன்றிடவே செம்மையாகி
 ஊடப்பா செந்தூரம் பாய்ந்து மைந்தா
 உலகமதில் அதிகமாய் ஒளியே வீசும்
 நாடப்பா செந்தூரம் நல்ல பிரயோகம்
 நலமான இன்னமொரு சேதி கேளே.

363

கேளப்பா இந்தநூல் சகல கலைப்பீடம்
 செயமாக ஆயிரத்து இருநூறாகும்
 ஆளப்பா இந்த நூல் பதனம் பண்ணி
 அடக்கமுடன் கருவெடுத்து ஆடு மைந்தா
 நீளப்பா தளம்புவது போலே மைந்தா
 நின்றாக்கால் உலகமதில் நிசங் கொள்ளாது
 தாளப்பா ஐம்புலனும் ஒன்றாய் நின்று
 தனதான பூரணம் போல் நூலைக் காரே.

364

காராமல் புத்திகெட்டு இருந்தால் மைந்தா
 கருவி கரணாதிகளும் கலந்து போகும்
 கூறாத கருவை எல்லாம் இந்த நூலில்
 கூறினதால் இந்த நூல் குரு நூலாகும்
 நேரான குருவினிடப் பாதம் போற்றி
 நினைவாக இந்த நூல் தன்னைப் பார்த்து
 தேராத சித்துக்களை ஆடு மைந்தா
 தெவிட்டாத பூரணத்தை தினமும் நோக்கே.

365

நோக்குவது பூரணத்தை நோக்க வேணும்
 நோக்காதே போனாக்கால் என்ன சென்மம்
 தாக்குவது பூரணத்தைத் தாக்கு தாக்கு
 தன்மையுடன் குருபதத்தில் தொண்டு பண்ணு
 வாக்குமன தொன்றாகி அறிவில் நில்லு
 வஞ்சரிடம் இந்நூலை வழத்த வேண்டாம்
 நாக்கதுவும் படபடத்து நில்லாதே மைந்தா
 நன்மையுடன் மவுனமதை நாடிப் பாரே.

366

நாடிப்பார் மவுனம் என்றால் பூரணமே யாகும்
 நலமான பூரணந்தான் விந்து விந்து
 தேடிப்பார் விந்து நிலை காண மாட்டார்
 சிவமான மதியமுதம் செயலைக் காணார்
 கூடிப்பார்த் தரியோடே குண்டலியைக் கண்டால்
 குருவான பதிதலத்தில் அமுதங் காணும்
 வாடிமனந் தளராதே மலரைக் கண்டு
 வந்தமுதம் பூரணமாய் மனதிற் காணே.

367

காணவே மதியமுதங் கொண்டால் மைந்தா
 கர்ப்பூர தேக முமாய் கருணை யாகும்
 பேணவே பேணினது கண்ணில் காணும்
 பிரணவத்தோடாறு தலப் பெருமை காணும்
 தோணவே தோணினது தோணத் தோணும்
 சோதியிலே செகச்சோதி சுளுவிற் காணும்
 ஊணான அஞ்சு பஞ்சு லவணத்தாலே
 உலகமெல்லாம் தானவனாய் உறுதியாமே.

368

நாகக் கட்டு

உறுதியுள்ள நாகமதிற் கட்டு சொல்வேன்
 ஒகோகோ வெடியுப்புக் காரஞ் சேர்த்து
 பருதிமதி தன்னாலே வங்கம் நீற்று
 பக்குவமாய் மூன்றும் ஒன்றாய் கல்வத் தாட்டி
 திருமதியும் நீராலே ஆட்டி மைந்தா
 சிக்கெனவே நாகமதுக் கங்கி பூட்டி
 குருநிதியைத் தியானித்து புடத்தைப் போடு
 குருவான நாகமது குருவுமாமே.

369

ஆமப்பா குருவான நாகந்தானும்
 அடங்கியது மாண்டுதடா அருமையாக
 வாமப்பா தன்னாலே அடங்கி நின்ற
 மகாரசத்தின் பெருமைதனை வழுத்துவேன் கேள்
 ஓமப்பா வென்ற பரி ரவிதானொன்று
 உறங்குகின்ற நாகமதி னிடையே சேர்த்து
 தாமப்பா குகைதனிலே யுருக்கிப் பாரு
 தவளநிற மானதொரு மணி போலாமே.

370

மணியான நாகமணி யார்தான் காண்பார்
 மகத்தான பூரணத்தை யறிந்தோர் காண்பார்
 கனியான நாகமணி தனையுடைத்து
 கருவான செம்புதனில் நூற்றுக் கொன்று
 வணிகரண மாகநீ யுருக்கிப்பாடு
 வஞ்சியெனு மபரஞ்சி யென்னும் தங்கம்
 பணியான பலதொழிலுக் கிதுவே தங்கம்
 பராபரமாய் நின்றதுவுந் தங்கந் தானே.

371

தானென்ற நாகமணி யொன்றெடுத்து
 தயவான வெள்ளிதனில் ஈந்தால் மைந்தா
 கோனென்ற குருவருளால் வயதே சொல்வேன்
 குருவான நாகமணி தரத்தால் மைந்தா
 தேனென்ற மொழியுடைய கமலமாது
 ஜெகஜ்ஜோதி யானதிரு வானமாது
 கானென்ற மதியமுதம் ஆனமாது
 மகத்தான பூரணமாந் தங்கந் தானே.

372

தானான பூரணமே தான் தானாகுந்
 தலமான பூரணத்தின் தலமே தென்றால்
 ஊனான தேகமடா சத்திசத்தி
 உள்ளயிராஞ் சிவமெனவே யுகந்து கொண்டு
 கோனான சத்திசிவக் கூத்தொன்றான
 குறியறிந்து அமுதமெனக் கொண்டால் மைந்தா
 தேனான தேகமடா சித்தியாகுஞ்
 சித்தியென்றால் பூரணத்தின் சித்திதானே.

373

பூரணதயில மெழுகு

சித்தித்த கருவொன்று சொல்லக்கேளு
 செயலான பூரணத்தின் தயிலஞ் சேர்த்து
 சத்திசிவமான மதியுப்பே தென்று
 சாரமென்ற உப்புடனே காரங்கூட்டி
 முத்திபெற கல்வமதில் நாட்டினாக்கால்
 மூர்க்கமுள்ள மெழுகாகும் மைந்தா மைந்தா
 பத்தியுடன் மெழுகெடுத்து தாரத்துக்கு
 பக்குவமாய் கவசமது பதியச் செய்யே.

374

செய்ததொரு கவசமதைத் தீபந்தன்னில்
 திரும்பிமெள்ள வாட்டினதால் மைந்தா கேளு
 கொய்ததொரு தாரமது கெட்டியாக
 குருவான மெழுகதினால் கட்டிப் போகும்
 பையவே இப்படியே நாலுமுறை செய்தால்
 பால்போல சுத்தவெள்ளை யாகும் ஆகும்
 வையகமெல்லாந் துதிக்கும் இந்த தாரம்
 மகத்தான தாரமதின் தொழிலைக் கேளே.

375

நாக களங்கு

கேளப்பா நாகமதை யுருக்கிக் கொண்டு
 கிருபையுள்ள தாரமதை யீந்தால் மைந்தா
 கோளப்பா தான் அகலும் நாகந்தன்னில்
 கொடுமையுள்ள புகையதுவும் அடங்கிக் கட்டும்
 வேளப்பா எரித்த சிவன் தன்னால் கட்டும்
 வெள்ளிமணி போலெனவே வெளுமை யாகும்
 தாளப்பா தங்கம் இடைக் கிடைதான் சேர்த்தால்
 தயவான நாகமணி களங்குமாமே.

376

ஆமப்பா களங்கமதை வெள்ளி தன்னில்
 அன்பாக அன்பதுக்கு வொன்று போடு
 காமப்பா தன்னருளால் பழுக்கும் வெள்ளி
 கயிலை தனில் பரமகுரு தன்னால் மைந்தா
 வாமப்பில் கண்டவனே வாதயோகி
 வலுவான சிவயோகி வாசியோகி
 நாமப்பா வென்றகுரு தன்னால் கண்டு
 நடுவான பூரணத்தை நாடு நாடே

377

நாடுவது மூலமுத லாறாதாரம்
 நன்மையுள்ள குருபரமா மேலாதாரம்
 கூடுவது புருவமையந்துவாதசாந்தம்
 குறிப்பறிந்து இடகலையைப் பிங்கலையிற்சேரு
 வாடுவது வேண்டாங்காண் புலத்தியனே யையா
 வரிசையுடன் சுழிமுனையில் மனதை நாட்டி
 தேடுவது பூரணத்தை தேடு தேடு
 தேவிட்டாத மதியமுதங் கொண்டு தேறே.

378

தேறுவது பூரணத்தால் தேறவேணும்
 சிந்தைமன தொன்றாகி நிற்கவேணும்
 மாறுவது அஞ்செழுத்தை அறிந்து மாறு
 மகத்தான பூரணத்தை மருவிக் கூடு
 சேருவது பிரமமென்ற பதியிற் சேரு
 திரும்புதற்குப் பூரணத்தை நாடி யுது
 கூறுவது அகத்தீசா வென்று கூறு
 கும்பமுனி தஞ்சம் எனக் குறித்து நில்லே.

379

நில்லென்று சொன்னீரே பூரணமே யையே
 நீயென்றும் நானென்றும் வேறேயில்லை
 சொல்லென்றும் தப்பாது என் குருவே ஐயா
 சோம நிதி சூரியநிலை யார்தான் காண்பார்
 கல்லென்ற கயிலாசம் கண்ட பேர்கள்
 கருவான யிருநிதியுங் கண்டே கொள்வார்
 வில்லென்ற வொளிதனிலே விதங்கள் மெத்த
 வேதாந்த சாத்திரமே யறிவார் பாரே.

380

பாரப்பா ஆகாசப் பரவெளியிலேதான்
 பருதிமதி நின்றிலங்கும் பரத்தைப் பாரு
 நேரப்பா நின்றிடத்தை நின்று பாரு
 நிருவிகற்ப சமாதியிலே தன்னைப் பாரு

சேரப்பா மதிதனிலே சுடரைச் சேரு
 சேர்ந்ததே சுடர்மதியாய் நின்றதப்பா
 பாரப்பா நின்றசுடர் மதியை நீதான்
 கலந்துவிடு சூரியனிற் கருவாய்த்தானே.

381

அஞ்சனம்

கருவான மையொன்று சொல்லக் கேளு
 காசினியில் பனிதாங்கும் கருத்த பூடு
 மதுவான திகைப்போடு யார்தான் காண்பார்
 மகத்தான பூண்டைக் கருக்கி கொண்டு
 உருவான ஏரண்டத் தெண்ணெய்விட்டு
 ஒமெனவே தியானித்து மத்தித்தேதான்
 குருவான பதிநோக்கி குருவைப் போற்றி
 கும்பமுனி தஞ்மெனச் சிமிழில் வையே.

382

வைத்ததொரு சிமிழெடுத்து கரத்திலேந்தி
 வசிகரத்தை மோகனத்தால் தம்பனமே செய்து
 மற்றவொரு மையெடுத்து திலகம் போடு
 மணிமந்திர பூரணத்தை மனதிற் காரு
 உய்த்ததொரு உலகமெல்லம் உன்வசமே ஆகும்
 உன்வசன மேலாக வுலகில் வாழ்வாய்
 கைத்ததொரு அரிதார மையைக் கேளு
 கயிலாச சின்மயத்தின் கருணையாலே.

383

அரிதார மை

கருணைதர வேனுமென அரிதாரத்தைக்
 கவலையுடன் பாலதினால் கல்வத்தாட்டி
 மருவுகந்த மலர்வாச மாசத்திலோர் நாள்
 மங்கையர் தங்குங்குமத்தில் வரிசையாக
 உருமையுடன் ரெண்டு திங்க ளரைப்பாய் ஆகில்
 ஒகோகோ குங்குமத்தின் நிறமேயாகும்
 வரிசையுடன் பிங்கானில் வழித்து வைத்து
 வான்கதிரின் முகங்காட்டின் மையாய்ப் போமே.

384

மையான மையதனை தினமும் மைந்தா
 வரிசையுடன் பருதிமுகந் தினமும் வைத்தால்
 மெய்யான மெய்யுருதி என்ன சொல்வேன்
 மேதியுட சிமிழ்தனிலே பதனம் பண்ணு

வையகத்தில் மானிடரை மயக்கும் மைதான்
 மாற்றமென்ற வருமாற்ற மானமைதான்
 தையலர்கள் கைவசங்களாக்கு மைதான்
 தரணிதனில் வைத்த பொருளெடுக்கும் மையே

385

மைபோடும் வகை

பொருளான பொருள் கொடுக்கும் போதமையே
 போடுகிற விதம்உனக்கு புகலுவேன் கேள்
 இருளான அகந்தேறி குருவை காத்து
 இருகரத்தில் மைபோட்டு இசைய நோக்கி
 குருவான பதம்போற்றி யிருந்தாயாகில்
 குணமாக உன்னுருவைப் பார்போர்க்கெல்லாம்
 உருவான ருபமது ஆண்பெண்போலே
 உலகதனில் தோன்றுமடா உண்மைதானே.

386

உண்மையுள்ள மையெடுத்து திலதம் போட்டு
 உருமையுடன் மனோன்மணியைத் தியானஞ் செய்து
 நன்மைபெறத் தீட்சையிலே யிருந்தாயாகில்
 நரரான மானிடர்கள் உருவைக் காணார்
 தன்மையுடன் நிசத்தொழிலைச் செய்தாயாகில்
 தரணிதனில் அதிசயமாய்த் தானே தோற்றும்
 விண்ணிமையைச் சதாகாலம் தொழுத பேர்க்கு
 வேண்டலா மையொளியின் விபரங்கேளே

387

கேளப்பா மையெடுத்து இடக்கரத்தில்
 கிருபையுடன் மைபோட்டு கீழே பாரு
 வேளப்பா ளரித்த சுடர் தன்னால் மைந்தா
 வேணநிதி தோணுமடா விபரமாக
 ஆளப்பா அந்நிதியைப் பூரணத்தினாலே
 அஞ்சனத்தின் விவரமொன் றன்பாய்க் கேளு
 கேளப்பா ஒன்றுமில்லை அன்னபேதி
 குறிப்புடனே நாதநீர் தன்னாலாட்டே

388

அன்னபேதி மை

ஆட்டுவது ஈரைந்து நாள் தானாட்டு
 அன்பாக பீங்கானில் வழித்து வைத்து
 பூட்டுவாய் கடுக்காயை யிடித்துக் கொண்டு
 புதுமையுள்ள நாதநீர் தனிற்கலக்கி

நாட்டுவாய் தெளிவிறுத்து பேதிதன்னில்
 நன்மையுடன் விட்டுநீ குழப்பினாக்கால்
 தாஷ்டிகமா யிருக்குமடா மையின் போக்கு
 தயவான நாதமிட்டுப் பதனம் பண்ணே.

389

பதனமுள்ள மையெடுத்த தியானம் செய்து
 பக்குவமாய் அஞ்சனா தேவிமூலம்
 விதனமது இல்லாமல் செபிப்பாய் நூறு
 வேண்டியே மையெடுத்து திலதம் போட்டு
 மதனமுள்ள மவுனமதாய் இருப்பாயாகில்
 மானிடவர் உன்ஏவல் மகிழ்ந்துகேட்பார்
 சுதமான காங்கினத்தில் மையைத்தீற்றி
 சூழ்விளக்கி லீந்திடுவாய் சுருக்கம் பாரே.

390

சுருக்கான மையொன்று கண்ணில் தீற்றித்
 தூரதுலைப் பார்த்திட நல்சுகமாய்க் காணும்
 மிறுக்கி மெள்ள கண்திறந்தா காசம்பார்க்க
 இருளகன்று ஒளிதோன்றி இன்பங்கானும்
 முருக்கமுடன் விநயமாய் பார்த்தாயாகில்
 ஒகோகோ கயிலாசம் உகந்துகாணும்
 திருக்கறவே யுன்மனையைப் பணிந்து போற்றி
 திருவான லட்சுமிப்பெண் வசமாவாளே.

391

வசமான இந்நூலிலாறு நூறும்
 வாக்கியங்கள் தப்பாமல் வசமாய் பார்த்தால்
 நிசமாகத் தோணுமடா மறைப்பேயில்லை
 நின்னினைவு தான் மறந்தால் நிசங்காணாது
 திசமான தீட்சைவிதி நன்றாய்க் காணும்
 திடஞ்சுத்தி யாவதுவுந் திடந்தானப்பா
 கசமான மானிடர்க்கு இந்நூல் காட்டில்
 கண்மருண்டு பேரிருளாய்க் காணுந்தானே.

392

செம்பு மை

காணவே இன்னமொரு கருவைச் சொல்வேன்
 களிம்பான செம்பினுட மையைக் கேளு
 பேணவே தாம்பிரத்தால் செம்பு பண்ணி
 பிலமான நாதநீர் நிரம்ப விட்டு

தோணவே துரிசுதனை பொடித்துத் தூவி
 சுண்டியிதன் மேல்பேதி துலங்கத் தூவி
 நாணவே ரவிமுகத்தில் வைத்துப் பாரு
 நாலஞ்சு நாளையிலே மைபோலாமே.

393

மையான தாம்பரத்தின் மையிலே தான்
 மாதாந்த சஞ்சீவியை மகிழ்ந்து பாரு
 கையாலே மத்திக்கும் போதிலே தான்
 கருவான மையுருள என்ன சொல்வேன்
 மெய்யான மேதியுட சிமிழில் வைத்து
 மேன்மையுடன் தினந்தோறும் ரவியில் வைத்தால்
 தொய்யாத தாம்பரத்தின் மையின் வேகம்
 சொல்லுவேன் புலத்தியனே துலங்கக் கேளே.

394

கேள்பா மையெடுத்து தியானஞ் செய்து
 கெணிதமுடன் ரேசக பூரகமும் பண்ணி
 மேலப்பா கும்பகத்தில் நின்றாயானால்
 மேதினியில் உனதேவல் விரும்பிக் கேட்பார்
 வாள்பா உலகத்தோடு ஒத்து வாழ்ந்து
 வரிசைபெற அஷ்டசித்து மகிழ்ந்து நாடி
 ஆள்பா குருபதத்தைப் பணிந்து போற்றி
 அஷ்டமா சித்து விளையாடலாமே.

395

அறுவகைச் சரக்கு மை

ஆடுதற்கு இன்னமொரு கருவைக் கேளு
 ஆதியந்தம் என்றதொரு உப்போடாச்சு
 போடுதற்கு லவணத்தைச் சொல்லக்கேளு
 பொல்லாத சவுக்காரம் வளையலுப்பு
 நாடுமெய்த்த உவருப்பு துருசு சீனம்
 நலமான பேதியுடன் ஆறுங்கூட்டி
 தேடுதற்குக் கல்வத்தில் பதியவைத்து
 திரமான நாதநீர் விட்டு ஆட்டே

396

ஆட்டியே அக்கிண்ணி தன்னிலேதான்
 அடுப்பேற்றி தீயெரிக்க அடங்கி வேகும்
 மாட்டியே கருவெடுத்து கல்வத்திட்டு
 மாதாந்த சஞ்சீவியை விட்டு ஆட்டி

நாட்டியே முன்போலே யெரித்துப் பாரு
 நன்மைபெற மையுறுதி யென்ன சொல்வேன்
 காட்டியே ரவிமுகத்தில் அஞ்ச முறையப்பா
 கருத்துறவே வைத்து மிகக்காரு காரே.

397

காத்ததொரு மையெடுத்துக் கல்வத்திட்டு
 கற்பூர விந்துவினாற் கலர ஆட்டி
 சேர்த்துமிக ஈரஞ்சு நாள்தான் ஆட்டி
 சிவசிவா யென்ன சொல்வேன் மையின் போக்கு
 பூத்தமலர் சமாதியிலே செய்தமையை
 பொன்னான சிமிழ்தனிலே வைத்துக் கொண்டு
 நாற்றிசையும் மெய்க்கவொரு திலதம்போடு
 நாடுநகரு னக்கிடோ சொல்லக் கேளே.

398

கேளப்பா மையெடுத்து தியானஞ் செய்து
 கிருபையுடன் கண்ணிலிடக் குருகுமப்பா
 நீளப்பா கரித்துமிக மிகவடிந்து பின்பு
 நிமையாட்டம் இல்லாமல் நிற்கும் பாரு
 வாளப்பா ராக்காலம் பகற்காலம் போல்
 வரிசையுடன் காணுமடா வளமையாக
 காலப்பா விரைவு கொண்டு நடந்தையானால்
 காதவழி நிமைப்பொழுது காணுங்காணே.

399

காணவே மையெடுத்துக் கண்ணில் தீற்றி
 கருணைமலர் பூமாதைக் கருத்தில் வைத்து
 பேணவே ஆகாசம் பார்க்கும்போது
 பிலமான நட்சத்திரம் பகலே காணும்
 காணவே சோமகிரி சூரியகிரி ரெண்டும்
 நளின முடன் தோற்றுமடா நளினமாக
 பூணவே பூமிதனிலுள்ள பொருளெல்லாம்
 போக்கோடே காணுமடா புதுமைதானே.

400

தானென்ற மையெடுத்து அடக்கம் பண்ணி
 தாங்காத குன்மமொடு மூர்ச்சைவாயு
 கோனென்ற ஆனந்த வாய்வு கெண்டை
 குடல் பிரட்டி சருவாங்கங் குத்துமூலம்
 ஊனென்ற சீழ்மூலம் ரெத்தமூலம்
 ஒடுங்காத குதமூலம் வாய்வு மூலம்
 பேணவே குண்டுமணி அளவு கண்டால்
 பேசாதே யோடிவிடும் பெருமை கேளே.

401

பேரண்ட மை

பெருமையுள்ள மையொன்று சொல்லக் கேளு
 பேரண்டத்துள் மூலம் வராகன் பத்து
 உருமையுள்ள பேதியது வராகன் பத்து
 வொன்றாக்கி ரவிமுகத்தில் உலரப்போடு
 கருமையுள்ள கடுக்காயைத் தயிலம் வாங்கி
 கண்டிடைக்கு ஐங்கோலத் தயிலம் சேர்த்து
 தருமையுடன் முன் மருந்தோ டொக்க நல்ல
 சஞ்சிவி தயிலமதைச் சாற்றிடாயே.

402

சாற்றிமிகக் கல்வமதில் ஆட்டும்போது
 தயங்காதே மையறுதி அருமை மெத்த
 போற்றிமிகப் பூசித்து சிமிழில் வைத்து
 பூரணத்தை யனுதினமும் புகழ்ந்து நோக்கி
 காத்தருள வேனுமென்று மையெடுத்து
 கருணை மலர்ந்திரு முகத்தில் திலதம் போட்டு
 மாற்றமென்ற அஞ்சனா தேவிதேவி
 மானிடருக் குனதுருவைக் காண்பியாதே.

403

காண்பியாதே யிருந்து என்னைக் காரு
 காத்துநீ யொருவருக்குங் காட்டவேண்டாந்
 தான்மயமாய்த் தானாகத்தானே தானாய்
 தரணிதனில் அஷ்டமா சித்து ஆட
 கோன்மயமாய் வந்தகுரு உமையே என்று
 கும்பிட்டு ரேசகபூரகமும் பண்ணி
 வான்மயமாய் வந்த குருநாதா என்று
 வணங்கியே கும்பித்து திலதம் போடே

404

போட்டவுடன் உன் உருவை யொருவர்காணார்
 புத்தியுடன் நீ யிருந்து சித்து பண்ணு
 தாட்டியாய் விநயமுடன் சித்து செய்தால்
 தாமாக வேண்டுபொருள் கோடி சேரும்
 பூட்டாக நீயிருந்து கருவைச் செய்தால்
 பூலோக மன்னவர்கள் புத்தி கேட்பார்
 வாட்டமிலாச் சிந்தையாக யிருந்துக் கொண்டு
 வகையுடனே அஷ்டாங்க வரிசை பாரே.

405

வரிசையது புலத்தியனே சொல்லக் கேளு
 வண்மையுள சீடனை நீ வைத்துக் கொண்டு
 வரிசையுடன் அவன்சிரசில் திலதம் போட்டு
 உண்மையுடன் அரசரிடம் சென்று கொண்டு

துரிதமுடன் கொண்டு வா குட்டி சாத்தான்
 சொல்லியே அஷ்டமாகாசம் பண்ணி
 பரிசுமுடன் யிருந் தஷ்டமா சித்தாட
 பாருலக மன்னரெல்லாம் பணிவார் பாரே.

406

பாரப்பா கடர்மதியைப் பாருபாரு
 கையிலே பளிச்சென்ற வொளிபோல் வீசும்
 நேரப்பா வொளியோடே நேர்ந்துகூடு
 நேரறிந்து கூடுவதால் பிரமந் தோன்றுங்
 சாரப்பா பிரமனிட பதியிற் சென்றால்
 கனிந்து மிக அமுதமது கசிந்து காணும்
 நீரப்பா அமுதமுது கொண்டால் மைந்தா
 நின்னுடைய தேகமது அமுதமாமே

407

அமுதநிலை தனையறிந்து பதனம் பண்ணு
 ஆதிபரா பரமெனவே அருளை நோக்கு
 குமுதவொளி தனையறிந்து குருவைக்காரு
 குருவான பதியறிந்து தன்னைக் காரு
 திமிர்த வருவான மதிபருதி தன்னை
 சிதமான பூரணத்தில் தினமும் சேரு
 சமரசமாய் அமுத நிலை தன்னைக் காரு
 தன்மனையை யுன்மனையில் தாக்கு தாக்கே.

408

தாக்குவது பூரணத்தால் தாக்க வேணும்
 தருவான மூலமதைப் பார்க்க வேணும்
 நோக்குவது அம்பரத்தை நோக்க வேணும்
 நுண்ணிமையால் தன்னிமையில் அணுக வேணும்
 நாக்குநுனி சுவையமுதம் கொள்ள வேணும்
 நாதாந்தப் பேரொளியை நணுக வேணும்
 போக்குவரத் தறிந்தமுதங் கொள்ள வேணும்
 போதமயமாகப் பூரணத்தை நம்பே.

409

நம்புவது ஜெகஜோதி பாதந்தன்னை
 நாடறிந்து நகரறிந்து நாட்டங் கண்டு
 தன்பிலத்தைத் தானறிந்து தானே தானாய்
 தானறிந்து கனியறிந்து தனதாய் நில்லு
 வெம்பிமன தலையாமல் தன்பிலத்தைப் பாரு
 மெய்ஞ்ஞான மறியாத வீணர்கோடி
 அம்புவியில் மெத்தவுண்டு அறிந்து பேசு
 அடக்கமுடன் நூல்எடுத்து அன்பாய்ப் பாரே.

410

அன்பறியா மடையர் மெத்த உலகத்துள்ளே
 அவையடக்கந் தனையறியா அசட்டு மாண்பர்
 வெம்பிமனந் தானுழன்று வேடம் பூண்டு
 விஞ்சை தனையறியாமல் வெருளும் பாவி
 கொம்பறிந்து தாவுகிற மந்தி போலே
 குறியறிந்து தாவுவது குணமாமப்பா
 சிம்புவது ஆகாது சினமாகாது
 சிவசிவா மதியமுதச் செய்கை பாரே.

411

பாரப்பா குருவினுட பதியை நோக்கி
 பார்க்கையிலே கீழ்மூலம் பதிந்து பாரு
 ஆரப்பா அறிவார்கள் அமுதப் போக்கு
 அமிர்தரசந் தானறிந்து அழுத்திப் பாரு
 வீரப்பா செய்யாமல் விண்ணைப் பாரு
 விண்ணிறைந்த போதமதை மிகவும் வேண்டு
 காரப்பா சதானந்த தன்னைக் காரு
 தனையறிந்து காராட்டால் தவறிப்போமே.

412

தவமான புலத்தியனே சொல்லக் கேளு
 சந்திர புஷ்கரணியிலே ஸ்நானம் பண்ணி
 சிவமான செபதபங்கள் செய்யும் போது
 தென்பொதிகை தனில்வாழும் சித்தர் கூடி
 நவமான கருவெடுத்து ஆடுங் கூத்தை
 நாங்கள் மிக அதிசயித்துப் பார்க்க வந்தால்
 உவமானந் தெரியாமல் செய்தாயானால்
 ஓடுமணி கவுனமதை யுரையென்றாரே.

413

உரையாத கவுனரச மணியை யீந்து
 உருமறைக்குங் கருவொன்று உகந்துகூறி
 திரையான திரைநீங்க வலுவும் கூறி
 திரைநீக்கிக் குருபதத்தில் சேரக் கூறி
 வரையான ஆறுவரை தாண்டக் கூறி
 மகத்தான மேல் வரையில் மார்க்கங் கூறி
 குரையான அமுதமது கொள்ளக் கூறி
 குரு விருக்கும் பதிகூறிப்போ வென்றேனே.

414

போவென்று சொன்னவுடன் சித்தர் கூடி
 பொதிகை என்ற போதகிரி தனிற் சென்றார்கள்
 ஆவென்ற பதியறிந்து அதித சித்தர்
 அவையடக்கங் கேட்டவுடன் அறிந்து போனார்

கோவென்ற குருமுறையால் சொன்னால் மைந்தா
கொள்கையுடன் தனையறிய மாட்டாதேது
நாவென்ற ருசியதனை அறியாதாலே
நல்லருசி தனையறிய மதிபோனாரே.

415

மதியொடுங்கி வளருகின்ற சூட்சந்தன்னை
வணக்கமுடன் தானிருந்து வணங்கினாக்கால்
பதிதலத்தில் எட்டுரெண்டும் ஒன்றாய்க் கூடி
பத்தான தசவாயு அகார பீடம்
விதியெழுத்தை யாரறிந்து கூட்டப் போறார்
விமலனே புலத்தியனே அந்தம் பாரு
கதிமுகத்திற் காயசித்துக் கடுத்தவாறு
கண்டு கண்டு கொண்டவனே சித்தனாமே.

416

அறுபத்து நாலு சித்து

சித்தான அறுபத்து நாலுக்கும் பேர்
செப்புகிறேன் புலத்தியனே தெளிந்துகேளு
முத்தான பிரவதிக சித்து வொன்று
மூர்க்கமுள்ள இதமிகிதச் சித்து வொன்று
சுத்தான சுக்கிலத்தின் சித்து வொன்று
சுகமான பிரமகுலச் சித்துவொன்று
பத்தான பிறையதிகச் சித்துவொன்று
பாங்கான அங்கிசத்தின் சித்தொன்றாச்சே.

417

ஒன்றான பெண்மயமாம் சித்துவொன்று
ஒடுங்காத பவமூலச் சித்து ஒன்று
பன்றான ஈசர்குலச் சித்துவொன்று
பராபரமாந் தாதுவெனும் பரமசித்து
குன்றாத அசுரமெனும் சித்துவொன்று
குறையாத தானியமாம் சித்துவொன்று
சென்றண்ட பிரமாதிச்சித்து வொன்று
திரமான அனுமாதிசித் தொன்றாச்சே.

418

ஆச்சப்பா விசுவரூப சித்து வொன்று
அடங்காத சித்திரமாம் சித்துவொன்று
மூச்சப்பா சிவநிதியாம் சித்துவொன்று
முறையான தருண வலுச்சித்து வொன்று

காச்சப்பா பருதியெனுஞ்சித்து வொன்று
 கரைகாணா அதிருபச்சித்து வொன்று
 பாச்சப்பா சருவ குலச்சித்துவொன்று
 பண்பான மோகினியாம் சித்துமாமே.

419

ஆமப்பா விரோதமயச்சித்து வொன்று
 அசையாத விசுர்தி எனுஞ்சித்து வொன்று
 நாமப்பா சாருபச்சித்து வொன்று
 நாதமெனும் அன்புநிலை சித்து வொன்று
 காமப்பால் விஜய மெனுஞ்சித்து வொன்று
 கருணைபெறச் செயருபச்சித்து வொன்று
 தாமப்பா மதன்கேளிச்சித்துவொன்று
 தருகாததும்பிவனச்சித்தொன்றாச்சே.

420

சித்தான பரிநகுலச்சித்து வொன்று
 திரமான நரிபரியாம் சித்து வொன்று
 வித்தான விகாரமயச்சித்து வொன்று
 விதமான சந்தவிகச்சித்து மொன்று
 சுத்தான தாம்பிரமாம் சித்து வொன்று
 துலையாத சலபேதிச்சித்து வொன்று
 முத்தான அசுபதியாம் சித்து வொன்று
 முறையான சிங்கமுகச்சித்து வொன்றே.

421

சித்திக்கும் ரிஷப முகச்சித்து வொன்று
 சிவசிவா சித்து மகாசித்து வொன்று
 பத்திக்கும் பரம்பரச்சித்து வொன்று
 பகர் பஞ்சீகரண சித்து அதிக வித்தை
 உத்திக்கும் உத்தி கரு வருமைசித்து
 உருவான மறைப்பிலே அனந்தம்சித்து
 வெற்றிக்கும் வெற்றிமுனைச்சித்து வொன்று
 வேடிக்கை மதுரகேளிச்சித்து வொன்றே.

422

மதுராதி மாமோகச்சித்து வொன்று
 மங்கையர்கள் அதிமோகச்சித்து வொன்று
 விதனமுடன் விதனவருஞ்சித்து வொன்று
 வேடிக்கை காலத்தில் அதிக சித்து
 சுகமான சலதம்பச்சித்து வொன்று
 சுருக்கான அக்கினியில் அனந்தம் சித்து
 அதமான மாரணத்தில் அனந்தம் சித்து
 ஆக்கை யுறு மாறாட்டமான சித்தே.

423

மாறாட்ட மானதே தனமாஞ் சித்து
 வையத்தோர் தனை மயக்குவாட சித்து
 நீராட்ட மானதிலே நனையாச் சித்து
 நிஷ்டையிலே தம்பிக்கும் வாயுஸ்தம்பம்
 கோராட்ட வினோதத்தில் அதிகசித்து
 குமரி வினையாடுகிற கோலச் சித்து
 பாராட்டம் பண்ணுகிற அரவின்சித்து
 பகைத்தவர் தம்மதியகத்தும் பாரிசித்தே..

424

பாரப்பா முத்திதரப் படைக்கும் சித்து
 பார்க்கையிலே தீ யெரிந்து பறக்கும் சித்து
 நேரப்பா யெரிந்த தீயவிக்கும் சித்து
 நிமைக்கும் முன்னே காதவழி நெருக்கும் சித்து
 வீரப்பா செய்யாமல் அடக்குஞ் சித்து
 வெகுகோடி சித்துகள்தான் விபரமாக
 ஆரப்பா அறிவார்கள் அறுபத்து நாலும்
 அடக்கமுடன் ஆடுகிறது நீ தான் பாரே,

425

நீதானே ஆடுகிற வகையைக் கேளு
 நீள்புவியிலிக்கருவை சொன்னாயானால்
 கோதரவே வாயுவினால் அடக்க பட்டு
 கொடும் பிணிகள் சூழ்ந்து மிகக் கொடுமையாகி
 வேதாளம் பூத கணமயமாய்ப்போவாய்
 வேதாந்த சத்தியமாய் நின்றாயானால்
 தாதாவாய் உலகிலுள்ளோர்க் காவாயப்பா
 தண்மையுள்ள புலத்தியனே கேளு கேளே.

426

கேளப்பா சித்துவகை யோரெட்டெட்டுங்
 கிருபையுடன் பேர்வகையுங் கெணிதஞ் சொன்னேன்
 வேளப்பா எரித்தசிவன் கிருபை யாலே
 வழிதோணக் கருக்குருவாய் விபரங் கேளு
 ஆளப்பா இந்நூல்தான் சாலஞ் சாலம்
 ஆயிரத்து இருநூறு அதிகச் சாலம்
 கேளப்பா ஜாலமதில் அடக்கமானால்
 கொள்கின்ற சாலவித்தை நிசமதாமே.

427

நிசமான தொழிலெடுத்து நீதானாடு
 நிச்சயமாய் சாலவித்தை மனதிற்காணும்
 வசமான மனதடங்கி அறிவிற் சேர்ந்தால்
 மகத்தான சாலவித்தை யென்ன சொல்வேன்

நிசமான தசதிட்சை மனதிற் கொண்டு
 நித்தபரி பூரணத்தைப் பணிந்தாயானால்
 ருசியான பால்போல சகலசித்தும்
 நொடிக்கும் முன்னே ஆடுதற்கு நோக்குண்டாமே.

428

பிரவதிகச் சித்து

உண்டான சித்துவகைக் குவமை கேளு
 உறுதியுள்ள புலத்தியனே உனக்காய் சொல்வேன்
 செண்டாட லுர்க்குருவி பிச்செடுத்து
 செந்தேனுங் கருந்தேனும் விட்டு மைந்தா
 நன்றாக மத்திக்கும் போதில் மைந்தா
 நன்மையுள்ள மைபோல நலமாய்க் கானும்
 குன்றாத சிமிழ்தனிலே பதனம் பண்ணி
 குருவான பதிநோக்கித் திலதம் போடே.

429

போட்டவுடன் ரேசக பூரகமும் பண்ணி
 புனிதமுடன் கும்பகத்தில் நின்றால் மைந்தா
 நாட்டமுடன் நாலுதிக்கில் உள்ள சேதி
 நலமாகத் தோனுமடா நலமாய் மைந்தா
 தேட்டமுடன் இந்தமுறை சித்து தானும்
 திறமான பிரவதிகச் சித்துமாகும்
 வாட்டமில்லா மனதடங்கி நில்லு நில்லு
 மைந்தனே இன்னும்ஒரு வரிசை கேளு

430

இதமகிதச் சித்து

வரிசையென்ன இதமகித சித்து சொல்வேன்
 வால்நீண்ட கருக்கருவி பிச்சுவாங்கி
 உரிசையுள்ள ஏரண்டத் தெண்ணெய் விட்டு
 ஒமெனவே மத்தித்து ரவியில் வைக்க
 முரச்திரத் திருவேறி மையாய் போகும்
 மூர்க்கமுள மையதனைச் சிமிழில் வைத்து
 குருபதியைத் தனைநோக்கி மையைப் போட்டு
 கும்பித்து நின்றதினால் குணத்தைக்கேளே.

431

கேளப்பா நாலாரு ஜனங்களுக்கடி
 கெம்பீர மாயிருக்கும் கூட்டத் தேகி
 கோளப்பா மிகப்பேசி சண்டை செய்வார்
 குணமாக நீ யங்குப் போகும்போது

வேளப்பா மதன்ரதி போல் இணங்கி நிற்பார்
 வேடிக்கை பார்க்கவும் நீ பின்பு சென்றால்
 காலப்பா மிகவோங்கி மிதித்துக் கொண்டு
 கடினமுள்ள சண்டையிட்டு ஓடும் பாரே.

432

பிறையதிக சித்து

பாரப்பா இன்னமொரு சேதி கேளு
 பண்பான பிறையதிகச் சித்து சொல்வேன்
 காரப்பா திகைப்பூண்டு தனைக்கருக்கி
 கருவான ஏரண்டத் தெண்ணெய் விட்டு
 வீரப்பா செய்யாமல் கல்வத்தாட்ட
 விபரமுள்ள மைபோல வெளிச்சங்காணும்
 சேரப்பா சிமிழ்தனிலே பதனம் பண்ணி
 திருவான பதிநோக்கித் திலதம் போடே.

433

போட்டவுடன் அமாவாசை இருட்டில் மைந்தா
 போக்குடனே நாலுதிக்கும் பார்த்தாயானால்
 நாட்டமுடன் பிறையதிக மாகத்தோற்றும்
 நரரான மானிடர்க்கு அப்படியே காணும்
 வாட்டமுடன் இடது கண்ணை மூடிப்பார்த்தால்
 வலமான சூரியன்போல் வரிசை காணும்
 காட்டாதே யுலகத்தில் இந்த நூலை
 கர்மவிதி தீர்ந்தவர்க்கு காட்டு காட்டே.

434

அங்கிச சித்து

காட்டவே பிறையதிகச் சித்து சொன்னேன்
 கருவான அங்கிசத்தின் சித்து சொல்வேன்
 பூட்டாத மின்மினியாம் பூச்சி தன்னை
 பொறுக்கி யொரு சிரங்கைதனைப் பீங்காணிட்டு
 கூட்டுவாய் ஏரண்டத் தெண்ணெய் விட்டு
 குருவான கருவிட்டு ரவியில் வைக்க
 ஆட்டான திகைப்பூடு உருகி நல்ல
 அரக்குநின்ற மையெனவே அன்பாம் பாரே.

435

அன்பான மையெடுத்துச் சிமிழில் வைத்து
 அண்டமெனுங் கும்பமுனி யடிமையாகி
 நிம்பாமல் நீயிருந்து திலதம் போட்டு
 நின்றிடத்தைக் கும்பித்து அருளை நோக்கு

சம்பிரமாய் பூமிதனைப் பார்க்கும்போது
 தட்டாத பாதாளங் கெசமாய்த் தோற்றும்
 வம்பான பாதாளம் பார்க்கும் போது
 மனது பயமாக வேதான் தோற்றும்பாரே.

436

சுக்கில சித்து

பாரப்பா அங்கிஷத்தின் சித்து சொன்னேன்
 பாங்கான சுக்கிலத்தின் சித்து கேளு
 நீரப்பா நாதமதைப் பீங்கானிலிட்டு
 நிறையாகப் பெருங்காயந் தன்னிற் சேர்த்து
 காரப்பா ரவிதனிலே வைத்துபாரு
 காரமது தானேறிப் புளிபோலாகும்
 சேரப்பா சிமிழ்தனிலே பதனம் பண்ணி
 சிந்தை மனதொன்றாக அறிவில் நில்லே.

437

நில்லென்று தியானித்து சம்போகம் செய்யில்
 நிசமான கடுகளவு புளிதான் கொண்டு
 சொல்லொன்றும் பேசாமல் சம்போகித்தால்
 சுருக்கான விந்துவதுமேலே ஏறும்
 கல்லென்ற மலையதுவும் நகர்ந்தாலும் தான்
 கழலாது விந்துவது கட்டிப் போகும்
 வல்லென்ற மலபொருந்துங் கோடிப் பெண்ணை
 மாதவொலி சத்தமது சொல்லொணாதே.

438

சொல்லவொண்ணா லீலையிலே மதன்போலாடு
 தோகை மனம் வேறானால் சொல்லக் கேளு
 நல்லதொரு அடக்கமென்ற புளியைத் துப்பு
 நாரியுட னுனதுவிந்து கரிபோற் பாயும்
 புல்லென்ற புல்லருக்கு இந்த நூலைப்
 புகலாதே அவர்களிடம் பேச வேண்டாம்
 வல்லென்ற சுக்கிலத்தின் சித்துமாகும்
 மகத்தான பிரமகுலச் சித்து கேளே.

439

பிரமகுலச் சித்து

கேளப்பா செம்பருந்துப் பித்தெடுத்து
 கிருபையுடன் நாதவிந்து மொன்றாய்ச் சேர்த்து
 கோளப்பா வாராமல் புழுகு சேர்த்து
 கூர்மையுடன் மத்திக்கும் போதிலையா

கூழப்பா போலாகி இறுகிமையாங்
 குணமாக இருக்குமடா சிமிழில் வைத்து
 நாளப்பா மூலமதில் திலதம் போட்டு
 நன்மையுடன் கும்பகத்தில் நின்றபாரே. 440

பாரப்பா உனதுருவைக் கண்டோ ரெல்லாம்
 பரப்பிரம சொருப மெனப் பணிவாரையா
 காரப்பா மவுனமதாயிருந்து கொண்டு
 காசினியோர் செய்தொழிலைக் காணுகாணு
 பேரப்பா பிரமகுல மென்றே சொல்வார்
 பேசாமல் திலதமதை அழித்தாயானால்
 சீரப்பா உனதுருவம் தான் சுயமதாக
 செகத்தோர்க்குத் தோணுமடா தெளிந்துபாரே 441

பெண்மயச் சித்து

பாரப்பா பிரமகுலச் சித்து சொன்னேன்
 பதிவான பெண்மயத்தின் சித்து கேளு
 ஆரப்பா அறிவார்கள் காமருபி
 அசுபதியினால் தனிலே கொண்டு வந்து
 நேரப்பா கருவினால் பித்தும் சேர்த்து
 நினைவாகத் தானெடுத்து வைத்துக் கொண்டு
 சீரப்பா தாரமது கூடச் சேர்த்து
 திரமாக ஐங்கோலத் தயிலம் வாங்கே 442

வாங்கியே கல்வத்தில் ஆட்டும் போது
 மயங்காமல் தயிலம் விட்டு மாட்டி ஆட்டி
 ஓங்கியே ஆட்டிவரில் என்ன சொல்வேன்
 ஓகோகோ அருணநிற மையே யாகும்
 தீங்கிலாச் சிமிழ்தனிலே பதனம் பண்ணி
 செங்கதிருஞ் சோதியுமே சேர்ந்த நாளில்
 பாங்குபெறத் திலதமிட்டுப் பூசியேதான்
 பதிவான ரேசக பூரகமும் பண்ணே. 443

பண்ணியே கும்பகத்தில் நின்றாயானால்
 பாருளோர திமோகப் பெண் தானென்று
 சண்ணையோடு சயிக்கினைகள் பேசுவார்கள்
 தன்மனதைத் தானடக்கிக்குஞ் சிரிப்பு கொள்ளு

கன்னிகையே உன்மனது என்று போற்றி
 கால்தனிலே விழுவார்கள் கருவாய் நீயும்
 உன்னியே திலதமதை யழித்தாயானால்
 உடனின்ற பெண்தேடி யேங்குவாரே.

444

ஏங்கியே மனந்தளர்ந்து பெருமூச்சேறி
 என்ன சொல்வேன்மதன்றதியோ மோகினியோ போபோ
 மாங்குயில்போல் நின்ற பெண்ணை நிமைக்கு முன்னே
 மறைந்ததினால் மனிதரெல்லா மாயமாயந்
 தூங்குவது சொற்பனம் போலாச்சே யென்று
 சொல்வார்கள் அனைவோரும் துயரம் வைத்து
 பாங்குடனே பெண்மயத்தின் சித்தை நீயும்
 பகராதே யொருவருக்கும் பண்பாய்த்தானே.

445

பலமூலச் சித்து

தானென்ற பெண்மயத்தின் சித்து சொன்னேன்
 தவமான பலமூலச் சித்து கேளு
 கானென்ற கானகத்தில் வாழும் நல்ல
 கவரியெனும் மானினுடக் குளம்பு வாங்கி
 பானென்ற பாண்டமதில் இட்டு நல்ல
 பசுமையுள்ள துருசதுவும் கெந்தி சேர்த்து
 ஊனென்ற அமுரிவிட்டு எரித்தாயாகில்
 உடன் சேர்ந்தநீர் வற்றித் தயிலமாமே.

446

ஆமப்பா தயிலமதில் வீரம்பூரம்
 அன்பான புழுகிட்டு மத்தித்தேதான்
 நாமப்பா சொல்லுகிறோம் ரவியில் வைக்க
 நல்லதொரு மெழுகாகி மைபோலாகும்
 காமப்பால் சென்றதொரு மையை நீயும்
 காட்டெருமைக் கொம்புகூனில் பதனம் பண்ணி
 காமப்பா தன்னிலையைத் தானறிந்து கொண்டு
 தயங்காமல் ரேசக பூரகமும் செய்யே.

447

செய்தபின்பு கும்பகத்தில் நிற்குகொண்டு
 செப்புதனில் மையெடுத்து திலதம் போட்டு
 உய்தமுள்ள பிடரிதனில் தடவி மைந்தா
 உன்மனையைத் தான்தொழுது நின்றாயாகில்

துய்தமுள்ள காளைவடிவாகத் தோற்றி
தொல்லுலகில் இக்காளை யார் மாடென்பார்
பைதலர்கள் அனைவோரும் அதிசயமாய் கூடி
பதித்ததொரு கயிறெடுத்துப் பிடிப்பார் பாரே.

448

பிடிக்கையிலே கண்மறைப்பாய் மையைத் தேய்த்து
பின்பாக நின்றிடில் நீ சென்றாயானால்
அடுக்குகின்ற பயிதலர்கள் அதிசயித்து
அடுத்து நின்ற காளையது மாயமாக
நொடிக்கு நிமைக்குள்ளாக மறைந்ததாலே
ஓகோகோ மாபூதமென்று சொல்லி
முடிக்கியவ ரோடிடுவார் பாருபாரு
மூர்க்கமுள்ள சாலவித்தை யதிந்தானே.

449

ஈச்வரகுல சித்து

தானென்ற பலமுல சித்து சொன்னேன்
தயவான ஈச்வரகுல சித்து கேளு
தானென்ற கவரிமான் பித்து தன்னை
கருவான ஈரலுடன் தயிலம் வாங்கி
ஊனென்ற தயிலமதிற் பித்துப் போட்டு
உருவான நாதமுடன் புழுகு சேர்த்து
மானென்ற கல்வத்தில் மத்தித் தாக்கால்
மகத்தான கருக்குழம்பாம் மையாம் பாரே.

450

மையான கருமையைச் சிமிழில் வைத்து
மகத்தான கருவெனவே மகிழ்ந்து பாரு
மெய்யாக சொல்லுகிறேன் பூரணத்தை நோக்கி
விசையான ரேசகமும் பூரகமும் செய்து
அய்யனே புலத்தியனே கும்பகத்தில் நில்லு
அறிவாலே குருபரனை அன்பாற் கொண்டு
வையகமெல்லாம் புகழுமையே என்று
மனதுறுதி செயலுறுதி வைத்துக் காரே.

451

காரப்பா ஏகாந்த வெளியிலே தான்
கருணையுடன் வடமுகமாய் இருந்து கொண்டு
நேரப்பா நின்றநிலை தன்னைப் போற்றி
நீமகனே புருவத்தில் திலதம் போட்டு
கூறப்பா அஞ்செழுத்தை யோதிக் கொண்டு
குருவென்று நீயிருக்க குணத்தை கேளு
ஆரப்பா கண்டாலுங் குருவே என்று
ஆள்கூட்டம் ரொம்பவும் கூடுந்தானே.

452

தானென்ற ஆள்கூட்டம் மிகவும் கூடி
 சதாசிவனோ தவமுனியோ தம்பிரானோ
 தேனென்ற வசனமதாய் தொழுது போற்றி
 செகத்திலுள்ளோர் கூடியே நிற்கும்போது
 மானென்ற மையதனைக் கண்மறைப்பு பார்த்து
 மார்க்கமுடன் அழித்திடவே மனிதனாகும்
 வானென்ற மாமுனிதான் எங்கே என்று
 மார்க்கமுடன் மயங்கி மிக மருளுவாரே.

453

மருண்டுமிக இருந்த பரதேசி எங்கே
 மாயமாய்ப் போனதினால் மனிதனல்ல
 திரண்டகுரு தேசிகனோ சிவனோ நல்ல
 சித்தனோ மாமுனியோ ஆரோவென்று
 வெருண்டுமிக வோடிடுவா ரய்யா ஐயா
 வேதாந்த சித்தியிலே அதிக சித்து
 முரண்டுமிக பண்ணாமல் தன்னைக் காரு
 முனையான சுழிமுனையை முயன்று பாரே.

454

விஷ்ணுகுல சித்து

பாரப்பா ஈசுரகுலச் சித்து சொன்னேன்
 பண்பான விஷ்ணுகுலச் சித்து கேளு
 ஆரப்பா அறிவார்கள் குளமான் தன்னில்
 அடவான பித்துடனே கொழுப்பு வாங்கி
 சிரப்பா கொழுப்பிலே நெய்வடித்துக் கொண்டு
 திரமான பித்துடனே சேர்த்துக் கொண்டு
 காரப்பா கல்வத்திலிட்டுக் கொண்டு
 கனமான பேதியுடன் பூரணமுஞ் சேரே.

455

சேர்த்துமிக மத்தித்துப் பார்க்கும்போது
 திரமான கருவாலே மையாய்ப் போச்சு
 காத்துமிக சிமிழில்வைத்து பதனம் பண்ணு
 கண் ணொளிக் குள் விண்ணொளியைக் கருதிப் பார்த்து
 போற்றிமிகக் கும்பகத்தில் நின்று கொண்டு
 புனிதமுள்ள மையெடுத்து திலதம் போட்டுப்
 பார்த்துமிக வாயுவெனும் பீசந்தன்னை
 பருவமுடன் தொழுததினால் வருபங்கேளே.

456

கேளப்பா அனுமனுட ரூபம் போல

கெடியாகக் காணுமடா கண்டோ ரெல்லாம்

கேளப்பா மிகப்பயந்தோடுவார்கள்

கொக்கரித்து நீ ஓடிக் குதித்துப் பாய்ந்து

காலப்பா மிகவூணி நின்றாயானால்

கண்டவர்கள் அதிசயமாய்ப் பார்ப்பாரப்பா

நீளப்பா மிகத் தொட்டுத் திலதந்தன்னை

நிமைக்கும் முன்னே யழித்திடுவாய் நீதான் பாரே.

457

பாரப்பா மதன் போல உன்னைக் காண்பார்

பார்த்து நின்ற அனுமனாங் குரங்கைக் காணோம்

வீரப்பா செய்த வொரு பூதந்தானோ

வெருளுகிற பிசாசுமோ பேயோ வென்று

ஆரப்பா வறிகுவார் மாயா ரூபம்

அனுமனல்ல தேவதையென்று அதிசயிப்பார்

சீரப்பா மனதடங்கி அறிவிற் சேர்த்தால்

செகசால மான வித்தைத் திரமிதாமே.

458

அசுர குலச்சித்து

திரமான விஷ்ணுகுலச் சித்து சொன்னேன்

தீர்க்கமாய் அசுரகுலச் சித்து சொல்வேன்

உரமான ஐங்கோலத் தயிலம் வாங்கி

உற்பனமாய் தயிலமதைப் பதனம் பண்ணி

திரமான நாதமொடு விந்துசேர்த்து

திறமான பச்சோந்தி பித்துங் கூட்டி

கரமான கல்வத்தில் மத்தித்தாக்கால்

கருவான கருசேர்ந்து மையாம் பாரே.

459

மையான மையெடுத்துப் பதனம் பண்ணி

வசமானபுழு கெடுத்து மையிற் சேர்த்து

கையாலே மத்தித்து சிமிழில் வைத்து

கருணையுடன் ஹேகஜோதி பாதந்தன்னை

மெய்யாகவே தொழுது குருவைக் காத்து

விசையாக ரேசக பூரகமும் பண்ணி

செய்யவே கும்பகத்தில் நின்று கொண்டு

திறமான மையெடுத்துத் திலதம் போடே.

460

போட்டவுடன் உனதுருவை யொருவர் கண்டால்
 புதுமையுடன் அதிசயமாய்ப் பார்ப்பார் கேளு
 நாட்ட முளதேக மலைபோலத் தோற்றி
 நலமான தேகமது முன்பின்னாக
 தோற்றாது தோற்றுமது வெவ்வேறாக
 தொல்லுலக ரதிசயமாய்ப் பார்ப்பாரப்பா
 காட்டாது திலதமதை நிமைக்கும் முன்னே
 கையாலே துடைத்து நீ யப்பால் போகே

461

போனவுடன் கூடிநின்ற பேர்களெல்லாம்
 பொல்லாத ருவமது மாயமாகக்
 காணாமல் போனதுதா னென்ன சொல்வேன்
 கண்டவர்கள் அதிசயமாய்ப் பேசுவார்கள்
 தானான இக்கருவைத் தானே தானாய்
 தனதாகப் பார்த்ததினால் பலிக்கும் சித்தி
 கோனான குருவருளால் இந்த நூலை
 குணமாகப் பரத்தினுட சித்துப் பாரே.

462

தானியச் சித்து

சித்தான அசுரகுலச் சித்து சொன்னேன்
 திரமான தானியத்தின் சித்து சொல்வேன்
 முத்தான அட்சயமாம் மூலிதன்னை
 முர்க்கமுடன் கொண்டு வந்து தயிலம் வாங்கி
 வித்தான ஏரண்டத் தயிலத்தோடே
 விசையான ஐங்கோலத் தயிலங்கூட்டி
 வற்றாத தயிலமது மூன்றும் ஒன்றாய்
 வார்த்துவிடு பிங்கானில் வகையாய் தானே.

463

வகையான மூன்றுவகை தயிலந் தன்னை
 வான்கதிரில் வைத்திடு நீ வண்மை கேளு
 பகையாக வொன்றை யொன்று கொண்டு நல்ல
 பருவமுள்ள மெழுகாகி யிறுகி நிற்கும்
 கையாமல் மெழுகை நீ யெடுத்துக்கொண்டு
 தானென்ற செம்பதனில் அடக்கம் பண்ணி
 திகையாமல் தேசத்தில் சஞ்சாரஞ் செய்யில்
 திடமாகச் செய்கிறதோர் சித்து கேளே.

464

கேளப்பா ஓடெடுத்து வட்டமாக

கிருபையுடன் தானுரைத்து சேதி கேளு
வேளப்பா எரித்தசிவன் தன்னால் செய்த
விசையான தயிலமதை கிண்ணத்தப்பி
கோளப்பா ரவியில்வைக்க கிண்ணந்தானும்
கூர்மையுள்ள தயிலமதைக் கொண்டு நல்ல
கேளப்பா சிவந்தநிறம் போல காணும்
திறமான பாத்திரத்தின் செய்கை கேளே

465

கேளப்பா புலத்தியனே தர்மவானே

கேசரமா அட்சயத்தின் பாத்திரமாகும்
வேளப்பா எரித்த சிவன் கையில்ஏந்தி
வெகுகோடி சீவசெந்துக் கன்னமீந்தார்
நாளப்பா தினம்பார்த்து பாத்திரத்தன்னை
நலமாகப் பூசிந்து அர்ச்சனைகள் செய்து
ஆடப்பா அட்சரமாம் பாத்திரந் தன்னை
அனுதினமும் பூசித்து அருளைப் போற்றே.

466

போற்றியே குருபரனைத் தியானம் செய்து

பொருத்தமது தான்பார்த்து கழஞ்சி கட்டி
நாற்றிசை யிலுள்ள நவதானியந் தன்னை
நலமான களஞ்சியத்திற் போட்டுக் கொண்டு
வாட்டுறவு இல்லாத பாத்திரந் தன்னை
வாங்கியே குருபரனை மகிழ்ந்துபோற்றி
தேட்டமிலாதே கொடுக்கும் தெய்வமென்று
சிந்தைமனம் ஒன்றாகப் பூசைப் பண்ணே.

467

பூசைபண்ணி பாத்திரத்தை கையில் ஏந்தி

புகழ்பெருகும் களஞ்சியத்தின் வாசல் சென்று
ஓசையுடன் மந்திரத்தை தியானம் செய்து
ஒன்றட்சயமாய் வளர்ந்து உறுதியாக
நேசமுடன் பாத்திரத்தை வைத்தாயானால்
நிச்சயமாய் தான் எடுக்க துலையாதப்பா
வாசமுள்ள பூரணத்தின் மகிமையாலே
வளர்ந்ததே தானியங்கள் வளமாய்த்தானே.

468

தானென்ற பாத்திரத்தை யெடுக்கும் போது

தனதான களஞ்சியமும் வற்றிப் போகும்
கோனென்ற குருவருளால் சித்து வித்தை
குருவறிந்து கருவறிந்து பார்த்தாயானால்

தேனென்ற சென்மமது பிலத்துதையா
 திருவாகுங் குருவாகும் திரமிதாகும்
 வீணொன்று பேசாமல் விண்ணைப் பார்த்து
 வேதாந்த பதியில் மனம் நிறுத்திடாயே.

469

பிரமாதி சித்து

ஆமப்பா தானியவகை சித்து சொன்னேன்
 அன்பான பிரமாதி சித்து கேளு
 நாமப்பா சொல்லுகிறோ மத்தினுடவேரும்
 நலமான அவ்விரையுங் கூடச் சேர்த்து
 தாமப்பா குழித்தயிலம் இறக்கிக் கொண்டு
 தனதான பூரணமுங் கூடச் சேர்த்து
 காமப்பால் விட்டாட்டி ரவியில் வைக்க
 கருணையுள்ள பிரமாதி மையமாச்சே.

470

ஆச்சப்பா மையெடுத்துச் சிமிழில் வைத்து
 அடக்கமுடன் அவையடக்கம் அன்பாய்செய்து
 மாச்சல் செய்யும் பயல்களுட மேனிதன்னில்
 வஞ்சகமாய் தடவிட மருட்டுத்தானும்
 பேச்சப்பா பேசாமல் பிணமாய் நிற்பான்
 பிலமான வெறிபிடித்து பேய்போலாவான்
 மாச்சல் செய்து தீராமல் உன்னிடத்தில் சொன்னால்
 மார்க்கமுடன் தண்ணீரால் துடைத்துப் போடே.

471

துடைத்தவுடன் மருள் நீங்கி பேசுவான் கேள்
 சுகமாகப் பேசியவன் இருப்பான் கேளு
 மடத்தனமாய்க் கருவெளியில் சொன்னாலையா
 மகத்தான குற்றம்வரும் மனதைக் காரு
 அடைத்துவைத்த பொருள்களெல்லாம் இதிலே சொன்னேன்
 ஆயிரத்து இருநூறு ஆர்தான் காண்பார்
 இடத்தில் வெகுசருவறிந்து இடத்தில் காரு
 இன்பமுள்ள நூல் தன்னைப் பதனம் பண்ணே.

472

அனுமாதி சித்து

பண்ணப்பா பிரமாதி சித்து சொன்னேன்
 பகரவொனா அனுமாதி சித்துகேளு
 விண்ணிறைந்த பூரணமே பலத்தை வாங்கி
 விபரமுள்ள காரோட்டில் வைத்து மைந்தா

திண்ணமுள்ள ரவிபீசங் கூடச் சேர்த்து

செங்கதிரோன் முன்னிலையாய் தயிலம் வாங்கி

நன்னயமாய் ஐங்கோலத் தயிலம் வாங்கி

நல்லதொரு பீங்கானில் பதனம் பண்ணே.

473

பதனமுள்ள தயிலமதில் விபரங் கேளு

பாங்கான சாரதனில் விட்டு மைந்தா

மதனமுள்ள பாராச கேசரிஷியைத்தானும்

மார்க்கமுடன் தானுரைத்துச் சிமிழில் வைத்து

வதனமுடன் வழிபாதை தனிலிருக்கும்

வஸ்து வெனும் பிள்ளையார் நெற்றி தன்னில்

சதமாகத்திலதமிட்டு பார்த்தாயானால்

சத்தியெனுங் கணபதிதான் பெரிதாம் பாரே.

474

பார்த்ததொரு கணபதியைப் பார்த்தோரெல்லாம்

பண்பாகப் பெரிதாக இருக்கும் பேது

நேற்றிருந்த பிள்ளையாறல்ல காணும்

நிச்சயமாய் இதுவேறே யார்தான் வைத்தார்

மாற்றுதற்கு இவ்விடத்தில் மனிதருண்டோ

மகத்தான பெரிதாக இருக்குதப்பா

வீற்றிருக்கும் பிள்ளையார் மகத்துவ முண்டு

வேண்டு வாரனை வோரும் வேண்டுவாரே.

475

வேண்டிமிகப் பணிந்து பொங்கலிடும் போதையா

வேதியனுங் குருக்கள் வந்து அபிஷேகம் பண்ணி

தீண்டியே வஸ்திரத்தால் துடைக்கும் போது

சிவசிவா பழையபடி ரூபங் காணும்

ஆண்டவனார் செயலிதுதான் பலறும் பாரும்

அணுவாகும் அதின் பிறகு மேருவாகும்

பூண்டதொரு மனிதரெல்லாம் அதிசயித்து

போக்குவரத் தாயிருப்பார் புதுமை தானே.

476

விசுவரூப சித்து

காணப்பாஅனுமாதி சித்து சொன்னேன்

கல்லான விசுவரூபின் சித்து சொல்வேன்

பூணப்பா நவசாரங் கல்லுப்போடு

பொங்கிநின்ற பூநீறும் கருவுங் கூட்டி

நேனப்பா கல்வத்தில் இட்டு ஆட்ட
 சிவந்தநிற மெழுகாகும் சிமிழில் வைத்து
 வேணப்பா அதனையே பதனமே பண்ணி
 பிடாரி யெனும் துர்க்கையுட கோவில் செல்லே.

477

செல்லப்பா கோவிலுக்குத் துர்க்கை தானும்
 தீர்க்கமுள்ள வடிவுருவாய்ப் பார்த்து நீயும்
 கல்லப்பா ஒரு சிலையின் கண்ணிலே தான்
 கனமான மையெடுத்து தடவிப் போடு
 மல்லப்பா பிடித்தது போல் மையுங் கல்லில்
 மண்டி நின்ற எண்ணெயது ஒன்றாய்ச் சேர்த்து
 புல்லப்பா பனிநீர்போல் வீழும் பாரு
 போக்கரியா ஒச்சனுங்கண்டேது சொல்வார்.

478

வானவர்கள் போற்று மயேஸ்வரிக்குத் தானும்
 வரிவிழியின் கண்ணாலே நீர்களோடி
 மானமுள மார்புமடி கொள்ளாதோடி
 வடிந்த சலமென் சொல்வேனையா வென்று
 கோனான ராஜரிடம் சொல்வானப்பா
 கோலமுள்ள ராஜனங்கே வருவான் பாரு
 தேனான பானமுடன் மதுக்கள் வைத்து
 சிறப்புமிகத் தானடத்திக் கொள்வான் பாரே.

479

பாராரும் ராஜனுந் தானிருக்கும் போது
 பக்குவமாய் ஜெகசாலம் பண்ணு பண்ணு
 சீராகக் கருவித்தை யாடும் போது
 சீக்கிரத்தில் பெண் மயத்தின் மையை நீயும்
 கூறாகப் போட்டவுடன் பெண்புமமாகும்
 குணமாகக் கண்டவர்கள் அதிசயமாய் பார்ப்பார்
 மாறாத மறைப்பு மையை அதின்மேல் போடு
 மாயமாய் போனவுடன் ராஜன் சொல்வான்.

480

சொல்லுவான் தேவியுட சித்து வென்று
 தோணவே சிறப்புமிக நடத்தி வைப்பான்
 நல்லதொரு சித்துகளில் அனந்தம் உண்டு
 நாடகத்தில் ஆடுகிற பொருளிதாகும்
 விள்ளாதே பொருள்களெல்லாம் சொன்னேனையா
 வேதாந்தப் பதியில் மனம் நிறுத்தியாடு
 புல்லாதெழும் விசுவரூப சித்து சொன்னேன்
 புகழ்பெரிய சித்திரத்தின் சித்து கேளே.

481

சித்திர சித்து

கேளப்பா சந்தனத்தின் மரத்தின் மேலே
 கீழ்மேலாய் வாழுறதோர் சிவந்த வவ்வால்
 நாளப்பா தினம் பார்த்துப் பிடித்து வந்து
 நல்லதொரு கருவினாற் பிச்ச வாங்கி
 சூழப்பா ஏரண்டத் தெண்ணெய் சேர்த்து
 சுருக்கான ரவியில் வைக்க மெழுகாய் நிற்கும்
 வாளப்பா பூரணமும் மெழுகுஞ் சேர்க்க
 வளமையுள்ள கறுப்பாகி மையாய்ப் போடே

482

மையான மையெடுத்து சிமிழில் வைத்து
 மனோன்மணியைத் தொழுதிறைஞ்சி வணக்கமாக
 கையான நடுவிரலில் மையெடுத்து
 கருணைபெரும் பூரணத்தைக் கருத்தில் வைத்து
 மெய்யான பாலருட நிமையில் தீற்றி
 மேடையென வுப்பரிகை மேலே நின்று
 ஐயாவே கண்டவதிசயங்கள் தன்னை
 அன்பாகச் சொல்லு மென்று கேளே

483

கேட்கையிலே ரிஷபமதில் ஈஸ்வரனும் வாறார்
 கிருபையுடன் மயில்மீதில் கந்தர் வாறார்
 வாழ்க்கையுள்ள கெருடன் மேல் விஷ்ணு வாறார்
 வரிசையுள்ள கணபதியும் வாறார் வாறார்
 பார்க்கமிகப் பயமான ஜனங்கள் தானும்
 பந்தி பந்தியாய் வருகுதென்று சொல்வான்
 மார்க்கமுடன் கண்கசக்கிப் பார்க்க பார்க்க
 மகத்தான அதிசயங்கள் சொல்லு வானே.

484

வானென்ற முலைப்பாலால் கண்துடைத்து
 மார்க்கமுடன் பாருநீ யென்று சொல்லி
 ஊனென்ற கண்டகனா வென்று மில்லை
 உத்தமனே கண்கலக்க மானதப்பா
 தேனென்ற சித்திரத்தின் சித்து சொன்னேன்
 தெளிவான மனதோர்க்குச் சித்தியாகும்
 மானென்ற மனமுடையா ரறிந்து பாரு
 மகத்தான சிவநிசியின் சித்து கேளே.

485

சிவநிசிச் சித்து

கோளப்பா கவரிமான் செவியிலே தான்

கிருபையுடன் களிபோலே திரண்டிருக்கும் நஞ்சு
நாளப்பா நம்மலையின் சார்பிலுண்டு

நன்மையுடன் நஞ்செடுத்துநாதஞ் சேர்த்து

கோளப்பா வராமல் ரவியில் வைக்க

கூர்மையுடன் உருகிரெண்டும் மையாய் நிற்கும்

வாளப்பா ஐங்கோலத் தயிலஞ் சேர்த்து

வரிசையுடன் மத்தித்துச் சிமிழில் வையே.

486

வைத்ததொரு மையெடுத்து தியானஞ் செய்து

வளமையுடன் ஈஸ்வரன் கோவில் வாசல்

தைத்ததொரு படியதனில் எங்குந் தேய்த்து

தயவாக அதன்அருகே இருந்து கொள்ளு

உற்ற ஈஸ்வரனைச் சேவிக்க நல்ல

உலகிலுள்ளோர் படிமிதித்துள்ளே செல்வார்

கைத்ததொரு மைகாலிற்பட்ட போது

கனலெழும்பிக் கண்மயக்க மாக்கும் தானே.

487

தானென்ற கண்மயக்க மாகியுள்ளே

தான் சென்று பார்த்தவிட மெங்குந் தானும்

தேனென்ற ஈஸ்வரன் போல் கண்ணில் தோற்றுஞ்

சிவசிவா வென்று சொல்லி சேவிப்பார்கள்

ஊனென்ற குருக்கள் வந்து யிங்கே வாரும்

உருவான நிலையிருக்குதென்று சொல்வான்

வாவென்ற வடிவான லிங்கந்தானும்

வைத்ததிங்கே யாரெனவே சொல்வான்பாரே.

488

சொல்லெனவே உங்களுக்கு பயித்தியமோ என்பான்

கருணை கெட்ட குருக்களை நீசொல்லல் பயித்தியம்

நில்லடா வென்றனவே யிருக்கும் சண்டை

நிமைக்கு முன்னே மடிபிடியாய் வெளியில் வருவார்

கல்லான படிதனை நீரால் துடைத்துக்

கடக்கபோய் சென்றவர்கள் கோவில் வருவார்கள்

உல்லாச கண்மயக்கம் தீர்ந்து நின்ற

உருவான ஈஸ்வரனை சேவிப்பாயே.

489

அருணசித்து

பாரப்பா சிவநிசியின் சித்து சொன்னேன்
 பண்பான அருணசித்துப் பகரக் கேளு
 காரப்பா அரவினுட நஞ்சும் பித்துங்
 கருவாக மத்தித்துரவியில் வைத்து
 தீரப்பா ரெண்டு பத்து நாளைக்குள்ளே
 சிவசிவா வென்ன சொல்வேன் கருவாய்நிற்கும்
 ஆரப்பா அறிவார்கள் ஐங்கோலத்தால்
 அழுத்திமிக மத்திக்க மையாய் போமே.

490

மையான அரவ மையின் சித்து சொல்ல
 வையகத்தில் ஒருவருண்டோ மைந்தா கேளு
 பொய்யான மானிடர்களுக்கு விஷங்கள் தீண்டி
 போராடித் திரியாமல் மயானஞ் செல்வர்
 கையாலே மையெடுத்து அடக்கம் பண்ணி
 காத்திருக்கும் ஜனங்களை நீ அடக்கச் சொல்லி
 மெய்யான மையெடுத்துக் கண்ணில் தீற்றி
 விசையாகத் தலையிலொரு குட்டுபோடே.

491

போட்டவுடன் விஷம் இறங்கி எழுந்து நிற்பான்
 புதுமை வெகு புதுமை என்று போற்றுவார்கள்
 தேட்டமுடன் உனதுபதங் காக்க வென்று
 திசையிலுள்ள மானிடர்கள் தேடிக் காண்பர்
 நாட்டமுடன் மாற்றமென்ற மையைப் போட்டால்
 நற் குருவைகாணாமல் தேடுவார்கள்
 தாட்டிகமாய் மனிதன் அல்ல சித்தன் என்பார்
 சற்குருவே என்று சொல்லி தயங்குவாரே.

492

பருதி விம்ப சித்து

தயங்காம லருணசித்து விபரஞ் சொன்னேன்
 தயவான பரிதிவிம்பச் சித்துக் கேளு
 மயங்காமல் நேர்வாளந் தயிலம் செய்து
 மைந்தனே பீங்கானில் பதனம் பண்ணி
 தயங்காமல் உளுத்தமாச் செய்து கொண்டு
 தன்மையுள்ள மாவதனில் தயிலஞ் சேர்த்து
 முயங்காமல் ஐங்கோலக் கருவும் சேர்த்து
 மூர்க்கமுடன் பிசைந்துருட்டி பதனம் பண்ணே.

493

பண்ணியதோர் மாவதனில் கடுகுபோல
 பார்மீதில் நோய்களுக்குப் பகர்ந்தாயானால்
 உன்னியதோர் நோய்திரும் வகையைக் கேளு
 * ஒடுங்காத குண்மொடு மகோதரங்கள்
 சென்னியிலே பற்றுகின்ற சூலைரோக்கு
 செவியடைப்பான் மூக்கடைப்பான் திரண்ட வாய்வு
 குன்னியதோர் குண்மெல்லாங் குடிகெட்டோடும்
 குணமான மாவினுட போக்குதானே.

494

மதிருபச் சித்து

தானென்ற பருதிவிம்ப சித்து சொன்னேன்
 தயவான மதிருபச் சித்து கேளு
 ஒமென்ற ஊமத்த சமுலமப்பா
 உருமையுடன் கொண்டு வந்து கண்டமாக்கி
 நாமென்ற பாண்டமதி லிட்டு மைந்தா
 நன்மையுடன் சவுக்காரங் கூடச் சேர்த்து
 ஆமென்று செபித்துமே குழத்தயிலம் வாங்கி
 அன்பான மேருதனில் பதனம் பண்ணே.

495

பண்ணியதோர் தயிலமதில் சேரும்வகை கேளு
 பாங்கான அரிதாரம் கெந்தியோடு
 உன்னியதோர் பாஷாணம் கெவுரிதானும்
 உரிமையுள்ள சரக்கைந்தும் தயிலத்தாலே
 கன்னிகாமயேஸ்வரிக்குப் பூசை பண்ணி
 கல்வமதில் ஆட்டி நன்றாய் வழித்துக் கொண்டு
 புண்ணியனே முன்செய்த தயிலத்தோடே
 புதுமையுடன் அரைத்ததனை கூடச்சேரே.

496

சேர்த்து நன்றாய் ஐங்கோலத்தயிலஞ் சேர்த்து
 திரமான பிங்கான் தான் தாழியுள்ளே
 போற்றி நன்றாய் சேர்த்து ரவிமுகத்தில் வைக்க
 பூரணத்தின் கிருபையினால் தயிலந் தொட்டு
 பார்த்து மிகமுடியாது ஐயாகேளு
 பார்தனிலே மனிதருக்கு கொடுக்கும் போதே
 காத்து மிகக் கண்ணிலிட்டு பார்க்கும்போது
 கயிலாசமிது வெனவே கருதுவானே.

497

வானென்ற நாவிலிட்டுப் பார்க்கச் சொல்லு
 மதிசேடி அவன் கண்ணில் மகிழ்ந்து காணும்
 தேனென்ற லலாடமதிற் போட்டுப்பாரு
 சிவசிவா என்னசேல்வேன் மண்ணும்விண்ணும்

கோனென்ற குருவருளால் துலைதானோடும்
குருவான பரத்தினூடே வீடுந்தோனும்
ஏனென்று பேசுமடா பேய்பூதங்கள்
என் சொல்வேன் மதியினுட இயல்புதானே.

498

சருவகுலச் சித்து

தானவனா யின்னமொரு சித்து கேளு
தயவான மதிருபச் சித்து சொன்னேன்
கோனருளால் சருவகுலச் சித்து கேளு
குருவான புலத்தியனே தேவதேவா
மானான ஊமத்து மருளாமொன்று
வகையான கோரக்கர் மூலியொன்று
தேனான அண்டமொன்று நிலவுப் பொன்று
சிவசிவா சிவனார்தம் வேம்பு கூட்டே.

499

கூட்டுவாய் ஐந்து மோரிடையாய்த் தானுங்
கூர்மையுடன் கண்டமதாய் நறுக்கிக்கொண்டு
நாட்டுவாய் பாண்டமதில் இட்டுக் கொண்டு
நன்மையுடன் குழித்தயிலம் நன்றாய் வாங்கி
தேட்டமுடன் சாதிக்காய் சாதி பத்திரி
திடமான மதனப்பூ காந்த நாலும்
தாட்டியாய் பொடித்துநல்ல தயிலத்தாட்டி
தயங்காமல் ரவிமுகத்தில் வைத்து போற்றே.

500

போற்றுவது பிங்கானில் தரணி தன்னில்
புதுமையுடன் வைத்துநல்ல கருவைப்போற்றி
சாற்றுவது பூரணத்தை தியானம் பண்ணி
தயமாகக் குன்ற நிறைஎடுத்துக் கொண்டு
பூட்டுவாய் தான்திறந்து பதியைப் போற்றி
பூரணத்தை நோக்கி நீ கொண்டாயானால்
மாற்றமுள்ள உருப்பேதம் வகையாத் தோற்றும்
மாநிலத்தில் வெகுபுதுமை மனதிற் காணே.

501

மோகினி சித்து

காணவே சருவகுலச்சித்து சொன்னேன்
கருணைபெற மோகினியின் சித்து கேளு
பேணவே ஆவாரைமூலங் கொண்டு
பிரியமுடன் உலர்த்தியே கண்டமாக்கி

தோணவே பாண்டமதில் விட்டு நல்ல
 சுருக்கான காரமுடன் சாரம் போட்டு
 ஊணவே கல்லுப்புச் சத்தும் போடு
 உடன் சேர்த்து குழித்தயிலம் வாங்கு வாங்கே.

502

வாங்கினதோர் ஐங்கோலத் தயிலஞ் சேர்த்து
 மைந்தனே பீங்கான் தன்பரணி தன்னில்
 பாங்கான புழுகுடனே ரசனை சேர்த்து
 பதிவான தயிலமதில் சேர்த்துக் கொண்டு
 தீங்கில்லா குருபதத்தைத் தொழுது போற்றி
 சிவசிவா ரவிமுகத்தில் வைத்துப் பாரு
 ஆங்கவனே தயிலமது யிறுகி நல்ல
 அரகரா வாசமென்ன சொல்லப்போமே.

503

வாசமுளமை யெடுத்து தியானஞ்செய்து
 மைந்தனே லலாடமதிற் திலதம் போட்டு
 நேசமுள்ள ரணக்களத்தில் போனாயானால்
 நின்றவர்கள் எல்லோரும் குருவே என்று
 பாசமுடன் வணங்கிநல்ல வணக்கஞ்செய்து
 பருவமுடன் புத்திகள்தான் கேட்பாரையா
 தோஷமுள்ள பகைஞருமே மோகஞ் செய்வார்
 துடியான சத்துருவும் வசியமாமே.

504

விரோதமய சித்து

ஆமப்பா மோகினியாஞ் சித்து சொன்னேன்
 அன்பில்லா விரோதமய சித்து கேளு
 நாமப்பா சொல்லுகிறோங் குதிரையுட குளம்பு
 நன்றாக எடுத்து வந்து அடியும் சேர்த்து
 தாமப்பா பாண்டமதில் குழித்தயிலம் வாங்கி
 தயவான பீங்கானில் பதனம் பண்ணி
 வாமப்பா ஐங்கோலம் கொஞ்சம் விட்டு
 மைந்தனே ரவிமுகத்தில் வைத்துப் பாரே

505

பாரப்பா தயிலமது மைபோலாகும்
 பக்குவமாய் தயிலமதை பதனம் பண்ணி
 ஆரப்பா அறிவார்கள் மையைத் தொட்டு
 அரகரா லலாடத்தில் போட்டாயானால்
 காமப்பா விரகத்தில் மருவும் பெண்கள்
 கசப்பாகி மனைவெறுக்கக் காணும் காணுஞ்
 சேரப்பா மையினுட வீரந் தன்னை
 ஜெகத்தோர்க்கு சொல்லாதே தெளிந்து காணே.

506

விஞர்தரசச் சித்து

காணவே விரோதமய சித்து சொன்னேன்
 கருவான விஞர்தரசச் சித்து கேளு
 பேணவே சிவன் வேம்பு மூலங் கொண்டு
 பிறழவே நோக்கி யதில் வகையைச் சொன்னேன்
 தோணவே அண்டம் ஒன்றும் பிண்டங் கூட்டி
 சுருக்காக பாண்டமதில் இட்டுக் கொண்டு
 நாணவே குழித்தயிலம் வாங்கு வாங்கு
 நன்மையுள்ள தயிலமதில் வகையைக் கேளே.

507

வகையென்ன கற்பூரச் சுன்னம் போடு
 மத்தித்து ரவிமுகத்தில் வைத்துப் போற்றி
 திகையாதே தயிலமது கரத்தில் தீற்றி
 செப்பக்கேள் தின்பண்டம் எல்லாம் தின்க
 நகையாதே தின்னதெல்லாம் இனிக்கும் பாரு
 நன்மையுள்ள சலங்களெல்லாம் அமுர்தம் ஆகும்
 வகையான பகைகளெல்லாம் நன்மையாகும்
 பக்குவமாய் இக்கருவை பகரொண்ணாதே.

508

காருப சித்து

ஒண்ணான விஞர்தரசச் சித்து சொன்னேன்
 உத்தமனே காருப சித்து கேளு
 கண்ணான கருநெல்லிப் பட்டை வாங்கி
 கருவான ஆவாரைப் பட்டை கூட்டி
 விண்ணான அடிமுடியுங் கூடச் சேர்த்து
 விசையாகப் பாண்டத்தில் இட்டுக் கொண்டு
 பண்ணான குழித்தயிலம் பதமாய் வாங்கி
 பக்குவமாய் பீங்கானில் பதனம் பண்ணே.

509

பதனமுள்ள தயிலமதில் வகையைக் கேளு
 பக்குவமாய் புழுகுடனே ரசனை கூட்டி
 விதனமில்லா தயிலமதை நாவில் தீற்றி
 வேண்டியதோர் பதார்த்த மெல்லாம் தின்றா யானால்
 அதனமாய் புளிப்பாகும் அப்பா சொன்னேன்
 அதிக இனிப்பானதும் புளிப்பாய்ப் போகும்
 இதமான தயிலமப்பா பதனம் பண்ணி
 இந்திர சாலத் தொழிலை இயம்பிடாயே.

510

அன்பு நிலை சித்து

இயம்பியே காருப சித்து சொன்னேன்
இன்பமுள்ள அன்பு நிலை சித்து கேளு
நயம்பியதோர் கஞ்சாவின் வித்து வாங்கி
நன்றான மதனப்பூ நாலுக் கொன்று
செயம்பெறவே மத்தினுட வித்து நேராய்
செபுகிறேன் சாதிக்காய் பத்துக் கொன்று
மயம்பெறவே அண்டம் ரண்டும் பிண்டம் ஒன்று
மகத்தான பூரம் பத்துக் கொன்றே.

511

ஒன்றாகக் கூட்டியதோர் சரக்குகள் எல்லாம்
உடன் சேரு கருவாவின் பட்டை தன்னை
நன்றான பாண்டமதில் இட்டு நன்றாய்
நாயகியைத் தொழுது குழித்தயிலம் வர்ங்கி
குன்றாத ஐங்கோலத் தயிலம் நேராய்
குப்பிதனிலே அடைத்துப் பதனம் பண்ணி
மன்றான தில்லை நடுச் சபையில் நின்று
மனதினுட செயலறிந்து தயிலம் கொள்ளே.

512

கொள்ளுவதுக் குள்ளாக அண்டங் காணும்
குறிப்பான அண்ட மதில் அன்பு நிற்கும்
விள்ளுவதுக்கு உவமையில்லை அண்டங் கூறு
வேதாந்த வேதமடா விமலன் காணான்
சொல்லுகிற சொற்களெல்லாம் வேதமப்பா
துன்பமற்ற புலத்தியனே சொல்லக் கேளு
நல்லுறவாம் இந்நூல் பன்னிரண்டு நூறு
நன்மையுடன் பார்த்தவர்க்கெல்லாம் சித்தே.

513

விசையபரச் சித்து

சித்தான அன்பு நிலைச் சித்து சொன்னேன்
சிவசிவா விசையபரச் சித்து கேளு
முத்தான ஐங்கோலத் தயிலம் வாங்கு
முதண்ட பூரணமுங் கூடச் சேர்த்து
வித்தான முளகு வித்து தயிலங் கூட்டி
விசையான ரவி முகத்தில் வைத்துப் போற்றி
பற்றான தயிலமதைப் பதனம் பண்ணு
பரமான தயிலத்தின் வகையைக் கேளே.

514

கேளப்பா தயிலமதை விரலில் தொட்டு
 கிருபையுடன் அதைத் தேய்த்து மோந்து பாரு
 வேளப்பா எரித்த நெற்றி சுடரே தோன்றும்
 வினாவுடனே கடுகளவு கொண்டாயானால்
 கோளப்பா ஒன்றும் இல்லை உருவும் காணார்
 கூர்மையுடன் பார்ப்பவர்க்கு தீபம் போலாம்
 ஆளப்பா மனுக்கோடி காலில் வீழ்ந்து
 அன்பாகக் கருக் கேட்பார் சொல்லிடாதே.

515

சொல்லவெண்ணாக் கருக்களெல்லாஞ் சொன்ன தாலே
 துடியடங்கி மனதறிவால் பாரு பாரு
 நல்லமனதுடைய மாணாக்கனான
 நற்புதல்வா புலத்தியனே ஐயா கேளு
 வல்லமையாய் உனதடியை வணங்கிக் கொண்டு
 மனதான சீஷனுக்கு இந்த நூலில்
 உள்ள பொருளிது வென்று பாதி சுவாய்
 உத்தமனே இதில் குறையைத் தேடினேனே.

516

தேடினே னென்ற சொல்லைக் கேட்ட போதே
 திரும்பவனும் பணிந்து மிக ஐயா வென்று
 நாடியே பொருள் கோடி ஈந்து நல்ல
 நன்மையுள்ள நூல் குறையைத் தீருமென்பான்
 வாடியே சொன்னதினால் நூலின் மார்க்கம்
 மைந்தனே யெடுத்துஈந்து மனக் குறையைத் தீரு
 பாடிகள் போல் மனதானால் குறைதிர்க்க வேண்டாம்
 பானமென்ன அஞ்சுகுணம் பகுத்தறியும் பாரே.

517

பாரப்பா மனதறிந்து குணமறிந்து பேசி
 பசி தாகந் தானறிந்து சுவாருண்டோ
 ஆரப்பா கோடியிலே ஒருவர் உண்டு
 அவன் மனதில் கவடறிந்து கருவறிந்து கொண்டு
 சேரப்பா அச்சிடன் இணக்கமானால்
 தேட்டமென்ன ஏவலிடம் பொருள்தான் சிக்கும்
 கோரப்பா வெகு கோடி சித்து தானும்
 கொண்டாடி அவன் குருவாய் குறித்துக் கொள்ளே

518

குருவென்ன அன்னமது கொடுப்போன் ஆசான்
 குணமான தந்தைதாய் அவனே ஆகும்
 உருவான குலதெய்வம் அவனே ஆகும்
 உருவொன்றும் தோன்றாத பரமே ஆகும்

திருவான லட்சுமியும் அவனே ஆகும்
 தோட்டமுள்ள பலருசியும் அவனே ஆகும்
 தருவான தருக்கள் எல்லாம் அவனே ஆகும்
 சதகோடி மந்திரமும் அவன் தான் பாரே.

519

செயருப சித்து

பாரப்பா விசையபரச் சித்து சொன்னேன்
 பாங்கான செயருபச் சித்து கேளு
 ஆரப்பா அறிவார்கள் அண்டங்காக்கை
 அன்பாக அதனுடைய முட்டை தானும்
 நேரப்பா அமுதமுள்ள நிலத்தில் தானும்
 நீ மகனே திலதமிட்டுப் பார்த்தாயானால்
 காரப்பா கரு நிறம்போல் முட்டை தோன்றும்
 கருவான முட்டைதனைக் கருவாய் வாங்கே.

520

வாங்கியதோர் முட்டை தனை உடைத்துப் பாரு
 மகத்தான நீரப்பா என்ன சொல்வேன்
 தாங்கியதோர் நீரெல்லாம் தயிலமப்பா
 தடிப்பான பீங்கானில் பதனம் பண்ணி
 ஒங்கியதோர் ரவிமுகத்தில் வைத்துப் பாரு
 ஒகோகோ தயிலமது என்ன சொல்வேன்
 தீங்கில்லாத் தயிலமதில் கோடி வித்தை
 சித்து மிக ஆடினதோர் செயலைக் கேளே.

521

கேளப்பா புலத்தியனே ஐயா ஐயா
 கெடியான தயிலமதில் வகையைக் கேளு
 கோளப்பா ஒன்றும் இல்லை கண்ணாடி தன்னில்
 குணமான ரவிமதியும் காந்தி உண்டு
 ஆளப்பா சந்திர சூரிய காந்தத்தில்
 அப்பனே கண்ணாடி உண்டு உண்டு
 நாளப்பா நாள் அறிந்து கண்ணாடி வாங்கி
 நன்மையுள்ள தயிலமதில் பூசிப் பாரே.

522

பாரப்பா சூரிய காந்தத்தைப் பாரு
 பலவாக நினைத்ததெல்லாம் கண்ணில் தோன்றும்
 நேரப்பா பார்த்துவிடு சந்திர காந்தத்தை
 நேர்மையுள்ள சிவதலங்கள் கண்ணில் காணும்

காரப்பா ரெண்டு கண்ணாடிக்குள்ளே
காரணமாங் கோடி வித்தை அதனில் காணும்
கூரப்பா வித்தை என்ன என்று கேட்டால்
கூர்மை யுள்ள புலத்தியனே இன்னங்கேளே.

523

கேளப்பா கூடாரம் ஒன்று போட்டு
கெடியான ரவிகாந்தம் அதனுள் வைத்து
கோளப்பா வாராமல் திரையொன்றிட்டு
கூட்டமதில் வந்து நின்று கூகூ வென்று
ஆளப்பா இதுக்குள்ளே ஈஸ்வரனைப் பாரு
அன்பான தீபமுடன் சோடசமும் பாரு
நூலப்பா திரை வாங்கி உள்ளே பாரு
நொடிக்கு முன்னே சாம்பசிவன் தெரிசனையே
காணும்.

524

காணுமடா நினைத்த வண்ணம் எல்லாம் காணும்
காத்து நின்ற செனங்கள் அதிசயமாய் பார்ப்பார்
தோணுமடா வெகுகோடி சித்து தானும்
தோணாது தோணுமடா என்ன சொல்வேன்
பேணுவாய்த் திரைப்போட்டு மைந்தா கேளு
பிரியமுடன் ரவிகாந்தம் அப்பால் வைத்து
ஊணுவாய் மதிகாந்தம் தன்னை வைத்து
உத்தமனே திரைநீக்கிப் பார்க்கச் சொல்லே.

525

சொன்னவுடன் அனைவோரும் பார்ப்பாரப்பா
சுருதிமுனை பார்த்ததுவும் கணாப்போலாகும்
நன்னயமாய் நின்றவர்கள் எல்லோரும் அப்பா
நகைத்திடுவார் அதிசயத்தைக் கண்டுகண்டு
உண்மை இன்னஞ் சொல்லுகிறேன் இந்திர சாலம்
உருமையுள்ள புலத்தியனே நன்றாய்க் கேளு
தன்னையென்ற பேரெடுத்தால் எல்லாம் சித்தி
தயவில்லாச் சீடரை நீ தள்ளு தள்ளே.

526

மதனகேளி சித்து

தள்ளாமல் செய்நுபச் சித்து சொன்னேன்
தயவான மதனகேளிச் சித்து கேளு
விள்ளாமல் முன்சொன்ன அண்டங் காக்கை
விகவான முட்டையுட தயிலம் தன்னில்

நல்லான ரசமதனில் சேர்த்துப் பாரு

நன்மையுள்ள தயிலரசம் ஒன்றாய்ப் போகும்
சொல்லாமல் முன்சொன்ன ரவிகாந்தத்தில்
சுருக்கமுடன் தடவி நன்றாய்ப்பாரு பாரு.

527

நன்றாகப் பார்க்கையிலே உருக்கள் பேதம்

நளினமுள்ள மலைபோலத் தோன்றும் அப்பா
குன்றாத அணுக்கள் எல்லாம் மேருபோல
குறையாமல் தோணுமடா குறியாய்ப் பாரு
அண்டர் தொழும் ரசஞ்சேரத் தயிலம் தன்னில்
அணுஅளவு நாவுதனில் அடக்கம் பண்ணி
பெண்டான பெண்களுடன் அனுபவித்தால்
பிரியமுடன் ஆயிரம் பெண் மருவலாமே.

528

மருவினால் விந்ததுவும் தம்பனமே ஆகும்

மகத்தான தம்பனந்தான் நெகிழ்வென்றால்
குறியான புளியில் அணு அளவு கொண்டால்
கொப்பளிக்கும் காமசலம் என்ன சொல்வேன்
தருவான தருகோடி ஈந்திட்டாலும்
தம்பனத்தின் புதுமைதனைச் சாற்றவேண்டாம்
திருவான மதனகேளிச் சித்து சொன்னேன்
சிவசிவா தும்பிவனச் சித்து கேளே.

529

தும்பிவனச் சித்து

சித்தென்ன கவிவடையுஞ் சொல்லப்போமோ

செயமான ரசஞ்சேர்ந்த தயிலத்துள்ளே
வித்தென்ன அரிதாரம் லிங்கம் ரெண்டும்
வேண்டியே தயிலத்தால் நன்றாய் ஆட்டி
பத்தென்ன மதிகாந்தம் தன்னில் தேய்த்து
பக்குவமாய்க் கண்ணாடி பார்க்கும்போது
கொத்தான ஆனைபந்தி பந்தியாக
கோடான கோடியது தோன்றும் பாரே.

530

பரிநகுலச் சித்து

பாரப்பா தும்பிவனச் சித்துசொன்னேன்

பாங்கான பரிநகுலச் சித்து கேளு
நேரப்பா ரசஞ்சேர்த்த தயிலந் தன்னில்
நினைவாக வீரமுடன் பூரஞ் சேர்த்து

காரப்பா கல்வத்தில் நன்றாய் ஆட்டி
 கனக்கவே ரவிகாந்தம் தன்னில் பூசி
 சேரப்பா மறுபுறத்தில் முலைப்பால் பூசி
 சிறப்பாக நீ பார்க்கத் தோணும் பாரே.

531

கோளப்பா கண்ணாடி பார்க்கும்போது
 கெம்பீரமான பரி அனந்தங்கோடி
 கோளப்பா வாராமல் கண்ணிற் காணுங்
 குறிப்பாகப் பார்க்க வெகு சித்துண்டாகும்
 நாளப்பா நாழிகைக்கு அனந்தஞ் சித்து
 நன்மையுடன் ஆடவென்றால் இன்னுங் கேளு
 நீளப்பா தன்னில் ஒரு சித்துக் கேளு
 நிச்சயமாய் ரசஞ்சேர்த்த தயிலம் வாங்கே

532

வாங்காமல் நரிபரியாஞ் சித்து சொல்வேன்
 வணக்கமுடன் வாங்கியதோர் தயிலம் தன்னில்
 தீங்கில்லாப் புழுகோடு சவ்வாது சேர்த்து
 சிவசிவா மத்தித்து ரவிகண்ணாடி
 பாங்காக நரிபரியைப் பாருபாரு
 பறக்கிறதோர் குதிரை போல் கண்ணில் காணும்
 ஏங்காமல் இன்னமொரு சித்து சொல்வேன்
 என்மகனே வகார மயச்சித்து தானே.

533

வகாரமயச் சித்து

சித்தென்ன ரசஞ்சேர்த்த தயிலம் வாங்கி
 செம்மையுள்ள லிங்கமதை ஆட்டிக்கொண்டு
 முத்தான மதிகாந்தம் தன்னில் தேய்த்து
 மூர்க்கமுள்ள சமுத்திரத்தைப் பார்த்தாயானால்
 வித்தான மச்சங்கள் விதவிதமாய் தோற்றும்
 வெகுதூரம் சமுத்திரம்தான் விரிவாய் தோற்றும்
 பத்தாசை யாகநீ பார்த்தாயானால்
 பலகோடி சீவசெந்தும் காணலாமே.

534

காணலாம் கண்கொள்ளாக் காட்சி எல்லாம்
 கருவரியா மானிடர்க்கு கருத்தங்கேது
 தோணவே சற்குருவை அறிந்தாயனால்
 தொல் உலகில் அவன் சத்த யோகியாகும்

பேணலாம் இச்சடலம் பிலத்துப் போகும்
 பலத்தபுத்தி அறிவினால் பேணிப்பாரு
 பூணலாம் செகசாலம் இன்னங் கேளு
 புத்தியுள்ள புலத்தியனே பொறுமை யோனே.

535

சாத்துவிகச் சித்து

பொறுமை உள்ள புலத்தியனே ஐயா கேளு
 புத்தியுள்ள அகார மயச்சித்து சொன்னேன்
 வறுமையெல்லாம் தான் அகற்றும் சாத்துவிக சித்து
 வகை அறியச் சொல்லுகிறேன் மைந்தா கேளு
 கருமை ' - ள்ள கரும்புனை உச்சிவெள்ளை
 கண்கள் ரெண்டும் பச்சையடா மெத்த உண்டு
 வரிசையுடன் கொண்டு வந்து பித்து வாங்கி
 உள்ளதெல்லாம் தயிலமதாய் வடித்துக்கொள்ளே.

536

கொண்டதொரு தயிலமதில் பித்துசோக்க
 கூர்மையுடன் சிவந்து மிகப் பச்சை ஆகும்
 விண்டதொரு தயிலம் அதை பரணி தன்னில்
 வெகு தாக மோகமதாய் பதனம் பண்ணி
 அண்டர் தொழும் மையதனை கையால் தொட்டு
 அனலெழும்ப தேய்த்து நல்லதனை பூவாங்கி
 துண்டு துண்டாய் கசக்கிநீ பிழிந்தாயானால்
 துலையாத சலம் எல்லாம் ரத்தமாமே.

537

தாம்பிரத்தின் சித்து

ஆமப்பா சாத்துவிக சித்து சொன்னேன்
 அருள் பெருகும் தாம்பிரத்தின் சித்து கேளு
 நாமப்பா சொல்லுகிறோம் ஆதி அந்தம்
 நடுவணையால் தயிலமதை இறக்கிக் கொண்டு
 தாமப்பா வீரம் தான் தயிலத்தாலே
 தான் அரைத்து தயிலமதைக் குழப்பிக்கொண்டு
 போமப்பா ரவியில் வைக்க வீரனுடன் சீவன்
 புதுமையாய் தயிலம் அது சிவந்துபோமே.

538

சிவந்ததொரு தயிலம் அதைப் பதனம் பண்ணி
 சிவசிவா துரிதநிறத் தயிலமுட்டி
 சிவந்ததொரு சீலையிலே தயிலமுட்டி
 தீபமது தான் பொருத்தி விளக்கிற் போட்டு

அகஸ்தியர்

139

சிவந்ததொரு தாம்பிரத்தின் சுன்னத்துள்ளே
 தீபம் வைத்து தானாக தீபம் ஏற்றி
 பவந்த வடித்தண்ணீரில் துவைத்துப் பாரு
 பார்க்கையிலே தங்கநிறம் அதிகம்தானே.

539

தானப்பா புளித்த சலம் தன்னிற் போட்டால்
 தப்பாமல் தாம்பரம் போல் இருக்கும் அப்பா
 வீணப்பா அல்ல இது இந்த வித்தை
 வேந்தரெனும் ராசரிடம் விளையாட்டாகும்
 கோணப்பா குருவருளால் விளைந்த வித்தை
 குணமான புலத்தியனே கூர்ந்து பாரு
 பேணப்பா தவசுகளை விட்டிடாதே
 பேணிப்பார் சித்து வித்தை அனந்தம் ஆமே.

540

ஜலபேதி சித்து

ஆமப்பா தாம்பிரத்தின் சித்து சொன்னேன்
 அன்பான ஜலபேதி சித்து கேளு
 நாமப்பா சொல்லுகிறோம் சாரந்தன்னில்
 நல்லவந்த சுன்னத்தில் விட்டு பனியில்வைக்க
 தாமப்பா சொல்லுகிறோம் சலந்தான்ஊறும்
 தன்மையுள்ள ஜலமதனால் லிங்கம்ஆட்டி
 காமப்பால் ஜலந்தனிலே கரைத்துக்கொண்டு
 கருவெடுத்து ஆடுதற்கு கருத்தைக் கேளே.

541

கருத்தென்ன செம்புகளைச் சலத்திலுள்ளே
 காசினியோர் தானறியத் தோய்த்துக் கொண்டு
 பெருத்ததொரு நெருப்பதனில் ஆட்டினாக்கால்
 பிலமான செப்பதுவும் வெள்ளிபோலாம்
 உருத்துடனே மேருதனில் வைத்துவாட்ட
 உள்ள செம்பு பொய்யாது நிசந்தான் சொன்னோம்
 திருத்தமுள்ள ராசரிடம் ஆடும் வித்தை
 செப்பினேன் புலத்தியனே உனக்காம் பாரே.

542

பாரப்பா பன்னிரண்டு நூறுந்தானும்
 பன்னிரண்டு ஆயிரத்துச் சுருக்கமாகும்
 ஆரப்பா அறிவார்கள் இச் சுருக்கந்தன்னை
 அறிந்தவர்கள் வெளிவிடார் அடக்கம்செய்வார்

தேரப்பா இந்த நூல் சித்து பார்த்து
 சேர்ந்து மனதறிவிலே திறத்தைக்கண்டு
 சாரப்பா குருவினுட பாதந்தன்னில்
 சாரமிக நீயிரங்கிச் சித்து பாரே.

543

அகவதியின் சித்து

சித்தான சலபேதி சித்து சொன்னேன்
 சிவசிவா அகவதியின் சித்து கேளு
 பித்தான பித்தப்பா குதிரைப் பித்து
 பேணியே தானெடுத்து வைத்துக் கொண்டு
 முத்தான பேரண்டத் தயிலம் சேர்த்து
 மூர்க்கமுள்ள அரிதாரக் குருவுஞ் சேர்த்து
 வித்தாரமாகவே ரவியில் வைத்தால்
 விதமான மைப்போக்குஞ் சொன்னார்தானே.

544

தானென்ற மையெடுத்து திலதம் போட்டு
 தப்பாமல் குருபதத்தில் சார்ந்து நின்றால்
 தேனென்ற தன்முகந்தான் குதிரை முகமாகும்
 தெளிவாகப் பார்த்தோர்க்கு அப்படியே ஆகும்
 வீனென்ற வீண்பயல்கள் அதிசயமாய் பார்ப்பார்
 வித்தாரமாகவே ரவியில் நின்று
 கோனென்ற அமுதத்தால் திலகந் தேய்க்க
 குறிப்புடனே தன் முகமாய் காணும் காணே.

545

சிங்கமுகசித்து

காணவே அகவதியின் சித்து சொன்னேன்
 கருவான சிங்கமுக சித்து கேளு
 பேணவே கடுவாயின் மண்டை வாங்கி
 பிலமாக கருவெடுத்து தயிலம் பண்ணி
 தேனான தயிலமதில் கடுவாய் மண்டை
 சிலதெடுத்து தானுரைத்து திலதம் போட்டால்
 நாணவே தன்முகந்தான் சிங்க முக மாறும்
 நலமான சனங்களுக்கு அதிசயமாம் பாரே.

546

ரிஷபமுக சித்து

பாரப்பா சிங்கமுகச் சித்து சொன்னேன்
 பாங்கான ரிஷப முகச் சித்து கேளு
 காரப்பா காட்டெருமை யார்தான் காண்பார்
 கருவான நம்மலையின் சார்பிலுண்டு

தேரப்பா அம் மலையில் சென்று காணுந்
 திடமாகக் காட்டெருமைப் பித்து வாங்கி
 வீரப்பா செய்யாமல் ஐங்கோலம் சேர்த்து
 விரும்பியே ரவிமுகத்தில் வைத்துப் போற்றே.

547

போற்றப்பா மையதனை திலதம் போட்டு
 புதுமையுடன் வெளியேறி நின்றாயானால்
 மாற்றப்பா தன் முகந்தான் காளை முகமாகும்
 மானிலத்தில் மானிடர்க்கு அதிசயமாய் தோற்றுங்
 காற்றப்பா ரவியில் நின்று திலதமதை அழித்து
 கண்காண வெளியேறி நின்றாயானால்
 தோற்றமுள்ள தன்முகந்தான் நிசமுகமாய் தோணும்
 சுருதி முடிவானதிந்தச் சோதிதானே.

548

சித்து மிகச் சித்து

தானப்பா ரிஷபமுகச் சித்து சொன்னேன்
 தப்பாமல் சித்து மிகச் சித்து கேளு
 தேனப்பா முகமாற்ற மூன்று சித்துந்
 தெளிவான கருவெடுத்து அடக்கம் பண்ணி
 வேணப்பா கூடாரந் தன்னில் நின்று
 விதவிதமாய் சித்துகளை மாறியாடு
 பூரப்பா ராசன் வெகு சந்தோஷமாகி
 பூட்டுவான் கனவாசை பூட்டுத்தானே.

549

பரம்பரச் சித்து

வானென்ற சித்து மிகச் சித்து சொன்னேன்
 வரிசையுள்ள பரம்பரச் சித்து கேளு
 கோனென்ற கரும்புனை பித்தெடுத்து
 குருவான பூரணத்தில் குழைத்துக் கொண்டு
 வேனென்ற கண்ணிமையில் இட்டுப் பார்த்தால்
 வேகுதாரம் பரவெளியாய் வெகுவாய்த் தோணும்
 தேனென்ற மயேந்திரமாம் சால வித்தை
 செப்பு மொழி தவறாமல் பாருபாரே.

550

பஞ்சிகரண சித்து

பார்க்கவே பரம்பரச் சித்து சொன்னேன்
 பஞ்சிகரண சித்தைப் பகரக் கேளு
 ஆர்க்கும் வெகு அரிதான காந்தமப்பா
 அதிஊசி காந்தம் வெகு அருமை யாகும்

மார்க்கமதாய் ஊசியுட காந்தம் வாங்கி
மைந்தனே அக்காந்தம் பதனம் பண்ணி
சேர்க்கையாய் தாய்விடொன்று திட்டம் பண்ணி
தெரியாமல் முகட்டினிலே கட்டித்தூக்கே.

551

தூக்கியதோர் காந்தத்தின் எதிர் கீழாக
துப்புரவா யிரும்பாலே பலகை செய்து
தாக்கியே அதின்மேலே யிருந்து கொண்டால்
தப்பாமல் காந்தமது இரும்பிற் பற்றி
நீக்கியே தரைவிட்டு உயரத்தூக்கும்
நினைவாக நீ இருந்து சாலம் பண்ணு
பாக்கியமாய் கண்டவர்கள் வாயுஸ் தம்பம்
பலித்த சித்து இவனாகும் எனச் சொல்வாரே.

552

உத்தி கருச்சித்து

வாரான பஞ்சிகரணச் சித்து சொன்னேன்
வன்மையுள்ள உத்தி கருச் சித்து கேளு
நேரப்பா பட்சி போல் மரத்தால் பண்ணி
நினைவாக அதில் இரும்பைப் பாய்ச்சிக் கொண்டு
சீராகக் காந்தத்தின் கீழதாகச்
சிறப்பாக பட்சியை நீ வைத்துப் பாரு
கூராகக் காந்தத்தின் காந்தி சென்று
குறிப்பான பட்சியைத்தான் தூக்கும் பாரே.

553

உருமறைப்பு

பாரப்பா உத்திகரு சித்து சொன்னேன்
பண்பான உருமறைப்பு கருவைக் கேளு
சேரப்பா கணபதிபோல் மரத்தால் செய்து
திரமாக இரும்பாணி சிரசில் தாக்கி
நேரப்பா காந்தங் கீழ் கணபதியை வைக்க
நேராகக் காந்தியது தூக்குந் தூக்கும்
பாரப்பா பிள்ளை யார் அந்தரத்தில் நிற்க
கண்டவர்கள் அதிசயமாய் பார்ப்பார்தானே.

554

வெற்றி மனச்சித்து

தானென்ற உருமறைப்புச் சித்து சொன்னேன்
தயவான வெற்றி மனச் சித்து கேளு
கானென்ற இரும்பினால் ஊசி பண்ணி
கருவான ஊசிதனை சிக்கில் போட்டு

வானென்ற வட்டி தனில் சீலு வைத்து

வட்டுத்தூர் தனிக்காந்தஞ் சுற்றினாக்கால்

ஊனென்ற சிக்கதுவும் கூடச்சுற்றும்

உறுதியுடன் பார்ப்போர்க்கு கதைபோலாமே.

555

கதைபோல இந்திரமாஞ் சால வித்தை

கருவாக நிற்பதற்கு ஆடும் ஆடும்

விதையாதே சாலவித்தை யார்க்குத் தோணும்

விதைப்பது தானாருக்குப் புத்தியோர்க்கு

புதுமையாகப் பூட்டிவிடு அப்பா சொன்னேன்

பொருளிது என்றிருப்பார்க்கு புத்திபாரு

பதையாமல் மனதடங்கி அறிவிற் சேர்ந்தால்

பலிக்குமடா ஆயிரத்து இரு நூறாமே.

556

ஆயிரத்து இரு நூறும் அன்பினாலே

அசைவற்று நின்றதுவும் அறிவினாலே

பாயிரத்தினோடே தான் பார்த்தால் மைந்தா

பலிக்குமடா சாலவித்தை இன்னங்கேளு

போயொருத்தர் மொழி கேட்க வேணுமோ சொல்

புத்திமதி நன்றாகப் புகலக் கேளு

தாயொருத்திக் கிருபை யுண்டேல் எல்லாம் சித்தி

தானவனாம் நீயிருக்கத் தனதாம் பாரே.

557

மதுரகேளி சித்து

தனதாக வெற்றி மனச்சித்து சொன்னேன்

சந்தோஷமதுர கேளிச் சித்து கேளு

மனதான பூரணமும் அபின் கஞ்சாவும்

மதனப்பூ சாதிக்காய் சுக்குங் கூட்டி

கனமான ஐங்கோலந் தன்னாலாட்டி

கடுகுபோல் உருட்டியது பதனம் பண்ணி

சினமான புல்லருக்கு ஈந்தால் மைந்தா

சிவசிவா அவனுடைய கூத்தைப்பாரே.

558

கூத்தென்ன அவன் தேகம் உள்ள மட்டும்

கொண்டாடித் தான் திரிவான் அப்பா கேளு

மாற்றமென்று செயநீரைக் கொண்டால்மைந்தா

மயக்க மற்றுத்தன் சுரணை அப்பால் காணும்

ஏற்றமென்ற மதுரகேளிச் சித்துசொன்னேன்
 என்மகனே மனதடங்கி ஆடு ஆடு
 சாற்றுமெனமா மோகச் சித்து கேளு
 தன்மையுள்ள புலத்தியனே அறிவுள்ளானே.

559

மாமோகச் சித்து

அறிவுள்ள புலத்தியனே சொல்லக் கேளு
 அன்பாகப் பானைதனில் தண்ணீர் விட்டு
 குறியான அமுதமது எடுத்துக் கொண்டு
 கொட்டு வாய் பானைதனில் இரும்பு போட்டு
 விரிவாகத் தீழுட்டி அமுது செய்து
 வெந்திறக்கி நடுவீட்டில் பதிய வைத்து
 தரியாத காந்திதனை முகட்டில் கட்டி
 தயவான தேவிதனைப் போற்றுவாயே.

560

போற்றியதோர் பானைதனை காந்தி தூக்கும்
 புகழாக நின்றவர்கள் அதிசயிப்பார்
 தேற்றியதோர் தேவிதான் பானை தூக்க
 செய்தவிதம் என்சொல்வேன் திறந்தான் அப்பா
 நாற்றிசையும் கண்டனடா இந்த வித்தை
 நாதாந்த மகிமைதனை சொல்லப் போமோ
 பூட்டியதோர் பூட்டெல்லாம் சாலவித்தை
 புகலாதே ஒருவருக்கும் புதுமைதானே.

561

அதிமோக சித்து

புதுமையென்ற மாமோகச் சித்து சொன்னேன்
 பொருந்தி நின்ற அதிமோகச்சித்து கேளு
 மெதுவாகக் கவதும்பை சாபந் தீர்த்து
 மென்னி ரவிதனைத் தொழுது வேரை வாங்கி
 மதுவான பால் தனிலே திலதம்போடு
 மைந்தனே கண்டவர்கள் மோகஞ்செய்வார்
 சதுவான சபையதனில் சென்றாயானால்
 தாகமுடனதி மோகம் ஆவார் பாரே.

562

விதனம் வரும் சித்து

பாரப்பா அதிமோகச் சித்துசொன்னேன்
 பரதவிக்க விதனம்வரும் சித்து கேளு
 ஆரப்பா அறிவார்கள் கிரிப்பூண்டு
 அன்பாக தனைப்பொறித்து மைந்தா கேளு

வீரப்பா செய்தவுடன் கட்டையேற விரும்பி
 மனவிருப்பாகி வயிராக்கியஞ் செய்வாள்
 சேரப்பா தனைப்பிடித்து தேய்த்தாயானால்
 சேர்த்து மிக அழுதிடுவாள் பாரு பாரே.

563

சால சித்து

பார்க்கவே விதனம்வருஞ்சித்து சொன்னேன்
 பண்பான சாலசித்து மகிமை கேளு
 ஏர்க்கவே வேளாம் பிசினி பொடியை தாக்கி
 என்ன சொல்வேன் குமிழில்லாப் பலகை வைத்து
 சேர்க்கையுடன் பலகையின் மேல் பொடியைத் தூவி
 திறமாகக் கால் நனைத்து அதுமேல் வைத்து
 மார்க்கமுடன் நடக்கவென்றால் சொல்லக் கேளு
 மைந்தனே உலருமட்டும் நின்று கொள்ளே.

564

நின்று அட்டகாசம் பண்ணி பசப்பி மைந்தா
 நிற்கையிலே காலோட பலகை யொட்டி
 மன்று தனில் நடனமதாய் நிற்கும்போது
 மைந்தனே பார்த்தவர்கள் புதுமை யென்பார்
 நன்று நன்று குமிழில்லாப் பலகை மேலே
 நடக்கிறது அதிசயந்தான் ஐயா என்பார்
 விண்டிடா விளாம்பிசினி அதிசயந்தான்
 விரிவாக ஜலம்பட்டால் கழன்று போமே.

565

ஜலஸ்தம்பன சித்து

போமப்பா சாலமென்ற சித்து சொன்னேன்
 புகட்டுகிறேன் சலஸ்தம்பன சித்து தானும்
 நாமப்பா செல்லுகிறோம் வெண் புலித்தோல் ஐயா
 நன்மையுள்ள நம் மலையில் மெத்த உண்டு
 ஆமப்பா சொல்லுகிறோம் புலிதான் என்பான்
 அருமையுள்ள புலியதுவு மானைக் கண்டால்
 ஓமப்பா வாங்கார முள்ளடங்கி
 உருமிக்க மாட்டாது குலத்தின் வாரே.

566

வாறான அப்புலியை வேடரப்பா
 மாங்கிஷத்தின் இச்சையதாய் அடிப்பாரப்பா
 வீறாக மாங்கிஷத்தின் னுரிசை சொல்ல
 வேண்டினேன் அதுக்கு நிகர் இல்லை இல்லை

நாறாது புழுக்காது எந்நாளுந்தான்
 நல்லதொரு நெய்க் கட்டியாகுமப்பர்
 பாராமல் மலைவேடர் தோல் சதை வைத்து
 பக்குவமாய் சித்தருக்கு ஈவார்பாரே.

567

பாரப்பா அத்தோலைப் பதனம் பண்ணி
 பக்குவமாய் சாலவித்தை பகரக் கேளு
 நேரப்பா நிலையான நீர்மேற் போட்டு
 நீயிருக்க அமிழாத ஆசனத்தின் வண்மை
 தேரப்பா அதிலிருந்து அட்டகாசஞ் செய்ய
 செப்பியே விளையாட்டா விளையாட்டெல்லாம்
 ஆரப்பா அறிவார்கள் இந்த வித்தை
 அதிகமாஞ் சலஸ்தம்பம் அதிகந் தானே.

568

அக்கினி ஸ்தம்பன சித்து

தானென்ற சலஸ்தம்ப சித்து சொன்னேன்
 தயவான அக்கினியின் சித்து கேளு
 பானென்ற பாணைதனில் சலத்தைக் காச்சி
 பார்க்க வொணாச் சூடு கொண்ட வெந்நீர் தன்னில்
 தேனென்ற வெண்புலியின் சதைரசத்தை
 தேகமுழுதும் தடவி வெந்நீர் விட்டால்
 வானென்ற அமுதத்தின் குளிர்ச்சியாகும்
 வையகத்தோர் அதிசயிக்கும் மார்க்க மன்றே.

569

மாரணத்தின் சித்து

மார்க்கமென்ற அக்னியின் சித்து சொன்னேன்
 மாரணத்தின் சித்து நீ மகிழ்ந்து கேளு
 ஏர்க்க முள்ள தேகமதில் குட்ட நோவு
 இடிந்து கரைந் தெங்குமே புண்ணதாகும்
 பார்க்கரசந் தொட்டு நீ தடவிப் பார்த்தால்
 பழுப்படைந்த புண்களெல்லாம் பார்க்க பார்க்க
 சேர்க்கையுடன் புண்களெல்லாம் மாறி நல்ல
 தேக வச்சிர காயமாய் ஆகும் பாரே.

570

பேதனத்தின் சித்து

பாரப்பா மாரணத்தின் சித்து சொன்னேன்
 பண்பான பேதனத்தின் சித்து கேளு
 ஆரப்பா அறிவார்கள் வெண் புலியின் நெய்யை
 அண்பான மவுனம் உள்ளோர் அறிந்து செய்வார்

காரப்பா பாலும் ஒரு வட்ட கையில் வைத்து
 கசப்பான பச்சிலைசார் வட்டகையில் வைத்து
 சேரப்பா மஞ்சள் பால் வட்டகையில் வைத்து
 செய்யப்பா சாலவித்தை சொல்லக் கேளே.

571

கேளப்பா வெண்புலி நெய் விரலில் தொட்டு
 கெற்சிதமாய் கைதேய்த்து பாரு பாரு
 சேலப்பா பாலையள்ளிப் பார்க்க நல்ல
 சிவந்த சலம் போலாகும் பச்சிலைசார் தொட்டால்
 சாலப்பா பச்சிலைசார் பால் போலாகும்
 சுருவாங்க மஞ்சள் பால் நீலமாகும்
 கோளப்பா வாராது எந்த வகைச் சாரும்
 குணமாகப் பேதிக்கும் நெய்யின் வளம் பாரே.

572

வாடை சித்து

வளமான பேதனத்தின் சித்து சொன்னேன்
 மகத்தான வாடையுட சித்து கேளு
 நலமான நெய்யுடனே ஆவின் நெய்யும்
 நற்புழுகும் சவ்வாதுடனே ரசனை சேர்த்து
 குருவான குருவிட்டு மத்தித்தே தான்
 கூர்மையுடன் ரவியில் வைத்தால் வடைவேகும்
 பிலமான அவனிணைத்த படி வாசம்
 பிசகாது வாசிக்கும் இன்னங்கேளே.

573

நனையாத சித்து

இன்னமும் நான் சொல்லுகிறேன் சித்து வித்தை
 இதமாக வாடையுட சித்து சொன்னேன்
 மன்னவனே நனையாத சித்து தன்னை
 வழுத்து மெனப் புலத்தியனே வளமாய்க்கேளு
 நன்னயமாய் வெண்புலி நெய் தன்னோடொக்க
 நல்லதொரு ஐங்கோலங்கூடச் சேர்த்து
 தன்னயமாய் மேனியெலாந் தடவியப்பா
 தயவாக விளையாடு சார்பு கேளே.

574

வாயுவுஸ்தம்பன சித்து

கேளப்பா தண்ணீரில் முழுகி நல்ல
 கெற்சிதமாய் கரையேறி நின்று பாரு
 நீளப்பா மேனிதனில் ஒட்டாது அப்பா
 நிச்சயமாய் நனையாதவன் போலே காணும்

கேளப்பா இன்னமொரு சேதி கேளு
 திறமான மழையிலே நடந்தாயானால்
 தூளப்பா போல நீர் சிதறியப்பால்
 ாயாது மேனிதனில் தண்ணீர் தானே.

575

வாயுஸ்தம்பன சித்து

தானென்ற இத்தொழிலை உலகத்தோர்கள்
 தயவாகக் கண்டு அதிசயிப்பார் பாரு
 கோனென்ற புலத்தியனே நனையாசித்து
 கூர்மையுடன் சொன்னேன் நான் இன்னங் கேளு
 வானென்ற வாய்வுஸ்தம்பன சித்துகேளு
 மார்க்கமுடன் சொல்லுகிறேன் மைந்தா மைந்தா
 வீணென்ற வெளியரங்கம் பண்ணாதையா
 வேதமய மானதொரு சித்து தானே

576

தானென்ற நாயுருவி வித்து தன்னை
 தன்மையினால் முலைப்பாலில் உரைத்து மைந்தா
 பானென்ற பசும் பாலில் கரைத்துக் கொண்டு
 பாங்கான எட்டி விரை உரைத்துக் கொண்டு
 தேனென்று தியானித்துக் கொண்டாயாகில்
 செவ்வையாய் வயிறுபசி எடுப்பதில்லை
 நானென்று எத்தனை நாள் இருந்தாலுந்தான்
 நளினமுடன் பசியாது மைந்தா பாரே.

577

பாரப்பா பசியெழும்ப வேணு மென்றால்
 பண்பாகச் சொல்லுகிறேன் மைந்தா கேளு
 வீரப்பா எழும்பியதோர் மஞ்சள் இஞ்சி
 விரும்பியே தின்றிடவே வேகங் கொண்டு
 காரப்பா மூல அக்கினியே நீறுங்
 கடும்பசிதான் எடுக்குமடா கருவால் பாரு
 தேரப்பா மனந்தேறி கருவாய்ப் பார்த்தால்
 சித்துவித்தை அனேகம்உண்டு தெளிந்து கானே.

578

வினோத வித்தை சித்து

காணப்பா வாயுஸ்தம்பன சித்து சொன்னேன்
 கருவான வினோத வித்தை சித்து கேளு
 பூணப்பா பொரிகாரக் கட்டி வாங்கி
 பொங்காமல் தான்பொரித்து எடுத்துக் கொண்டு

ஊணப்பா சூரியனால் அண்டம் போற் சீவி
 உண்மையுடன் தான்எடுத்து கெற்சிதமே பண்ணி
 தானப்பா மோடிதான் முட்டையைத்தான் வைக்க
 தயங்காமல் எடுத்துப்பார் என்று சொல்லே.

579

சொல்லியதோர் மணல் குவித்து அதின்மேல் முட்டை
 தோணவே வைத்து நீ பூவைச் சாத்தி
 அள்ளியே தண்ணீரை யதின் மேல் ஊற்ற
 அடக்கியே கரைந்திடுந்தான் முட்டையப்பா
 சொல்லி எதிராளியைப் போயெடுக்க சொல்லு
 துடிதுடித்து ஓடியவன் பார்த்து
 புல்லியே நாணமுற்று முன்பின் பார்த்து
 போக்கறியான் மனந்தளர்ந்து ஏங்குவானே.

580

ஏங்கிமிக நிற்கயிலே நீ தான் சென்று
 இயல்பான முட்டையை அடக்கம் பண்ணி
 ஆங்கு கொண்டே எழும்பியந்த ஸ்தானம்
 அன்பாய் நீ போய் நின்று அடக்கஞ் செய்ய
 தீங்கில்லா முட்டையைத்தான் எடுத்துக் காட்டி
 திரமாக நின்று அட்டகாசம் பண்ணி
 பாங்காக ராஜனிடஞ் சென்றால் மைந்தா
 பாரில் உள்ளோர் அதிசயிப்பார் பரிந்து காரே.

581

இக்கோலச் சித்து

காரப்பா வினோதமயச் சித்து சொன்னேன்
 கலங்காமல் இக்கோலச் சித்து கேளு
 பாரப்பா கூடுகட்டித் தூங்கும் சிட்டு
 பண்பாகப் பெண் சிட்டு பிடித்து வந்து
 சிரப்பா மஞ்சள் நிறச் சிட்டை தானும்
 செம்மை யுள்ள அடக்கமாய் செய்து கொண்டு
 கூரப்பா எலுமிச்சம் பழத்தைக் கட்டி
 கூடையிலே வைக்கிறேன் எடுத்துப் பாரே.

582

பாரென்று கூடையை நீ கவிழ்த்து முன்னே
 பழத்தை முன்னே யடக்கம்பண்ணி சிட்டை வைத்து
 காரென்று தேவியை நீ தொழுது போற்றி
 கடக்கப் போய் நின்று அவனை எடுக்கச் சொல்லு

ஏரென்று பழம் ஓடிப் போவென்றே தான்
எல்லோருமே அறியச் சொல்லும் முன்னே
நேரென்று ஓடியவன் பெட்டியைத்தான்
நின்ற சிட்டு பறந்தோடி மயங்குவானே.

583

வானென்று பழம் பறந்து போகு முன்னே
மக்களே அழைக்கிறேன் பார் என்று சொல்லி
தானென்ற சபைசுற்றி ஓடி வந்து
தப்பாமல் பாரெனவே பழத்தைக் காட்டி
தேனென்ற சபைகளதி சயமாய்ப் பார்ப்பார்
சிவசிவா பிரட்டான வித்தையப்பா
மானென்ற இக்கோலச் சித்து சொன்னேன்
மகத்தான அரவினுட சித்து கேளே.

584

அரவின் சித்து

கேளடா கீறியுட பித்து வாங்கி
கிருபையுள்ள ஐங்கோலங் கூடச் சேர்த்து
மானடா மத்தித்துச் சிமிழில் வைத்து
மக்களே புற்றருகே நின்று கொண்டு
வேளடா எரித்த மையைப் புற்றில் தேய்த்து
விசையாக நீயிருக்க அரவஞ்சிறி
வாளடா போலவுமே அரவம் நின்று
மதிமயங்கி யலகு கட்டியாடுந் தானே.

585

தானென்ற அரவு தன்னை கையால் பற்றி
தான் பிடித்து ராஜரிடஞ் சிதிரா யோட்டி
தேனென்ற முத்தமிட்டு அமுதம் ஈந்து
சிறப்பாக ஆட்டி வைத்தால் ராசனப்போ
கோனென்ற சித்தனிவனாகும் என்று
குணமாக வெகுவரிசை கொடுப்பானப்போ
ஊனென்ற மறைப்புமையை திலதம் போட்டு
உண்மையுடன் மறைந்து விடு மைந்தா பாரே.

586

மனத்தியக்கச் சித்து

பாரப்பா மறைந்தவுடன் சபையெல்லோரும்
பாங்கான அதிசயந் தானென்று சொல்வார்
ஆரப்பா அறிவார்கள் சித்து மார்க்கம்
அதிசயித்து எவராலே அறியப்போமோ

சீரப்பா அரவினுட சித்து சொன்னேன்
 செகச்சால மனத்தியக்கச் சித்து கேளே
 வாரப்பா முற்றினதோர் தேங்காய் வாங்கி
 வயனமதாய் தான் உடைத்து மைந்தா கேளே.

587

கேளப்பா ஒரு மூடியைத் திருவிக் கொண்டு
 கெட்டியா எலிபிடித்துச் சொல்லக் கேளு
 நாளப்பா தினம் பார்த்து மூடிக்குள்ளே
 எலியை நன்றாக வைத்து மறுமூடி நன்றாய்ப் பொருத்தி
 சேலப்பா உடைத்த வாய் தெரியாமல்தான்
 திரமாகவச் சிரத்தின் பசையை யூட்டி
 சாலப்பா மஞ்சள்தனை அதின் மேல் பூசி
 சமர்த்தாகக் காயவைத்து சாலம் பண்ணே.

588

ஜாலம் என்ன சபைகூடி நடுவே நின்று
 தயவாக தேங்காயை கையில் ஏந்தி
 கோலமென்ன கூகூ தேங்காயைப்பாரு
 கூப்பிட்டால் ஓடி வெகு சுற்றால் சுற்றும்
 ஓலமென்றே தான் கூவி தேங்காயை வைத்து
 ஓடிவிளை யாடெனவே உகந்து சொல்லே
 தாலமென்று நிற்கையில் தேங்காய்க்குள்ளே
 தானிருந்து எலிபிரண்ட தாபத்தாலே.

589

தாபமென்ற தேங்காய் தான் உருண்டதாலே
 சபையில் நின்ற மூடரெல்லாம் அதிசயமாய் பார்த்து
 தூபமென்ற தேங்காய்தான் மந்திரத்தின் விசையால்
 நொடிக்கும் முன்னே வெகு சுற்றாய் சுற்றுமப்பா
 கோபமென்ற கொடுமையிலா புலத்தியனே ஐயா
 கூறு கெட்ட எலியிருந்த கூறு காணார்
 லாபமென்று லாபம் வெகு நிதிகள் சேரும்
 ராச்சியத்தோர் அதிசயிப்பார் நன்றாய்பாரே

590

முத்துதிருஞ் சித்து

பாரப்பா மனத்தியக்கச் சித்து சொன்னேன்
 பண்பான முத்து திருஞ்சித்து கேளு
 காரப்பா குண்டுமணி பருப்பினோடு
 கருவான எட்டியுட வித்து சேர்த்து

சாரப்பா மதனப்பூ அபின் கெஞ்சாவும்
 சமனாக அஞ்சதுவும் ஒன்றாய்ச் சேர்த்து
 வீரப்பா செய்யாமல் ஐங்கோலத்தால்
 வீரடங்கமை போலே ஆட்டி வாங்கே.

591

வாங்கப்பா கருபிடித்து நாலுக் கொன்று
 மைந்தனே கரைத்ததையும் பாகு செய்து
 சாங்கமாய் கரைத்ததொரு மருந்தைப் பாகில்
 சமரசமாய் கரைத்ததையும் அடுப்பில் வைத்து
 பாங்காகக் கிண்டிவரில் மெழுகு போலே
 பக்குவமாய் தான்எடுத்து பதனம் பண்ணி
 தீங்கில்லா மெழுகுதனில் பணவிடைதான் கொண்டால்
 சிறப்பாகச் சிரித்தவனும் மகிழுவானே.

592

வானப்பா கெற்சிதங்கள் இட்டாப்போல
 வலுவாகச் சிரிக்கையிலே வாய் நீரோடும்
 தேனப்பா வென்னினும் வாயைச்சப்பி
 திகையாமல் சிரித்திடுவான் அப்பா சொன்னேன்
 தானப்பா முத்துதிருஞ்சித்து சொன்னேன்
 தன்மையுடன் தீயெரியுஞ் சித்துகேளு
 தோணப்பா சொல்லுகிறேன் புலத்தியனே ஐயா
 தொடுமுன்னே தீயெரிய வகையைக் கேளே.

593

தீயெரியுஞ் சித்து

வகையான கெந்தகமுஞ் குடன் கூட்டி
 மகத்தான தீமுருகப் பாஷாணஞ் சேர்த்து
 தகையாமல் மூன்றும் ஒன்றாய்ப் பொடித்துக்கொண்டு
 சமர்த்தாகப் பீங்கானில் பதனம் பண்ணி
 பகையான பஞ்சகளைக் குவித்துக் கொண்டு
 பஞ்சிதனில் அப்பொடியைப் பனிபோல்தூவு
 புகையானபுகையெழும்பி அப்பா சொன்னேன்
 புகழிலவம் பஞ்சில் பொறி யெரியுந்தானே.

594

தீயழியுஞ் சித்து

தானென்ற தீயெரியுஞ் சித்து சொன்னேன்
 தன்மையுடன் தீயழியும் சித்து கேளு
 கோனென்ற தீயழியும் புதுமை மைந்தா
 குறிப்பாகப் பூரணத்தைக் குவித்துப் பார்த்து

தானென்ற அகம் போக்கி நீ தான் என்று
தன்மையுடன் தொழுதுசலம் வாவென்றேதான்
மோனென்ற மோனமுடன் செபிக்கும் போதில்
மூர்க்கமதாய் மேகசலம் பொழியுந்தானே.

595

தானவனாய் நின்று தீ யெரியும்போது
தகையடங்க மேகசலம் மதியில் சென்று
காண வலுவான தீ யெங்கே என்று
கனகசபை யனைவோரும் போற்றுவார்கள்
தோண வலுவானதொரு இந்த வித்தை
சித்தருக்கு எய்துமடா ருபஞ்சித்து
பூணவரிதான தொரு சித்து சொன்னேன்
புதுமையுடன் வழிநடக்குஞ் சித்துகேளே.

596

வழிநடக்குஞ் சித்து

சித்தென்ன சந்தனமும் பூரங் கூட்டி
சீக்கிரத்தில் அமுதம் விட்டு புழுஞ்சேர்த்து
முத்தான நீரதனிற் கரைத்துக் கொண்டு
மூர்க்கமுள்ள கல்லுப்பை யரைத்து மைந்தா
விஸ்தார மாகவே நீ காலில் பூசி
விசையான நடக்குதற்குத் தரையோயில்லை
மத்தான விரையுரைத்து நாவில் தீற்றி
மார்க்கமுடன் அமுதங்கொள் வகையைக் கேளே.

597

அடக்கும்மதிச் சித்து

வகையென்ன நொடிக்கும் முன்னே அண்டஞ்சுற்றி
மார்க்கமுடன் இருப்பிடத்திற் காணலாகும்
தகையில்லா வழிநடக்கும் சித்து சொன்னேன்
தன்மையுள்ள அடக்கும் மதிச்சித்து கேளு
நகையாமல் வழியை நீ அடக்கம் பண்ணி
நல்லோரைத் தான் பணிந்து நன்மையாக
பகையில்லா பூரணத்தை செபித்துக் கொண்டு
பருதிமதிச் சுடரொளியைப் பற்று பற்றே.

598

பற்றுவது பூரணத்தைப் பற்றினாக்கால்
பார்க்கின்ற சித்துவித்தை எல்லாம் தன்னுள்
முற்று மதையடக்கும் பூரணந்தானையா
மூடருடன் பேச வாயெடுக்காதப்பா

சித்துவித்தை சகலமும் நீயாடும் போதில்

சிவசிவா பூரணமே என்று போற்று

சுத்தமுள்ள மனமானால் எல்லாஞ்சித்தி

தொடு குறியிலாத்மாவைத் தொண்டு பண்ணே.

599

பண்ணப்பா அடக்கு மதிசித்து சொன்னேன்

பகுத்தறிவாய் பன்னிரண்டு நூறுக்குள்ளே

விண்ணப்பா மண்ணுமுதல் மண்ணும் விண்ணில்

வேந்தருனக் கெதிருண்டோ விளம்பக் கேளு

கண்ணப்பா இந்த நூல் சால வித்தை

கருவான இந்திர மயேந்திர சாலம்

மண்ணப்பா பொன்னாகும் முப்பூச்சுன்னம்

மணிமந்தர அவுஷத வகை சொன்னேனே.

600

சொன்னேன் ஆயிரத்திரு நூறுக்குள்

தொடு குறிபோல் குருமுடிக்க வகையுஞ் சொன்னேன்

முன்னான காவியத்தில் சகலசித்து

மூர்க்கமுடன் பாடின நூல் ஆர்தான் காண்பார்

கண்ணான பரிபாஷை எல்லாம் தோற்றுங்

கருவான கருக்கள் எல்லாம் காணும் காணும்

என்னாணை இந்த நூல் கடினமாக

இருக்குதென்று சொல்லாதே யிருத்திப்பாரே.

601

இருத்தி மெள்ளப் பார்க்கையிலே ஒளிதான் வீசும்

என்ன சொல்வேன் ஒளிமேலே வொளிதான் காணும்

தருக்கள் என்ற கருக்கள் எல்லாம் இதிலே காணும்

சதாசிவ மனோன்மணியும் இதிலே காணும்

குருக்கள் என்ற பராபரத்தின் குறியுந் தோன்றும்

குணமான குண்டலியும் எதிரே காணும்

கருக்கள் என்ற கருக்கள் எல்லாம் இதனிற் தோற்றும்

கற்புர தீபமதைக் காணு காணே.

602

ஞான மார்க்கம்

காணுதற்குக் கருவான ஞான மார்க்கம்

கருத்துறவே சொல்லுகிறேன் மைந்தா கேளு

புணுதற்கு சொல்லவில்லை சுளுவாம் பாரு

பொன்கோடி ஈந்தாலும் நூல் ஈயாதே

ஊனுதற்குக் கருத்தாகக் கற்பங் கொண்டு
 உற்பனமாய் அடிநடுவின் முடிவை பார்த்து
 தோணுதற்குத் தோணுமடா ஞான மார்க்கம்
 சுருதி முடிவான பொருள் சொல்கிறேனே.

603

சொல்லுகிறேன் அஞ்செழுத்து அஞ்சுமுகமானால்
 சுருக்கான ஆறுமுகம் என்று கேட்டால்
 வெல்லுவேன் புலத்தியனே சொல்லக்கேளு
 வேதாந்த சுருதிமுடி ஆறுதலமாகும்
 நல்லுறவாம் ரேசக பூரகமும் நின்று
 நன்மையுடன் வீற்றிருக்குங் கும்பகமேயாகும்
 புல்லுறவாம் நின் றபணி மணி போலாகும்
 புகழு நவமணி போலும் நாத குருவாமே.

604

நாதமென்ற அஞ்செழுத்துக்கு ஆதாரமான
 நடுவான பூரணந்தான் ஆறெழுத்துமாகும்
 பேதமென்றே பேதமெல்லாம் எழுத்தே யாகும்
 பிசகாது அஞ்செழுத்து மூன்றெழுத்துமாகும்
 கோதமென்ற குற்றமில்லா குருமணியுமாகும்
 குருவானமூல மணி கிரீட மாகும்
 வேதமென்ற மலர்க் கொழுந்தின் வாசமதுவாகும்
 வாசமுண்டு வாசமில்லா நேசமாமே.

605

நேசமுடன் இருப்பவர்தான் மைந்தா மைந்தா
 நெறிபெற்ற ஆறுமுகம் அவரே காண்பார்
 பாசமற்ற பெரியோரும் பணிந்து நின்று
 பரமகுருவான தொரு ஆறுமுகமாகும்
 வாசமற்ற நவக்கிரகத் தாதியான
 வலுவான அனுக்கிரக ஆறுமுகமப்பா
 தேசியென்ற சிவதலமும் ஆறுமுகம் ஆகும்
 தெவிட்டாத மதியமுதம் ஆறுமுகமாமே.

606

ஆமப்பா பூரணத்தின் அருளைப் பெற்று
 அப்பதியிற் கால்நிறுத்தி அதின்மேல் நின்று
 நாமப்பா மூலமென்ற நாடி தன்னால்
 நளியாமல் சுழிமுனையென்ற நாடி தன்னால்
 தாமப்பா அதில் பூட்டி ரேசகமே பண்ணி
 தன்மையுடன் பூரகமாய் நின்று கொண்டு
 சோமப்பா பூரணத்தைக் கொண்டாயானால்
 சிவசிவா ஆறுமுகச் செயல் காண்பாயே.

607

காணப்பா ஆதியந்தம் பொருளைத்தானும்
 கருவாகத் தான் அறிந்து நடுவை பற்றி
 பூணப்பா ஒருமன தாய்ப் பூணு பூணு
 புத்தியுட னாண்டதினால் பொறிகள் தோணும்
 தாமப்பா தன்மயமாய் நின்ற பொறி தன்னில்
 சக்கரமும் அட்சரமும் தானே தோற்றும்
 தேனப்பா அமுமென்ற அமுதந் தோன்றும்
 தெளிவான அமுதமுண்டு தெளிந்து பாரே.

608

தெளிவான மனத்தோர்க்கு இந்நூல் வேணும்
 சிவயோகம் ஆவதற்கு இந்நூல் வேணும்
 அழியாத வாசிக்கு இந்நூல் வேணும்
 அரிதான மவுனத்துக்கு இந்நூல் வேணும்
 வழியான வழிதுறைக்கு இந்நூல் வேணும்
 வான் தீபம் நோக்குதற்கு இந்நூல் வேணும்
 நெளிதான நூல்களுக்கு இந்நூல் வேணும்
 நேரான பனிரண்டு நூறைப் பாரே.

609

பாரப்பா பதியறிய இந்நூல் வேணும்
 பரயோக மென்பதற்கு மவுனம் வேணும்
 காரப்பா சிவம்வேணும் சித்து வேணும்
 களங்கமற சற்குருவைக் காணவேணும்
 சாரப்பா சமாதி கற்பம் சமாதி வேணும்
 சதிராக நந்தியுட நாட்டம் வேணும்
 ஆரப்பா அறிவார்கள் ஞானமார்க்கம்
 அப்பனே பூரணத்தை அமுத்திப் பாரே.

610

பார்க்கையிலே அண்டபகிரண்டம் எல்லாம்
 பண்பான பூரணத்தில் உதித்தவாரும்
 கார்க்கையிலே பூரணத்தின் அருவி பாய்ந்து
 கற்பூடு தாவரங்கள் பதித்தாப் போலே
 சேர்க்கையிலே மதிதானும் தெளிவாய் மைந்தா
 சேருமடா சூரியனில் ஆரறியப்போறார்
 ஏற்கையுடன் அகாரமதில் உகாரந்தோன்றி
 இன்பமுள்ள மகாரமொடு விந்து நாலே.

611

நாலான விந்துவிலே அனந்தன் சோமன்
 நாடிப்பார் திரோதியொடு நாதாந்தந்தான்
 மேலான உகார மதிற் சத்தி யோடு
 வியானியுஞ் சமனைமுதல் வுன்மனை தானப்பா

சேலான கருணைதரு ஓம் ரூபி சேர்க்கை
 சேர்க்கையுள்ள அனந்தை முதனாதை யோடு
 காலான அனாதிசிறுஷத்து நாலுந் தான்
 கண்டுபார் சிவகலையைக் காட்டினோமே.

612

ஆமப்பா சோடசத்தின் கலையுள்ளாகி
 அருள்தீபம் நோக்குதற்குத் திறவு கோல்தான்
 ஒமப்பா உகாரந்தான் மின்போல் மின்ன
 மூலமென்ற நாடியிலே முழங்கி நிற்கும்
 நாமப்பா அகாரந்தான் இருதயத்துள்ளே
 நாடியே அக்கினிபோற் பிரபை வீசும்
 தாமப்பா மகாரந்தான் கண்டத்துள்ளே
 தயவான பதிசோடி காந்தியாமே.

613

காந்தியாம் விந்துவப்பா மின்னல் போல் வீசி
 கண்டமேல் அங்குலம் நால் கடந்து காணும்
 சாந்தியாம் புருவநடு சார்ந்த சாலம்
 சந்திரன் போல் வீசும் அங்கு சம்புங்காணும்
 பாந்தியதாய் தினந்தோறும் பழக்க மாகில்
 பார் மகனே கற்பூரதேகமாகும்
 சேர்ந்துபார் இதற்கு மேல் அங்குல மூன்றானால்
 செப்புகிறேன் சோடசத்தின் கலைதானாமே.

614

ஆமப்பா பூசை போலே தூப மோடும்
 அதினோடே சேர்ந்தாக்கால் உந்தன் தேகம்
 போமப்பா கத்தி நடு அதற்கு மேலே
 புகழாக மூன்று விரற் கடந்து தானால்
 ஒமப்பா நாதகலை மாணிக்கம் போல்
 ஒளிவீசும் கால் மாறி ஊணிப்பாரு
 நாமப்பா நாதாந்த உச்சி மீதில்
 நாடுவாய் மின்கோடி யொளி போலாமே.

615

ஒளியாகும் மாத்திரைதான் அரைக்கால் வைத்து
 ஊணிப்பார் பிடித்த விடம் பொய்யாய்ப் போகும்
 அழியாத பேரின்ப மோட்சவீடு
 அது கடந்து அங்குல நால் அப்பால் செல்ல
 அழியாத சத்திகலை ரவிபோல் மின்னி
 காணுமடா மாகாணி மாத்திரை தான் வைக்க
 தளிர் பாய்ந்தது போலே உந்தன் தேகம்
 தானாகும் சத்தியடி மருவிக் கானே.

616

மருவியே அங்குலம் நால் நடந்து பார்த்தால்.

மைந்தனே வியாபிநியுங் கலைதான் நின்று

அருவியே ஆதித்தன் ஒளிபோல் வீசும்

அரைக் காணி மாத்திரைத்தான் அங்கே நீயும்

பரவியே பூசித்தால் உந்தன் தேகம்

பானுவைப்போல் காந்தியதாய் பத்திப்பாயும்

மருவியே தோத்திரஞ்செய் மவுனத்தாலே

மகத்தான சித்தி முத்தி வருகுந்தானே.

617

தானான உச்சி வெளி கடந்தப்பாலே

சமனகளை தளதளத்து ரவிபோல் மின்னும்

மானான மாத்திரைதான் கால் மாகாணி

மனக்கண்ணால் தன் கண்ணால் மருவிப்பாரு

தேனான தேகமப்பா ஒளிபோல் காணும்

திரமாக உன்மனையை மருவிப்பாரு

மோனான ரவிகோடி ஒளிபோல் வீசும்

குணமான அரைக்காணி மாத்திரை தானோதே.

618

ஓதப்பா வொளிபோலே உந்தன் தேகம்

ஒன்றும் இல்லை பிடித்த இடம் பொய்யாய்ப்போகும்

நாடப்பா அண்ட பகிரண்டம் எல்லாம்

நாடலாம் ஓடலாம் அனேகஞ் சித்தி

நீதப்பா ஆதார மாறில் நின்றால்

நிலைத்துதப்பா தேகமது கற்போல் காணும்

வாதமப்பா பாக்கியமாம் வாசி மூலம்

வரைந்தாக்கால் சமாதிக்குள் வழியுமாச்சே.

619

ஆச்சப்பா இதில் ஒன்று தப்பிவிட்டால்

அரகரா எடுத்த சித்துபொய்யாய்ப் போகும்

மாச்சப்பா போகாதே மைந்தா சொன்னேன்

மந்திரந்தா னறிவார்கள் மைந்தா கேளு

மூச்சப்பா ரீங்காரமதனுள் விந்து

மூட்டினால் திரிகோண முனையுங்காணும்

காச்சப்பா மணிக்குளிகை மாட்டியாடும்

கசடறவே யாண் டொன்றில் அதுவும் சித்தே.

620

குருமுறை

சித்திக்குங் குருமுறையைச் சொல்லக் கேளு
 சிவாயநம அவ்வோடே சவ்வுங் கூட்டி
 முத்திக்கும் பாதையிது மைந்தா சொன்னேன்
 முனைநடுவாஞ் சுழிமுனையில் முத்திகண்டேன்
 சத்திக்கும் சவ்வுண்டு சித்தியாகி
 சதாசிவமா யங்ஓண்டு சமைந்ததப்பா
 பத்திக்கும் மொழிபோலே ஒன்றாய்க் காணும்
 பாங்கு பெற அஞ்செழுத்தால் பணிந்திடாயே.

621

பணிந்திட்ட அஞ்செழுத்தால் மூன்றெழுத்தைப் பாரு
 பாங்கான எட்டெழுத்தும் வாலையாச்சு
 கணிந்திட்ட எட்டெழுத்தால் மனத்தைப் பாரு
 கருவான சுயம்புலிங்கம் கண்ணில் காணும்
 தணிந்திட்ட அஞ்செழுத்தைப் பிடித்து வாங்கி
 தாயான வோரெழுத்தைத் தாக்கிப் பார்த்தால்
 அணிந்திட்ட அஞ்செழுத்துக் குயிரே தோன்றும்
 அரகரா வோர் எழுத்தை யார் காண் பாரே.

622

காணரிது எவராலும் மூல சூட்சும
 காண்பாரே சிவயோகி சீவன் முக்தன்
 பூணரிது உலகத்தில் மாண்பர்க்கு ஐயா
 போக்கோடே ஏறுதற்குப் பொருளைக்காணார்
 தோணரிது எவராலும் காணப் போமோ
 சுழி திறந்து மேலாறும் சுடர்விட்டாப் போல்
 பேணரிது என்மகனே மனம் பேயாகும்
 பின்னறிந்த முன்னறிந்து குருவைக்காரே.

623

காரப்பா களங்கமன்றி சுழினைக்குள்ளே
 கற்பூர தீபமதில் கருத்தோ டொக்க
 ஏறப்பா வாசிகொண்டு கனலைத் தூண்டி
 என் மக்காள் நிராதாரங் கடந்தப்பாலே
 சேரப்பா சுழினைபற்றி விட்ட நாலைச்
 சேர்ந்தேதான் இகம்விட்டு பரத்துக்குள்ளாய்
 நேரப்பா மனந்தளும்பும் நேரொட்டாது
 நிலைத்தவனே சிவயோகி நீதான் பாரே.

624

பாரப்பா வசியவென்றும் யவசி யென்றும்
 பண்பாக சிவய என்று மூன்றுதிரம் மாறு
 நேரப்பா பிராணாய மென்ற தாச்சு
 நேர்ந்தே தான் கண்டுதிரந் தீர்ந்தாயானால்
 ஆரப்பா உன்தேகம் பொன்றிறம் போல் காணும்
 அரகரா அமுதமது சிந்திப் பாயும்
 கூரப்பா பிராணாயம் நேம நேயம்
 டிய யோகத்திற் குறிகண்ணாட்டே

நாட்ட வே யோகத்தில் குறிகண்ணாட்ட
 நலமாகக் கும்மென்ற நாத்ததுள்ளே
 கூட்டவே ஓம் - ஆம் - ஊம் என்றோது
 குறிப்பாக உம் - அம் - ஓம் என்றோது
 ஆட்டவே அட்டசித்தி எழுத்தீ தாச்சு
 அஞ்செழுத்து இதினாடே அப்பா மாறு
 நீட்டவே எட்டெட்டுத் தொழிலும் ஆடும்
 நீ நினைத்துக் கேட்டதெல்லாம் தருகுந்தானே.

626

தருகும்பா சிவவாலை எழுத்துங் கூட்டி
 தாக்கினால் அஷ்டகர்மந் தானே யாடும்
 வருகும்பா வாதசித்தி காயசித்தி
 மகத்தான யோகசித்தி ஞான மெய்தும்
 உருகுடப்பா நீங்காரம் அதனிற் பூட்டி
 நுகோடி நூல்களிலே ஒளித்தார் பாரு
 பருகும்பா சிவவாலை எழுத்தை மாறிப்
 பாடினார் சாத்திரங்கள் பார்த்துத் தேரே.

627

தேரவே சத்திசிவம் இந்நூல் காட்டும்
 ஜெகத்திலே இந்நூல்போல் செப்பாதையா
 நேரவே ஆயிரத்தெண் மலருக்குள்ளே
 நிற்குதடா அமுதமங்கே நீ தான் கொள்ளு
 கூறவென்றால் நாவேது பாவங்கேது
 சு டனால் வாசிசென்று ஒளிவே யால் காணும்
 ஆரவே சொல்லி வைத்தேன் அட்டசித்து
 அருளான பூரணமும் பூசைவிதிதானே.

628

தானென்ற தீட்சைவிதி சரக்கு வைப்பு
 தயவான மெழுகுநீர் காரம் எல்லாம்
 ஊனென்ற தயிலமொடு கடுகு கற்பம்
 உறப்பான பற்பமொடு செந்தூரங்கள்

கோனென்ற இயந்திர மயேந்திர சாலம்

கோகரணங் கசகரணம் அப்பா கேளு

நானென்ற ஆணவத்தால் இந்த நூலை

நாட்டினைன் செகத்தோர்க்கு காண்பியாதே.

629

கோகரணம்

காணப்பா இந்த நூல் கிட்டுவது அருமை

கருவாளி கண்டாக்கால் உயிர்போல் காண்பான்

விணப்பா என்று நீ மறதியாலே

வெகுளிவிட்டு இந்நூலைப் பேச வேண்டாம்

ஊணப்பா ஆதி என்ற கற்பங் கொண்டு

உரைத்து மிகக் கேசரத்தில் உன்னிப் பார்த்து

தேனப்பா என்றதொரு அமுதங் கொண்டு

திறமான மவுனத்தைக் காருகாரே.

630

காரப்பா குருபதத்தில் அருளை நோக்கி

கமலம் என்ற மூலமதில் இருந்து கொண்டு

வீரப்பா செய்யாமல் கும்பகத்தே நின்று

விசையாகப் பூரகத்தால் ரேசகத்தைப் பண்ணு

நேரப்பா நிற்குகொண்டு தொட்ட விடமசைக்க

நேரான ரேசகத்தால் அசையும் பாரு

ஆரப்பா அறிவார்கள் கோகரண வித்தை

அப்பனே தொட்டவிடம் சுழிக்கும் பாரே.

631

கெசகரணம்

பாரப்பா கெசகரணம் சொல்லக் கேளு

பாங்கான பூரணத்தைப் பற்றிக் கொண்டு

நேரப்பா மூலம் என்ற சுழியை நாட்டி

நேர்சரியாய் ரேசகத்தால் பூரணத்தைப் பற்றி

தேரப்பா கும்பகத்தில் நின்று கொண்டு

திறமாக விசைநாடி அசைக்கும்போது

சேரப்பா செவிரெண்டும் அசையும் பாரு

செப்பக்கேள் கெசகரணம் ஆகுந்தானே.

632

தான்என்ற மந்திர மாஞ்சால வித்தை

தயவான கோகர்ணம் கெசகர்ணமப்பா

மானென்ற சாலத்தில் அனேகஞ் சொன்னேன்

மகத்தான சித்துவித்தை அனேகஞ் சொன்னேன்

ஊனென்ற கருவித்தை அனேகஞ் சொன்னேன்
 உண்மையுள்ள அன்னமது ஒடுங்கிச் சொன்னேன்
 தேனென்ற செயந்ருந் திராவகமும் சொன்னேன்
 செயமான பன்னிரண்டு நூறுக்குள்ளே.

633

பன்னிரெண்டுங் காராத மடையர் தானும்
 பாவம் என்ற வஞ்சகமே செய்வார் செய்வார்
 புண்ணியமே தான் நினையார் போதமில்லார்
 போதமில்லாப் பாவிகள் குடிலஞ் செய்வார்
 கண்ணிமைக்குள் குற்றமென்று கருத்தாய் காணார்
 கடைகெட்ட பாவிகள் தான் வஞ்சகம்தென்று
 குண்ணியதோர் பாவமென்றுங் கொடுமை செய்வார்
 குடிகெட்ட சண்டாளர் தனக்குங் கேளே.

634

சத்ரு மாரணம்

கேளப்பா சத்ரு மாரணத்தை சொல்வேன்
 செடியான நாய் மயிரினாடை வாங்கி
 தாளப்பா பதினாறு மடிப்பதாக
 தன்மையுடன் தான்மடித்து அதன்மேல் கேளு
 தேளப்பா ஐங்கோல மையால் மைந்தா
 சிவசிவா சத்துருவின் பேரை நாட்டி
 கோளப்பா ஐங்காயம் அதின்மேல் பூசி
 கொண்டைபோல் சுற்றி அதைப் பந்து பண்ணே.

635

பண்ணியதோர் பந்துதனை மயான ருத்திரன்
 பதியிருக்கும் இடந்தனிலே குண்டம் செய்து
 உன்னியே நிசிவேளை தன்னிற் சென்று
 ஒமம் வளர் குண்டமதில் பதிய வைத்து
 சென்னி மிகத் தானையா ஸ்நானம் பண்ணி
 சீக்கிரத்தில் நிருவாணத்துடனே மைந்தா
 தன்னிமையா லோடிவந்து சாம்பல் தன்னில்
 தான்பிரண்டு எழுந்திருந்து தம்பனமே செய்யே.

636

செய்யப்பா குண்டமதின் கிட்ட வந்து
 சிவய வென்று தெற்கு முகமாகி நின்று
 பையப்பா யவசி யென்றிருந்து மைந்தா
 பக்குவமாய் வசியமென்று அனலை வைத்து

மையு:ப்பா ரெண்டுவுகை எருவால் மைந்தா
 மகத்தான அனல் மூட்டி மைந்தா நீயும்
 மெய்யப்பா நெய்யென்ற கேசரியின் நெய்யால்
 மேன்பாடா நசிய மென்று ஓமம் பண்ணே.

637

பண்ணப்பா ஓமமது கடிகைக் குள்ளே
 பாங்கான சாராயந் தன்னை வாங்கி
 விண்ணப்பா தானோக்கி அனலிலிட்டால்
 வெகு சுருக்காய் தீபிடிக்கும் அப்போது மைந்தா
 கண்ணப்பா தான்மூடி மண்ணை வாரி
 கருகுவாய் என்றுநீ கனக்குப் போட்டு
 உண்ணப்பா நதிக்கரையில் ஸ்நானம் பண்ணி
 உம்மெனவே தானிருக்கும் இடத்தில் செல்லே.

638

செல்லவே நாளுக்கு நாளாம் மைந்தா
 செடங் கரைந்து அனல்மீறி தேகத்துள்ளே
 சொல்லவே பழிபிறக்கும் இடமாய் மைந்தா
 தொல்லுலகில் நாய்போலே சூழ்ந்து மாண்டார்
 துள்ளவே செயலற்று நடப்பார் மைந்தா
 சுருக்கான கருவித்தை சொல்லாதையா
 சொல்லவே நினைத்ததொரு பசுவை மைந்தா
 கொட்டினால் தோஷமில்லை எனச் சொன்னாரே.

639

சொன்னாரே என்குருவும் புலத்தியனே ஐயா
 தொடுகுறிபோல் முப்பொருளும் துவக்கமாக
 கண்ணாரக் காண்பித்தே அவனே ஆசான்
 களங்கமற்ற சற்குருவை காரு காரு
 எந்நேரம் சற்குருவை மனதிற்காண
 இயல் பொன்று சொல்லுகிறேன் இன்னங்கேளு
 பொன்னான பொருள்போலே அவரைக் காரு
 புத்தியுடன் வாமனத்தைக் கனியப்பாரே.

640

கனியான பலருசியும் புசிக்கும் போது
 கால்திட்ட மீண்டிடுவாய் குருவுக்கப்பா
 தனியாக நிந்தையது வைத்தாயையா
 தாய்தந்தை போலவுமே தயவுமாவார்
 ஜனியாத மோட்சத்தில் அருளுஞ்செய்வார்
 ஜடம் பிலக்க அமுதரசம் செலுத்திவைப்பார்
 மணியான சிரோமணியின் மணியை ஈவார்
 மகா மந்திர சொருபியென வசனிப்பாரே.

641

வசியம்

பாரப்பா சத்ருவின் மாரணத்தைச் சொன்னேன்

பண்பான வசியமொன்று பகரக் கேளு

நேரப்பா மந்திரத்தால் வசியம் ஒன்று

நிலைத்ததொரு கழுவுமையால் வசியம் ஒன்று

ஆரப்பா அறிவார்கள் ரெண்டு விதந்தானும்

அப்பனே மந்திரத்தால் வசியம் கேளு

மாரப்பா சத்திசிவம் ரெண்டும் கூட்டி

மார்க்கமுடன் மாறுவதால் வரிசை கேளே.

642

கேளப்பா இடதுகையில் விபூதிவைத்து

கெணிதமுடன் பரப்பிஅதிற் சுழியும் நாட்டி

ஆளப்பா ஈசானியம் பார்த்துக் கொண்டு

அன்பாக சிவசிவா என்று அறிந்து மாறில்

கோளப்பா ஒன்றும் இல்லை பகைதான் வெல்லும்

கூர்மையுடன் விபூதியை நீ குறிப்பாய் பூசி

வாளப்பா மீதி உள்ள விபூதி தன்னை

மைந்தனே உள்ளுக்கு பொசித்திடாயே.

643

பொசித்திடு நீ மைந்தாகேள் தினமும் ஐயா

புத்தியுடன் நீ இருக்கப் பகைஞரெல்லாம்

பசித்திடுவார் தாகமது போல மைந்தா

பாராளும் ராசன் முதல் தேவதைகள் முழுதுங்

கதித்திடும் ஸ்திரீ வசியம் வசியம் எல்லாம்

கண்காணத் தோணுமடா கருவாய்ப் பாரு

நசித்திடும் விரோதமய மானதெல்லாம்

நன்மையுடன் இரண்டெழுத்தை நயமாய்ப்பாரே.

644

பாரப்பா ரெண்டெழுத்தும் நயனமாகும்

பாங்காக ரெண்டையாமே சுழிணையேற்றி

காரப்பா ரேசக பூரகந்தான் ரெண்டும்

கருத்துறவே கும்பகத்தில் காக்கப் பண்ணி

வீரப்பா செய்யாமல் மைந்தா கேளு

வேண்டியதோர் நேரம் எல்லாம் கணம்போலாகும்

ஆரப்பா அறிவார்கள் சிவயோக வாழ்க்கை

அப்பனே புலத்தியனே இன்னங் கேளே.

645

இன்னங்கேள் சிவயோக வாழ்க்கை தன்னை
 இயல்பான நயனமதை மேருக் கேற்றி
 சொன்னதொரு கயிலாச மேருதன்னில்
 சுடர்கோடி காந்தியாய் ரவிதான் வீசும்
 மன்னவனே காந்திக்குப் புறத்தை நின்று
 மனோன்மணியின் கருணைதனையென்ன சொல்வேன்
 மின்னான ஒளியில் ஒருமின் தான் தோன்றும்
 மின்னொளியில் உன்மனதை மேவிப்பாரே.

646

சீனவைப்பு

பாரப்பா சரக்கினுட வைப்பு கேளு
 பாருப்பு தன்னுடனே கல்லுப்புங் கூட்டி
 ஊரப்பா பழச்சாறு தயிறும் கூட்டி
 உடன் சேர்த்து பாண்டத்தில் விட்டு மூடி
 காரப்பா குழிவெட்டி எருவைப் போட்டு
 கருவான பாண்டமதை அதின்மேல் வைத்து
 சேரப்பா எருபோட்டுச் சமாதி வைத்தால்
 திரமாக மண்டலத்தில் சீனமாச்சே.

647

பூரவைப்பு

ஆச்சப்பா பூரத்தின் வைப்புக் கேளு
 அரகரா சீனமொழி நாதம் கூட்டி
 நீச்சப்பா குந்திரிக்க இடைதான் சேர்த்து
 நினைவாகத்தான் பொடித்து செயநீர்விட்டு
 மூச்சப்பா போகாமல் தாய்தான் கூட்டி
 முன்னவனைத்தான் பணிந்து குப்பிக் கேற்றி
 பாச்சப்பா நெல்அவிக்கும் பாணை தன்னில்
 பக்குவமாய் வைத்தெடுக்கப் பூரமாச்சே.

648

ஆச்சப்பா பூரமது கார மென்பார்
 அன்பான சவுக்கார வழலை என்பார்
 காச்சப்பா ரவிபீசம் என்பார் சித்தர்
 கருவான அக்கினியின் கோத்திரம் என்பார்
 பாச்சப்பா வாதத்துக் கில்லா விட்டால்
 பாயாது சரக்கொன்றும் பழுக்காதையா
 நீச்சப்பா கடுநீச்ச ரவியில் மைந்தா
 நெறியான ரவி அறியார் நிலைத்திடாரே.

649

நிலையாது சுன்னத்துக்கு இது இல்லாவிட்டால்
 நேரான குளிகைக்கு ஆகும் ஆகும்
 சிலையான கற்பத்துக்கு ஆதிபீடம்
 சேர்ந்து நின்ற மெழுகுக்கு ஆதிபீடம்
 துலையான செயநீர்க்கு ஆதிபீடம்
 சுருக்கான பூரத்துக்கு ஆதிகேளு
 விலையான வெண்கார வைப்பு கேளு
 மேதினியில் யார் அறிவார் லவணப் போக்கே.

650

வெண்காரவைப்பு

போக்கான நில உப்பு கல்லுப் போடு
 புகழான படிகத்தூள் அண்ட வித்தும்
 தாக்கான மணி உளுந்து மாவோ டொக்க
 தனிக்கள்ளிப் பால் வார்த்துக் கிண்டி மைந்தா
 ஆக்கான பாணை தனில் இட்டு மூடி
 அருமை உள்ள சிறுநீறுங் கூட விட்டு
 நீங்காமல் மண்டலந்தான் சமாதி வைத்தால்
 நிலைத்த தொரு வெண்காரப் பலகையாச்சே.

651

ஆச்சப்பா வெண்காரந் தன்னால் மைந்தா
 அப்பனே உண்டாச்சு சுரக்கோ கோடி
 காச்சப்பா உருக்கினத்துக்கு ஆதி ஆகும்
 கருவான வேதைக்கும் ஆதி ஆகும்
 பாச்சப்பா சத்துகளுக்கு உயிரே ஆகும்
 பாங்கான நீருக்கும் சுன்னத்துக்கும்
 பேச்சான வெடியுப்பு சீனம் ரெண்டில்
 பிலமான உளுந்தினுட மாவைச் சேரே.

652

சேரப்பா கள்ளிப்பால் விட்டு நன்றாய்
 திரமாகக் கிண்டி நன்றாய்ப் பாண்டத்திட்டு
 நீரப்பா விட்டு நன்றாய் சமாதி வைத்தால்
 நிசமான துய்யநிற வெண்கார மாச்சு
 காரப்பா வெண்காரம் பொரிகாரம் ரெண்டும்
 கருவாளி தான் அறிவார் மற்றோர் காணார்
 பேரப்பா சொல்லவென்றால் நாவே இல்லை
 பிசுகாத சாரத்தைச் சொல்லக் கேளே.

653

சாரவைப்பு

கேளப்பா கரிமாவும் சிறுமாவோடு

கெடியான அமுரியொடு ஆவின் நீரும்

நீளப்பா அஞ்சுவகை நீருங்கூட்டி

நிலைத்தவெடி உப்புடனே கல்லுச் சுன்னம்

வேளப்பா எரித்தோனை தியானம் செய்து

விசையான நீர் நின்றபடி தாக்கி

கோளப்பா வாராமல் பாண்டத்தூட்டி

கோனென்ற இடமதிலே சமாதிவையே.

654

வையப்பா மண்டலத்துக் காப்பால் நீயும்

மைந்தனே சார்வாக எடுத்துப் பாரு

மெய்யப்பா சொல்லுகிறோம் காரசாரம்

மெய்யான சாரமதை யார்தான் காண்பார்

கையப்பா உதவுவது போலே மக்காள்

கைப்பான உப்புக்கு உறுதியாச்சு

எய்யாத சாரை கடி பட்டுதானால்

எழும்பாமல் வீறடக்கும் சாரந்தானே.

655

சாரமென்றால் வழலைகடிக் கொண்டுதானால்

சரக்கனைத்தும் மாண்டுதடா தப்போ இல்லை

காரமென்ற கருவழலைக் கடிதானப்பா

கடுஞ்சருக்கு சாரத்துக்கு ஆதியாகும்

பாரமென்ற காரமதைப் பணியவேணும்

பணிந்ததொரு சாரத்தால் நிறுத்த வேணும்

ஆரமென்ற அதிகார சாரமப்பா

அனைத்துயிருக் குடலுயிரே அறிந்து பாரே.

656

பாரப்பா வாதத்துக்கு ஆதி யாகும்

படியேற கெவுனத்துக்கு ஆதியாகும்

காரப்பா கற்பத்துக் குயிரே யாகும்

கருவான செயநீர்க்கும் ஆதியாகும்

நேரப்பா பூரணத்துக்குயிர் தான் ஆதி

நினைவான அறிவுக்கு அமுத மாகி

தேரப்பா கார சாரத்தைக் கண்டு

தேர்ந்து மனதொன்றான செயலைப் பாரே.

657

துரிக வைப்பு

பாரப்பா துரிகனுட வைப்பு கேளு
 பாங்கான கல்லுப்பு சீனம் கூட்டி
 சாரப்பா பழச்சாறும் தயிருங் கூட்டி
 தன்மையுள்ள அமுரியதும் கூடச் சேர்த்து
 சேரப்பா தாம்பிர பாத்திரத்தில் மைந்தா
 செம்மையுடன் குழிவெட்டி மைந்தா நீயும்
 காரப்பா கேசரியின் எருவைக் கொட்டி
 கருவான பாத்திரத்தை அதின்மேல் வையே.

658

வையப்பா வாய்முடி மேலுங் கொட்டி
 வலமாக தான்முடி மைந்தா கேளு
 மெய்யப்பா சதாசிவத்தைப் போற்றி நீயும்
 மேன்மையுடன் மண்டலத்துக்கு அப்பால் வாங்கி
 செய்யப்பா ஆறவிட்டுத் திறந்து பாரு
 சிவசிவா என்சொல்வேன் துருசு நேர்மை
 கையப்பா புளிப்புடனே புளிப்பு சேர்ந்து
 கழிவான கறுப்புடனே சேர்ந்து போச்சே.

659

போச்சப்பா களிம்புடனே உப்பு சேர்ந்து
 பொருமி மிகத் தானுறைந்து துருசியாச்சு
 ஆச்சப்பா வெகுதுருசு துருசி யாட்டு
 அடங்காத சுன்னத்துக்கு ஆதியாகும்
 மூச்சப்பா வெகுதுருசு கெவுனம் பாயும்
 முதண்ட குருவுக்கு இதுவே ஆதி
 நீச்சப்பா வெகுநீச்சு துருசு யார் காண்பார்
 நெறி பெற்ற சற்குருவந் துடியாம் பாரே.

660

துடியென்பார் கண்டார் என்பார் விஷமி என்பார்
 துலங்க பச்சை அக்கினியின் பீசம் என்பார்
 அடிகொண்ட அடி என்பார் ஆதி என்பார்
 அரகரா ஆனைக்கு அந்தம் என்பார்
 கடிதான சக்தி என்பார் நீலம் என்பார்
 காமனுக்குச் சத்துருவாம் கண்ணே என்பார்
 முடிகொண்ட ஆகாச முதலே என்பார்
 முத்திவெகு துருசாகும் முதலைப்பாரே.

661

பாஷாண வைப்பு

பாரப்பா சீனம் ஒன்று வெடிஉப்பு ஒன்று
 பரமான விந்துடனே மூன்றுங் கூட்டி
 சேரப்பா தாம்பிரக் கிண்ணத்துள்ளே
 சேர்க்கையிலே கேசரியின் நெய்யை வார்த்து
 நேரப்பா மேல் கிண்ணத்தாலே மூடி
 நிலைத்ததொரு பாண்டமதில் மண்ணும் விண்ணும்
 சாரப்பா பாண்டத்தில் விட்டு நல்ல
 கருவாக வட்ட கையை அதின்மேல் வையே.

662

வைத்ததின் மேல் முன்போல நிறையக் கொட்டி
 வாகாக மேல் மூடி மண்ணும் செய்து
 விஸ்தார மாகவே நீ அடுப்பில் வைத்து
 வீறடங்க ஒருசாமம் எரிப்பாய் மைந்தா
 உத்தமனே நிறம்போல நாலும் சேர்ந்து
 மெழுகு போல் உருகியது ஒன்றாய் சேரும்
 பத்தான பூரணத்தை தியானம் பண்ணி
 பதமாக ஆறவிட்டு எடுத்து பாரே.

663

பாரப்பா வட்டகைக்குள் இறுகி நல்ல
 பளிங்குதுபோல் பாஷாணம் பண்பாய்க் காணும்
 ஆரப்பா அறிவார்கள் பாஷாணத்தை
 அறிந்தவர்கள் அறிவார்கள் அம்பரத்தை
 மேரப்பா என்பார்கள் வெண் கண்டரென்பார்
 விசையான மதியென்பார் நிலவு என்பார்
 சாரப்பா சாரைக்கு நாகம் என்பார்
 சகல சரக்கானதற்கு சத்துருதான் பாரே.

664

பார்க்கவென்றால் எந்தனுட காவியத்தில்
 பக்குவமாய் சரக்குவைப்பு முறையைச் சொன்னேன்
 மார்க்கமுட ஐந்நூற்றில் கட்டு முறையோடு
 மகத்தான நானூற்றில் மெழுகு முறை சொன்னேன்
 சேர்க்கையுடன் எண்ணூற்றில் திராவகத்தினோடு
 செப்பமுள்ள முந்நூற்றில் செந்தூரம் சொன்னேன்
 கார்க்கவே கற்பமுறை ஐந்நூற்றில் சொன்னேன்
 கருணையுள்ள புலத்தியனே இன்னங்கேளே.

665

கேள்பா கற்பவகை நூற்றில் சொன்னேன்
 கெர்வமெல்லாம் தான் அடங்க எழுநூறும் பாரு
 ஆள்பா லோக மாரணத்தை நன்றாய்
 அப்பனே என்பதுக்குள் அடக்கிப்பாடி
 தேள்பா கொட்டுதல்போல் வழியும் சொன்னேன்
 திரும்பவொரு நூற்றில்தான் திடமாய் மைந்தா
 கோள்பா வாராமல் சத்துரு மித்துரு
 குணமாக சொன்னதையார் கொடுப்பார் பாரே.

666

பார்த்தவர்கள் மனங்கனிய நடந்தாயானால்
 பண்பாக முறைகள் தவறாமல் ஐயா
 கார்த்தவர்கள் ஈந்திடுவார் அப்பா சொன்னேன்
 கனகம் மிகு ஈந்தாலும் முறை சொல்வார்கள்
 நாற்றிசையும் அறியவே தான் இந்த நூலில்
 நலமாகக் கைமுறைகள் நன்றாய்த் தோணும்
 பூத்தமலர் வாசனைதான் மிகவே தோன்றும்
 பூவறியார்க் கென்ன வரும் புகலக்கேளே.

667

கேள்பா உலகத்தின் முன்னோர் தாமும்
 கிருபையுடன் நன்மை தின்மை ரெண்டும் பாடி
 நாளப்பா தினம்பார்த்து அறிய என்று
 நன்மையுடன் ஜோசியம் முப்பதிலே பாடி
 கோள்பா வாராமல் உலக மீதில்
 கொட்டினார் சாத்திரந்தான் என்ன சொல்வேன்
 மாள்பா என்றசொல் ஆகாது என்று
 மானிடர்கள் நூல் முறையைப் பார்த்தார் பாரே.

668

பார்த்தவர்கள் குரு முறையைப் பாராமல் தான்
 பதரோடே நெல்வாரித் தூற்றுவார் போல்
 கூத்தான கூத்தாடி சிலம்பங் காட்டி
 கொடிதான நூல்களைத் தான் பழிப்பா ரப்பா
 நாற்றிசையும் தான் தேடி குருவைக் கண்டு
 நன்மையுடன் வணங்கியவர் பாதம் போற்றி
 கார்த்ததினால் பலனுக்குச் சொல்வேன் கேளு
 கனகம் போல் நன்மை துன்மை காட்டுவாரே.

669

காட்டினால் நன்மையிலே நின்று மைந்தா
 கசடறவே உண்மை நீ கண்டு தேறி
 மாட்டினால் ஜோசியத்தை மனதில் காணும்
 மார்க்கமென்ற அமுதத்தைப் பானம் பண்ணு

அகஸ்தியர்

171

பூட்டினால் தாள்திறந்து உலகத்துள்ளே
புதுமைகளைக் கண்டுமே தேறித் தேறி
ஆட்டினால் அம்பலத்தில் ஏறலாகும்
அப்பதியில் ஏறிமெள்ள அமுதங் கொள்ளே.

670

கொள்ளப்பா பூரணத்தைக் கண்டு தேறி
குணமான மனதறிவால் குருவைக் கண்டு
விள்ளப்பா உனதுடைய பாட்டை எல்லாம்
விண்டதினால் மனமகிழ்ந்து அருட்பாலிப்பார்
செல்லப்பா அதன்பிறகு சாத்திரத்தைத் தேடி
சிவசிவா கண்டதெல்லாம் எழுதிப்போட்டு
சொல்லப்பா மனக்கண்ணு அருள் கண்ணாலே
சொன்னதினால் பொருளடக்கந் தோணும் பாரே

671

கெந்தி பாஷாணம்

பாரப்பா கெந்தி பாஷாணம் தன்னை
பகருகிறேன் புலத்தியனே பண்பாய் கேளு
ஆரப்பா அறிவார்கள் கெந்திரசந் தன்னை
அணைத்திடுவாய் அதன்பிறகு செயநீர் வாங்கி
காரப்பா பூமியுட நாதந் தன்னை
கருவாக திசநாதம் வாங்கி மைந்தா
சேரப்பா முன் சொன்ன நீரில் மைந்தா
சேர்த்து மிகக் கரைக்கவே யனலாம் பாரே.

672

பாரப்பா அனல்மீறி சுடும் போதன்னில்
பக்குவமாய் முப்பூவும் நாலுங் கூட்டி
சேரப்பா அடி முடியும் கூடச் சேர்த்து
பக்குவமாய் கிண்டியதை மேல்வாய் முடி
மாரப்பா மண்சிலை வலியச் செய்து
மைந்தனே அடுப்பேற்றி அலைவில்லாமல்
காரப்பா அலைவில்லாப் பாண்டந்தன்னில்
குருக்கவே தணல் மூட்டி எரித்திடாயே.

673

எரிக்கவே மருந்தெல்லாம் பாண்டத்துள்ளே
இளகி மெள்ள உருகியது கல்போற் சேரும்
தறுக்கவே அனலாறும்போது மைந்தா
தப்பாமல் உடைத்து மிகத் தயவாய் வாங்கி

பெருக்கவே பீங்கானில் பதனம் பண்ணி

பெருமையுள்ள மவுனமதாய் குருவைப் போற்றி
உருக்கு வெண்ணை இதுவாகும் என்று மைந்தா
உண்மையுடன் குன்றி நிறை எடுத்துக் கொள்ளே.

674

எடுத்ததொரு கெந்தியுட மகிமை கேளு

என்ன சொல்வேன் புலத்தியனே அடக்கமாக
தொடுத்த வெள்ளி நூறுக்கு ஈந்தால் மைந்தா
சுகமாக வயது சொல்ல முடியாதையா
அடுத்தொருவர் கெந்திமுறை கேட்டாலுந்தான்
ஆரறிவார் என்று நீ யகலநிலு
முடித்ததொரு புவாசமறிவோர்க் கெய்து
மூர்க்கமுடன் இந்நூலைப் பதனம் பண்ணே.

675

கெவுரி ரசம்

பண்ணப்பா கெவுரியுட முறையைக் கேளு

பண்பான புலத்தியனே அறிவுள்ளோனே
விண்ணப்பா லவணமொடு காரசாரம்
விசையான பழிகமொடு பூரங்கூட்டி
கண்ணப்பா மஞ்சள் என்ற கருவும் கூட்டி
கருக்கூட்டி கல்வத்தில் ஆட்டி நன்றாய்
மண்ணப்பா சட்டிதனில் வைத்து மைந்தா
மைந்தனே அடுப்பேற்றி எரித்திடாயே.

676

எரித்திடவே சட்டிக்குள் மருந்து தானும்

இளகிமெள்ள உருகியது மஞ்சள் போலே
பெருத்த கல்லுப்போல் உறைந்து மஞ்சளாக
பெருமையுள்ள கெவுரி என்ற பேரேயாகும்
குறித்த பொருள் காதியென்ற கெவுரியாகும்
குணமான கெவுரிரச முறைதானப்பா
பரித்ர கடு இதற்கு நிகர் ஒவ்வாதையா
பாலகனே இதனுடைய பரிசு கேளே.

677

கேளப்பா அட்டமா யோக மெல்லாம்

கெம்பிரமாய்ப் பழுக்கும் இதனுடைய நேர்மை
நாளப்பா நாளிலொரு நாளிற்றானும்
நன்மையுள்ள அட்சயனும் வருவாரப்பா

வேளப்பா எரித்த சிவன் அட்சயன் தனக்கு
 வேண்டியே ஒரு வார்த்தை ஈந்தாரப்பா
 ஆளப்பா அவ்வார்த்தை கேளு கேளு
 அன்பாயென்ற அட்சயமாய் இரு என்றாரே.

678

ஷ்ஹதொரு அட்சயத்துக் குயிரே தன்னில்
 வேதாந்த சத்தி சிவம் இரண்டும் கூட்டி
 கொண்டதொரு அட்சரத்தைக் குறியில் நாட்டி
 குருவாய் ஒன்றட்சயமென்ற உருவை நாட்டு
 அண்டர் தொழ உருவேற்றி நின்றபூதி
 அன்பாக நீயெடுத்து மைந்தா கேளு
 கண்டதொரு பதார்த்தத்தில் அணுவாய் போட்டு
 கைநீட்டி எடுக்க அது துலையாதெண்ணே.

679

துலையாதே அட்சரத்தை யார்தான் காண்பார்
 துடியான கெவுனாதி மார்க்கம் மார்க்கம்
 மலையாமல் அட்சரத்தை மவுனமாக
 மார்க்கமுடன் ஒதியே மனதுட் கொண்டால்
 அலையாமல் பூரணத்தை நோக்கலாகும்
 அப்போது மதியமுதம் கொள்ளாகும்
 சிலையான தேகமது அழியா தப்பா
 சிவசிவா பூரணத்தின் செயல்தான் பாரே.

680

சவ்வீரவைப்பு

பாரப்பா சவ்வீர வைப்பு கேளு
 பரமான வெடிஉப்பு பத்தாம் காய்ச்சல்
 காரப்பா கல்லுப்பு சீனாக்காரங்
 கட்டியதோர் நவச்சாரம் சவுக்காரந்தான்
 வீரப்பா தானடங்கும் பொரிகாரந்தான்
 வெள்ளி என்ற துருகடனே பேதிகெந்தி
 சேரப்பா முப்பூவுங் கூடக்கூட்டி
 சேர்த்து மிக துகை பார்க்க பத்து மாச்சே.

681

ஆச்சப்பா பத்துவகைச் சரக் கொன்றாக
 அனைத்துமே அந்திடைக்கு சூதஞ் சேர்த்து
 பாச்சப்பா கல்வத்தில் பொடியை தாக்கி
 பார்க்கையிலே ரசமாண்டு மொன்றாய் போகும்

நீச்சப்பா ஜெயநீரால் பிசரிக் கொண்டு

நேர்மையுடன் காசியென்ற குப்பிக் கேற்றி

காச்சப்பா மண்சீலை ஏழுஞ் செய்து

கருவான குப்பிதனைப் பதனம் பண்ணே.

682

பண்ணியதோர் குப்பிதனை பாண்டத்துள்ளே

பக்குவமாய்ப் உப்போடு பதிவாய்ப் போட்டு

உண்ணியே குப்பிதனை நடுவே வைத்து

உத்தமனே மேலும் இந்தப் பொடியைப் போடு

நண்ணுறவே பாண்டமதின் வாயை மூடி

நலமான மண்சீலை நன்றாய்ச் செய்து

தண்ணுறவாய் குருபரனைத் தொழுது போற்றி

தயவான அனல் மூட்டி அடுப்பிலேற்றே.

683

ஏற்றியே சருகு கம்பு விறகினாலே

இதமாக பதினாறு சாம மாட்டி

ஆற்றியே பாண்டமதை உடைத்து மைந்தா

அதிலிருக்கு குப்பிதனைப் பண்பாய் வாங்கி

போற்றியே உடைத்துப்பார் மதிபோல் காணும்

புதுமையுடன் கிள்ளிப்பார் கல்போற் காணும்

நேத்தியென்ன வயிரம் போல் ஒளியே வீசும்

நேர்மை உள்ள வீரனுட வளமை கேளே.

684

கேளப்பா முன்போலே கல்வத்திட்டு

கெணிதமுடன் பொடித்து நன்றாய் மாவதாக்கி

தேளப்பா கொட்டுதல் போல் செயநீர் விட்டு

திரமாகக் கேசரியைக் குப்பிக் கேற்றி

கோளப்பா வாராமல் பாண்டத்துள்ளே

குணமாக முன்போலே குப்பி வைத்து

தாளப்பா மண்மூடி மண்ணும் செய்து

தப்பாமல் அடுப்பேற்றி எரித்திடாயே.

685

எரியப்பா ஈராறு சாமம் ஆட்டி

எரித்தபதங் கட்டியின்மேல் நெல்லைப் போட்டால்

பொரியப்பா எழும்பி அது விழுந்துதானால்

புத்தியுள்ள புலத்தியனே பதந்தானென்று

குறியப்பா மறவாமற் பூசைபண்ணி

குளிரமட்டும் நீ இருந்து எடுத்துப் பாரு

வரியப்பா தானோடி வீரந்தானும்

வாகாக இரைமடக்கும் சரக்கும் ஆச்சே.

686

ஆச்சப்பா இன்னமொரு மடக்குச் சொல்வேன்
 அரகரா முன்போல் கல்வத்திட்டு
 தேச்சப்பா பொடித்திடுவாய் மாவதாக
 செப்பமுள்ள செயநீரால் மாவைக் கிண்டி
 பாச்சப்பா குப்பி தனில் பதனமாக
 பக்குவமாய்த் தான்அடைத்து மண்ணும் செய்து
 மூச்சப்பா தான்அடங்க சலாகை போட்டு
 முக்கியமாய் பாண்டமதிற் பதிய வையே.

687

வையப்பா அடுப்பேற்றித் தீயை மூட்டி
 வரிசையாய் முன்போலே எடுத்து மைந்தா
 பையப்பா ஆறுசாமம் எரித்த பின்பு
 பக்குவமாய் சலாகை தனைத் திருப்பும்போது
 கையப்பா சாயாமல் நிதானமாக
 கைமுறையாய்த் திரிகியபின் சலாகை வாங்கி
 செய்யப்பா மேல்மூடிச் சீலை செய்து
 திறமாகத் தீ யெரித்து இறக்கு வாயே.

688

இறக்கியபின் ஆறவிட்டு எடுத்துப் பாரு
 இறுகியது வலுவாக இருக்கும் வீரம்
 உருக்கமுள் வீரமென்ன வீரமென்றால்
 உத்தமனே சவ்வீரம் இதுவே ஆச்சு
 கருக்களென்ற கருக்கள் எல்லாம் வீரம்வீரம்
 கருவாக இன்னமொரு மடக்கு கேளு
 பெருக்கவே சவ்வீரம் கட்டி வாங்கி
 பெருமையுள்ள செயநீரில் தோய்த்துப் போடே.

689

போடப்பா ரவிமுகத்தில் பத்துமுறை தானும்
 புகழான வீரமது என்ன சொல்வேன்
 நாடப்பா செயநீரின் வலுவினாலே
 நாவடங்கா வீரவலு என்ன சொல்வேன்
 கேடப்பா வீரமென்ன நிறமேதென்றால்
 சிவந்த மஞ்சள் நிறமாகும் மைந்தா பாரு
 கூடப்பா மஞ்சள் நிற வீரமேதான்
 கொடுமையுள்ள சுன்னமதில் சிகப்பு மாச்சே.

690

ஆச்சப்பா இவ்வீரம் கொச்சி வீரம்
 ஆரறிவார் கொச்சியுட ஆழந் தன்னை
 நீச்சப்பா வெகுநீச்சு கரையே காணேன்
 நினைத்த சுன்ன மகாரமதுக் காதியாகும்

பாச்சடா கெவுனரச மணிக்கு நல்ல

பாங்கான சாரணைக்கு இதுவே மூலம்

வாச்சப்பா வேதையுட வீரம் வேணும்

வலுவான நீர்மெழுக்குக் காதிதானே.

691

தானென்ற பன்னிரண்டு நூறுக்குள்ளே

சகலகலைக் கியானம்எல்லாம் அடக்கம் பண்ணி

கோனென்ற குருமுறையும் அடக்கம் பண்ணி

கோடான கோடிவித்தை குறியுஞ் சொல்லி

தானென்ற ருசிபோல ஞானம் சொல்லி

தெவிட்டாத பூரணத்தின் வகையும் சொல்லி

மானென்ற மவுனமென்ற குறியும் சொல்லி

மனமடங்க அறிவுமிக வசனித்தேனே

692

வசனித்த இந்நூல்தான் பெரு நூற்கப்பா

வண்மையுள்ள சுருக்கம்இது பன்னிரெண்டு நூறும்

நிசனித்த சுருக்கம் இது கோடோ கோடி

நீள்திசையில் மெத்தவுண்டு கண்டு பாரு

வசனித்துப் பாராமல் கருவாய்ப் பாரு

பார்க்கையிலே இந்தநூல் மருவப் பாரு

திசனித்த கருவாக இந்த நூலை

செகத்தோர்குச் சொல்லாதே மனதாய்ப் பாரே

693

தொட்டிப் பாஷாண வைப்பு

பாரப்பா தொட்டிப் பாஷாணத் தன்னை

பண்பாக வைக்கும் முறை பகரக் கேளு

காரப்பா சீனமுடன் பூரங் கூட்டி

கருவாக வெடிஉப்பு கூடச் சேர்த்து

சாரப்பா சூதமொடு நாகஞ் சேர்த்து

தயவாக அந்திடைக்கு காந்தங் கூட்டி

வீரப்பா தானடங்க வெண்கருவால் ஆட்டி

மேன்மையுடன் இரும்பகலில் வைத்து மூடே

694

மூடப்பா சட்டிக்குள் இரும்பகலை வைத்து

மூர்க்கமுடன் உப்பிட்டு மேலுமுடி

வீடப்பா பிலப்பதற்கு அடுப்பில் ஏற்றி

விசையாக முச்சாமம் எரித்து வாங்கி

பாடப்பா ஒன்றும் இல்லை ஆறவிட்டு
 பக்குவமாய் உடைத்தெடுக்க மைந்தா கேளு
 தேடப்பா தொட்டிப் பாஷாணம் என்பார்
 செகத்தோர்க்கு இந்தமுறை தெரியா தன்றே.

695

தெரியாத தொட்டியுட முறையைக் கேளு
 சிவசிவா நாகமது திரமாய் கட்டும்
 பரியான தங்கத்தால் குருவதாச்சு
 பழுப்பாகும் வெள்ளி செம்பில் பதமாய் பாரு
 குறியான குறிஅறிந்து குருவைக் காத்து
 குணமான பூரணத்தைக் குறியாய்க்கொண்டு
 அரிதான இந்நூலைப் போற்று வோர்க்கு
 ஆச்சரியம் வெகுவித்தை அறிவார் பாரே.

696

பாரப்பா பங்கயத்தை அறிவால் பாரு
 பதுமமலர் பூரணத்தைப் பதமாய்க் கொள்ளு
 தேரப்பா செயலறிந்து தேரத் தேறி
 தேகவச்சிர காயமதாய் இருக்க வேணும்
 ஆரப்பா அறிவார்கள் கற்பக் கூறு
 அரகரா காயாதி கற்ப மென்று
 நேரப்பா நிலை அறிந்து கொள்ள மாட்டார்
 நினைவறிந்து மனதறிந்து நிதானம் பாரே.

697

பாரென்றும் சிவமென்றும் அழல் தானென்றும்
 பார்தனையே காக்கிறதோர் வாயு வென்றும்
 காரென்றும் ஆகாச மென்ன யென்றும்
 கருத்தாகத் தான்இருந்து கருவைக் கண்டு
 நேரென்று தானறிந்து அஞ்ச மொன்றாய்
 நினைவாகப் பூசிக்க மைந்தா கேளு
 ஆரென்று உனக்கு நிகர் சொல்லாரையா
 அரகரா அடிமுடியை மறந்திடாதே.

698

சிங்கி முறை

மறவாமல் சிங்கியுட முறையைக் கேளு
 மகத்தான வெடியுப்பு சீனங் கூட்டி
 உறவான காரமது மூன்றும் ஒன்றாய்
 உத்தமனே இதற்குநிகர் நாதங் கூட்டி

திறமான அடிமுடியுங் கூடச் சேர்த்து

செம்மையுள்ளதுருசு அதுவும் காலுங்கூட்டி

அறமான பூக்குகையில் வைத்து ஊது

அப்பனே உருகியது குழம்பாம் பாரே.

699

குழம்பான பதங்கண்டு பதமுஞ் சேர்த்து

குர் பாகக் குகையெடுத்து மைந்தா நீயும்

தளமான வளந்தனிலே தளம்போல் கீறி

தன் மையுடன் அதில்வார்க்க இறுகும் போதில்

நலமாக உடைத்தெடுப்பாய் துண்டு துண்டாய்

நன்மையுடன் மிருதாரு சிங்கியாச்சு

வளமான சிங்கிதனை யார் அறியப் போறார்

மகத்தான வேதைக்கு சிங்கி ஆச்சே.

700

சிங்கியென்ற சிங்கியுட முறையைக் கேளு

சிவசிவா செம்புவெள்ளி பொன்தான் மூன்றும்

அங்கதமாய் குகைதனிலே உருக்கும் போது

ஆதியந்த மென்றசிங்கி அதிலே போடு

பங்கமில்லாச் சிங்கமது ஆட்டைக் கண்ட

பரிகாச மூன்றையுந்தான் கவ்வுமப்பா

சங்கையுடன் குகைதனிலே நாலுமொன்றாய்

தன்மையுடன் உருகியது ஒன்றாம் பாரே.

701

ஒன்றாகி உருகிநின்ற களங்கு தன்னை

உடைத்துப்பார் மாப்போலே உதிரும்பா

நன்றாக அப்பொடியை பதனம் பண்ணு

நாட்டிடுவாய் செம்புதனில் நூற்றுக் கொன்று

குன்றாத வயதென்ன சொல்லப் போறேன்

குருவான சங்கமடா மயங்காதையா

சென்றாட அம்பலத்தின் அருளைக்காட்டும்

சிவசிவா சிங்கிமுறை நன்றாம் பாரே.

702

சிங்கி மெழுகு

பாரப்பா கட்டுமுறை சிங்கி வாங்கி

பண்பாக கல்வத்தில் பொடித்துக் கொண்டு

நேரப்பா ஐங்கோலத் தைலத்தாலே

நினைவாகத்தான் அரைக்கும் போதில் நீதான்

வாரப்பா சூதமொடு நாகம் லிங்கம்

வரிசை யுள்ள காந்தமுடன் அயமும் கூட்டி
சாரப்பா அரைத்தெடுப்பாய் நாலு சாமம்
சமர்த்தாக அரைத்தெடுக்க மெழுகும் ஆச்சே.

703

ஆச்சப்பா மெழுகிலோர் காணி தூக்கி

அப்பனே வெள்ளிஒரு காணி நூறில்
பாச்சப்பா இம்மெழுகை என்ன சொல்வேன்
பகரறிதாய்த் துலங்குகின்ற தங்கத்தால்தான்
நீச்சப்பா வெகுநீச்சு சொல்லப் போமோ
நிலையில்லாக் காயமதை நிறுத்த வேண்டி
காச்சப்பா மூலம்என்ற கனவில் தானும்
கனகமென்ன தேக வச்சிர காயமாமே.

704

காயாதி கற்பம் வல்லாரை

காயமென்ற காயாதி கற்பந் தன்னை
கருணைபெறச் சொல்லுகிறேன் மைந்தா கேளு
நேயமுடன் வல்லாரை ஆறுமாதம்
நிலைத்ததொரு ஆரையடா ஆறாந்திங்கள்
தாரகமாய்க் கொண்டுவந்து உலர்த்தி மைந்தா
சமரசமாய்த் தூளாக்கி கல்வத்திட்டு
மாழமென்ற தூள்தனிலே கழஞ்சி கொள்ள
மாயாது காயமது வலுவாய்ப் போச்சே.

705

கடுக்காய் கற்பம்

போச்சென்று விடாமலே தினமுங் கொண்டால்
போகுமடா நரைதிரைகள் சாவே இல்லை
ஆச்சென்று கடுக்காய்தான் வருஷமொன்று
அப்பனே அதின்முறையை சொல்லக் கேளு
வாச்சென்று கடுக்காயைத் தகர்த்துக் கொண்டு
வளமாக அமுரியிலே ஊறப் போட்டு
காச்சென்று மறுநாள்தான் காயப் போட்டு
கணக்காகப் பத்துமுறை சுத்தி செய்யே.

706

சுத்திசெய்த கடுக்காய் தான் செங்கடுக்காயாச்சு
சுகமான கடுக்காய்தான் முறையைக் கேளு
பத்தியுடன் இடித்து வடிக்கட்டி மைந்தா
பாங்கான கரகமதில் பதனம் செய்து

புத்தியுடன் பூரணத்தை பணிந்து போற்றி
 புனிதமுடன் ரேசக பூரகமும் பண்ணி
 வெற்றிபெற கும்பகத்தில் நின்று கொண்டு
 வேதாந்த கற்பமதை விரும்பிக் கொள்ளே.

707

பத்தியம்

கொள்ளடா காலையிலே வல்லாரை கொள்ளு
 கொண்டபின் மதியமதில் அமுது கொள்ளு
 துள்ளடா கடுக்காயை மாலைதன்னில்
 தூளில் வெறுகடி யளவாய்த் துணிந்து கொள்ளு
 நள்ளடா மதியமதில் அமுதுகொள்ளு
 நானொன்று சொல்லுகிறேன் நயந்து கேளு
 பல்லுடனே கால்முகங்கள் சுத்தி பண்ணி
 பாலகனே விபுதியுத் தளமாய் பூசே.

708

பூசியே ரெண்டெழுத்தை ஒன்றாய்க் கூட்டி
 பூரணமாய்ச் செய்தபின்பு அசனங் கொள்ளு
 நேசமுடன் அமுதுகொள்ளு சிறு பயறு கொள்ளு
 நோமையுள்ள சர்க்கரையும் பழமுங் கொள்ளு
 வாசமுள்ள பதார்த்தமெல்லா மகிழ்ந்து கொள்ளு
 மகத்தான கடுக்காய்தான் வலுவாய்ப் பாரு
 பாசமுடன்நா முரைத்த படியே நின்றால்
 பலிக்குமடா காயசித்தி யோகந்தானே.

709

லிங்கக் கட்டு

யோகமுள்ள புலத்தியனே சொல்லக் கேளு
 வண்மையுள்ள லிங்கமுறை உரைக்கக் கேளு
 நாகமென்ற கருநாகம் வங்கமொன்று
 நலமான சூதமொன்று குத்தானொன்று
 பாகமென்ற சீனமொன்று ஆதியந்தம்
 பக்குவமாய் எல்லாங் கூட்டிக் கல்வத்திட்டு
 ஆகவென்ற செயநீரால் பொடித்துக் கொண்டு
 அப்பனே குப்பியிட்டு எரித்திடாயே.

710

எரித்திடவே விந்துநின்ற தாரையோடி
 ஏகமென்ற கம்பியதாய் இறுகி நிற்கும்
 குறித்திடவே குளிர்ந்தபின்பு உடைத்துப் பாரு
 கூர்மையுள்ள குப்பிவைப்பின் கம்பியாகும்

அகஸ்தியர்

181

தரித்திரமே போய்விடும் லிங்கம் கண்டால்
தன்மைள்ள விந்துவுட நாதமாகும்
வருத்திமிகப் போர்த்திடுவாய் லிங்கந்தன்னை
மகத்தான லிங்கமதின் வரிசை கேளே.

711

கேளப்பா லிங்கமதைத் தங்கத் தூட்டி
கெணிதமுடன் தானெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
தேளப்பா கொட்டுதல் போல் வெள்ளிநூற்றில்
தெவிட்டாத லிங்க தங்கமொன்று தாக்கி
கோளப்பா அத்தங்கம் என்ன சொல்வேன்
குறையற்ற தங்கமடா கூர்ந்து பாரு
வேளப்பா எரித்தசிவம் எனக்கு சொன்னார்
வேதாந்த பன்னிரண்டு நூற்றில் தானே.

712

தானென்ற பன்னிரண்டு நூற்றை மைந்தா
தரணிதனில் விள்ளாதே நாவாடாதே
கோனென்ற குருபாதம் அடுத்துக் காரு
குருவான பெரியோரை வணங்கி மைந்தா
தேனென்ற அமுதமது கொண்டால் மைந்தா
தேகவச்சிர காயமடா திரஞ்சொன்னேனான்
வீண்என்ற வீணருடன் வீண்பேசாதே
விண்ணொளிக்குள் கண்ணொளியை மேவிப்பாரே.

713

பாரப்பா மதியிருந்த திரையைப் பாரு
பக்குவமாய்த் தான் அறிந்த பருவந்தன்னில்
நேரப்பா கதிரிருந்த திரையைப் பாரு
நின்னிடத்தில் மாறினதை நினைவாய்க் கண்டு
தேரப்பா நின்மனதை யறிவால் தேரு
தேர்ந்ததினால் காயசித்தி ரசமதாகும்
ஆரப்பா அறிவார்க்கச்சுத்தி சிவந்தன்னை
அறிவான பெரியோர்கள் அறிவார் பாரே.

714

நாகமுறை

பாரப்பா நாகமென்ற முறையைக் கேளு
பக்குவமாய் சொல்லுகிறேன் மைந்தா மைந்தா
தேரப்பா தேகமென்ற வெண்ணாகந்தான்
சேர்ந்து நின்ற கருநாக முயிருமாச்சு

வேரப்பா இருவகையும் ஒன்றே ஆகும்
 வெடிஉப்பு நாலிலொன்று சூதம் ரெண்டும்
 காரப்பா கருஉப்பு நாகப் புற்று
 கல்லுப்பு குண்டுமணிப் பருப்புங் கூட்டே

715

கூட்டியே இடைசுமனாய் கல்வத்திட்டு
 குருவான கருவாலே ஆட்டிக் கொண்டு
 மாட்டியே குகைபிடித்து குகைக்குள் வைத்து
 மைந்தனே துருசிட்டு உலையில் வைத்து
 நாட்டியே உலையில் வைத்து ஊதும்போது
 நன்மையுடன் உருகி அல்லோ தெளியும் பாரு
 வாட்டியே பதங்கண்டு தெளிந்து தானால்
 வயிரம் போல் கண்விழுந்து நாகமாச்சே.

716

நாகமென்ற நாகமதை யார்தான் காண்பார்
 நல்லோர்கள் அறிவார்கள் மற்றோர் காணார்
 தேகமென்ற தேகமதில் உயிர்தான் நின்ற
 திறமான உடலாவி காணார் காணார்
 பாகமென்ற உடலாவி தனக்கு மைந்தா
 பண்பான பொருளதுவும் காணமாட்டார்
 ஆகமென்ற பொருள்தனைக் கண்டாரானால்
 அப்பவல்லோ வாதசித்தி நாகமாச்சே.

717

ஆச்சப்பா நாகமதில் அஞ்சு உண்டு
 அஞ்சான நாகமதில் ரெண்டைக் கேளு
 பேச்சப்பா ஒன்றும் இல்லை ராகு கேது
 பிசகாமல் ரெண்டும் அல்லோ ஒன்றை ஒன்று
 மூச்சப்பா பிடித்தல்லோ கொன்றுபோடும்
 முனையான சுழிமுனையில் உயிருமாச்சு
 பாச்சப்பா குகைதனிலே நாகமிட்டு
 கருவான சத்துரு மித்துரு வைமாட்டே

718

மாட்டினதோர் நாகமது கட்டிப் போச்சு
 மகத்தான குருவுக்கு மைந்தா கேளு
 தாட்டிகமாய்க் கட்டினதைத் தான் எடுத்து
 தன்மையுள்ள மேருவிலே நூற்றுக்கொன்று
 நாட்டினதால் சேதிஎன்ன சொல்லப் போறேன்
 நாகரத்ன மணியதுவும் ஒவ்வாதையா
 தேட்டினதால் நாகமதைத் தேடவேணும்
 சிவசிவா வாசுகையின் திறந்தான் பாரே.

719

அகஸ்தியர்

பாரப்பா உலகத்தில் தாதி சொல்லும்
 பார்த்தேன் நான் காதாரக் கேட்டேன் என்றும்
 வீரப்பா தானடைந்து சொல்லும் சேதி
 விள்ளுகிறேன் புலத்தியனே மனதாய் கேளு
 சாரப்பா பச்சிலையால் தங்கமாச்சு
 சாரமென்ற உமிழ்நீரால் தங்கமாச்சு
 சாரப்பா கூணிக்காத்தாற் பஸ்பம் பண்ணி
 கண்முடி முழிக்கும் முன்னே தங்கமாச்சே.

720

தங்கமென்ற தங்கமது குருத்தான் பண்ணி
 சலுதியிலே பத்தரைதான் மாற்றைக் கண்டேன்
 அங்கமுடன் நிமிஷத்தில் வேதைப் போட்டார்
 அரசரா மண்ணதுவும் பொன்னாய் போச்சு
 சங்கையுடன் கண்டனென்று சொல்வான் மட்டை
 தங்கமென்ற அங்கமதை அறியாப் பாவி
 பங்கமென்ற வாயகந்தை பேசும் பாவி
 பார்தனிலே மெத்தவுண்டு கண்டு தேறே.

721

பெரியோர் மகிமை

கண்டுதேர் மனமுகந்து பேச வேண்டாம்
 கடக்க நின்று அகற்றிவிட்டு கருவைக் கேளு
 பண்டுடைய பரமவொளி கண்ட பேர்கள்
 பதறாமல் வறுமை யொத்திருப்பாரையா
 தொண்டரெனத் தொண்டரைப்போல் உலகத்துள்ளே
 சுத்தமுள்ள மானிடரை துலங்கி பார்த்து
 அண்டர் பிரான் பரமருளை அவருக்கீந்து
 ஆதியந்தம் நடுமுன்று அருள் செய்வாயே.

722

அருளான முப்பொருளும் அவருக் கீந்து
 அவர்தேக பீடை எல்லாம் அகற்றிக் கொண்டு
 இருளான மாய்கை யெல்லாம் அகற்றி நல்ல
 ஏகாந்த தசதீட்சை அவருக் கீந்து
 பொருளான அனுக்கிரகப் போத மீந்து
 புத்திமதி இரண்டையுமே போதித் தப்பா
 மருளாமல் அவரிடமே தவமே செய்வார்
 மார்க்கமுள்ள தவமுடையார் வழிதான் பாரே.

723

பாரப்பா குருமுறையைக் காணவென்றால்
 பாடு மெத்தப் பாடு மெத்த மைந்தா மைந்தா
 ஆரப்பா அறிவார்கள் குருமுறைதான் அப்பா
 அதற்கும்ஒரு இடம் பொருள் ஏவல் வேணும்

நேரப்பா பொருளதுவும் கிட்டிச்சாணால்

நேர்மையுடன் கிட்டுவது எப்படியோ என்றால்

தேரப்பா உலகமதில் சென்று தேறி

செகத்தில் உள்ள நால்வகையில் சாதிபாரே.

724

சாதியிலே எச்சாதி ஆனால் என்ன

தன்மையுள்ள மானிடரில் கோடிக் கொன்று

ஆதியில் விட்டகுறைக் காரருண்டு

அவர்களுட மனதறிந்து சேர்ந்தாயானால்

சோதியென்ற பொருளீவார் வெகுசாயப்பா

சொன்னபடி ஆட்டுவிக்கும் சோதி சோதி

வீதியென்ற இடம் பதினாறு முழத்துள்ளே

வீடுகட்டும் வகையதனை விளம்பக் கேளே.

725

சமாதியிடம்

கேளப்பா நானான்குச் சதிரமாகக்

கெணிதமுடன் வெட்டி நன்றாய்க் கல்லினாலே

வாளப்பா பூமியின் கீழரை மூன்றாகும்

மகத்தான பூமியின் மேலரை மூன்றாகும்

கோளப்பா வாராமல் கட்டித் தீர்த்து

கூர்மையுடன் மெழுகுதற்கு வகையைக் கேளு

காலப்பா பிலப்பதற்குள் அறையில் மைந்தா

கருஞ்சாந்தால் மெழுகி நல்லாய் கடிந்திடாயே.

726

கடுத்துவலுத் தானதன்பின் மேல்போக் கெல்லாம்

காங்கையுள்ள வெண்சாந்தாற் பூசி மைந்தா

அடுத்தடுத்து நாலுதிரம் பூசி மைந்தா

அடி வலுக்க நன்நாகத் தீர்த்து தீர்த்து

நடுத்திறபாய் காய்ந்த பின்பு அறைகட்குள்ளே

நல்லதொரு சந்தனத்தின் கட்டைச் சீவி

வடுத்தவிரா சாம்பிராணிப் பொடித்துச் சேர்த்து

மைந்தனே அக்கினியிற் போடு போடே.

727

போட்டவுடன் புகையெழும்பும் வாசந்தன்னை

பொருந்தவே அரைத்து நன்றாய்ப் பூட்டு பூட்டு

நாட்டமுடன் மண்டலந்தான் சென்ற பின்பு

நடுவாசல் தனில் நிறுத்தித் திட்டி தன்னால்

அகஸ்தியர்

185

பூட்டை நன்றாய்த் திறந்துமிக ஆறப் போட்டு
 புண்ணியனே தானம் அன்னதானம் செய்து
 தேட்டமுடன் விட்டங்கே இருந்து கொண்டு
 சிவசிவா பூரணத்தை நோக்கு நோக்கே.

728

நோக்குவது பூரணத்தைப் பணிந்து கொண்டு
 நுண்மையுள்ள முப்புவை முடித்துக் கொண்டு
 ஆக்குவது அமுதரச வர்க்கத் தோடே
 அப்பனே அமுது கொண்டு கற்பங் கொண்டால்
 நாக்குநுனி அமுத ரசம் என்ன சொல்வேன்
 நாவடங்கப் பூசை பண்ணி நாட்டம் பார்த்து
 வாக்குமன தொன்றாக முப்பூ செய்ய
 வழலைமுறை தனைவழுத்தும் வழியைக் கேளே.

729

முப்பூ முடிக்கும் வகை

கேளப்பா அயமான உருக்குச் சட்டி
 கெணிதமுள்ள அயக்காந்தச் சட்டி யொன்று
 வேளப்பா காந்தமென்ற சட்டி யொன்று
 வீறடங்கும் நாகமதாற் சட்டி யொன்று
 தேளப்பா கருநாகச் சட்டி யொன்று
 தெவிட்டாத வெண்ணாகச் சட்டி யொன்று
 வாளப்பா அயச்செம்பால் சட்டி யொன்று
 மார்க்கமுள வெள்ளிதன்னாற் சட்டி யொன்றே.

730

ஒன்றான தங்கத்தால் சட்டி யொன்று
 உத்தமனே பாத்திரமும் ஒன்பதாச்சு
 அன்றான நவக்கிரக பான பாத்ரம்
 அப்பனே வழிமுறையா அடக்கிக் கொண்டு
 நன்றாக அமுதரச வர்க்கங் கொள்ளு
 நன்மையுடன் கற்பமது அப்படியே கொள்ளு
 குன்றா முப்பூவின் செய்கை மார்க்கம்
 ௩. வுகிறேன் வழிமுறையாய் கூர்ந்து கேளே.

731

ஆதியுப்பு

கேளப்பா ஆதியென்ற சவுக்காரத்தை
 கெணிதமுடன் கொண்டுவந்து விந்து நீரால்
 நாளப்பா தெசநாள்தான் தோய்த்து தோய்த்து
 நன்றாக ரவிமுகத்தில் காய்ந்ததானால்

நீளப்பா சாரமதினுப்பு சென்று

நேரான வழலையது கல்லுப்பாச்சு

ஆளப்பா ஆதியென்ற உப்பு மாச்சு

அப்பனே நாதவிந்து உப்பு கேளே.

732

நாதவிந்து உப்பு

உப்பான சத்திசிவ மிரண்டும் கூட்டு

உடன்கேரு பூரமுடன் நாதங் கூட்டி

கெப்பான அயம்உருக்கு சட்டி தன்னில்

சோக்கையுடன் நாலினமும் கரைத்து வைப்பாய்

அப்பனே தெளிவிற்றுத்து பாத்திர மெட்டில்

அரைஅளவு விட்டுரவி முகத்தில் வைத்தால்

கைப்பான உப்பதுவும் எட்டாம் நாளில்

கடுங்கார உப்பதுவாய் விளையுந்தானே.

733

விளைந்தவொரு உப்பதுக்கு நாமங்கேளு

விசையான சத்திசிவ உப்பதாச்சு

வளைந்த சிவசத்தி உப்பின் மார்க்கங் கேளு

மகத்தான சிவத்தின் அடிசத்தி கூட்டி

உளைந்தவரு உப்புடனே விந்துக் கூட்டி

உடன்கேர்த்து அயக்காந்தச் சட்டி தன்னில்

குழைத்து நன்றாய்க் கரைத்திறுத்து தெளிவை மைந்தா

கூர்மையுடன் பாத்திரத்திற் குணமாய் வாரே.

734

வார்த்து நன்றாய் ரவிமுகத்தில் காயக்காய

வளமையுள்ள உப்பாகும் பத்து நாளில்

கார்த்து மிகஉப்பெடுத்து வைத்துக் கொண்டு

கலங்காமல் கீழரையில் பதனம் பண்ணி

சேர்த்து மிகமுப்பூவு மொன்றாய்க் கூட்டி

கெயமான அயமுறுக்குச் சட்டி தன்னில்

தாற்றி நன்றாய்ச் செயநீரில் கரைத்து மைந்தா

தயவாக ரவிமுகத்தில் காயப் போடே

735

போட்டவுடன் உப்பாகும் மைந்தா கேளு

புகழான அயக்காந்தச் சட்டி தன்னில்

தேட்டமுடன் போட்டு நன்றாய்ச் செயநீர் வார்த்து

திரளவே கரைத்து ரவிமுகத்தில் போட்டு

நாட்டமுடன் நவநாள்தான் உப்பே யாகும்

நன்மையுடன் உப்பெடுத்துச் சொல்லக் கேளு

வாட்டமில்லா காந்தமதின் சட்டி தன்னில்

வார்த்திடுவாய் செயநீரை மைந்தா பாரே.

736

பாரான உப்பெடுத்துக் கரைத்து மைந்தா
 பதிவாக ரவிமுகத்தில் வைத்துப் போற்று
 நேராக எட்டாநாள் உப்பேயாகும்
 நிசமாக உப்பெடுத்து சொல்லக் கேளு
 வீரான நாகமதின் சட்டி தன்னில்
 விசையான உப்பிட்டு செயநீர் வார்த்து
 கூறான ரவிமுகத்தில் வைத்தாயானால்
 குறையாத உப்பாகும் குருவாம் பாரே.

737

பாரப்பா கருநாகச் சட்டி தன்னில்
 பக்குவமா உப்பிட்டு செயநீர் வார்த்து
 சாரப்பா கரைத்திடுவாய் ஒன்றாய் மைந்தா
 தன்மையுடன் ரவிமுகத்தில் வைத்துப் பார்க்க
 தேரப்பா ஏழாநாள் உப்பே ஆகும்
 தெவிட்டாத உப்ப்தனை எடுத்து மைந்தா
 வேறப்பா வெண்ணாகச் சட்டிக் குள்ளே
 வேதையென்ற உப்பெடுத்து செயநீர் பாச்சே.

738

பாச்சிநன்றாய் கரைத்துமிக ரவியில் வைத்தால்
 பரமான உப்பாகும் ஆறாம் நாளில்
 காச்சியதோருப் பெடுத்து மைந்தா மைந்தா
 கருவின்னஞ் சொல்லுகிறேன் கருதிக் கேளு
 தாட்சியிலா தாம்பிரத்தின் பாத்திரம் தன்னில்
 தயவாக உப்பிட்டு செயநீர் வார்த்து
 வாச்சுதென்று கரைத்திடுவாய் நன்றாய் மைந்தா
 மகத்தான ரவிமுகத்தில் வைத்துப் பாரே.

739

பார்க்கவே அஞ்சா நாள் காரமேறி
 பசுமைஎன்ற உப்பாகும் மைந்தா மைந்தா
 ஏற்கனவே உப்பெடுத்து மைந்தா கேளு
 ஏகாந்த வெள்ளியென்ற சட்டி தன்னில்
 மார்க்கமுடன் உப்பிட்டுச் செயநீர் வார்த்து
 மனமடங்கா ரவிமுகத்தில் வைத்து மைந்தா
 சேர்க்கையுடன் நாலாநாள் உப்பே ஆகும்
 சிவசிவா இதின் பெருமை செப்பக் கேளே.

740

கேளப்பா சத்திசிவம் உப்பே ஆச்சு
 கேள்மகனே உப்பெடுத்துச் சொல்லக் கேளு
 வாளப்பா தங்கமென்ற சட்டிக்குள்ளே
 வரிசையுடன் உப்பிட்டுச் செயநீர் குத்தி

ஆளப்பா விரவி நன்றாய் ரவியில் காய்ந்தால்
அப்பனே மறுபடியும்செயநீர் குத்தி
நாளப்பா மூன்றுநாள் காய்ந்ததானால்
நாதமென்ற உப்பாகும் நாதமாமே.

741

நாதாந்த வழலை

நாதமென்ற உப்பதுக்கு நாமங் கேளு
நாதாந்த வழலை சவுக்காரம் என்பார்
போதமென்ற பூரணத்தின் உப்பு என்பார்கள்
புகழ்கார சாரமென்ற லவண மென்பார்
நீதமென்ற குருவான முப்பூ வென்பார்
நிலைத்த ஒரு பூரமென்பார் அடிய தென்பார்
பாதமென்ற அடியென்பார் முடியதென்பார்
பராபரத்தின்அருள் காட்டும் பசுமை தானே.

742

தானென்ற பூரணத்தின் உப்பால் மைந்தா
சதகோடி சித்துமிக ஆடல் ஆகும்
வீணென்ற மானிடர்கள் உப்பைக் காணார்
விண்ணென்றும் ஆகாச புரவி யென்றும்
தேனென்ற மதுவென்றும் காணாமல் தான்
திகைத்தல்லோ நாதஉப்பை அறியவென்று
நானென்ற ஆணவத்தால் பெண்ணைக் கூடி
நயந்து சுகங்காட்டி அவளிடத்தில் தானே.

743

தானப்பா மாதவிடாய் தன்னை வாங்கி
தவிராமல் உப்பெடுப்பேன் என்பார் மாண்பர்
வீணப்பா கல்லுப்பை நாதமென்பார்
வீணான சவுட்டுப்பை நாதமென்பார்
காணப்பா வெடிஉப்பை நாதமென்பார்
கரைக்கின்ற நீர் உப்பை நாதமென்பார்
தோண்டி பா வெகுவாகப் பார்ப்பார் மாண்பர்
சுற் ரம்போல் நாதமுறை அறியார் தானே

744

தானென்ற நாதமுறை அறியவென்றால்
தாபாது வெகுபாடு பாடுமெத்த
கோணென்ற சற்குருவாம் காட்ட வேணும்
குறிப்பாக கைமுறையால் அறிய வேணும்

தேனென்ற இடம்வேணும் பொருள்தான் வேணும்
 சிந்தை மனதொன்றான சீடன் வேணும்
 மானென்ற மனதுறுதி பழக்கத்தாலே
 மகத்தான நாதமதை அறியலாமே

745

ஆமப்பா நாதவிந்து செயல்தான் காணார்
 அரகரா குருவிடத்திற் காணலாகும்
 தாமப்பா விந்துநிலை நாதமென்றும்
 தயவான நாதநிலைப் போதம் என்றும்
 நாமப்பா வென்றசொல் நாதம் நாதம்
 நாட்டினேன் இந்நூலின் நாத வாழ்வு
 ஓமப்பா சொல்லுவது போல் ஒரு நூல் செல்லாது
 ஒடுக்க மென்ற இந்நூல்தான் குரு நூலாமே

746

நூலான இந்நூல் பன்னிரண்டு நூறு
 நுணுக்கமுடன் இந்நூலைப் பதனம் பண்ணி
 காலான பன்னிரண்டு கலையின் மார்க்கம்
 கடக்காமல் இந்நூலாற் கட்டலாகும்
 ஆளான ஆண்பிள்ளைகள் நூலைக் காப்பார்
 அமர்ந்த நிலைசித்தன் என்றால் பன்னிரண்டும் காப்பார்
 நாளான தினம் பார்த்து வாசிபார்த்து
 நாதவிந்து நிலைப் பார்த்து நாட்டம் பாரே

747

நாட்டமுடன் நாதஉப்பை நாத நீரால்
 நன்றாகத்தான் ஆட்டி பில்லை செய்து
 தேட்டமுடன் ரவிமுகத்தில் காயப் போட்டு
 செம்மையாய் ஒட்டில் வைத்து ஒடுமுடி
 தாட்டியமாய் மண்சீலை வலுவாகச் செய்து
 தாழ்வெட்டி எருபரப்பிப் புடத்தைப் போட்டால்
 வாட்டமில்லா நாத உப்பு சுன்னமாகும்
 மகத்தான முப்பூவின் மார்க்கங் கேளே

748

முப்புச் செயநீர்

கேளப்பா முப்பூவின் சாரஞ் சேர்த்து
 கிண்ணமென்ற பிங்கானில் பனியில் வைத்தால்
 நீளப்பா சலமகிமை என்ன சொல்வேன்
 நீரான சலந்தனிலே மைந்தா ிகளு
 வாளப்பா வீரமுடன் பூரஞ் சேர்த்து
 மகத்தான நீர்தனிலே தூவிப் பாரு
 கூழப்பா போலவுமே சிவந்து கணும்
 கூர்மையுள்ள அப்பதுவும் கட்டிப் போச்சே

749

கட்டிநின்ற சலமதிலே முறையைக் கேளு
 கருவான துருசியொடு லிங்கம் வீரம்
 திட்டமுள்ள கெந்திசிலை தாரம் பூரம்
 சிறப்பான கௌரியுட பாஷாணங்கள்
 சட்டமுள்ள நவச்சாரஞ் சீனாக்காரம்
 சாந்தமுள்ள பொரிக்காரம் வெடி உப்போடு
 அட்டியில்லாச் சுருக்கான சரக்கெல்லாந்தான்
 அப்பனே சுருக்கிடவே கட்டிப் போச்சே

750

போச்சென்று விடுகாதே செயநீர் தன்னில்
 பொல்லாத நாகமுடன் கருநாகந்தான்
 நீச்சென்று வெண்ணாக நிமிளை வகை எல்லாம்
 நேராகத் தான்உருக்கிச் சாய்த் தாயானால்
 வீச்சென்ற மேகமெலாம் அடக்கிக் கட்டி
 வீரடங்கக் கட்டுமடா மைந்தா மைந்தா
 பாச்சென்ற சாந்தமதைத் தேய்த்துத் தேய்த்து
 பதிவாகப் புடம்போட ஈரஞ்சாமே

751

ஈரஞ்சாம் அப்பிரேகந் தோய்த்து வாட்டி
 என்ன சொல்வேன் ஒளிமடக்கிக் கட்டும் கட்டும்
 காரஞ்சாம் சாரம்சாம் எல்லாம் சாகும்
 கருவான உபரசங்கள் சத்தே யாகும்
 வீரஞ்சாம் பூரஞ்சாம் எல்லாம் சாகும்
 வீறடங்க சரக்கெல்லாம் விரைந்து போகும்
 தாரஞ்சாம் சகலசரக்கு எல்லாம் சாகும்
 தன்மையுள்ள கட்டுவகை செயநீராச்சே

752

மெழுகு வகை

ஆச்சப்பா கட்டுவகை செயநீர் சொல்லி
 அதிலடங்கும் சரக்கு வகையெல்லாம் சொல்லி
 காச்சப்பா மெழுகுவகை செயநீர் கேளு
 கருவான கட்டுவகை செயநீர் தன்னில்
 பாச்சப்பா கட்டிநின்ற சாரம் காரம்
 பாங்கான வீரமுடன் பூரம் நாலும்
 தேச்சப்பா பொடித்து நன்றாய்த் தூவிப் பாரு
 சிவசிவா மஞ்சள் நிறம் செயநீராச்சே

753

நீரான செயநீரில் முன்னே சொன்ன
 நிறமான கட்டுவகை சரக்கையெல்லாம்
 ஆரான நீர்தனிலே அழுக்கி வைத்து
 அப்பனே விளக்கொளியில் வாட்டினாக்கால்

கூரான சாரமெல்லாம் சரக்கிற் சென்று
கொளுகொளென வெதும்பியது மெழுகுமாமே
வாரான மஞ்சள் நிற மெழுகுதன்னை
வகைவகையாய்ப் பதனமதாய் வைத்துப் போற்றே 754

போற்றியே மெழுகுவகை செயநீர் சொல்லி
புதுமையுள்ள கைபாகம் பூணச் சொல்லி
தேற்றியே செய்வகையும் தேரச் சொல்லி
தேகவச்சிர காயமதாய் இருப்பதற்கு
வாழ்த்தியே ஆதியந்தம் வழியும் சொன்னேன்
வரிசையுள்ள பூரணமும் வகையும் சொன்னேன்
ஆத்தியே அறிவுருவு நீயாய் நின்றால்
அப்பவல்லோ தசநாத மறியலாமே 755

செந்தூர வகை

ஆமப்பா கட்டுவகை நீருஞ் சொல்லி
அதன்பிறகு மெழுகுவகை செயநீர் சொன்னேன்
நாமப்பா செந்தூர செயநீர் சொல்வேன்
நன்மையள்ள புலத்தியனே நன்றாய்க் கேளு
தாமப்பா மெழுகுவகை செயநீ ரோடே
தவறாமல் கட்டுவகை செயநீர் கூட்டி
வாமப்பா பீங்கானில் விட்டு நல்ல
மதியான ரவிதனிலே வைத்துப் போற்றே 756

பார்க்கவே ரெண்டு வகை நீருங் கூட்ட
பசுமையுள்ள செயநீராய்ச் சிவந்து போகும்
ஏற்கவே இந்நீரில் வகையைக் கேளு
இன்பமுடன் கூட்டி வைத்த சரக்கில் மைந்தா
காக்கவே எச்சரக்கும் கல்வத்திட்டு
கட்டிநின்ற ரசமதுவும் இடைதான் சேர்த்து
சேர்க்கையுடன் கூட்டிநின்ற கெந்தி தன்னில்
செம்மையுடன் நாலிலொன்று அதனிற்கேரே 757

சேர்த்து நன்றாய்ப் பொடித்து செயநீர் விட்டு
திறமாக அரைத்து நன்றாய் பில்லை பண்ணி
போற்றியே ரவிதனிலே காயப் போடு
புதுமையுடன் ஓட்டில் வைத்து ஓடு மூடி
தேற்றியே மண்சீலை வலுவாய்ச் செய்து
செம்மையுடன் நிதானமாய் புடத்தைப் போடு
சாத்துவாய் வயிரவற்கு வடமாலை சாற்றி
தன்மையுடன் பூசைபண்ணி எடுத்துப் பாரே 758

பாரப்பா செந்தூரம் கண் கொள்ளாது
 பதனமதாய்ச் சிமிழ்தனிலே வைத்துக் கொண்டு
 சேரப்பா சரக்குகளை இப்படியே செய்தால்
 செந்தூரம் பொய்யாது செம்மையாகும்
 ஆரப்பா அறிவார் செந்தூரப் போக்கு
 ஆதியந்தம் அறிந்தவரே அறிவாரப்பா
 காரப்பா தானிருக்கும் ஒடுக்கந் தன்னில்
 கருவான செந்தூரம் வைத்துப் போற்றே

759

போற்றப்பா பணவிடைதான் உட்கொண்டே தான்
 பூரணத்தைப் பற்றி மனதறிவால் நின்று
 பார்த்தப்பா ரேசக பூரகமும் பண்ணி
 பதிவாக கும்பகத்தில் நின்று கொண்டு
 கார்த்தப்பா வகைவகையாய்ச் செம்பிலூட்டு
 கனகமது என் சொல்வேன் மைந்தா மைந்தா
 ஆர்த்தப்பா சிவயோகி தனக்கு நல்ல
 அன்பான எளியோர்க்கும் ஈந்து போடே

760

போடப்பா சிவயோகி எளியோர்க்கு தான்
 புத்திமன தொன்றாக ஈந்தால் மைந்தா
 நாடப்பா சிவபூசை யிது தானாகும்
 நன்மையில்லா மாந்தருக்கு ஈந்தாயானால்
 கோடப்பா தெளிந்திடுங்காண் அப்பா சொன்னேன்
 கோடறிந்து தானமது குணமாய்ச் செய்து
 தேடப்பா சிவயோக வாழ்வு தன்னை
 தேடுவது பூரணத்தில் தேடு தேடே

761

தேட்டமென்ன பூரணமே தெய்வம் தெய்வம்
 தெவிட்டாத பூரணத்தைக் கொண்டாயானால்
 வாட்ட மென்ன தேகம்பா வச்சிர காயம்
 வடிவான பூரணத்தை மறந்தாயானால்
 ஆட்டமென்ற ஆட்டமெல்லாம் அடங்கிப் போகும்
 அதின் பிறகு என்ன செய்வாய் ஐயா ஐயா
 நாட்டமென்ற பூரணத்தைப் பூசைபண்ணி
 நன்மையுள்ள பற்பவகை நாட்டங் கேளே

762

பற்ப வகை

கேளப்பா செயநீருங் கட்டுவகை நீரும்
 கிண்ணமென்ற பிங்கானில் சரியாய் வார்த்து
 வாளப்பா ரவிதனிலே வைத்துப் பாரு
 மகத்தான நீரதுவும் வெண்ணிராகும்

ஆளப்பா விந்துவென்ற சரக்கையாட்டி
 அதைவிடுவாய் வீரமென்ற ரசத்தைத் தானும்
 மாளப்பா அரைத்திடுவாய் வெந்நீர் விட்டு
 மனமடங்க அரைத்துநல்ல வட்டுப் பண்ணே.

763

பண்ணியதோர் வட்டதனை ஓட்டில் வைத்து
 பதிவாக மேலோடு பதியமுடி
 உண்ணியது போகாமல் மண்ணும் செய்து
 ஒரு முழத்திற் குழிவெட்டி புடத்தைப் போடு
 தண்ணிமையாய் புடமாறி எடுத்துப் பாரு
 தன்மையுடன் நீரியது தவளநிறமாகும்
 வன்னியென்று நின்றதொரு நாதஉப்பாய்
 மகத்தான சரக்கெல்லாம் பஸ்மமாச்சே.

764

ஆச்சப்பா பஸ்பமென்று மகிழ்ந்திடாமல்
 அரையான குகைதனிலே வைத்துப் போற்று
 பாச்சப்பா பணவிடைதான் அகத்துக் குள்ளேதான்
 பத்தியுடன் கொண்டதினால் புரமதேகம்
 காச்சப்பா மனக்கண்ணாற் கனலைத்தூண்டி
 கற்பூர தீபமதில் கருத்தை வைத்து
 பூச்சப்பா தானிறுத்தி முழித்துப் பார்த்து
 முக்காலும் ரேசக பூரகமும் பண்ணே.

765

பண்ணியதோர் பஸ்பத்தின் பலனைக் கேளு
 பக்குவமாய் செம்பதிலே நூற்றுக் கொன்று
 தன்னிமையாய்ப் பணிந்து பஸ்பம் பணவிடைதான் எடுத்து
 தாயான செம்பதில் ஊட்டிப்பாரு
 விண்ணிறைந்த கயிலாசம் கொள்கையாச்சு
 வெள்ளையென்ற வெள்ளி வித்தை அதிகமானால்
 புண்ணியமாம் சிவயோகி எளியோர்க்குந்தான்
 பத்தியுடன் தானதர்மம் புகழ்ந்து செய்யே.

766

செய்யப்பா மனது களிகூர்ந்து நன்றாய்
 சிவயோகி தங்களுக்கும் அன்னம் ஈவாய்
 மெய்யப்பா அவர் அவர்கள் மனதின்படி செய்தால்
 ௨. 'கு கோடி தவமகிமை மிகுந்து சேரும்
 கையப்பா உதவுவது சிவத்தின் கூறு
 கருணையுடன் சிவமதுவே செய்தாயானால்
 தையப்பா தவமது தான் கைக்குள்ளாகும்
 தன்மையுடன் நன்மையதாய் இருந்து வாழே.

767

நடுவணை அமுது

வாழ்வதற்கு இன்னமொரு வளமை கேளு
 மார்க்கமுடன் நடுவான அமுதம் கொண்டால்
 கால்வலுக்கும் கண்துலங்கும் காற்றைப் போக்கும்
 கருத்து மிகத்தான் வளரும் கருணை சேரும்
 மேல்வலுக்கும் அதிகமதாய்ப் பலமுண்டாகும்
 மெய்யிலுள நோய்களெல்லாம் விலகிப் போகும்
 ஆள்வதற்கு குருவுதவி அதிகமுண்டாம்
 அரகரா நடுவான அமுதங் கொள்ளே.

768

பூரண மகிமை

கொள்ளப்பா ஆண்டொன்றில் சித்தியாகும்
 குணமாக இன்னமொரு குறியைக் கேளு
 விள்ளப்பா சொல்வதற்கு நாவுண்டோ சொல்
 விசையான சத்தியடி மூலம் வாங்கி
 நாளப்பா தினம்பார்த்து அமுதத் தோடே
 நல்மனதாய் உட்கொண்டு விட்டால் மைந்தா
 காலப்பா பிலத்துதடா மூலவன்னியாலே
 கலங்காது வாசிநன்றாய்க் கட்டிப் போமே.

769

கட்டிப்போம் வாசியது கடக்காதப்பா
 காலவரை மூலமதில் கலந்து ஆடும்
 குட்டிப்பார் தேகமது குழைந்து காணும்
 குருவான தேகமது கற்பூரம் வீசும்
 வெட்டிப்பார் தேகமது அசையாதையா
 வெகுகோடி பகைக்குமொரு மெய்யாய் நிற்கும்
 தட்டாத அவமிருந்து தட்டிப் போகும்
 தயவான பூரணத்தின் தன்மை தானே.

770

தானென்றும் நானென்றும் வேறுண்டோ சொல்
 தானவனாய் நின்றதடா மூலவன்னி
 கோனென்ற குருவான வன்னி தன்னை
 கூர்மையுடன் கண்டுமன தொன்றாய் நின்றால்
 தேனென்ற அமுதமது அருவி பாயும்
 தெவிட்டாத அமுதமது தெய்வம் தெய்வம்
 வீணென்று தெய்வமதை சொன்னாரானால்
 விண்தெறிக்கும் விண்தெறிக்கும் மெய்சொன்னேனே.

771

சொன்னதொரு இந்த நூல் மைந்தா கேளு
 துருவமுள்ள ஆயிரத்து இருநூறாகும்
 முன்னோர்கள் மொழிந்ததொரு நூல்கட்கெல்லாம்
 முகமான குருநூலாம் இந்நூல் மைந்தா

கண்ணான கண்மணியே இந் நூல் தன்னை
காட்டாத மானிடர்க்கு காட்டினாக்கால்
விண்ணோர்கள் சாபமது ஈவார் ஈவார்
விவேகம் உள்ள புலத்தியனே நூல்காட்டாதே.

772

நூல்காட்ட வேணுமெனச் சித்தர்கூடி
நுணுக்கமில்லா நுணுக்கமது செய்தாரானால்
நாள்காட்டி அவர்களுக்கு நன்மை கூறி
நாட்டமிலாப் பேர்களை மாரணமே செய்வாய்
கால்காட்டும் கேசரமாம் ஆயிரத்தைப் பாரு
காவியமாய் ஆயிரத்தைக் கருத்தாய்ப் பாரு
சேல்காட்டுஞ் சமாதிகற்பந் தீட்சை காரு
சிவசிவா என்னுடைய ஞானம் பாரே.

773

பாரப்பா அண்டபகிரண்ட மெல்லாம்
பண்பாகப் பூரணத்தில் ஒடுக்கம் ஐயா
ஆரப்பா அறிவார்கள் பூரணத்தின் நேர்மை
அரகரா தசநாதம் ஆர் தான் காண்பார்
காரப்பா மூலமதிற் கருத்தை வைத்து
கமலமென்ற ஆயிரத்தெண் இதழைப் போற்றி
தேரப்பா தேர்ந்து நீ அமுதங் கொள்ளு
சிவசிவா கயிலாச தேகமாமே

774

அபக்குவர் தன்மை

தேகமென்ற அகமறியார் சித்தர் கோடி
சிவவேடங் காணாத திருட்டு சித்தர்
ஆகமென்ற நூல்முறையைப் பற்றி நின்று
அலைவார்கள் வாய்புலம்பி அருளைக் காணார்
பாகமென்ற சுவையறிவார் பாதகர்கள் மெத்த
பாலறியாப் பாலருந்தும் பாவிமார்கள்
ஏகபர வஸ்துவென்பான் யோகமென்பான்
எட்டிரண்டும் அறியாத குருடர் தானே.

775

தானென்ற தத்துவத்தை அறியா மூடர்
தன்மையென்ற சொல்லறியார் தருக்கு மாண்பார்
நானென்ற மதமேதான் பேசிப்பேசி
நல்லோரைத் தான்பழிக்கும் நலமிலாதான்

கோனென்ற சற்குருவை அறியா தானும்
கூசாமல் சாராய வெறியால் மைந்தா
ஆனென்றும் பெண்ணென்றும் அறியாமல்தான்
அகம்பிடித்து மட்டிகளை அடுத்திடாதே.

776

அடுத்து மெள்ள மூப்புவின் விபரம் கேட்பான்
& 'தன் பிறகு வேதைமுகம் என்னவென்பான்
நடுத்த: மாய் சரக்குவகை பஸ்பம் கேட்பான்
நலமான செந்தூர முறையைக் கேட்பான்
கடுத்ததொரு மெழுகுவகை என்னவென்பான்
கருவான சரக்குவைப்பு முறைதான் கேட்பான்
விடுத்து மிகச் சொல்லாவிட்டால் போம்போம் என்பான்
விதியுண்டானால் வருமென்று எண்ணான் பாரே.

777

எண்ணாமல் எண்ணி எண்ணி மனது நொந்து
இடைந்து மிகக் கரைந்த ஒரு பாவிமார்கள்
கண்ணான கண்பார்த்து கனலைத் தூண்டி
கற்பூர தீபமதிற் கருத்தை வைத்து
பண்ணான ரேசக பூரகமும் பண்ணி
பதிவான கும்பகத்திற் பதியமாட்டார்
தண்ணான தன்பெருமை தனையே எண்ணி
தானவனாமென்ற துறை தனைக் காணாரே.

778

காணாமல் கருத்தழிந்த மடையர் மெத்த
கர்மவினை தீராத கழுதை மாண்பர்
வீணான வாய்மொழிகள் மெத்தப் பேசி
வேதமென்ன சித்தாந்தமென்ன வென்பான்
கோனான குருபதத்தைக் காணாமாந்தர்
குவலயத்தில் மெத்த உண்டு கண்டுதேறு
தேனான மதியமுதம் பானம் பண்ணு
திரமான சிந்தையடா நாதமாமே.

779

ஞானமென்ன புருவமையம் அழுத்திப் பாரு
நந்தி யொளிப் பிரகாசஞ் சோதி சோதி
மோனமென்ன பிரணவமே நாதம் நாதம்
முக்காலும் நாதமதில் விந்து விந்து
பானமென்ன நாதவித்து ரெண்டும் கூடிப்
பாஞ்சவிடம் பரமான பூரணமேயாகும்
வானமென்ன அந்தரத்தில் நாதவோசை
மகத்தான ஓசையடா நாதமாமே.

780

தாளகக்கட்டு

நாதமென்ன தாளகத்தின் கட்டு சொல்வேன்
 நலமான விந்துவுடன் நாதம் சேர்த்து
 பாதமென்ற அடிமுடியும் கூடச் சேர்த்து
 பாங்கான வெடியுடனே சாரஞ் சேர்த்து
 நீதமென்ற பழச்சாற்றால் கல்வத்தாட்டி
 நிசமான தாளகத்துக் கங்கி பூட்டி
 வாதமென்ற பிரிதிவியால் சீலை செய்து
 வலுவாக ரவிமுகத்தில் உலர்த்திடாயே.

781

உலர்ந்ததொரு கவசமது நன்றாய்க் காய்ந்தால்
 உத்தமனே எருவடுக்கிப் புடத்தைப் போடு
 அலர்ந்து மிகப் புடமாறி எடுத்துப் பாரு
 அப்பனே தாளகந்தான் ரவிபோல் கட்டும்
 தளர்ந்து மிகவாடாதே சொல்லக் கேளு
 தன்மையுடன் நாதநீர் விட்டு ஆட்டி
 மலர்ந்ததொரு காரியத் தகட்டிற் பூசி
 மைந்தனே ஓட்டில் வைத்துச் சீலை செய்யே.

782

செய்யப்பா எருவடுக்கிப் புடத்தைப் போடு
 செம்மையுள தகடதுவும் நீறிப் போகும்
 மெய்யப்பா சொல்லுகிறேன் பஸ்பம் தன்னை
 மேகமென்ற ரோகத்துக்கு இதுதான் ஈய
 வையப்பா மேகமெல்லாம் பறந்து போகும்
 பஸ்பமதின் செயல்தனை பகரக் கேளு
 வையப்பா ரசமதனைச் சுத்தி செய்து
 வாகான கல்வத்தில் ஊற்றிடாயே.

783

ஊற்றியதேர் ரசமதனில் பத்துக் கொன்று
 உத்தமனே பஸ்பமது ஒன்று போடு
 தேற்றியே வாய்நீரை விட்டு ஆட்டு
 சிவசிவா ரசமதுவும் வாலையாச்சு
 போற்றியே வாலையசம் பதனம் பண்ணி
 புலத்தியனே கைமுறையைப் புகலக் கேளு
 வாத்தியே பரித்தகட்டில் தடவி நன்றாய்
 வரிசையுடன் புடம்போட வளமை கேளே.

784

கேளப்பா வட்டமதாய் ஒடுதட்டி
 கெணிதழுடன் செங்கலென்ற பொடிபரப்பி
 தாளப்பா தகடுவைத்துப் பொடி பரப்பி
 தன்மையுடன் மேலோடு தயவாய்மூடி

மூளப்பா எருவடுக்கி அனலை மூட்டி
 முக்காலும் சுற்றிவந்து முன்னே நின்று
 ஆளப்பா அன்பாகப் பொடித்து நின்று
 அனலாறி எடுத்துப் பார்க்குவாய்ப் போமே.

785

குருவான பரித்தகட்டை எடுத்துப் பார்க்கில்
 குருபரமாம் விந்துவெனத் தோற்றமாகும்
 பருவமுடன் உடைத்திடவே நொறுங்கிப் போகும்
 பரமான குருவப்பா பதனம் பண்ணு
 திருவான செம்பதிலே நூற்றுக் கொன்று
 செம்மையுடன் கொடுத்திடவே நன்மையாகும்
 கருவான வெள்ளிதனில் நூற்றுக் கொன்று
 கணக்காகக் கொடுத்திடவே வணக்கமாமே.

786

வணக்கமுடன் குருவிலொரு பணந்தான் தூக்கி
 மகத்தான வெள்ளி செம்பு கணக்காய்ச் சேர்த்து
 இணக்கமுடன் கொடுத்திடவே மாற்றுப் பத்தாய்
 இருக்குமடா புலத்தியனே இணங்கிப் பாரு
 தனக்குஇது கிடைத்த பொருள் என்றே நீயும்
 தானிருக்கும் ஒடுக்கமதில் பதனம் பண்ணி
 மணக்குமிது பொருள் அதனை சிவயோகிக்கு
 மனமகிழ்க் குரு பூசை செய்குவாயே.

787

செய்வதுதான் மனதுருமை யாகவேணும்
 சிவபூசை குருபூசை செய்ய வேணும்
 தெய்வமென்ற சிவயோகி தனக்கு மைந்தா
 சிந்தை மனதொன்றாக நடக்க வேணும்
 சைவமென்ற நெறிதனிலே நிற்க வேணும்
 சங்கற்ப விகற்பம் எல்லாம் தள்ள வேணும்
 மெய்வலுவாய் மனதொத்து நடக்க வேணும்
 மேல்வரம்பு கீழ்வரம்பு மெய்யிற் காணே.

788

காணப்பா உலகத்தோடு ஒத்து வாழ்ந்து
 கமலமென்ற ஆயிரத்தெண் மலருக் குள்ளே
 தேனப்பா போலவுமே அமுதம் நிற்கும்
 சிவசிவா அமுதமதைக் கொள்ள வென்றால்
 ஊணப்பா மூலமதில் மனதை வைத்து
 உறுதியுடன் ரேசக பூரகமும் பண்ணி
 தானப்பா கும்பகத்தில் தானாய் நின்று
 தன்பசிதான் ஆறு மட்டும் அமிர்தம் கொள்ளே.

789

கொள்ளப்பா அமுர்தமதைக் கையில் வாங்கி
 குணமாக வசியமென்று குறியாய்க் கொண்டு
 மெள்ளப்பா பூரணத்தில் மனதை நாட்டி
 மேலாதாரத்தில் அந்தச் சுடரைப் போற்றி
 செல்லப்பா போதகத்தில் நின்று கொண்டு,
 செகத்திலுள்ள மாணிடர்தன் நோயைப் பார்த்து
 விள்ளப்பா சிவயவசி என்று சொன்னால்
 மெய்யிலுள்ள வினைகள் எல்லாம் விலகிப்போமே.

790

சத்துரு வசியம்

போமப்பா பூரணத்தில் மனதை வைத்து.
 பொறுமையுடன் ரேசகத்தால் பூரணத்தைப் பார்த்து
 நாமப்பா கும்பகத்தில் நின்று கொண்டு.
 நயமய நவென்று நீ சொன்னாயானால்
 நாமப்பா சத்துருவும் வசியமாகும்
 சகலகலைஞான மெல்லாம் தானே தோன்றும்
 காமப்பா கலவியிலே தம்பனத்தைக் கேளு
 கட்டாக நிஷ்டை முறை கருத்தில் வையே.

791

வையப்பா வாசிதனை மூலத்தாட்டி
 மகத்தான மூலமதால் ரேசகத்தை பற்றி
 செய்யப்பா பூரகத்தால் கும்பகத்தில் நின்று
 செபித்திடுவாய் வசியசிவ வென்று மாறி
 டய்யப்பா பகைவர்மேல் ஆசை கொண்டால்
 பதறாது விந்துவது செயமாய் நிற்கும்
 மய்யப்பா இம்மொழியை உலகத்தோர்க்கு
 விள்ளாதே குற்றம்வரும் செயமாய் நில்வே.

792

சத்துரு மாரணம்

செயமாகச் சத்துரு மாரணத்தை கேளு
 செப்புகிறேன் யவசிவய வென்று மாறு
 பயமாகிச் சத்துருவும் மயங்கிப் போவான்
 பஞ்சதனிற் அக்கினிபோல் பற்றும் பற்றும்
 நயமாக மாறிநிற்ப தாரை யென்றால்
 நல்லோரைத் தூஷணிப்போர் நன்மையில்லோர்
 மயமான சீவசெந்தை அழித்தோர் தன்னை
 மாரணிப்பாய் புலத்தியனே மனதிற்காணே.

793

காணப்பா பூரணத்தைக் கண்டு பேசி
 கைமுறையாய் கொண்டதினால் காணும் சித்து
 வீணப்பா என்று சொல்லி நினைத்தாயானால்
 வேதாந்தம் சித்தாந்தம் இரண்டுங் கிட்டா
 தானப்பா தாமவனாய் தனதாய் அந்தத்
 தன்மையுள்ள பூரணத்தின் நன்மையாலே
 தூணப்பா துரும்பாகுந் துரும்பு தூணாம்
 சொல்லாதே இந்நூல்தான் குரு நூலாமே.

794

குரு நூலாயிரத்து இரு நூறுந்தான்
 குறிப்பாக ஆதியந்தம் நன்றாய்ப் பார்த்தால்
 தரு நூலாம் சகலசித்து இந்திர சாலம்
 தன்மையுள்ள மந்திரமுஞ் சித்து தானும்
 வழி நூலாம் வாதமது அனந்தம் சொல்லும்
 வாருதிபோல் செயநீரும் வலுவாய்ச் சொல்லும்
 கருநூலாம் பன்னிரண்டு நூறுங் காத்து
 சுட்டாக எட்டுடனே நூலைச் சேரே.

795

பூரண பூசை

நாலான பூரணத்தில் நின்றயானால்
 நடுங்காது எட்டிரண்டும் ஒன்றாய்ப் போகும்
 காலான வாசியது கட்டும் கட்டும்
 கட்டாகுந் தேகமது வச்சிர காயம்
 மேலான தேகமப்பா பிர்ம மாச்சு
 மெய்யில் நின்ற வாசியது பரமாய்ப்போச்சு
 தாளான இதழ்பூவும் அறியலாகும்
 தயங்காமல் பூரணத்தைப் பூசைபண்ணே.

796

பூசையென்ன நேசமதாய் இருந்து கொண்டு
 பூரணமே பராபரமாய்ப் புத்தியாலே
 ஆசையுடன் ரவிமதியை அன்பாய்க் கொண்டு
 அக்கினியின் கோத்திரமாய் அருளைப் போற்றி
 நேசமுடன் ரவிமதியை மாறி மாறி
 நிலைத்ததொரு அக்கினியில் நிலைத்தாயானால்
 பாசமென்ற தேகமது வலுத்துப் போச்சு
 பரமான தேகமதாய் நிலைக்கலாச்சே.

797

கற்பத்துக்கு பத்தியம்

நிலைக்கவே காயசித்தி பண்ணும் போது

சேரான ஒருபோது போசனந்தான்
மலைக்காமல் பச்சரிசி சிறுபயறுங் கூட்டி

வாகாக அமுதுசெய் சர்க்கரை தேனுடனே
குலைக்காம லொருபோது அமுது கொண்டு
குணமாக முப்பழமும் பாலுங் கூட்டி

கலைக்காமல் கற்பமதைக் கொண்டால் மைந்தா
காயசித்தி உறுதியடா கருதிப்பாரே.

798

பாரப்பா இன்னமொரு பாகங் கேளு

பால்தனிலே பச்சரிசி பாகம் பண்ணி

நேரப்பா சர்க்கரையும் தேங்காய்ப் பூவும்

நேராகப் போட்டு நன்றாய்ப் பதமாய்க் கிண்டி

தேரப்பா கனிவகையும் கூடச் சேர்த்து

திரமாக ஒரு போது அமுது கொண்டு

காரப்பா கற்பமது கொண்டாயானால்

காயமதில் அஷ்டமா சித்து மாமே.

799

சித்தென்ன தேகமது இறுகி நல்ல

சிவசிவா தேகமது பரமானந்தம்

பத்தென்ன மனதுரிமையாக வேணும்

பலருசியைத் தேடினதால் பலனேதுண்டு

கத்தென்ன கருமானங் குருவால் பார்த்து

கருத்தோடே அனுபவித்தால் காணும் சித்து

செத்தென்ன அதின்பிறகு என்ன காணும்

சிவசிவா தேகமல்லோ சிவன் கூறாமே.

800

கூறாக இன்னமொரு பாகங் கேளு

குணமான அமுதுபடி வாங்கி மைந்தா

நேராகக் துவரையுட பருப்புங் கூட்டி

நீர்தனிலே அமுதுசெய்து நினைவாய்க் கேளு

சோறாகும் பருவமதில் தேங்காய்ப்பூவும்

சுகமாகச் சர்க்கரையும் நெய்யும் கூட்டி

சேறாகக் கிண்டி நன்றாய் ஆறவைத்தால்

சிக்கெனவே இறுகி நல்ல பதமாம் பாரே.

801

பதமான அமுதெடுத்து ஒரு போதுண்டு
 பக்குவமாய் அதின் பிறகு கற்பங் கொள்ளு
 மதமான மதங்களெல்லாம் அடங்கி நல்ல
 மகத்தான தேகம் வச்சிர காயமாகும்
 விதமான அட்டசித்து எட்டும் ஆடும்
 விவேகமது தான் வளரும் விசிதமாகும்
 அதமான மன விருத்தியகன்று போகும்
 அரகரா அம்பரத்தின் அருள் காண்பாயே.

802

காணப்பா அமுதுபடி சமைத்துக் கொண்டு
 கருத்துறவே கட்டு முப்பூ தொட்டுக் கொண்டு
 பேணப்பா ஒருபோது அமுது கொண்டு
 பிலமான கற்பமது கொண்டால் மைந்தா
 தேனப்பா அமுதமது கசிந்து காணும்
 தெவிட்டாத அமுதமதைப் பானம் பண்ணு
 பூனப்பா குருபதத்தைத் தொழுது கொண்டு
 பொல்லாத மாய்கை யெல்லாம் போக்கு போக்கே

803

போக்கான அமுதுபடி அவலோ டொக்க
 புதுசான ஏலரிசி பொடித்துக் கொண்டு
 வாக்காக அமுது செய்து வெல்லத்தோடு
 வளமாக ஒருபோது கொண்டாலப்பா
 தாக்கான சடலமது வலுத்துப் போகும்
 தன்மையுடன் கற்பமது சார்ந்து கொண்டால்
 நாக்கான அமுதமது சொலிக்கும் பாரு
 நரைதிரைகள் தானொழிந்து நலமாம்பாரே .

804

நடமான இன்னமொரு பாகங்கேளு
 நல்லதொரு அமுதுபடி வாங்கி மைந்தா
 பிலமான சீரகமும் சுத்தி பண்ணி
 பெருமையுடன் இரண்டும் ஒன்றாய் அமுது செய்து
 குலமான வெல்லமதைத் தொட்டுக் கொண்டு
 கூர்மையுடன் ஒருபோது அமுது கொண்டால்
 தலமான பித்தமெல்லாம் பிரண்டு போகும்
 தரணிதனில் மன்மதன் போல் ஆவாய் பாரே

805

பாரப்பா அமுதுபடி கொழியலாக
 பக்குவமாய்த் தானெடுத்து வைத்துக் கொண்டு
 வாரப்பா கிராம்புதனைக் கஷாயம் பண்ணி
 வகையாகக் கஷாயமதில் அமுது செய்து

அகஸ்தியர்

203

சேர்ப்பா சர்க்கரையைத் தொட்டுக் கொண்டு
 திறமாக அழுது கொண்டால் தேகம் வச்சிரம்
 காரப்பா மூலமென்ற தெல்லாம் போகும்
 கட்டாகக் கற்பமுறை உண்டு தேறே

806

தேர்ந்த பின்பு இன்னமோர் பாகங்கேளு
 திறமாகப் பருத்திவிரைப் பாலும் வாங்கி
 சார்ந்த சம்பா அழுதுபடி சமைக்கும் போது
 சர்க்கரை தேனூட்டி நன்றாய்ப்பாகஞ் செய்து
 கூர்ந்துமிக உதயமதிற் கொண்டால் மைந்தா
 கொண்டதொரு மேகமெல்லாம் அற்று நல்ல
 ஊர்ந்து மிக வீரியமே அதிகமாகும்
 உண்மையுள்ள தாதுவெல்லாம் பிலக்கும் பாரே.

807

பாரப்பா கம்புடனே தினையுங் கூட்டி
 பக்குவமாய் பால்தனிலே பாகஞ் செய்து
 காரப்பா இனிப்புடனே அழுது கொள்ளு
 கலங்காமல் ஒருபோது கொண்டால் மைந்தா
 நேரப்பா சதையிலுள்ள பித்த நீர்கள்
 நீங்கிவிடும் தேகமது குளிர்ச்சியாகும்
 வீரப்பா செய்யாமல் கற்பங் கொள்ளு
 வீரடங்கி தேகம் வச்சிர காயமாமே.

808

காய வகை

காயமென்ற காயமொன்று சொல்லக் கேளு
 கனமான திரிகடுகு ஓமங் கூட்டி
 நேயமுடன் வறுத்திடித்துப் பொடியே செய்து
 நினைவாகச் சட்டி யொன்று காயவைத்து
 தாயகமாய் கருப்புட்டி அதனிற் போட
 தப்பாமல் உருகியது குழம்பாய் நிற்கும்
 ஞாயமுடன் பொடித்தூவிக்கிண்டும் போது
 நலமான மெழுகுபதம் நன்றாய்பாரே

809

ஆமப்பா மெழுகெடுத்து உதயந் தன்னில்
 அன்பாகக் கொண்டவுடன் ஐயா கேளு
 நாம்பா சொல்லுகிறோம் உதரந்தன்னில்
 நளிருடனே மேகவெட்டை அற்றுப் போகும்

தாமப்பா கற்பமதுக்கு உறுதியாகும்
 தனதான பித்துநீர் தானேபோகும்
 காமப்பால் கொண்டவுடன் உறுதியாகும்
 கற்பூர வாசமதாய் காந்தியாமே.

810

அரிதார பஸ்பம்

காத்தியாம் அரிதாரம் கல்வத்திட்டு
 கருவான ஆதியந்தம் கூடச் சேர்த்து
 பாந்தியமாய் செயநீரால் அரைத்து மைந்தா
 பக்குவமாய் ஒட்டில் வைத்துப் புடத்தைப் போடு
 சாந்தமாய் நீறியது பற்பமாகும்
 சயமான ரோகமெல்லாம் அடித்துப் போடும்
 மாந்தமென்ற வாய்வுகளும் குன்மந்தீரும்
 மகத்தான சீதசுரம் அற்றுப் போமே.

811

துரிக செந்தூரம்

போமென்று விடுகாமல் துருசுதுத்தம்
 புனிதமுடன் ஆதியந்தம் கூடச் சேர்த்து
 ஆமென்று கல்வமதில் அரைத்து மைந்தா
 அழகான தாரமதுக் கங்கி பூட்டி
 சாமென்று மண்சீலை வலுவாய்ச் செய்து
 சாக்கறிந்து புடம் போடத் தாரங் கூட்டி
 ஒமென்ற செந்தூரம் காந்தியாக
 உண்மையுடன் இருக்குமதைப் பதனம் பண்ணே.

812

பண்ணியதோர் செந்தூரம் பணவிடைதான் எடுத்து
 பாங்கான திரிகடுகு சூரணமே செய்து
 உண்ணியதோர் செந்தூரம் அணைத்துக் கொண்டால்
 உள்வெக்கை மந்தார காசம் நீங்கும்
 புண்ணியனே கற்பமது கொள்ளவென்றால்
 போக்கறிந்து தேகமதின் நோயைத் தீர்த்து
 தன்னிமையாக் கற்பமது கொண்டால் மைந்தா
 தனதான வேகமது வலுத்துப் போமே.

813

தாம்பிர பஸ்பம்

வலுவான தாம்பிர பஸ்பம் சொல்வேன்
 மகத்தான துருசுடனே துத்தங்கூட்டி
 நழுவாமல் சீனமொடு தாரபஸ்பம்
 நலங்காமல் முலைப்பாலால் அரைத்து மைந்தா

சிலுகாமல் துட்டதற்குக் கவசம் பண்ணி
 சிக்கெனவே ஓட்டில் வைத்து சீலைசெய்து
 அழுகாமல் புடம் போட்டு எடுத்துப்பாரு
 அப்பனே தாம்பிரமும் நீறிப் போமே.

814

நீறிப்போம் இன்னமொரு நெறியைக் கேளு
 நெடிதாகத் தாம்பிரந் தகடாய்த் தட்டி
 தேறிப்பார் அரிதாரக் கட்டை நன்றாய்
 தேன்விட்டு அரைத்தரைத்துத் தகட்டில் பூசி
 பாரப்பா ஓட்டில் வைத்துச் சீலைசெய்து
 பக்குவமாய் ஒருமுழத்தில் புடத்தைப் போடு
 ஆறிப்பார் கவசமதில் நொறுங்கி நிற்கும்
 அப்பனே பழச்சாற்றால் அரைத்திடாயே.

815

அரைத்து நன்றாய் வழித்தெடுத்து வட்டுப்பண்ணி
 அலர நன்றாய்க் காய்ந்த பின்பு ஓட்டில் வைத்து
 வரைத்தடங்கள் தெரியாமல் மண்ணும் செய்து
 வலுவாக நிறையறிந்து புடத்தைப் போடு
 நிறைத்து அனலாறியே எடுத்துப் பாரு
 நிறையோடே பழுத்த வெள்ளை ஆகும் மைந்தா
 கரைத்த பழச்சாற்றாலே பின்னும் ஆட்டி
 கருவாக முன்போல புடத்தைப் போடே.

816

போட்ட புடமாறவிட்டு எடுத்துப் பாரு
 புதுமையுடன் பூப்போல நீறிப் போகும்
 தேட்டமுடன் நீ எடுத்துப் பதனம் பண்ணு
 சிவசிவா பஸ்பமதின் செயலைக் கேளு
 நாட்டமுடன் வெள்ளிதனில் நூற்றுக் கொன்று
 நன்றாகக் கொடுத்திட மாற்று ஈரஞ்சாகும்
 வாட்டமுடன் பிணிகளுக்கு தேனில் ஈந்தால்
 வாங்காத குன்மமுமே மாண்டு போமே.

817

போமென்று விடுகாமல் இன்ன மொன்று
 புத்தியுடன் சொல்லுகிறேன் மைந்தா கேளு
 ஆமென்ற தாம்பிரம் பெருடியாய்ச் செய்து
 அப்பனே பழச்சாற்றால் சுத்தி பண்ணி
 நாமென்று சொல்கிறோம் ஆதியந்தம்
 நயமாக இடைக்கிடைதான் சேர்த்துக் கொண்டு
 தாமென்ற பழச்சாற்றால் அரைத்து மைந்தா
 தன்மையுடன் புடம்போட நீறிப்போமே.

818

கெந்தக பஸ்பம்

போமப்பா கெந்தகத்தைச் சுத்தி பண்ணி
 போக்கோடே ஆதியந்தம் கூடச் சேர்த்து
 காமப்பா பழச்சாற்றால் கல்வத்தாட்டி
 கனலெழும்ப ஆட்டினதால் மெழுகாய் நிற்கும்
 ஆமப்பா வழித்து நன்றாய் வட்டுப் பண்ணி
 ஆறவிட்டு ஓட்டில் வைத்துச் சீலை செய்து
 நாமப்பா சரக்கினுட நிதானங் கண்டு
 நன்மையுடன் புடம் போட நீறிப்போமே.

819

போமப்பா பற்பமதைப் பணவிடை தான் கேளு
 புதுமையுடன் தேனதிலே கொண்டாயானால்
 நாமப்பா சொல்லுகிறோம் மேகமெல்லாம்
 நாடாமலோடி விடும் நன்மையாக
 தாமப்பா தாதுவிர்த்தி அதிகமுண்டாம்
 தயவான கெந்தகத்தின் பற்பத்தாலே
 ஆமப்பா நாகரச பற்பமாகும்
 ஆதியந்தம் அமர்ந்ததினால் எல்லாம் போச்சே.

820

சாதிலிங்க கட்டு

போச்சென்று விடுகாமல் இன்ன மொன்று
 புதுமையுள்ள சாதிலிங்கக் கட்டு சொல்வேன்
 போச்சென்று நினையாதே ஆதியந்தம்
 பொறுமையுள்ள சரக்கெடுத்து பாலால் ஆட்ட
 நீச்சென்று மெழுகாகும் மைந்தா கேளு
 நிசமான கெந்திபற்பம் மெழுகிற் சேர்த்து
 ஆச்சென்று கல்வத்தில் ஆட்டி மைந்தா
 அரகரா லிங்கமதிற் கவசம் போடே

821

போடப்பா கவசமதை அழுத்தி மைந்தா
 போட்டபின்பு பூப்புடத்திற் போடு போடு
 நாடப்பா இப்படியே மூன்று முறை போடு
 நலமான சாதிலிங்கம் இறுகிக் கட்டும்
 ஆடப்பா மதிதனிலே நின்று ஆடு
 அதன்பிறகு ரவிதனிலே அழுத்திப் பாரு
 தேடப்பா சிவயோகப் புதுமை தன்னில்
 தேடினதால் தேக சித்தித் திறமிதாமே.

822

பூரணாதி லேகியம்

திறமாக இருக்க வென்றால் பூரணாதி
 செப்புகிறேன் புலத்தியனே திறமாய்க் கேளு
 உரமான திரிகடுகு சூரணமே செய்து
 உற்றதொரு மூலிகையின் கம்பு விரை நீக்கி
 கரமான சட்டிதனைக் காய வைத்து
 கருகாமல் மூலிகையைக் களைந்து மைந்தா
 நிறமான திரிகடுகு சூரணமே செய்து
 நேராகத் தான் அடைந்து வைத்து கொள்ளே.

823

கொள்ளப்பா பழச்சாறு வாங்கி நல்ல
 குணமாக அடுப்பேற்றி பாகாய்க் கிண்டி
 மெள்ளப்பா பாகுவருஞ் சமயந்தன்னில்
 மேலாக இருபொடியும் மெள்ளக் கொட்டி
 மல்லப்பா பிடித்ததுபோல் கிண்டு கிண்டு
 மார்க்கமுள பாகுடனே பொடியும் சேர்த்து
 தெள்ளப்பா போலவுமே திரளும் நன்றாய்
 திறமாகப் பிசைந்துருட்டிப் பதனம் பண்ணே.

824

பண்ணியதோர் லேகியம் தான் பூரணாதி
 பார்தனிலே இந்தமுறை ஒருவரும் காணார்
 உண்ணப்பா சுண்டக்காய் அளவு வீதம்
 உண்ட பின்பு மூலமதில் மனதை வைத்து
 விண்ணப்பா தானோக்கி, மெள்ள ரேசி
 விதமாக ரேசினதால் பூரகமே செய்து
 நண்ணப்பா கும்பகத்தே நின்றால் மைந்தா
 நலமான ஞானத்துக் குறுதியாமே.

825

வேறு லேகியம்

உறுதியுள்ள லேகியந்தான் இன்ன மொன்று
 உண்மையுடன் சொல்லுகிறேன் மைந்தா கேளு
 பருதியெனும் சாதிக்காய் சாதிபத்திரி
 பதமான கிராம்புடனே ஏலங் கூட்டி
 சுருதிஎனும் அபின் கூட்டி ஐந்தும் ஒன்றாய்
 சுகமாக வெண்ணையினால் மெழுகாய் ஆட்டி
 சுருதி மனதொன்றாய் மூலிகைதான் வாங்கி
 கம்பு விதைதனை நீக்கி கருக்கிடாயே.

826

கருக்குவது பொன்னிறம் போல் சுருக்கிக்கொண்டு
கடைந்திடுவாய் பொடியாக மைந்தா மைந்தா
உருக்குவது மெல்ல மெல்லப்பிசைந்து கொண்டு
உடன் சேருமுன் அரைத்த மருந்து தன்னை
நெருக்கி நன்றாய்ப் பிசைந்துருட்டிப்பிங்கான் தன்னில்
நிறுத்திமிகப் பதனமதாய் வைத்துக் கொண்டு
அரிகிமுதல் எழுத்ததுவைப் பணிந்து போற்றி
அப்பனே உடலறிந்து கொண்டாடியே.

827

கொண்ட உடன் பூரணத்தின் போதை தனை
கூறுதற்கு நாவுமுண்டோ பாவு முண்டோ
விண்டதொரு மொழிதவிரா அறிவு குன்ற:"
வி ற்ளுகிற நாவுலரா மேனிவாடா
அண்டர் பிரான் அருள் மிகவும் சொலிக்குமப்பா
அரகரா பன்னிரண்டு மடங்கும் வீட்டில்
குன்றாக பூரணமாய்ப் போதை யாகி
குணமாகச் சதாபோதை யாகும் பாரே.

828

சாராய தோஷம்

பாரப்பா போதமய மாகவென்று
பரிகெட்ட சாராயம் தனைக் குடித்தால்
வீரப்பா தான்மீறிப் பித்தங் கொண்டு
பெ. ப்மறந்த பித்தநீர் மேலே சென்று
ஊரப்பா தேகமெல்லாம் அரிப்பு மீறி
உண்டதொரு கற்பமெல்லாம் விழலாய்ப்போகும்
நேரப்பா உதரமது தடித்து நல்ல
நீங்காத நரைதிரையால் சாவான்பாரே.

829

கள்ளின் தோஷம்

பார்க்கவே கள்ளினுட நேர்மை கேளு
பாங்கான பித்தநீர் சிரசில் கொண்டு
ஏற்கவே கண்ணொளிவு மயங்கிப் போகும்
எழுந்திருக்க வொட்டாது மயக்கித் தள்ளும்
சோக்கையுடன் அனல்மீறி புலம்புவிக்கும்
செடந்தளர்ந்து வாசியது சீறும் சீதூர்
மூர்க்கமுடன் ரவிதேய்ந்து மதிய நின்று
மோன நிலைதான் மறந்து போவான் காணே.

830

புத்தி கூறல்

காணப்பா கள்ளு சாராயத்தாலே

கண்மறந்து செத்தவர்கள் அனந்தங் கோடி

வீணப்பா இதுரெண்டும் தள்ளு தள்ளு

வீணருடன் பேசாதே மொழி தப்பாதே

தானப்பா வென்ற மதந்தனைக் கொள்ளாதே

தனையறிந்து மதியமுதம் தானே கொண்டால்

தூணப்பா துரும்பாகும் துரும்பு தூணாம்

சொல்ல வொணா அஷ்டசித்துங் கைக்குள்ளாமே.

831

துஷ்டரைத் தண்டித்தல்

ஆமப்பா புலத்தியனே இன்னமொன்று

அடைவான உண்மை யொன்று சொல்லக் கேளு

தாமப்பா பெரியோரைத் தவசியோரை

தாமென்ற மொழிமறந்த யோகி யோரை

காமப்பால் கொண்டசிவ ஞானி யோரை

காலறிந்து போகமதைக் கருதினோரை

நாமப்பா எளியோரை அடியோர் தன்னை

நன்றான தாய்தகப்பன் நல்லோர் தானே.

832

தானென்ற சற்கருவும் தரணி தன்னில்

தயவான தெய்வம் முதல் சொன்னதெல்லாம்

வீணென்று தானினைந்து அழும்பு பேசி

வினைசெய்யும் சண்டாளர் உலகத்துள்ளே

நானென்ற மதம்பேசி திரிவாரப்பா

நலமில்லாப் பாதகரைக் கண்டாயானால்

ஆண்என்றும் பெண் என்றும் எண்ணவேண்டாம்

அநியாயப் பாவிக்குச் சொல்லக் கேளே.

833

கேளென்று நாம் சொன்னோம் மனதுநொந்தால்

நொடிகலங்கி அண்டம் முதல் நடுங்குமப்பா

ஆளப்பா அவர்கள்மனம் நோகப் பண்ணும்

அசடருக்கு மாரணத்தைச் சொல்வேனையா

மாளப்பா துரோகியுட பேரைச் சொல்லி

மனதாக மாரணிக்க மாண்டு போவான்

நாளப்பா அதினாலே குற்றமில்லை

நன்மையில்லா துஷ்டரைச் சங்காரம் பண்ணே.

834

பண்ணப்பா அறிந்து நீ கொல்லாவிட்டால்
 பலகோடி சித்தருட சாபம் நல்கும்
 விண்ணப்பா தானிடையும் அப்பா சொன்னேன்
 வினைசெய்தோன் தனக்குவினை செய்தால் நன்மை
 புண்ணப்பா தனக்கு மருந்திட்டு அந்த
 புண்ணாற்றும் மகிமையடா புத்தி சொன்னேன்
 சண்ணப்பா வாரிதியில் பேய்ச்சுறாவை
 தன்மையுடன் கொண்டுவந்து தயிலம் வாங்கே.

835

பேய்ச்சுறாத் தயிலம்

வாங்கியந்தத் தயிலமதில் லிங்கஞ் சேர்த்து
 மத்தித்துச் சிமிழ்தனில் பதனம் பண்ணி
 தீங்கிலாத் தீங்குகள் செய்யும் பாவி
 திருடர்களைத் தானழைத்து வைத்துக் கொண்டு
 ஓங்கிடு மத்தயிலமதில் பணவிடைதா னெடுத்து
 உண்மையுடன் வஞ்சகமாய் அவனுக்கீவாய்
 தாங்கியே தயிலமது சென்றபோதே
 தான்மயங்கி அறிவிழந்து போவான் பாரே.

836

பார்மீதிலே திரிந்து அவனும் மைந்தா
 பஞ்சரிப்பான் உலகோரைக் கண்டால் மைந்தா
 நேராகப் பெரியோரைக் கண்டால் மைந்தா
 நெடிதாகக் கீழ்விழுந்து பணிவான் பாவி
 ஊர்மீதில் கழுதையது திரியுமாப்போல்
 உட்சென்று பற்றவுமே ஓடிப்போவான்
 ஆர்மீதி லுழும்புகளும் பேசமாட்டான்
 அதட்டினா லோடுவான் அறிந்து பாரே.

837

வவ்வால் தயிலம்

அறிந்துபார் இன்னமொரு வஞ்சகம் சொல்வேன்
 அரகரா இப்படியே வவ்வால் வாங்கி
 பரித்திரண்டு சிறகையும் அறுத்து நல்ல
 பதமான புகையிலையில் கூடச் சேர்த்து
 தெரிந்துநீ புகையிலையின் பார மேற்று
 திரமாகவைத்திடு நீ மைந்தா மைந்தா
 பொருந்திரண்டு மொன்றாகப் பொருந்தும் பாரு
 புவியோர்கள் காணில் புகையிலை யென்பாரே.

838

பாரப்பா இப்புகையைப் பாவியோர்க்கு
 பரிவாக கொடுத்திடவே மைந்தா கேளு
 நேரப்பா நிலைதப்பி அறிவு குன்றி
 நெஞ்சாரப் பித்தமது மேலே நோக்கி
 ஊரப்பா திரிவான் காண் பித்தன் போலே
 உலகோரைக் கண்டவுடன் பயந்து நிற்பான்
 சீரப்பா கண்டதெல்லாம் தின்பான் பாவி
 திறங் கெட்டு மதிகலங்கிப் போவான் பாரே.

839

அப்பிரகப் பொடி

பார்க்கவே அப்பிரகம் வாங்கி மைந்தா
 பண்பாகப் பொடித்ததனைப் பதனம் பண்ணி
 ஏற்கவே விபூதியுடன் கலந்து கொண்டு
 எள்ளளவு தானெடுத்துக் கையில் வைத்து
 மூர்க்கமுள்ள மூடர் முன்னே ஊதுஊது
 மோசமுள அப்பிரக மதுதான் சென்று
 சேர்க்கையுடன் கண்ணதிலே பறந்துவீழும்
 கூணத்திலே கண்ணை மெள்ளக் கசக்குவானே.

840

கசக்கையிலே அதரதுவும் விழியில் பற்றி
 கறகறெனத் தண்ணீராய்க் கரைந்து போகும்
 மசக்கமதாய் கண்ணொளியு மயங்கிப் போகும்
 வையகத்தில் நடப்பதற்குக் காலங்கேது
 பிசக்கு மில்லைகண் போனாற் காலங்கேது
 பிணம்போல் மதிகெட்டு அலைவானப்பா
 வசக்கமில்லா மானிடரை அகற்ற வேணும்
 வாதவினை தீர்வதற்கு மருந்தும் பாரே.

841

மருந்தறிந்து பிணிவிலக்கும் வாறுபோலே
 வஞ்சகர்க்கு மருந்துதான் மக்காள் மக்காள்
 வருந்தியிந்த மருந்துவகை செய்து கொண்டு
 வஞ்சகரை சங்காரம் பண்ணவேணும்
 அருந்தமிழால் உரைத்த பன்னிரண்டு நூற்றில்
 அவையடக்கம் பொருளடக்கம் அனந்தம் சொன்னேன்
 தெரிந்து கொண்டு பன்னிரண்டு ழாறை மைந்தா
 சிவசிவா அடக்கமதாய் தெரிந்து கொள்ளே

842

கொள்வதற்கு பன்னிரண்டு சுவாசந்தன்னை
 குறிப்புடனே தானடக்கி குருவைப் போற்றி
 செல்வதற்கு மூலமதில் மனத்தையோட்டி
 தீர்க்கமாய் நல்மனதைச் சேர்த்துக் கொண்டு
 வெல்வதற்கு மேல் மூலம் நடுவிலுணி
 வேதாந்த ரேசகத்தால் பூரணத்தைபற்றி (பூரகத்தால்)
 சொல்வதற்கு உவமையில் கும்பகத்தில் நின்று
 சேராமல் மதியமுதம் பூரணமாய் கொள்ளே.

843

அறிவு கூறல்

மதியமுதம் என்றதொரு வகையை மைந்தா
 மார்க்கமுடன் கோடியில் ஒருவன் காண்பான்
 விதியறிந்தால் மதியறிவு மதிதான் தேய்ந்து
 விசையான ரவியதனால் அமுதங் காணும்
 மதியறிந்து அமுதமதைக் கொள்வதற்கு
 பக்குவமாய் மூலமதில் மனதை நாட்டி
 கதிமோட்ச மென்ற தன்மேல் மூலம் பாரு
 கருணை யதிலுண்டாகும் அறிவைப் பற்றே.

844

பற்றுவது மேல் மூலம் ஆறாதாரம்
 பங்கயத்தின் தரிசனத்தைப் பற்றினாக்கால்
 உத்தமுகங் கசிந்து மிக பொழுதும்பா
 புத்தியுடன் அதை அறிந்து கொள்வாயானால்
 முத்தியுள்ள மோட்சமெய்தும் கடாசுமுண்டாம்
 மூதறிவு தோற்றுமடா கற்பங் கொள்ளு
 அற்றுதடா தேகமதில் நின்று நோய்கள்
 அரகரா அமுதரச தேகமாச்சே.

845

தேகமென்ற மூலமதில் குடு கொண்டால்
 சிவசிவா அப்புகை தான் மேலே சென்று
 ஆகமுடன் சிரஸ்திலே அனல்தான் மீறி
 அப்பான நீர்ப்பணைத்து வலியுண்டாச்சு
 பாகமுடன் அந்நீர்தான் தசையிற் சேர்ந்து
 பக்குவமாய் குடு கொண்டால் சுரங்களாச்சு
 தாகமுடன் சுரமீறி வாத பித்தம்
 தணிந்ததனால் சேத்துமத்துக் குயிர்தான் ஆச்சே

846

ஆச்சப்பா சேத்துமந்தான் மீறிற்றானால்
 அப்பனே தோஷத்துக்கு உறுதியாச்சு
 நீச்சப்பா தோஷத்துக் கடிதான் என்ன
 நிலையான வாதமதில் பித்தம் மீறி
 போச்சப்பா பாதாதி கேசந் தொட்டு
 பொங்கி அந்தப் பித்தநீர் பறந்து மீறி
 காச்சப்பா தேய்வுடனே வாய்வு கூட
 கடினமுடன் ஆகாசம் புக்கும் பாரே.

847

பாரப்பா மூன்றும் ஒன்றாய் கூடிப்போச்சு
 பகையான பிரிதிவியும் அப்பும் நின்று
 சேரப்பா கரைந்து தண்ணீர் மண்ணாய் போச்சு
 சிவசிவா பஞ்சகர்த்தாள் கூத்தி தாச்சு
 ஆரப்பா அறிவார்கள் சடல வாழ்கை
 அரகரா நீர்க்குமிழி மாய்கை மாய்கை
 தேரப்பா கணாப்போலாஞ் சடல வாழ்க்கை
 சிவசிவா இதை அறிந்து குருவைக்காரே.

848

திரிகடுகு லேகியம்

காரப்பா நீரிழிவு முதலாயுள்ள
 காமம் வினை அனந்தமடா லக்கோ இல்லை
 பாரப்பா பிணியறிந்து மருந்து செய்ய
 பக்குவங்கள் சொல்லுகிறேன் நன்றாய் கேளு
 தேரப்பா திரிகடுகு சூரணமே செய்து
 திரமான முப்பூவும் கூடச் சேர்த்து
 வாரப்பா தேனதிலே பிசைந்து கொண்டு
 மார்க்கமுடன் கொண்டுவிட்டால் சுரங்கள் போச்சே.

849

திரிகடுகு கஷாயம்

பேச்சப்பா கஷாயமொன்று சொல்லக் கேளு
 புகழாத அரத்தையுடன் திரிகடுகு கூட்டி
 காச்சப்பா தட்டி நன்றாய்க் கஷாயம் வைத்து
 கணக்காக வடித்திறுத்தி முப்பூச் சேர்த்து
 பாச்சப்பா தேனதிலே கொஞ்சம் விட்டு
 பக்குவமாய்க் கொடுத்திடவே சுரங்கள் போகும்
 ஆச்சப்பா சுரமென்ற தெல்லாம் போகும்
 அரகரா குளிர்குரமும் அகன்று போமே.

850

கரத்துக்குத் தயிலம்

போமப்பா தயிலமொன்று சொல்லக் கேளு
 புத்தியுடன் சீரகமும் ஒமங் கூட்டி
 காமப்பா சிறுநீரால் அரைத்துக் கொண்டு
 கணக்காக ஒருபடி நல்லெண்ணை வாங்கி
 ஆமப்பா பசுவின்பால் கூடச் சேர்த்து
 அரைமருந்து அதனுடனே கரைத்துக் கொண்டு
 தாமப்பா மெழுகுபதமாய் வடித்து
 தன்மையுடன் முழுகிவரச் சுரங்கள் போமே

851

சுரமான பித்தத்தால் வெட்டை மீறிச்
 சூடுகொண்ட மேக நீரிழிவு காணும்
 சிரமான நீரிழிவு பிலத்து தானால்
 திரமாக ரசனையுட னிறங்கும் பாரு
 உரமான ரசனையுது மீறிற்றானால்
 உடன்காணும் நீர்ப்பிளவை உண்மை
 திறமாக தேகமதால் கண்ட ரோகம்
 சேர்ந்ததொரு நீரிழிவு போகக் கேளே

852

நீரிழிவுக்குக் கஷாயம்

கேளப்பா கஷாய மொன்று சொல்லக் கேளு
 கிருபையுள மஞ்சனத்தில் ஆவாரை வேர்பட்டை
 வேளப்பா கடலாஞ்சிப் பட்டை கூட்டி
 விபரமுடன் மூன்றும் ஒன்றாய் இடித்து நல்ல
 நாளப்பா பாண்டமதில் இட்டு மைந்தா
 நல்ல தண்ணீர் நாலுபடி எட்டொன்றாக்கி
 வாளப்பா அதிலரைக்கால் படியிறுத்து
 மகனே நீ குருப்போட்டு குடித்திடாயே

853

நீரிழிவுக்கு லேகியம்

குடித்திடுவாய் நாலுமுறை மைந்தா மைந்தா
 குணமாகும் நீரிழிவு குடிலம் நிற்கும்
 தடித்ததொரு நீரிழிவுப் பணைப்புப் போக
 தன்மையுடன் லேகியந்தான் ஒன்று கேளு
 அடுத்ததொரு திரிகடுகு திரிபலாதி
 அரகரா வகைக்கு ஒருபலமாய் வாங்கு
 விடுத்ததொரு ஆவாரை செங்கிளவைக் கொன்றை
 விதமான மஞ்சனத்தின் நெல்லியாமே

854

ஆமப்பா அஞ்சுவேர் பட்டை வாங்கி

அப்பனே இடித்திடுவாய் வெவ்வேறாக

தாமப்பா பொடிவகையோர் பலமாய்க்கூட்டி

சங்கையுடன் முன்மருந்து பொடித்துச் சேர்த்து

நாமப்பா சொன்ன ஜாபத்திரி சாதிக்காய்

நலமான குங்குமப்பூ கிராம்பு கூட்டி

காமப்பா வகைக்கு அரைப்பலமாய் வாங்கி

கடுகநீ பொடித்து முன் பொடியிற் சேரே

855

சேர்த்த தொரு பொடிகளெல்லாம் ஒன்றாய்க் கூட்டி

செம்மையுடன் வைத்ததின் மேல் முறையைக் கேளு

சாற்றிடுவாய் பசுவின் பால் தேங்காய்ப் பாலும்

தன்மையுடன் ஆட்டுப்பால் இளநீர்ப் பாலும்

நேர்த்தியாய் வகைக்குஒரு படியாய் வாங்கி

நினைவாக பாண்டமதில் இட்டுக் கொண்டு

கார்த்திடுவாய் அடுப்பேற்றி அனலை மூட்டி

காணவே கொதி கிளம்பும் போது தானே

856

தானேதான் கொதி கிளம்பும் பருவந் தன்னில்

தப்பாமல் நல்லெண்ணை படியே வார்த்து

மானேகேள் பொடிவகையைக் கொட்டிக்கிண்டி

மக்களே மெழுகுபதம் ஆகும் போதில்

விணைதான் திரியாமல் ரசனை வாங்கி

மெய்யான ரசனையடா பலமோ ரெண்டு

பூணைதான் முற்குருவில் வராகன்பத்து

புதுமையுடன் இரண்டையுமே பொடித்துப் போடே

857

போட்டஉடன் இறக்கி நன்றாய் ஆறவிட்டு

புதுசான பிங்கான்தான் பரணி தன்னில்

நாட்டமுடன் வழித்துவைத்து பதனம் பண்ணி

நலமான சுண்டக்காய் அளவு கொண்டு

தாட்டிகுமா இருபதுநாள் கொள்ளும் போது

தப்பாமல் நீரிழிவு தானே போகும்

தேட்டமுள்ள நீர்பேதம் நாவரட்சி

தீராத பிளவையொடு மேகம் போமே

858

கஸ்தூரி கைலம்

போமப்பா தயிலமொன்று சொல்லக் கேளு
 பொல்லாத மேகநீரிழிவு போக
 ஆமப்பா கஸ்தூரி தயிலம் சொன்னேன்
 அப்பனே புலத்தியனே நன்றாய்க் கேளு
 தாமப்பா நல்லெண்ணை ஆவின் நெய்யும்
 தன்மையுள்ள நிம்ப எண்ணை வகை மூன்றுக்கும்
 நாமப்பா வகைக்கு ஒருபடியாய் வாங்கி
 நலமான பாண்டத்தில் இட்டுக்கொள்ளே.

859

கொள்வதற்குச் சந்தனமோர் பலந்தான் பத்து
 கூர்மையுட னென்னைதனிற் கரைத்து மைந்தா
 விள்வதற்கு தாய்க் கொள்ளிக் கிழங்கு சாறும்
 சொல்லு மிளநீர்ப்படி ரெண்டு வாரு
 விதமான பழச்சாறும் படிதான் வாரு
 சுத்தமுள்ள சாதிக்காய் சாதிபத்திரி
 சொல்வ தொரு சீரகமும் பழச்சாற்றாலே
 திரள அரைத்தந்தப் பாகுடனே சேசே

860

சேர்த்துமிக அடுப் பேற்றித் தீயை மூட்டி
 செம்மையுடன் மெழுகு பதமாகும் போதில்
 பார்த்துமிகக் கஸ்தூரிப் பல மரைதான் வாங்கி
 பக்குவமாய் கரகமதில் போட்டு மைந்தா
 வார்த்திடுவாய் தயிலமது கரகத்துள்ளே
 மகத்தான தயிலமதை பதனம் பண்ணி
 போற்றிமிக முழுகிவர மேகங்காங்கை
 பொல்லாத நீரிழிவு கூடியங்கள் போச்சே

861

கடியத்துக்கு ககடியம்

போச்சப்பா சிலேத்துமத்தால் சயங்கள் மீறி
 பொல்லாத இருமலாய்ப் பித்தம் மீறி
 காச்சப்பா அனல்மீறி தேகம் வற்றி
 காங்கையொடு இருமலிலே கசமாய்ப் போவான்
 பாச்சப்பா சயமான ரோகந்தீர்ப்
 பக்குவம் நான் சொல்லுகிறேன் பண்பாய் கேளு
 ஆச்சப்பா அரத்தை நன்றாய் இடித்துக் கொண்டு
 அமுரி விட்டு காஷாயம் நீ அளவாய் காச்சே

862

கஷயத்துக்கு லேகியம்

காச்சினதோர் கஷாயமதை இறுத்திக் கொண்டு
 கனமான மூப்பூவில் வராகன் சேர்த்து
 பாச்சவாய் தேகமதிற் கஷாயந் தன்னை
 பக்குவமாய் மூன்று நாள் கொள்ளும் போது
 மாச்சலென்ற இருமலது அகலும் மைந்தா
 மனதாக லேகியந்தான் ஒன்று கேளு
 தாட்சியிலாத் தூதுவளை கண்டங்கத்திரி
 சமூலமே இடித்து நன்றாய் வடித்துக் கொள்ளே

863

கொள்ளப்பா இருவகையும் ஒன்றாய்ச் சேர்த்து
 குருவான அமுரிவிட்டு ரவியிற் காச்ச
 அல்லப்பா இப்படியே பத்துமுறை காச்ச
 அதன்பிறகு எட்டில் ஒன்று சர்க்கரையைச் சேர்த்து
 வில்லப்பா முப்பூவும் சேர்த்துக் கொண்டு
 விசையான பசுவின் பால் நெய்யுங் கூட்டி
 நல்லப்பா அடுப்பேற்றிப் பொடியைக் கொட்டி
 நலமாக மெழுகுபத மாகவாங்கே.

864

கஷயத்துக்கு தயிலம்

வாங்கியே நெல்லிக்காய் அளவு கொண்டால்
 மாறாத சயங்குளெல்லாம் மாறிப் போச்சு
 ஏங்கியே ஓடிவிடும் சயமாம் பேய்தான்
 என்சொல்வேன் மண்டலத்தில் தேகசித்தி
 தூங்கியே வாடாதே தயில மொன்று
 ினாலுவேன் புலத்தியனே நன்றாய்க் கேளு
 தேங்காயின் பால்நாழி தயிரு நாழி
 செம்மை நிறப் பசுவின் கோமியமும் வாங்கே.

865

வாங்கிநன்றாய் பாண்டமதிலிட்டுக் கொண்டு
 மைந்தனே பழச்சாறு கொடுப்பை முகமுசுக்கை
 பாங்குடனே வகைக்கு ஒரு படிதான் வார்த்து
 பக்குவமாய் மிளஒரு பலந்தான் வாங்கி
 ஆங்கிகொண்ட அமுரியினால் அரைத்து வாங்கி
 அப்பனே பாண்டமதில் கரைத்துக் கொண்டு
 சாங்கமாய் நல்லெண்ணைபடி நாலு வார்த்து
 சமர்த்தாக அடுப்பேற்றிக் காச்சு காச்சே.

866

காச்சி நன்றாய் மெழுகு பதமான பின்பு
 கரகமதில் தான் வடிக்கும் போது மைந்தா
 ஆச்சியே கரகமதில் அண்டச் சன்னம்
 அன்பான தாரபஸ்பம் கஸ்தூரி யோடு
 தாட்சியில்லா வகைக்கு அரைப்பலந்தான் போடு
 சமர்த்தாக தயிலமதை வடித்து மைந்தா
 தேச்சுமே முழுகிவர சயங்கள் போச்சு
 சிவசிவா தேகமது வலுத்துப் போச்சே

867

குன்மத்துக்கு லேகியம்

போச்சப்பா குன்மமென்ற தெல்லாம் போக
 புதுமையுள்ள லேகியந்தான் ஒன்று கேளு
 காச்சியதோர் கருப்புட்டிப் பலம்பத்து வாங்கி
 கருவான அமுரியினால் கரைத்துக் கொண்டு
 பாச்சவாய் அடுப்புதனில் அனலை மூட்டி
 பக்குவமாய் காச்சவாய் பாகு போல
 தாட்சியில்லா பாகுதனில் சேர்மருந்தைக்கேளு
 தப்பாமல் காரமுடன் சாரம் வாங்கே.

868

வாங்குவாய் வெடியுப்பு சவுக்காரந்தான்
 வளமான வளையலுப்பு இந்துப்போடே
 பாங்குடனே பொரிகாரம் சூடனுப்பு
 பக்குவமாய் எட்டுவகை உப்பு வாங்கி
 சாங்கமாய் பொடித்துப் பாகதனிற் சேர்த்து
 சமரசமாய் கிண்டி வர மெழுகுமாகும்
 ஆங்கவனே மெழுகுதனைப் பீங்கானுள்ளே
 அடைத்து நீ பதனமாய் வைத்துப் போற்றே.

869

போற்றியே மெழுகுதனை மைந்தா கேளு
 புத்தியுடன் பத்துநாள் கொள்ளச் சொல்லு
 தேற்றியே கொண்டதினால் சத்தி குன்மந்
 திரளான வாயுவினால் வலிகுன்மங்கள்
 சாற்றுகிற நெஞ்சடைப்பு சத்தி குன்மம்
 சலம்செய்யும் எரிகுன்மம் ருத்திர வாய்வு
 ஆற்றியதோர் சூதகத்தின் வலியோடொக்க
 அரகரா குறுக்குவலி அனைத்தும் போமே.

870

போமப்பா வாய்வு மேல்வந்த நோய்கள்
 பொல்லாத திரட்சியொடு மூர்ச்சை எல்லாம்
 சாமப்பா லேகியத்தைக் கண்ட போதே
 சாங்கமாய் குன்மமென்ற தெல்லாம் போகும்
 ஆமப்பா தயிலமொன்று சொல்லக் கேளு
 ஆனதொரு நல்லெண்ணை படிநாலு வாங்கி
 தாமப்பா பாண்டமதில் இட்டுக் கொண்டு
 தப்பாமல் மிளகு ஒருபடி நீ வாங்கே.

871

மிளகு தயிலம்

வாங்கப்பா ஏலமரைப்படி தான் வாங்கு
 வலமான இரண்டையுமே உடைத்துக் கொண்டு
 திங்கில்லா முற்குருவில் விராகன் வைத்து
 சேர்த்து நன்றாய் பொட்டணமாய் கட்டிமைந்தா
 தாங்கியே பொட்டணத்தை எண்ணைக்குள் வைத்து
 தப்பாமல் ரவிமுகத்தில் வைத்து நன்றாய்
 பாங்குடனே தலைமுழுது வேண்டினாக்கால்
 பண்பொன்று சொல்லுகிறேன் கேளுகேளே.

872

கேளப்பா பொட்டணத்தைப் பிழிந்து கொண்டு
 கெணிதமுடன் முழுகிவரச்சீயக்காயால்
 வாளப்பா எட்டுநாள் ஒருபோதானும்
 வரிசையுடன் முழுகிவர வளமை கேளு
 மேலப்பா கொண்டதொரு வாய்வு போச்சு
 மெய்நிறைந்த உஷ்ணங்கள் எல்லாம் போச்சு
 நாலப்பா அசுதிமேல் அசுதி போச்சு
 காயநீர் பித்தநீர் மேகம் போச்சே.

873

மேகத்தினா லெழுந்த தோஷம் போச்சு
 வீணான பித்தமொடு வாதம் போச்சு
 தாகத்தால் நாவரட்சி அகன்று போச்சு
 சலமான பீனிசங்கள் தானே போச்சு
 தேகத்தில் கதிரொளி போல் காந்தியாச்சு
 திரமாகத் தந்தங்கள் இறுகிப் போச்சு
 மோகத்தில் மன்மதன்போல் களையுண்டாச்சு
 மோசமில்லை மிளகினுட தயிலந்தானே.

874

மூலத்துக்கு மூலிகை

தானென்ற மூலத்துக்கு உறுதி சொல்வேன்
 தயங்காத மூலமென்ற தெல்லாம் போகும்
 தேனென்ற புல்லறுகு துளிரவைத்து
 செழுமையுள்ள தண்ணீரில் குடித்தாயானால்
 ஊனென்ற மூலமெல்லாம் தீரும் தீரும்
 உத்தமனே ஈரஞ்சு நாளில் மைந்தா
 வீனென்ற மூலமெல்லாம் ஒழிந்து போகும்
 விசையாக இன்னமொரு பாகங் கேளே.

875

மூலத்துக்கு லேகியம்

கேளப்பா கருணையென்ற கிழங்கு வாங்கி
 கேட்டியா அமுரியினால் அவித்து மைந்தா
 நாளப்பா திரிபலையைப் பொடியாய்ச் செய்து
 நலமான கிழங்குடனே பிசைந்து கொண்டு
 வேளப்பா முப்பூவுங் கூடச் சேர்த்து
 விசையாக அடுப்பேற்றி கிண்டும் போதில்
 ஆளப்பா நல்லெண்ணை அளவாய் விட்டு
 அரகரா மெழுகுபதமாக வாங்கே.

876

வாங்கியதோர் லேகியத்தை அந்தி சந்தி
 வரிசையாய் நெல்லிக்காய் அளவு கொள்ள
 ஏங்கியே பறந்தோடும் மூலம் எல்லாம்
 என்ன சொல்வேன் ஈரஞ்சு நாளில் மைந்தா
 பாங்குடனே உள்மூலம் வெளிமூலம் தான்
 பற்றிநின்ற சீழ்மூலம் வாய்வு மூலம்
 தாங்கிநின்ற குதமூலம் வாய்வு மூலம்
 தப்பாமல் மூலமென்பதுவும் போமே.

877

மூலத்துக்கு தயிலம்

போமப்பா தயிலமொன்று சொல்லக் கேளு
 புதுமையுள்ள நல்லெண்ணை நெய்யுங் கூட்டி
 ஆமப்பா பழச்சாறுந் தயிருஞ் சேர்த்து
 அன்பாக ஈருள்ளிச்சாறுங் கூட்டி
 தாமப்பா அடுப்பேற்றி காச்சும் போதில்
 தன்மையுடன் ஐங்கோலம் கொஞ்சம் விட்டு
 நாமப்பா மெழுகுபதம் ஆன போதில்
 நற்கரக மதிற்பூரம் புழுதும் போடே.

878

போட்ட தொரு கரகமதில் வடித்து மைந்தா
 புகழாகத் தலைக்கிட்டு முழுகச் சொல்லு
 தேட்டமுடன் முழுகிவர மூலவாய்வு
 திரங்கெட்டு ஓடிவிடும் அப்பா சொன்னேன்
 நாட்டமுடன் நோய்அகன்று தேகம் பொன்போல்
 நன்மையுள்ள தேகமதாய் நளின மாகும்
 வாட்டமில்லா லட்சிமிதன் கடாட்சம் உண்டாம்
 மன்மதன்போல் காந்தியுன்டாம் மைந்தா பாரே.

879

பாரப்பா பன்னிரண்டு நூறுக்குள்ளே
 பாடி வைத்தபொருள்களெல்லாம் அடக்கமாகும்
 நேரப்பா பன்னிரண்டு ஆயிரச்சுருக்கம்
 நினைவாக இந்தநூலை பதனம் பண்ணு
 காரப்பா குருபதத்தைக் குணமாய் போற்றி
 கற்பூர தீபமதிற் கருத்தை வைத்து
 சாரப்பா மதியமுதம் பானம் பண்ண
 சதாபோதை சிவயோகம் ஆகுந்தானே.

880

கெற்பவியாதி போக

தானென்ற கெற்பநோய் தீர்வதற்குத்
 தயவான கருவொன்று சொல்லக்கேளு
 ஊனென்ற சுருகெடுத்துக் கருக்கி மைந்தா
 உண்மையுடன் சிறுநீரில் பிசைந்துருட்டி
 வானென்ற ரவிதனிலே காயப்போடு
 மார்க்கமுடன் இப்படியே பத்துமுறை பண்ணு
 கோனென்ற அமுரியிலே கரைத்து மைந்தா
 குளுமையுடன் தெளிவிறுத்து ரவியில் வையே.

881

வைக்கவே உப்பதுவும் படரும் பாரு
 வரிசையுடன் பதனமதாய் எடுத்து மைந்தா.
 தைக்கவே பிங்கானில் பதனம் பண்ணி
 தரணியில் பெண்களுக்கு கெற்ப நோய்கள்
 நயக்கவே வந்து தென்னவென்றால் மைந்தா
 நன்மையுடன் ருதுவாகும் நாளிற்றானே
 மயக்கவே மாப்பாண்டம் பால் பழத்தினாலே
 வந்துதடா சூதகத்தின் வாய்வு தானே.

882

தானென்ற கருக்குழியில் வாய்வு தங்கி
 தளர்ந்ததொரு சோரையினால் தசைதான் மூடி
 ஊனென்ற தேகமெல்லாம் மதர்த்து நல்ல
 உண்மையுள்ள அடிவயிற்றில் வலி உண்டாச்சு
 பானென்ற கருக்குழி தான் விளக்கமன்றி
 பரமான விந்துவங்கே அணுகாதையா
 ஏனென்றால் ஆதியிலே வாய்வு கொண்டு
 இருந்ததினால் கெற்பமது இல்லைதானே

883

கெற்ப வாய்வுக்கு உப்பு

தானப்பா கெற்பமதில் வாய்வு போக
 தயவாக முன்சொன்ன உப்பை மைந்தா
 தேனப்பா அதில் நுணுக்கி குழப்பியுண்ண
 செடத்தில் உள்ள மலசலங்கள் சேரப்போகும்
 காணப்பா கெற்பமதில் வாய்வு போகும்
 கருவான கருக்குழியும் விளக்கமாகும்
 கோணப்பா குருவருளால் கெற்ப முண்டாம்
 கூறுகிறேன் இன்னமொரு பாகம் கேளே

884

கெற்பமுண்டாக எண்ணெய்

கேளப்பா தேங்காய்ப்பால் மஞ்சள் பாலும்
 கெடியான தைவேளை வீழிச்சாறும்
 நாளப்பா நிலவாகைச் சாறும் கூட்டி
 நன்மையுடன் வகைக்கு ஒருபடியாய் வாங்கி
 ஆளப்பா பாண்டத்தில் இட்டு மைந்தா
 அன்பான விளக்கெண்ணை படியே வார்த்து
 மேலப்பா இடுமருந்தை வகையாய்க் கேளு
 மேன்மை திரிகடுகு திரிபலை இந்துப்பே

885

உப்பதுவும் கால்பலந்தான் வாங்கி நல்ல
 உடன்சேர்த்த மருந்து அரைப்பலமாய் வாங்கி
 செப்பவே பெருங்காயம் விராகன் பத்து
 சேரவே பொடித்தந்த எண்ணைதனில் கலக்கி
 தப்பாமல் அடுப்பேற்றி மெழுகு பதந் தன்னில்
 தயவான குருப்போட்டு வடித்து மைந்தா
 அப்பாகேள் பதனமதாய் வைத்துக் கொண்டு
 அதன்விபரம் சொல்லுகிறேன் மைந்தா கேளு

886

கேளப்பா விலக்கமுள்ள மூணு நாளும்
 கெணிதமுடன் படி அரைக்கால் வீதங்கொள்ளு
 நாளப்பா மூன்றுநாள் கொண்ட போது
 நலமில்லாச் சீதமொடு மேல் கட்டெல்லாம்
 தாளப்பா கழன்று விடும் வாய்வு போகும்
 தடுகாத வயிற்று வலியுடனே நிற்கும்
 ஆளப்பா மறுகுதகம் இல்லை இல்லை
 அரசுரா கற்பமது உண்டாம் பாரே.

887

பாரப்பா உலகமதில் மலடேயில்லை
 பக்குவமாய் செய்வோர்க்கு எல்லாம் சித்தி
 காரப்பா குருபதத்தை தொண்டு பண்ணு
 காயாதி கற்பமதை மறந்திடாதே
 ஆரப்பா உனக்கீடு ஆதி கற்பம்
 அனுதினமும் நேசமுடன் பூசை பண்ணு
 வீரப்பா செய்யாமல் மனதடங்கி நில்லு
 விண்ணான கண்ணொளியை மேவிப் பாரே

888

பாரப்பா பதிதலத்தில் மதியொடுங்கி
 பாலகனே ரவிபெருக்கில் அமுதம் சிந்தும்
 ஆரப்பா உனக்கீடு அமுதம் கொண்டு
 அன்பான பூரணத்தை அறிவார் பாரு
 தேரப்பா இந்நூலைப் பதனம் பண்ணு
 செகத்தோர்க்கு இந்நூலை செப்ப வேண்டாம்
 காரப்பா பன்னிரண்டு நூறை மைந்தர
 கண்ணிமைக்குள் வைத்ததனை பதனம் பண்ணே.

889

குஷ்டத்துக்கு தயிலம்

பண்ணப்பா குஷ்டமொடு கற்பப்பான் போக
 பண்பொன்று சொல்லுகிறேன் மைந்தா கேளு
 நண்ணப்பா பரங்கியுட பட்டை வாங்கி
 நலமான பழச்சாற்றில் ஊறல் போட்டு
 விண்ணப்பா ரவிபடவே உலறப் போட்டு
 விசையாக இப்படியே பத்துமுறை பண்ணு
 தண்ணப்பா நன்றாக உலர்ந்த பின்பு
 தாக்கிநன்றாய் இடித்து வடிக் கட்டிடாயே

890

கட்டாகச் சிவனார்தன் வேம்பை வாங்கி
 கண்டமதாய் நறுக்கிக் குழித்தயிலம் வாங்கி
 திட்டமதாய் தயிலமதில் பட்டைத் தூளும்
 சேர்த்து நன்றாய்ப் பிசைந்துருட்டி வைத்துக் கொண்டு

மட்டாத நெல்லிக்காய் அளவு கொண்டால்
 மாறாத கிரந்தியொடு சூலை புண்கள்
 தொட்டவுடன் ஓடுகின்ற குஷ்ட ரோகம்
 சொரிசிரங்கு பெருஞ்சிரங்கு இன்னங்கேளே 8

கேளப்பா மேல்புற்று வெடிப்பு வெடிவெள்ளை
 கேளாத செவியடைப்பு மூக்கடைப்பு
 தாளப்பா மேசுத்தால் வந்தரோகம்
 தருகாமலோடு மிருபது நாட் கொண்டால்
 கேளப்பா ஒன்றில்லை முப்பூவுஞ் சேர்த்து
 குணமாகக் கொண்டவுடன் குடில நீங்கும்
 நாளப்பா நாளுக்கு நாளே தேகம்
 நன்றாகக் காணுமடா நமன் நாடானே 8

சொரி சிரங்குத் தயிலம்

நாடாமலின்ன மொரு தயிலம் சொல்வேன்
 நலமான தேங்காய்ப்ப் பால் படிதான் வாங்கி
 வாடாமல் துரிசி அரிதாரம் கெந்தி
 வகையொன்றுக்கு இருகழிஞ்சி வாங்கி மைந்தா
 தேடாமலுரைத்தப் பால் தனில் கலக்கி
 செம்மையுடன் காச்சி எண்ணெய் திரமாய்வாங்கி
 ஆடாமல் எண்ணெய்தனை வைத்துக் கொண்டு
 அப்பனே முற்குருவில் கழிஞ்சிச் சேரே

சேர்த்ததொரு எண்ணெய்தனை வைத்துக் கொண்டு
 தேகமதில் தான்தடவி சாயங் காலம்
 கார்த்தல்லோ அரைப்பிட்டு குளித்தாயானால்
 பறக்குமடா சொரிசிரங்கு பறங்கிக் குஷ்டம்
 மாற்றான மேல்பற்று வெள்ளை பாண்டு
 மாறுமடா அதனில் ஒரு வயணங் கேளு
 கார்த்தல்லோ மோருஞ் சோறுண்டு மைந்தா
 காசிடாதான் உண்டிடவே கர்மம் போமே

பேதிக் குழம்பு

போமப்பா மலசலங்கள் போவதற்கு
 புகலுகிறோம் புலத்தியனே நன்றாய்க் கேளு
 நாமப்பா வாளமதைப் பழத்தின் சாற்றால்
 நன்றாக மூன்றுநாள் ஊறப் போட்டு

தாமப்பா மறுநாள்தான் அவிழ்த்துப் போடு
 சண்டாள நஞ்சதுவும் அற்றுப் போகும்
 ஆமப்பா பருப்பெடுத்து காயப் போட்டு
 அப்பனே நன்றாக உலரவையே

895

வையப்பா லிங்கமொரு வராகன் வாங்கு
 வாங்கடா அதுக்கிரட்டிப் பொரிக்காரந்தான்
 மெய்யப்பா அதுக்கிரட்டி வாளஞ்சேரு
 விபரமுடன் அதுக்கிரட்டி விள்ளக்கேளு
 செய்யப்பா ஆமணக்கின் பருப்புங் கூட்டி
 திரமாகத் தானரைக்கும் போதில் மைந்தா
 கையப்பா திறந்துடனே அரைக்கும்போதில்
 கருவான முப்பாலில் வராகன் சேரே

896

சேர்த்தல்லோ ஆட்டி நன்றாய் வழித்து மைந்தா
 திறமாக சிமிழ்தனிலே பதனம் பண்ணு
 பார்த்தல்லோ குன்றிஇடை ஈந்தால் மைந்தா
 பக்குவமாய் மலசலங்கள் அகன்று போகும்
 கார்த்தல்லோ பேதியது மீறிற்றானால்
 கடுகவே மோரும் சோறும் உண்ண நிற்கும்
 ஆற்றுநீர் அணை போட்டவாறு போல
 அடைக்குமடா மோரினுட ஆண்மை கேளே

897

நவச்சார பேதி

தானென்ற இன்னமொரு பேதிசொல்வேன்
 தயவான நவச்சாரம் பலமொன்று வாங்கி
 நானென்ற கொடிக்கள்ளிப் பாலில் மாட்டி
 நன்றாகக் கல்வத்தில் மைபோல் ஆட்டி
 தானென்ற சிமிழிதனிலே பதனம் பண்ணி
 தப்பாமல் குன்றியிடை தயவாய்க் கொண்டால்
 ஊனென்ற ஜலக்கட்டு மலக்கட்டெல்லாம்
 ஒடுமடா அதன்பிறகு பொறுக்கா தன்றே

898

பொறுக்காதே மயங்கினதால் மைந்தா மைந்தா
 போக்கெனவே நிற்பதற்குப் புதுமை கேளு
 மறக்காதே எலுமிச்சம் பழத்தைத் தின்றால்
 மறிக்குமடா பேதிதனை வளமாம் பாரு

தருக்காத பெருவயிறு வாய்வுக் கட்டு
 தப்பாத மகோதரம் நீராம்ப லோடு
 உருக்காதே உருகமலசலக் கட்டோடே
 உள்வினைகள் தீருமடா உண்மைதானே

899

அகஸ்தியர் குழம்பு

உண்மையாய் நம்முடைய குழம்பைக் கேளு
 உறுதியுள்ள பெருங்காயம் இந்துப்போடு
 தன்மையுள்ள கடுகுரோ கணியுங் கூட்டி
 தயவான ரசமுடனே காரம் கூட்டி
 நன்மையுள்ள நிருவிசும் சிலையும் தாரம்
 நல்ல கருஞ் சீரகமும் திப்பிலியும் சேர்த்து
 வண்மையுடன் துகைபார்க்கப் பத்து மாச்சு
 வரிசையுடன் சரி இடையாய் வாங்கிக் கொள்ளே

900

வாங்கியதோர் மருந்துக்கு இடைதான் வாளம்
 வளமாக அதுக்கரைதான் பச்சை சேர்த்துப்
 பாங்குடனே கல்வத்திலிட்டுக் கொண்டு
 பக்குவமாய் ஈராறு சாமமாட்டி
 தீங்கில்லா முப்பூவும் பத்துக் கொன்று
 சேர்த்து நீ திறமாகச் சாமமாட்டு
 சாங்கமாய் மருந்தரைக்கும் போதில் மைந்தா
 தயிருடனே சோறுண்டு தயவாயாட்டே

901

ஆட்டிநன்றாய் வழித்தெடுத்து மேதிக் கொம்பு
 அடைவான சிமிழ்தனில் பதனம் பண்ணி
 நாட்டிலே மானிடர்க்கு வருநோய்க் கெல்லாம்
 நலமான அனுபானம் அறிந்து செய்தால்
 வாட்டமுடன் ஓடிவிடும் மைந்தா கேளு
 மகத்தான வித்தையடா குழம்பின் மார்க்கம்
 தேட்டியே இக்குழம்பைத் தேடிக் கொண்டு
 சிவசிவா நம்முடைய பெயர் வைத்தாரே

902

பேர்வைத் தாரென்றால் மைந்தா கேளு
 பெருமையுள்ள சித்தர் தபோதனர்கள் கூடி
 நேர்வைத்த மருந்துருகி குறிப்பைக் கண்டு
 நேர்மையுள்ள அகத்தீசர் குழம்பு பென்றார்கள்

பார்வைத்த அகத்தீசர் பண்பறிந்தால் மைந்தா
பதறினதோர் குழம்புறுதி அறிவானப்பா
கூர்வைத்த குழம்புறுதி என்ன வென்றால்
குணமான பரிச்சையடா உயிருமாச்சே

903

உயிரான பச்சைதனை அறிந்து கொண்டு
உண்மையாய் நம்முடைய குழம்பு பண்ணி
பயிரான மானிடர்க்கு வருநோய் கண்டு
பார்க்கிற விதம்உனக்குப் பகருவேன் கேள்
துயரான லோகருக்குச் சுரங்கள் கண்டால்
சுகமாக இஞ்சியை நீ சுரசம்பண்ணி
வயிரான குழம்பில்கால் பணவிடைதான் கரைத்து
வரிசையாய் கொடுத்தவுடன் பேதியாமே

904

ஆமப்பா பேதித்த போதில் மைந்தா
அணுகிநின்ற சுரமனைத்தும் அகன்று போகும்
தாமப்பா சோறுபொங்கி வெந்நீர் விட்டு
தாகமது தானடக்கக் குடிக்க சொல்லி
நாமப்பா சொல்லுகிறோம் பத்தியம் இல்லை
நன்மையில்லா தோஷமது நாடிற்றானால்
போமப்பா கடுகளவு கண்ணிற் போட்டு
புரிசுமுடன் நாவினிலே தீற்று வாயே

905

தீற்றிநன்றாய்க் கண்ணில் இட்டால் முழித்துப் பார்ப்பான்
திரமாக நாவரட்சி விட்டுப் போகும்
பார்த்து நன்றாய்ப் பரிசுடனே பிணியறிந்து
பருவமுடன் செய்துவந்தால் பலனாம் மைந்தா
கார்த்துமிகக் கருவறிந்துகுணத்தைக் கண்டு
காலறிந்து மேலேறி கர்மம் போக்கி
போற்றிநன்றாய் மருந்து மிகச் செய்தாயானால்
பூலோக ராஜரிஷி யாவாய் பாரே

906

பாரப்பா பிளவை முதலானதுகளுக்கு
பண்பாக உமிழ்நீரால் குழைத்துப் பூசு
நேரப்பா வீரமெல்லாம் தீரும் தீரும்
நேர்மையுடன் புரைமுதலாய் புண்கள் தீரும்
காரப்பா விஷமனைத்தும் போகவென்றால்
கடுகளவு கண்ணில்இடக் காணா தோடும்
சாரப்பா விரியனுக்கு சிறுபாகைச் சாற்றில்
தன்மை நீ குழைத்துக் கண்ணில் தீற்றே

907

தீற்றியே கடிவாயில் பூசிப் பாரு

செம்மையுடன் விஷந்தீரும் தரந்தானப்பா

போற்றியே சில்விஷங்கள் அனைத்தும் போக

புதுமையுடன் சிறுநீரை சிறுக வாங்கி

பார்த்துமே கடுகளவு கரைத்துக் கொண்டால்

பறக்குமடார சில்விஷங்கள் அனைத்தும் மைந்தா

காத்துமே வயித்திய மாயிரத்தில் மைந்தா

கருவாக வயித்தி யத்திற் கருதினேனே

908

கருதினேன் சவுமிய சாகரத்தில் மைந்தா

கருவான வழலைமுதல் சரக்குக்கெல்லாம்

உறுதியாய்ப் பேர்வகையும் மாரணமுஞ் சொன்னேன்

உண்மையுள்ள சத்துருவும் மித்துருவும் சொன்னேன்

பருதினனும் பலதிரட்டில் சரிகையொரு கிரிகை

பாங்கான ஞானமுடன் யோகம் சொன்னேன்

அறுதியாய் சகல சாத்திரங்களுக்கும்

ஆன குரு சூத்திரமாய் அடக்கினேனே

909

அடக்கினேன் அவையடக்கம் இந்த நூலில்

அடக்கமென்ற பொருள்களெல்லாம் இதிலே சொன்னேன்

விடக்கெடுத்த நாய்போல வாய்வீண் பேசில்

மேதினியில் உனதுசிரம் வெடித்துப் போகும்

முடக்கமில்லை பூரணியான் இட்ட சாபம்

மொழிதவறி அணுஅளவும் வெளியில் போட்டால் நடக்கும்

மிகு வாசியதுகாணாதோடும்

நடப்பறிந்து வாசியை நீ கட்டு கட்டே

910

கட்டாக வயித்திய பூரணந்தான் அப்பா

கருதினேன் நானூற்றில் ஆதி யந்தம்

திட்டமாய் பற்ப வகை செந்தூரங்கள்

திரமான லேகியங்கள் சூரணங்கள்

சட்டமாய் கற்பவகை ரசாயனங்கள்

சாந்தமாய் கஷாய வகை குடிநீர்ப்போக்கு

மட்டாகத் தயிலமுதல் மாத்திரைகள் எல்லாம்

மார்க்கமுடன் சொற்பமதாய் வசனித்தேனே.

911

வசனித்த வயித்திய பூரணத்தைக் கண்டால்

வாய்பொத்தும் நோய்களெல்லாம் மைந்தா மைந்தா

நிசனித்த இந்நூலை சித்தர் கூடி

நேராகக் குகை தனிலே ஒளித்தாரையா

திசனித்து வர்தாடி நூலை வாங்கி

செகத்திலே நல்லோர்க்கும் ஈந்தேனப்பா

அசனித்த மனங்குவிந்த வாறுபோல

அன்பாக வயித்தியத்தை அமுந்திப் பாரே

912

வயித்தியனைத் தர்க்கித்தல்

பார்க்கையிலே வயித்தியத்தில் எதிர்த்தானாகில்

பரிசுடனே முப்பூவின் விபரங் கேளு

சேர்க்கையுடன் குருமுறையைச் சொன்னானாகில்

செம்மையுடன் அவர்களிடம் பேசு பேசு

மார்க்கமுள்ள வகைதனையே அறியேனென்றால்

மார்பிலே அறைந்தவனை அகலத்தள்ளு

திர்க்கமுள்ள வாதிவந்து எதிர்த்தானாகில்

திறமாகச் சரக்குவகை கட்டுகேளே

913

கேளப்பா கட்டுவகைக் கருவைச் சொன்னால்

கிருபையுடன் அவர்களிடம் கேள்வி பேசு

ஆளப்பா ஆதியந்தம் அறியேன் என்றால்

அதட்டியே அவன்சிரசில் குட்டுப் போடு

கோளப்பா குறியறியார் இடத்தில் தானும்

கூடாதே கூடினால் தோஷம் உண்டு

நாளப்பா ஞானிவந்து எதிர்த்தானாகில்

நண்ணுவது மனந்தானே எங்கே என்னே

914

எங்கென்று கேட்டவுடன் உன்னிப் பாய்ந்தால்

இன்பமுடன் அவர்களிடம் இருந்து பேசு

மயங்கியவன் மதிக்கெட்டுப் போனானாகில்

மார்புதனிலே அரைந்து கண்ணில் குத்து

வங்கியென்ற பயல்களிடம் பேச வேண்டாம்

வணங்கிமிக வந்தாலும் அகலத் தள்ளு

சிங்கமொன்று யோகி வந்து எதிர்த்தானாகில்

சிவசிவா மூலத்துக் குறுதிகேளே

915

கேட்கையிலே கைமுறையாய்ச் சொன்னானாகில்

கிருபையுடன் அவன் இடத்திற் கேள்வி கேளு

வாழ்க்கையுடன் ஆதியென்று சொல்வானாகில்

வலுவாக வாய்தனிலே அறைந்து தள்ளு

ஆட்கையுள்ள கவுனி வந்து எதிர்த்தானாகில்
அடைவான சாரணைக்கு வகையைக் கேளு
வேட்கையுள்ள சாரணைக்கு விசையைச் சொன்னால்
வேண்டியே அவனிடத்தில் தொண்டு பண்ணே

916

பண்ணப்பா சாரணைதான் முறை விள்ளாட்டால்
பாதரட்சை தன்னாலே படைத்துத் தள்ளு
கண்ணப்பா கண்ணறியா புண்ணர் மெத்த
கபடமுள வேடமது கருத்தாய்ப் பூண்டு
விண்ணப்பா அறியாத சித்தர் கோடி
வீணருடன் பேசாமலிருந்து கொண்டு
தண்ணப்பா தன்னிலையைத் தானே கண்டு
சமர்த்தாக பூரணத்தில் திறமாய் நில்லே

917

பஞ்ச சுன்னக் குகை

திறமாக அஞ்சுகன்னக் குகையைக் கேளு
திர்க்கமுள்ள கடல் நுரைதான் பலமே வாங்கி
உரமான கருவாலே அரைத்து ஊது
உத்தமனே மாண்டபின் கல்லுப்புக் கூட்டி
மறவாமற் கருவாலே யரைத்து ஊது
மார்க்கமுள்ள வெடி உப்புக் கூட் சேர்த்து
நிரையாகக் கருவாலே அரைத்து ஊதி
நிச்சயமாய்த் தானெடுத்து சொல்லக் கேளே

918

கேளப்பா சினமுடன் சூடன் கூட்டி
கெணிதமுள்ள கருவாலே அரைத்துக் கொண்டு
மாளப்பா மிகவரைத்து வட்டுப் பண்ணி
மார்க்கமுடன் காயவைத்து ஒடுமூடி
தாளப்பா மண்சிலை வலுவாய்ச் செய்து
தன்மையுடன் புடம்போடச் சுன்னமாகும்
ஆளப்பா அஞ்சினமும் ஒன்றாய் கூட்டி
அரகரா சுன்னமதாய் நீறிப் போச்சே.

919

போச்சப்பா நீறின சுண்ணாம்பை மைந்தா
புகழாகக் கருவாலே குகைதாண் பண்ணு
நீச்சப்பா இக்குகைக்குள் பஞ்ச பூதம்
நிறையான அஞ்சு சுன்னக் குகையுமாச்சு
வாச்சப்பா வாதமஞ்சும் குகைகண்டாக்கால்
மகத்தான சரக்கெல்லாம் நடுங்கிச் சாகும்
காச்சப்பா சரக்கிட்டுக் குகையை மைந்தா
கடுங்கார சுண்ணாம்பாய் நீறிப்போச்சே.

920

அகஸ்தியர்

231

நீறிப்போம் இதைவிட்டால் சுன்னப்போக்கு
 நிலையாது அஞ்சு சுன்னகுகையை விட்டால்
 தேறிப்போம் சுத்தமது திறமாய் நீறும்
 திறமான பொன்னீறும் வெள்ளி நீறும்
 கூறப்பா உபரசங்கள் எல்லாம் நீறும்
 குணமான நாதவித்து குறியாய் நீறும்
 ஆறிப்போம் சாரம்முதல் துருசு நீறும்
 அப்பனே உப்போடு எல்லாம் நீற்றே.

921

நீற்றுவகை இதுவிட்டால் சுண்ணாம்பில்லை
 நிறையாக இந்தமுறை இப்படியே பண்ணு
 மாற்றுவகை இதைவிட்டால் சுன்னமாகா
 மக்களே கரிகட்டு மாளவேண்டாம்
 தேற்றியே மனதடங்கி அறிவில் நின்னு
 திறமாக பதறாமல் வாதம் பார்த்தால்
 நேற்றியுள்ள பூரணமாய்க் காணலாகும்
 நிறையாத வகைவிபரம் நீ தான் கேளே

922

ஒளஷத முடிக்கும் மாதங்கள்

கேளப்பா பங்குனியின் சித்திரையினுள்ளே
 கெணிதமுள்ள முப்பூவுக் குறுதியாகும்
 வாளப்பா தைமாசியிரண்டுக் குள்ளே
 மகத்தான செயநீருக் குறுதியப்பா
 நாளப்பா ஐப்பசி கார்திகையினுள்ளே
 நலமான உருக்கினத்தை நாடிப்பாரு
 தாளப்பா ஆடி ஆவணியினுள்ளே
 தவிராமல் திராவகத்தை தயவாய்ப் பாரே.

923

பாரப்பா வைகாசி ஆனி ரெண்டில்
 பதறாமல் சாரணையைத் தீருதீரு
 நேரப்பா புரட்டாசி மார்கழி ரெண்டில்
 நிறையாகச் செந்தூரம் நினைவாய்ப் பண்ணு
 காணப்பா பன்னிரண்டும் சரியாய்ச் சொன்னேன்
 கட்டாகப் பன்னிரண்டு நூறைப் பார்த்து
 தேரப்பா தொழில்முறையை தேர்ந்து பாரு
 திறமாக தொழில் முறையைச் செப்பக் கேளே.

924

தொழில் முறை

கேள்ப்பா சவுக்காரம் வங்கம் ரெண்டும்
 கெதிதப்பில் துருசுக்குக் கெணிதமில்லை
 மாளப்பா கெந்தகமும் சூதம் போனால்
 மகத்தான செந்தூரம் மார்க்கம் போச்சு
 தேள்ப்பா வெடி உப்பு சீனம் போனால்
 திராவகத்தின் நேர்மை எல்லாம் சிதறிப்போச்சு
 ஆள்ப்பா அமுரியுட கூர்மை போனால்
 அடங்காத செயநீரும் அசதியாச்சே.

925

ஆச்சப்பா உருக்கினந்தான் காரம்சாரம்
 அப்பனே வீரம்விட்டால் நீறும் போச்சு
 போச்சப்பா புடம்விட்டால் சாரணையும் போச்சு
 போதமா யினந்தப்பில் வர்னம் போச்சு
 காச்சப்பா தங்கம்விட்டால் களைகாணாது
 கருவான ரசம்போனால் எல்லாம் போச்சு
 பாச்சப்பா இனிஎன்ன பருவம் பாரு
 பண்பாகத் தொழில் முறைக்குப் பருவம் பாரே.

926

பாரப்பா சுன்னம் விட்டால் செயநீர் போச்சு
 பாங்கான சாரம் விட்டால் கட்டே போச்சு
 வீரப்பா சிங்கிவிட்டால் சூதம் போச்சு
 வேகாதே வேகுதற்குத் தீனியாச்சு
 காரப்பா திராவகத்தை விட்டானாகில்
 கசிந்துருகும் வெண்காரம் சுருக்கும் போச்சு
 தேரப்பா அறிந்தவர்களின் இனத்தைச் சொன்னேன்
 தெரியாதப் படியவர்க்கு அடிதான் தானே.

927

ஒளவுத பரிட்சை

தானென்ற துரிசதுவும் நீறிற்றானால்
 தன்மையுடன் மஞ்சளிலே சிவக்க வேணும்
 தேனென்ற சாரமது உருகும்போது
 திறமாக மயிர்தனிலே புகைய வேணும்
 நானென்ற வெங்காரம் உருகும் போது
 நலியாதே பொங்கிநின்று ஆடவேணும்
 கேனென்ற வெடி உப்பு கட்டிற்றானால்
 குணமாகத் தந்தம்போல் கட்டுகட்டே

928

கட்டப்பா கல்லுப்பு கட்டிற்றானால்
 கனமாகக் கரியில் நின்று உருகவேணும்
 மட்டாது சீனமது கட்டிற்றானால்
 மார்க்கமுடன் மணிபோலே யாடவேணும்
 திட்டமுடன் குடனது கட்டிற்றானால்
 திரிகொளுத்த எரியாமல் நிற்கவேணும்
 மட்டானதுரிசியது கட்டிற்றானால்
 மார்க்கமுடன் இளகாமல் நிற்கும் பாரே.

929

பாரப்பா இந்துப்பு வெடிக்காணாது
 பாரதனில் வெகுகோடி வித்தையப்பா
 ஆரப்பா அறிவார்கள் இந்த வித்தை
 அறிந்தவர்கள் செய்வார்கள் ஆதி தொட்டு
 காரப்பா காவியத்தில் நன்றாய் சொன்னேன்
 கபடம் விட்டு வயித்திய பூரணமுஞ் சொன்னேன்
 நேரப்பா சௌமிய சாகரத்தில் நன்றாய்
 நிறைந்த பொருள் வெளியாகப் பாடினேனே.

930

பாடினதோர் சாத்திரத்தை யெல்லாம் பார்த்து
 பக்குவமாய் பன்னிரண்டு நூறாய்ப்பாடி
 நாடினதோர் சாலவித்தை நன்றாய் சொன்னேன்
 நலமான கருக்கள் எல்லாம் வெளியாய் சொன்னேன்
 தேடினதோர் மந்திரங்கள் திரமாய்ச் சொன்னேன்
 திறமாக வசியமுதல் மார்க்கம் சொன்னேன்
 ஆடினதோர் அஞ்சனமும் வாடை சொன்னேன்
 அஷ்டமா சித்துமிக அறிவித்தேனே.

931

அறிவித்தேன் சகலசித்தும் ஆடவேணும்
 அன்பான புலத்தியனே உனக்கு சொன்னேன்
 நிறுவித்த சமாதிகற்பம் வழியைச் சொன்னேன்
 நிச்சயமாய் வாதமது நிலைத்தேனப்பா
 தருவித்த இந்நூலைப் பதனம் பண்ணி
 சதாகாலம் பூரணத்தில் சார்ந்து நில்லு
 கருவித்துக் கருவறிந்து செய்யவேணும்
 காலறிந்து யோகமதில் கருத்தாய் ஊனே.

932

சிவவேடம்

ஊண்டா சிவவேட மார்க்கந் தன்னை
 உறுதியாய் சொல்லுகிறேன் உனக்காய் மைந்தா
 காண்டா ஜெபமாலை அன்பத் தொன்று
 கணக்காக ருத்ராட்சங் கையிலேந்து

தானடா யோகதெண்டு அளவைக் கேளு
தனதான அணிவிரல் முப்பத்திரண்டு
பேண்டா அளவாகச் செய்துகொண்டு
பேணியே கைதனிலே எடுத்துக் கொள்ளே.

933

கொள்ளடா விபுதி உத்தளமாய்ப்புசி
கொண்ட பின்பு வேட்டியுட அளவைக் கேளு
நல்லடா அகலமது மூன்று முழமாகும்
நலமான நீளமது ஆறு முழமாகும்
உள்ளடா பிள்ளுசாண் அகலங் கூட்டி
உத்தமனே நீளமது நால் சாணாகும்
அள்ளடா காவியிலே நீர்க்காவியாகும்
அரகரா சிவவேட மகிமைதானே.

934

தானென்ற வேடமதை அறியா மாண்பார்
சதிரான காவியைத் துவைத்துப் போர்த்து
வீ னென்ற குறடதனை காலிற்போட்டு
மெய்நிறைய விபுதியைத்தான் மெய்க்க பூமி
நானென்ற ஆணவத்தல் மதமே பேசி
நலமான பூரணத்தைத் தூஷித்தேதான்
கோனென்ற குருவறியா குருட்டுமட்டை
குவலயத்தில் வேடமிட்டு ஏங்கினானே.

935

ஏங்கியே உலகரிடம் வாய்வீண் பேசி
ஏமாறி வயிறுபசி பொறுக்கா மற்றான்
தாங்கியே பொய்பேசி திரிவார் மெத்த
தயவான வாலையென்று சாராயத்தை
வாங்கியே குடித்து மதிகெட்டுப் போவான்
மார்க்கமுடன் கள்ளுண்பான் கஞ்சாதின்பான்
தூங்கியே வாய்புலம்பித் திரிவானையா
சுகமான பூரணத்தை யறியான்தானே.

936

தானென்ற தத்துவத்தின் செயலைக் கண்டு
சார்பாக மூலமதில் மனதை வைத்து
கோனென்ற குருபதத்தில் சேர்ந்து கொண்டு
குணமான ரேசக பூரகமும் பண்ணி
மானென்ற கும்பகத்தில் நின்று மைந்தா
மருவியே பூரணத்தை மனதாய்க் கண்டு
தேனென்ற அமுதரசம் கொண்டால் மைந்தா
சிவசிவா கைலாசத் தேகமாமே.

937

வாசியடக்க

ஆமப்பா மேல் மூலம் ஆறாதாரம்

அண்டமெல்லாம் தொட்டு நிற்கும் மூலாதாரம்

தானப்பா மேல் மூலம் ஆறாதாரம்

தனிமையுள்ள மூலமுதில் ஆறாதாரம்

காமப்பால் சரமெழுகு மேலாதாரம்

கமலமென்ற ஆயிரதி எட்டிதழில் நின்று

நாமப்பா ரேசக பூரகமும் பண்ணி

நலமான கும்பகத்தை நாடிப்பாரே.

938

பார்க்கையிலே பரமகுரு தரிசனையே காணும்

பரவொளியின் சபைதனிலே சத்தம் காணும்

காக்கையிலே நடனவொலி நடனங்காணும்

கற்பூர தீபமது கருத்தாய்த் தோணும்

மார்க்கமுள்ள தீபமதில் மனதை வைத்து

மந்திர பஞ்சாட்சரத்தை மகிழ்ந்து போற்றி

திர்க்கமுடன் ரேசகபூரகமும் பண்ணி

சிவசிவா கும்பகத்தின் திறத்தைப் பாரே.

939

செந்தூரம் முறை காந்தம்

பாரப்பா செந்தூர முறைகள் சொல்வேன்

பண்பான காந்தமது பலம்தான் பத்து

தேரப்பா வெள்ளையது பலம்தான் ஒன்று

திறமான காரமது பலம்தான் ஒன்று

வேரப்பா தாளகந்தான் பலம்தான் ஒன்று

வேகமற்ற சாரமது பலந்தானொன்று

சாரப்பா பூநீறுபலம் கால் கூட்டி

தயவான பழச்சாற்றால் அரைத்து வாங்கே.

940

வாங்கியே பில்லை செய்து காயப்போட்டு

மார்க்கமுடன் குகையில் இட்டு குகைவாய்முடு

தாங்கியே மண்சிலை வலுவாய்ச் செய்து

சமர்த்தாக உலையிலிட்டு நன்றாய் ஊது

பாங்குடனே குகையுருக நன்றாய் ஊது

பதமாக உருகியது மணிபோல் நிற்கும்

சாங்கமாய் குகைஆறி யெடுத்துப் பாரு

தயவான காந்தமது மணிபோலாமே.

941

ஆமப்பா மணியெடுத்து உடைத்துக் கொண்டு
 அன்பாக முன்போல மருந்து சேர்த்து
 நாமப்பா சொல்லுகிறோம் குகையில் வைத்து
 நன்றாக மண்சீலை வலுவாய் செய்து
 தாம்ப்பா குகையுருக உலையிலுது
 தப்பான காந்தமது ஈயமாகும்
 சாமப்பா நாகமது ஈயங்கண்டால்
 தயவான ஈயமதை பதனம் பண்ணே.

942

பண்ணியதோர் ஈயத்துக் கிடைதான் சூதம்
 பாங்கான வீரமொடு காரஞ்சாரம்
 உண்ணியே பழச்சாற்றால் அரைத்துக் கொண்டு
 உத்தமனே பில்லைசெய்து காயப் போட்டு
 நண்ணியே ஒட்டில்வைத்து சீலை செய்து
 நலமாக புடம்போட நீறிப்போச்சு
 புண்ணியனே இந்நீற்றைப் பதனம் பண்ணி
 புகழாக அயத்தினுட விபரங் கேளே

943

அயத்தின் ஈயம்

கேளப்பா அயப்பொடிதான் பலம்தான் பத்து
 கெடியாக வெள்ளையது பலம்தான் ஒன்று
 வாளப்பா தாளகமும் பலம்தான் ஒன்று
 வரிசையுள்ள சூதுமது பலம்தான் ஒன்று
 நீளப்பா காரமது பலம்தான் ஒன்று
 நினைவாகச் சாரமது பலம்தான் ஒன்று
 ஆளப்பா நீறுகால் பலந்தான் கூட்டி
 அப்பனே கல்வத்தில் ஆட்டு ஆட்டே

944

ஆட்டுவாய் பழச்சாறு விட்டு மைந்தா
 அன்பாக ஈராறு சாமம் ஆட்டி
 தாட்டிகமாய் நன்றாக அரைத்து மைந்தா
 சமர்த்தாக வழித்தெடுத்து பில்லை செய்து
 நாட்டியே ரவிமுகத்தில் காயப் போடு
 நன்றாக உலரவைத்து குகையில் வைத்து
 பூட்டியே மண்சீலை வலுவாய்ச் செய்து
 புரிசமுடன் உலையில் இட்டு ஊதிப்பாரே

945

பாரப்பா குகையது ஊதிக் கொண்டு
 பண்பாக ஆறியபின் உடைத்துப் பாரு
 நேரப்பா வெண்கலமாய் உருகி நிற்கும்
 நினைவாகப் பின் பொருக்கால் ஊதிப் பார்த்தால்

வீரப்பா தானடங்கி ஈயமாகும்

விசையான அயத்தினுட ஈயம் காணார்

ஆரப்பா அறிவார்கள் அயத்தின் ஈயம்

ஆதியந்தம் தனையறிந்தோன் அறிவான் காணே

946

காணப்பா அயக்காந்த ஈயந் தன்னைக்

கண்டவர்கள் தேகமடாகல் தூண் ஆகும்

வீணப்பா என்று சொல்லி இருந்தானாகில்

வீடதுவும் பிலக்காது ஒளி காணாது

நானப்பா இந்நூலில் வெளியாய் சொன்னேன்

நன்மையுடன் அயக்காந்த ஈயம் செய்து

கோணப்பா குருவருளால் செந்தூரம் பண்ண

குறியுனக்கு சொல்லுகிறேன் கேளு கேளே!

947

காந்த சத்துச் செந்தூரம்

கேளப்பாகாந்த சத்து பலம்தான் ஒன்று

கேள்மகனே அயச்சத்து பலம்தான் ஒன்று

வேளப்பா தங்கமொரு பலம்தான் தூக்கி

விசையாக மூன்றும் ஒன்றாய் உருக்கிக் கொண்டு

வாளப்பா கல்வமதில் பொடித்துக் கொண்டு

வரிசையுடன் கூறுகிற மருந்து கேளு

ஆளப்பா கண்டிடைக்கு வீரம் வாங்கி

அப்பனே இடைக்குநிகர் சூதம் சேரே

948

சேர்ந்ததொரு இடைக்கு நிகர் கெந்தி சேர்த்து

திரமாக முலைப்பாலால் ஆட்டிக் கொண்டு

காத்துமே ரெண்டுநாள் ஆட்டிப் பின்பு

கருவான பழச்சாற்றால் ஆட்டி நன்றாய்

பார்த்துநீ உலரவைத்துப் பொடிய தாக்கி

பண்பாகக் குப்பியிலே அரை மட்டிட்டு

கோத்துநீ பாண்டமரை உப்பைக் கொட்டி

குணமாக அதின்மேலே குப்பிவையே

949

வைத்தபின்பு குப்பியுட கழுத்து மட்டும்

மறைப்பாக உப்புடனே மண்ணும் கொட்டி

மெய்த்ததொரு மேல் மூடி சீலை செய்து

விசையாக வாலுக்கையில் எரிப்பாயப்பா

நைத்ததொரு மூன்று நாள் முத்தீயிட்டு
 நலமாக ஆறவிட்டு எடுத்துப்பாரு
 கைத்ததொரு செந்தூரம் முருக்கம் பூ போல்
 காணுமடா செந்தூரம் பதனம் பண்ணே

950

பண்ணப்பா ஈசானம் பூசை செய்து
 பரமகுரு செந்தூரம் பணவிடைதான் கொள்ளு
 நண்ணப்பா மண்டலமே கொண்டாயானால்
 நரைதிரை மாற்றுமடா சுட்டை போக்கும்
 விண்ணப்பா குருபதமும் ஒடுக்கம் காணும்
 விசையான சிவயோகம் விருப்பம் செய்யும்
 பொன்னப்பா உண்டாகும் செந்தூரத்தில்
 பூட்டுகிற விதம் உனக்குப் புகலுவேனே

951

செந்தூரத்திற்கு அனுபானம்

புகலுகிற விதமேது என்றால் மைந்தா
 பூட்டுகிறேன் முதண்ட லேகியத்தில்
 பகருகிறேன் லேகியத்தில் கழஞ்சி வாங்கி
 பணவிடை தான் செந்தூரம் அதில் வைத்து
 நெகிழாமல் மனதுறுதியாகக் கொண்டு
 நேசமுடன் இருந்ததினால் நேர்மை கேளு
 அகலாத குன்மமுதல் குஷ்ட ரோகம்
 அகடான நீரிழிவு காசம் போமே

952

காசமொடு பவுத்திரங்கள் தசை நோய் எல்லாம்
 கதிசெட்டு ஒடுமடா இன்னங் கேளு
 நேசமுடன் செந்தூரம் பணவிடை தான் எடுத்து
 நினைவாக வெல்லமதில் கொண்டாயாகில்
 பாசமுடன் சுரமனைத்தும் ஒடிப்போகும்
 பண்பான முறைக்காச்சல் ஒடிப் போகும்
 வாசமுள்ள தேனதிலே கொண்டால் மைந்தா
 மயக்கமென்ற நெஞ்சடைப்பு வாங்கிப் போமே

953

போமப்பா முலைப்பாலில் பணவிடை செந்தூரம்
 புகட்டியே கொண்டதினால் மைந்தாகேளு
 ஆமப்பா தோஷமொடு சுவாசந் தீரும்
 அடங்காத நாவறட்சி விட்டுப் போகும்

தாமப்பா பறங்கிமுதல் கரப்பான் தீரும்
 தடிப்பான வெளுப்புடனே பதுமந் தீரும்
 நாமப்பா செந்தூரம் அதித மெத்த
 நலமான புண்ணியங்கள் இல்லை தானே

954

தானென்ற செந்தூரம் தினமுங் கொண்டால்
 சடலமென்ற கூடதுதான் பிலத்து தப்பா
 நானென்ற அவமிருத்யு ஓடிப் போகும்
 நரைதிரையும் அற்றுதடா நமனாரில்லை
 தேனென்ற அனுபானம் அறிந்து கொண்டால்
 சிவசிவா கயிலாச தேகமாகும்
 ஊனென்ற உடம்பெடுத்தால் உறுதி வேணும்
 உழன்றுமனந் திரிந்ததனாத் தளர்ந்து போமே

955

தளராமல் இருப்பதற்கு இன்னம் ஒன்று
 சாற்றுகிறேன் புலத்தியனே தயவுள்ளோனே
 உளராமற் செந்தூரம் பணவிடைதான் எடுத்து
 உண்மையென்ற முப்பூவில் இடைதான் கொண்டு
 தளராமல் மனதுறுதியாகக் கொண்டால்
 கழலுமடா சட்டை யொன்று கறுப்பாய்த் தானே
 வளருமடா தேகமது வெளிபோற் காணும்
 மகத்தான தேகமது பிரமமாமே

956

ஆமப்பா சித்தாந்தம் ஞான மார்க்கம்
 அப்பனே வேதாந்தம் யோக மார்க்கம்
 தாமப்பா ஞானவரை யோகத்துக்கு
 தயவான மூலமடா நந்தி நந்தி
 நாமப்பா நந்தியடி மூலம் கண்டால்
 நாடலாம் ஆறுவகை அதன் மேலப்பா
 காமப்பால் காணப்பா லிரண்டும் கூடி
 கரைகாணாப் பூரணமாய் நிற்குந் தானே

957

சலாசத்து பஸ்பம்

தானென்ற சலாசத்து பலந்தானென்று
 தயவான பொரிகாரம் பலந்தா னொன்று
 ஊனென்ற பழச்சாற்றால் கல்வத் தாட்டி
 உறுதியுடன் ஆட்டி நன்றாய் வழித்துக் கொண்டு

பானென்ற ரவிமுகத்தில் உலர்த்தி மைந்தா
 பக்குவமாய்ப் புடம் போட பற்பமாகும்
 தேனென்ற பற்பமது பதனம் பண்ணி
 தேனதிலே பணவிடை தான் கொள்ளச் சொல்லே 958

சொல்லப்பா நீரடைப்பு பிரமேகந்தான்
 சூழ்ந்த மகோதரமுடனே வெட்டை போகும்
 நல்லப்பா கல்லடைப்பு தசையடைப்பு
 நன்மையில்லா மேகத்தால் எழுந்த நோய்கள்
 அல்லப்பா ஓடிவிடும் இன்னங் கேளு
 அரகரா நீர்கடுப்பு நீர்ச் செறிப்பு
 டெல்லாமல் ஓடிவிடும் இன்னங் கேளு
 சிவசிவா பத்தியங்கள் இல்லை தானே 959

அப்பிரக சத்து

தானென்ற அப்பிரகச் சத்து சொல்வேன்
 சதுரான அப்பிரகப் பொடிதான் செய்து
 வானென்ற பலமொன்று எடுத்துக் கொண்டு
 மைந்தனே மேல் மருந்தின் வகையைக் கேளு
 ஊனென்ற வெடி உப்பு கார சாரம்
 உத்தமனே தாளகமும் கௌரி சூதம்
 மானென்ற சிங்கியுடன் பூநாகந்தான்
 மைந்தனே வகை வகைக்கு கழஞ்சி வாங்கே. 960

வாங்கடா முப்பூவும் கழஞ்சி கொண்டு
 வரிசையாய் மருந்தெல்லாம் கல்வத்திட்டு
 தாங்கியே பழச்சாற்றால் ஆட்டி மைந்தா
 தயவாக இருசாமம் நன்றாய் ஆட்டி
 பாங்குபெற பில்லை செய்து ரவியிற் போடு
 பக்குவமாய் வச்சிரமாங் குகையில் வைத்து
 சாங்கமாய் சில்லிட்டுச் சீலை செய்து
 தயவாகக் குகைபழுக்க ஊது ஊதே. 961

ஊதியந்த குகையாறி எடுத்துப் பாரு
 உத்தமனே ஈயம் அதாய் இறுகி நிற்கும்
 வாதியென்று ஸூதிகளோ காணப் போறார்
 மகத்தான யோகியடா சத்து காண்பான்

ஆதியென்ற அப்பிரக சத்து காண

அரகரா வாதிகள்தான் அலைந்தே செத்தார்
சோதியென்ற அப்பிரக சத்தை மைந்தா
திறமாகச் செந்தூரம் பண்ணு பண்ணே.

962

பண்ணப்பா அப்பிரகச் சத்து வாங்கி

பலமெடுத்துக் குகைதனிலே உருகும்போது
உண்ணப்பா தங்கமொரு பலந்தான் சேர்த்து
உருகிரெண்டும் குண்டாகி மணிபோல் நிற்கும்
பண்ணப்பா கல்வத்தில் பொடிக்கத்தூளாங்
கண்டெடைக்கு வீரமொடு சூதம் சேரு
அண்ணப்பா கண்டிடைக்கு கெந்தி கூட்டி
அழகான பழச்சாற்றால் ஆட்டிப் பாரே.

963

பாரப்பா பழச்சாற்றால் ஆட்டிப் பின்பு

பண்பான பொடுதலையின் சாற்றால் ஆட்டி
காரப்பா ரெண்டு நாள் அரைத்துப் பின்பு
கருவாகப் பொடி செய்து கப்பிக் கேற்றி
சாரப்பா மணசிலை ஏழும் செய்து
தன்மையுடன் காய்ந்தபின்பு சொல்லக் கேளு
தீரப்பா முன்போல ளரித்துப் பாரு
சிவசிவா செந்தூரம் சிவப்புத் தானே.

964

தானென்ற செந்தூரம் பதனம் பண்ணி

தன்மையுடன் பணவிடைதான் தேனில் கொண்டால்
ஊனென்ற காயமது பிலத்து நல்ல
உறுதியாகச் சட்டை ஒன்று தள்ளும் தள்ளும்
தேனென்ற கற்பமடா செந்தூரம் தான்
நதிரமாக அனுபானம் அறிந்து கொண்டால்
வானென்ற மேகம் போம் சூலை போகும்
மக்களே முந்நூற்றை மகிழ்ந்து கேளே.

965

கேளப்பா முந்நூற்றில் செந்தூர மார்க்கம்

கிருபையுடன் இருநூற்றில் பற்பம் சொன்னேன்
நாளப்பா ஆயிரத்து ஐநூற்றில் மைந்தா
நன்மையுடன் வயித்தியத்தை நன்றாய்ச் சொன்னேன்
வேளப்பா அறு நூற்றின் விபர மெல்லாம்
விரித்து நன்றாய் சொல்லி விட்டேன் விபரமாக
ஆளப்பா நாநூற்றில் வயித்திய பூரணந்தான்
அன்பாகப் பாடினதை நன்றாய்ப் பாரே.

966

பாரப்பா அப்பிரக செந்தூரத்தை
 பாச்சடா வெள்ளியிலே நூற்றுக் கொன்று
 தேரப்பா மாற்றது முன்னுறாகும்
 திரமான குடவனிலே இரு நூறாகும்
 சாரப்பா வெள்ளிசெம்பில் நூறு மாற்று
 தயவாகத் தனிச்செம்பில் ஐம்பதாகும்
 ஆரப்பா அறிவார்கள் செந்தூரப் போக்கு
 அன்பான புலத்தியனே இன்னங் கேளே.

967

பொன்னிமிளைச் சத்து

கேளப்பா பொன்னிமிளைச் சத்து சொல்வேன்
 கெடியான நிமிளையது பலம்தான் வாங்கி
 நாளப்பா ரோமமது இடையே சுற்றி
 நன்றாகத் தாரபற்பம் நாகபற்பம்
 வேளப்பா நிமிளையின் மேல் பூசிக் கொண்டு
 மேலாக ரோமத்தை சுற்றி மைந்தா
 தாளப்பா அதின்மேலே முப்பூச் சுன்னம்
 தயவாகப் பூசிநல்ல குகைக்குள் வையே

968

வையப்பா குகைவாயை நன்றாய் மூடி
 மார்க்கமுடன் குகையிலே வைத்து ஊது
 மெய்யப்பா சொல்லுகிறோம் குகைபழுக்க ஊது
 மெய்யான சத்ததுவும் வெண்கலமாய் நிற்கும்
 பையப்பா ஆறவிட்டுச் சத்து வாங்கி
 பாலகனே குகையிலிட்டு காரம் ஊட்டி
 நையப்பா உருக்கிப்பார் கண் விட்டாடும்
 நன்றாக அதில்சேரும் வகையைக் கேளே

969

கேளப்பா நாகமொடு தங்கம் ரெண்டும்
 கெடியான சத்துவுக்குச் சரியாய் தூக்கி
 வாளப்பா சத்து நின்று உருகும் போது
 வரிசையாய் நாக தங்கம் இதிலே ஊட்டு
 தாளப்பா சத்துடனே ரெண்டும் சேர்த்து
 தயவாக மூன்றும் ஒன்றாய் உருகும் அப்பா
 ஆளப்பா குகையாறி யெடுத்துப் பாரு
 அரகரா களங்காகும் மைந்தா கேளே.

970

கேளடா களங்கதனை கல்வத்திட்டு
 கெட்டியாய் உடைத்திடவே தூளாம் பாரு
 வாளடா வீரமது பலந்தான் மூன்று
 மைந்தனேவாலை ரசம் பலம்தான் மூன்று
 தேளடா கெந்தி பலம் நாலும் கூட்டி
 தெவிட்டாத ஆதியந்தம் பலமும் கூட்டி
 ஆளடா முலைப்பாலால் நன்றாய் ஆட்டி
 அதன் பிறகு பொடுதலையின் சாற்றால் ஆட்டே

971

ஆட்டியே வழித்துருட்டி காயப் போட்டு
 அப்பனே பொடிசெய்து குப்பிக் கேற்றி
 நாட்டியே வாலுக்கையில் மூன்று நாள்தான்
 நலமாக முத்தியும் நன்றாய் மூட்டி
 காட்டியே சலாகை கொண்டு சோதிச்சேபார்
 கதிர் முனையில் கறகறக்கும் பதந்தானப்பா
 தாட்டிகமாய் ஆறவிட்டு உடைத்துப் பாரு
 சமர்த்தான பொன்னிமிளைச் செந்தூரமாச்சே.

972

ஆச்சப்பா செந்தூரம் பதனம் பண்ணி
 அப்பனே குன்றியிடை இருபோது உண்ணு
 காச்சப்பா பசுவின் பால் தன்னிற் கொள்ளு
 கதிரொளி போல் தேகமது காந்தியாகும்
 நீச்சப்பா முலைப்பாலில் குன்றியீய
 நேரான தோஷம்போம் சுவாசம் போகும்
 பாச்சப்பா விஷகடிகள் குஷ்ட ரோகம்
 பகையான மேகமென்ற தெல்லாம் போமே.

973

போமடா வாதத்தில் எழுந்ததோஷம்
 பொல்லாத பித்தத்தால் எழுந்த தோஷம்
 ஆமடா சிலேற்பனத்தால் எழுந்த தோஷம்
 அஞ்சாத தோஷமெல்லாம் அகன்று போகும்
 சாமடா நிமிளைதனைக் கண்ட ரோகம்
 சுண்ணத்திலே ஓடி விடும் ஐயா ஐயா
 நாமடா உனக்காக சொன்னோமையா
 நலமாகச் செந்தூரத் தொழிலைக் கேளே.

974

கேளப்பா பணவிடை செந்தூரம் வாங்கி
 கெட்டியாய் வெள்ளியிலே நூற்றுக் கொன்று
 தாளப்பா கொடுக்கையிலே வாங்கிக் கொண்டு
 சமர்த்தான வெள்ளியது பழுத்துப் போகும்

வாளப்பா வெள்ளியிலே பழுத்துதானால்
வயதுசொல்ல முடியாது மைந்தா மைந்தா
நாளப்பா வெள்ளி செம்பில் ஈந்தாயானால்
நன்மையதாய் பழுத்துமிகத் தங்க மாமே.

975

ஆமப்பா குடவனிலே நூற்றுக் கொன்று
அருள் பெருக உருகிப்பார் அதிக மாற்று
நாமப்பா செந்தூரம் வலுவோ மெத்த
நயமான செந்தூரம் தன்னைக் கண்டு
தாமப்பா மகிழாதே மனதடங்கி நில்லு
தன்மையுடன் பூரணத்தை தயவாய்ப் போற்று
காமப்பால் காணற்பால் கண்டே கொள்ளு
கமலமலர் அமுர்தமது கசிவாய்க் கொள்ளே.

976

தாளகச் சத்து

கொள்ளப்பா இன்னமொரு முறையைக்கேளு
குருவான தாளகத்தில் சத்து சொல்வேன்
நல்லப்பா தாரமது பலம்தான் ஒன்று
நலமான சுன்னத்திற் சுத்தி பண்ணி
கல்லப்பா சுன்னமுடன் துருசுதுத்தம்
கருவான சாரமுடன் காரம் கூட்டி
அல்லப்பா வீரமுடன் பூரம் சேர்த்து
அரைத்து அந்த தாளகத்துக் கங்கி பூட்டே

977

பூட்டியே குகையில் வைத்து குகைவாய் மூடி
புகழாக மண்சீலை ஏழும் செய்து
தாஷ்டிகமாய்த் குகைதனிலே வைத்து ஊது
சமர்த்தாக குகைபழுக்க ஊதித் தீரு
நாட்டியே குகை ஆறி எடுத்துப் பாரு
நலமாகத் தாளகந்தான் ஈயமாகும்
ஆட்டினதோர் ஈயமது பதனம் பண்ணு
அன்பாகக் காரமிட்டு உருகிப் பாரே

978

உருக்கையிலே நாகமந்த இடையே சேரு
உண்மையுள்ள தங்கமப்படியே சேரு
கருக்காகக் கட்டினதோர் ரசத்தைச் சேரு
கருவாக நாலும்ஒன்றாய் உருகும் அப்பா
பெருக்கமுள்ள களங்காகும் அப்பா சொன்னேன்
பேணியே கல்வத்தில் பொடிக்கத் தூளாம்
குருக்களென்ற வீரமந்த இடையே சேரும்
குணமாக கெந்தி ரெட்டிப்பாகச் சேரே

979

சேர்த்து நன்றாய்ப் பொடிசெய்து குப்பிக் கேற்றி
 திரமாக மண்சீலை வலுவாய்ச் செய்து
 போற்றியே முன்போலே எரித்து வாங்கு
 பூரணமாய் ஆறவிட்டு எடுத்துப் பாரு
 ஆற்றியே குப்பிதனை உடைத்துப் பாரு
 அரகரா செந்தூரம் அருண நிறமப்பா
 தேற்றியே செந்தூரம் பதனம் பண்ணி
 சிவசிவா குன்றியிடை தேனிற் கொள்ளே

980

கொள்ளவே சுவாசமொடு காசந்தீரும்
 குஷ்டமொடு பொங்கி முதல் குலைநோய் தீரும்
 அல்லல் செய்யும் குன்மமொடு மகோதரங்கள்
 அண்டத்தின் வாதமொடு அனந்த வாதம்
 வல்லல் செய்யும் குதிவாதமுகத்து வாதம்
 காலகதி மேல் சதிகனத்த வாதம்
 நல்லதொரு செந்தூரம் கண்ட போதே
 நாடாமல் ஓடிவிடும் இன்னங் கேளே

981

கேளப்பா செந்தூரத் தொழிலைக் கேளு
 கெணிதமுள்ள வெள்ளியிலே நூற்றுக் கொன்று
 வாளப்பா கொடுத்திடவே வயது சொல்ல
 வாயேது நாவேது வலுத்த தங்கம்
 ஆளப்பா வெள்ளி செம்பில் நூற்றுக் கொன்று
 அணைத்திடவே பதினாறு வயதுப் பிள்ளை
 காலப்பா மாறியவன் நடனம் செய்வான்
 கண்டுள்ளம் மகிழாதே கருத்தாய் நில்லே

982

நில்லென்ற குடவனிலே நூற்றுக் கொன்று
 நீட்டினால் பத்தரை தான் தப்பாதுண்மை
 சொல்லொன்று தப்பாது கருவாய்பாரு
 சொல்மறந்து பார்த்ததினால் சோதி காணாய்
 கல்லென்ற கல்லெறிந்து புல்லைத் தின்று
 காலறிந்து யோகமதிற் கருத்தாய் நில்லு
 கொல்லென்று வாய்பசப்புங் குறும்பரோடே
 கூடாது வாசியிலே கூர்ந்து நில்லே

983

நில்லடா வாசியிலே நின்று தேறி
 நினைவாகப் பூரணத்தைக் கண்டு பூசி
 சொல்லாத மந்திரத்தை யுருவே செய்து
 சோராமற் கனியருந்தி மணியைப் பூசி

தள்ளடா தனையார் தன்னைத்தானே

சமயமதம் கொண்டாடும் தவத்தோர் தன்னை
புல்லென்ற மனுக்களுடன் பொருந்த வேண்டாம்
பூரணத்தைத் தினநோக்கிப் பூண்டு நில்லே

984

நாகச் செந்தூரம்

பூண்டுகொள் நாகச் செந்தூந் தன்னை

பூரணமாய் நாதவிந்து தெளிந்த தண்ணீர்
ஆண்டுகொண்டு அச்சலத்தில் நாகஞ் சாய்க்க
அப்பனே சிறடங்கி யடங்கிக் கட்டும்
நீண்டதொரு குகைதனிலே நாகம் போட்டு
நினைவாக உருகையிலே மைந்தா கேளு
மாண்டதொரு நாகத்துக் கிடையே தங்கம்
மகத்தான தங்கநிற சத்தை வாரே

985

வார்த்துமிக உருக்கையிலே மூன்றும் ஒன்றாய்

வளமாக உருகியது மணிபோல் நிற்கும்
பார்த்துமிகத் தானெடுத்து கல்வத்திட்டு
பதறாமல் அந்திடைக்கு வீரம் சேர்த்து
போற்றிநன்றாய் இடைக்கிரட்டி கெந்தி கூட்டி
பொடிசெய்து தானெடுத்து வைத்துக் கொண்டு
காத்துமிகக் குப்பிதனில் ஏற்றிக் கொண்டு
கனமாக மண்சீலை வலுவாய்ச் செய்யே

986

செய்யப்பா வாலுகையில் முன்போல் வைத்து

திறமாக ஆறுசாமம் எரித்து வாங்கு
பையப்பா ஆறவிட்டு எடுத்துப் பாரு
பரமான செந்தூரம் என்ன சொல்வேன்
மெய்யப்பா செந்தூரம் பதனம் எண்ணி
மெய்க்கவே தேனதிலே பணவிடைதான் கொள்ள
ஐயப்பா கிராணியென்ற தெல்லாம் போகும்
அரகரா குன்மமென்ற தனைத்துப் போமே

987

போமப்பா மேகமென்ற தெல்லாம் போகும்

பொல்லாத நீரிழிவு கிரந்தி குஷ்டம்
தாமப்பா மகோதரமும் விஷபாகங்கள்
தருகாத பாண்டுமுதல் சுவாச காசம்

ஆமப்பா நாகச் செந்தூரம் கண்டால்

அடங்காத நோய்களெல்லாம் அடங்கி ஓடும்
நாமப்பா சொல்லுகிறோம் வச்சிர காயம்
நல்லமன தாயிருந்தவர்க்கு எல்லாம் சித்தே

988

சித்தாக இருக்க வென்றால் மைந்தா கேளு

சிவமான செந்தூரம் பூரணத் தோடொக்க
பத்தாசையாக நீ பணவிடைதான் கொண்டால்
பழுக்குமடா தேகமதில் சட்டை போகும்
வற்றாத செந்தூரம் தினமும் கொண்டால்
வயதுசொல்ல முடியாது மைந்தா கேளு
முத்தான முத்தரெல்லாம் முத்தியாகும்
மோகமில்லை செந்தூர முறையைக் கேளே

989

கேளப்பா வெள்ளியிலே நூற்றுக் கொன்று

கெடியான வெள்ளிசெம்பில் நூற்றுக் கொன்று
நாளப்பா குடவனிலே நூற்றுக் கொன்று
நன்மையிலாச் செம்புதனில் நூற்றுக் கொன்று
கோளப்பா வாராமல் பழுக்கும் தங்கம்
குறியான தங்கமதை யார்தான் காண்பார்
ஆளப்பா ஆதியென்ற தங்கந் தன்னை
அறிந்துகொண்டு தவமகிமை அறிந்து செய்யே

990

செய்யடா தவமதிலே மனத்தை நாட்டு

தீர்க்கமுடன் குருபதத்தில் சேர்ந்து நில்லு
மெய்யடா கற்பமதை விரும்பி யுண்ணு
விரும்பிமிக உண்ணையிலே தீபம் பாரு
கொய்யடா கருவிகளைக் கொய்து போட்டு
கூர்மையுடன் நடுமனையைக் கூர்ந்து பாரு
பையடா மூலமதல் ஆறுந் தாண்டி
பராபரத்தின் அருள்தனைப் பற்றிப் பாரே

991

பற்றுமிகப் பாராமற் பொருளைக் கண்டு

பதுமைபோல் பெருமையிலே பற்றி நின்ற
முத்தியில்லா மூடர்களாய்க் கூட்டம் கூடி
மோசமென்ற பாசமதை இழுத்துக் கொண்டு
சத்தியென்ற பெண்ணைமிக நிறுத்திக் கொண்டு
சகல ஆபரணமிகத் தானே சாற்றி
புத்தியில்லா நடத்தைகளைப் பார்த்தாயானால்
பூரணத்தில் உனதுசிரம் வெடித்துப் போமே,

992

வெடித்துமிகப் போவதுவும் மெத்த நன்றோ
 வேதாந்த பதியில்நிற்க மிகவும் நன்றோ
 படித்துமிகரெண்டையு நீ யருந்திப் பார்த்து
 பக்குவத்தோடே இருந்து பதியில் தாக்கு
 வடித்த மெழுகதுபோல இந்த நூலில்
 வசனித்த கருக்க ளெல்லாம் மனதிற்காரு
 விடுத்த பொருள் தனையறிந்து காராவிட்டால்
 விண்ணிடியும் மண்கரையும் வீணாய்ப் போமே.

993

கருவங்கச் செந்தூரம்

போகாமல் இன்னம்ஒரு சேதி கேளு
 பொன்னான கருவங்கம் வாங்கி மைந்தா
 வாகாக ஆதியந்தம் கருவினாலே
 மகத்தான வங்கத்துக் கங்கி பூட்டி
 நோகாமற் புடம்போடக் கட்டிப் போகும்
 நுண்மையுடன் தானெடுத்துக் குகையில் வைத்து
 சாகாமற் காரமிட்டு உருக்கிப் பாரு
 சக்கரம்போல் கண் விட்டு ஆடும் தானே.

994

தானென்ற வங்கத்துக் கிடையே நாகம்
 தயவான தங்கமுடன் ரசமும் கூட்டி
 கோனென்ற குருவருளால் உருக்கிப் பார்க்க
 குணமாக நாலும் ஒன்றாய் மணியாய் நிற்கும்
 மானென்ற கல்வத்தில் நொறுக்கிக் கொண்டு
 மாட்டா வீரமொடு லிங்கந்தானும்
 தேனென்ற காரமொடு ஒவ்வொன்றாய்க் கூட்டி
 சிவசிவா இதுக்கிரட்டி கெந்தி கூட்டே.

995

கூட்டிநன்றாய்ப் பொடித்து மிகக் குப்பிக் கேற்றி
 குணமான மண்சீலை வலுவாய்ப் பூசி
 நாட்டியே முன்போல எரித்து வாங்கி
 நல்லபதமறிய வென்றால் சலாகை போட்டு
 மாட்டியதோர் சலாகை முன் வெளுத்துதானால்
 மார்க்கமுடன் தானெடுத்து ஆறவைத்து
 தாட்டிகமாய்க் குப்பியை நீ யுடைத்துப் பார்க்க
 தங்க நிறமான செந்தூரம் பாரே.

996

பாரப்பா செந்தூரம் பனைவெல்லத்திற
 பக்குவமாய் குன்றியிடை கொண்டால் மைந்தா
 ஆரப்பா உனக்கீடு சொல்லப் போறேன்
 அத்தேகம் வச்சிரமாம் காயமாகும்

தேரப்பா பணவிடைதான் தேனிற் கொண்டால்
 சிவசிவா மேகமென்ற தெல்லாம் போகும்
 நேரப்பா ஜலவிஷங்கள் குஷ்ட ரோகம்
 நிலையில்லா நீரிழிவு நீங்கிப் போமே.

997

போமடா பவுத்திரமுங் கண்ட மாலை
 பொல்லாத குன்மமொடு பாண்டு தீரும்
 நாமடா தோஷமொடு காசம் போகும்
 நழுக்கான மூலமுதல் அண்ட வாதம்
 தாமடா குதிவாதம் நடுக்குவாதம்
 சமர்த்தான வாதமதிற் பச்சை வாதம்
 ஆமடா பித்தமென்ற தெல்லாம் போகும்
 அரகரா கருவங்கம் அதிதந் தானே.

998

தானென்ற செந்தூரத் தொழிலைக் கேளு
 தப்பாமல் நூற்றுக் கொன்று போட்டால்
 மானென்ற வெள்ளியிலே நூறு மாற்று
 மகத்தான செம்பதிலே அம்பதாகும்
 தேனென்ற வெள்ளி செம்பில் இரு நூறாகும்
 தெவிட்டாத குடவனில் எண்பதாகும்
 கோனென்ற குருவருளால் செந்தூரத்தை
 குறிப்புடனே கொண்டவரே குருவாம் பாரே.

999

குருவான சற்குருவைக் காணவேணும்
 குணமாக நந்திதனைப் பணிய வேணும்
 உருவான உருவறிந்து உண்ண வேணும்
 உண்மையுள்ள சத்திசிவங் காண வேணும்
 திருவான் மலரொளியைப் பற்ற வேண்டும்
 தெவிட்டாத மதியமுதம் கொள்ள வேணும்
 தருவான கற்பத்தைப் பூசைபண்ணி
 சதாகாலம் பூரணத்திற் சார்ந்து நில்லே.

1000

தாம்பிர செந்தூரம்

நில்லென்ற நிலைதனிலே நின்று கொண்டு
 நினைவாக குருபதத்தில் பூண்டு கொண்டு
 சொல்லென்ற தாம்பிரச் செந்தூரம் பண்ணி
 துருவமுடன் கொள்வதற்கு விபரங் கேளு
 தெல்லென்ற துட்டதனை அராவிக்கொண்டு
 திறமாகப் பழச்சாற்றில் ஊறப் போட்டு
 கல்லென்ற சுடன நீர் விட்டு நன்றாய்
 களிப்பறவே கழுவிவிடு கசடு போச்சே.

1001

போச்சென்று தாம்பிரன் பொடி தானொன்று

புதுமையுள்ள தங்கமொன்று ரசந்தானொன்று

நீச்சென்ற தாளகமும் வீரமொன்று

நிலைத்ததொரு லிங்கமொன்று நாகமொன்று

பாச்சென்ற கல்வதில் ஏழும் போட்டு

பக்குவமாய் பழச்சாற்றால் ஆட்டி நன்றாய்

ஆச்சென்று கல்வத்தில் நன்றாய் ஆட்டி

அரகரா ரெட்டிப்பு கெந்தி கூட்டே

1002

கூட்டியே பழச்சாறும் பொடுதலையின் சாறும்

குணமாக விட்டுநன்றாய் மைபோல் ஆட்டி

ஆட்டியே வழித்தெடுத்துக் காயப் போட்டு

அப்பனே பொடி பண்ணிக் குப்பிக்கேற்றி

தாட்டிகமாய் மண்சீலை வலுவாய்ச் செய்து

சமார்த்தாக முன்போல எரித்து வாங்கு

நாட்டியே ஆறவிட்டு எடுத்துப் பாரு

நன்மையுள்ள செந்தூரம் அதிதந்தானே.

1003

தானென்ற செந்தூரம் பதனம் பண்ணி

தன்மையுடன் ஈசானம் பூசை செய்து

தேனென்ற தேனதிலே பணவிடைதான் கொண்டால்

தீராத குன்மமுதல் குஷ்டம் தீரும்

வானென்ற மேகமொடு கிரந்தி தீரும்

வகையான பீலிகை மகோதரமுந்தீரும்

ஊனென்ற மூலமுதல் கண்ட மாலை

யுள்மூலம் புறமூலம் ஒழிந்து போமே.

1004

மாத்திரை

ஒழியாமல் இருப்பதற்கு மாத்திரைதான் ஒன்று

உத்தமனே சொல்லுகிறேன் நன்றாய்க் கேளு

வழியான அயக்காந்த செந்தூரம் ஒன்று

மார்க்கமுள நாகச் செந்தூரம் ஒன்று

நெளியாத தாளகச் செந்தூரம் ஒன்று

நேரான தாம்பிரச் செந்தூரம் ஒன்று

அழியாத வங்கச் செந்தூரம் ஒன்று

அப்பனே ஐந்தும்ஓர் இடையாய் வாங்கே.

1005

வாங்கியே கல்வத்தில் இட்டுக் கொண்டு
 மகத்தான முலைப்பாலும் பழத்தின் சாறும்
 பாங்குடனே ரெண்டு நிறை ஒன்றாய்ச் சேர்த்து
 பக்குவமாய் கல்வத்தில் ஆட்டும் போது
 தாங்கியே திரிகடுகு மூன்றும் ஒன்றாய்
 சரியிடையாய்ச் செந்தூரம் தன்னில் சேர்த்து
 ஆங்குது கொண்டே அரைப்பாய் ஆறுநாள்தான்
 அதன்பிறகு மத்தஞ்சாறு அதனில் வாரே.

1006

வார்த்துநன்றாய் ஆறுநாள் அரைத்த பின்பு
 மார்க்கமுடன் வழித்து மாத்திரைகள் செய்து
 பார்த்துநன்றாய் நிழல்உலர்த்தி வைத்துக் கொண்டு
 பக்குவமாய்க் குணங்குறிகள் அறிந்து கொண்டு
 காத்துமிக அனுபானம் அறிந்து செய்தால்
 காணாமல் ஓடிவிடும் சுவாச தோஷம்
 சாற்றுகிறேன் கலிக்கமொன்று சொல்லக் கேளு
 தன்மனதைத் தான் அறிந்து தனதாய் நில்லே.

1007

கலிக்கம்

தனதான கிராம்புடனே திரிகடுகு கூட்டி
 தன்மையுள்ள கிராம்புதவும் கூட்டிச் சேர்த்து
 மனதான வாளமொன்று எட்டுக் கொன்று
 மாட்டுவாய் கல்வத்தில் பழச்சாறிட்டு
 வளமான அபின்கூட்டி ஒன்றாய் ஆட்டி
 ஊமத்தஞ் சாறதனில் ஒருநாள் ஆட்டி
 சனதான கயறுபோல் உருட்டி மைந்தா
 காற்றில்லா இடம் பார்த்துக் காய வைவே.

1008

வைத்து நன்றாய்க் காய்ந்தபின் எடுத்துக்கொண்டு
 வரிசையுடன் சொல்லுகிறேன் நன்றாய்க் கேளு
 கைத்தொரு முலைப்பாலால் அரைத்து நாவில்
 கண்ணிலிடச் சகலசன்னி காணாதோடும்
 மெய்த்த சிவருத்திரகளை மாத்திரை வைத்து
 வேண்படி வயித்தியத்தை விரும்பிச் செய்தால்
 நைத்ததொரு சாத்தியம் அசாத்தியம் ரெண்டும்
 நன்றாகத் தீருமடா நலமாம் பாரே.

1009

வேறு-கலிக்கம்

பாரப்பா கலிக்கமொன்று சொல்லக் கேளு
 பக்குவமாய் திரிகடுகு துரிசுதுத்தம்
 நேரப்பா அரிதாரம் இந்துப் போடும்
 நினைவாக ரோகணியும் சரியாய்த் தூக்கி
 காரப்பா பவளமது நாலுக் கொன்று
 கருவான பழச்சாற்றால் அரைத்து மைந்தா
 திரட்டா கயறுபோல் திரட்டில் கொண்டு
 சிவசிவா நிழலுலர்த்திப் பதனம் பண்ணே.

1010

பண்ணியதோர் கலிக்க மாத்திரையை மைந்தா
 பக்குவமாய்ச் சிமிழ்தனிலே பதனம் பண்ணி
 உண்ணியே முலைப்பாலால் கண்ணில் தீற்ற
 உறுதியுள்ள ஜன்னிமுதல் விஷங்கள் போகும்
 தண்ணியதோர் குளிர்சுரம் சொல்லா தோடும்
 நலமில்லா நெஞ்சடைப்பு மூர்ச்சை போகும்
 புண்ணியனே மழுவான கலிக்கமப்பா
 புனிதமுடன் பதனமாய் வைத்துப் போற்றே.

1011

போற்றப்பா நீர்தோஷம் கபாலகுலை
 புகைச்சல் என்ற கண்புகைச்சல் காதுமந்தம்
 பார்த்தப்பா மூக்கடைப்புக் கண்ட மாலை
 பவுத்திரம் மகோதரமும் குஷ்டம் குன்மம்
 ஆறப்பா போவதற்கு மருந்து சொல்வேன்
 அன்பான சாதிக்காய் சாதிபத்ரி
 மாற்றப்பா மதுரம் அதிவிடையம் ஒமம்
 மகத்தான திரிகடுகு சீனங் கூட்டே

1012

கூட்டியே சரியிடையாய் வாங்கிக் கொண்டு
 குணமாகக் குரணித்து முப்பூ சேர்த்து
 நாட்டியே தேனதிலே கொண்டால் மைந்தா
 நலமாக நான்சொன்ன வியாதி தீரும்
 ஏட்டிலே இந்நூலைத் தேடவேணும்
 திரமாகப் பளிரண்டும் காக்க வேணும்
 தாட்டிகமாய்க் கற்பமதைக் கொள்ள வேணும்
 தனதான பூரணத்தை மருவிப்பாரே.

1013

பாரப்பா பூரணமாம் பூச்சை பச்சை
 பகராத பச்சைதனைப் பதிவாய்ப் பார்க்க
 ஆரப்பா அறிவார்கள் காரசாரம்
 அம்பரத்தின் தரிசனத்தை யார்தான் காண்பர்

அகஸ்தியர்

253

தேரப்பா மனதறிவால் தேறிக்கொண்டு
தெவிட்டாத பூரணத்தைப் பணிந்தால் மைந்தா
நேரப்பா மதுரரசம் சொலிக்கும் பாரு
நினைவாக அமுர்மதைப் பானம் பண்ணே.

1014

தாயாதி கற்பமுண்ணும் பக்குவம்

பண்ணப்பா காயாதி கற்பம் கொள்ள
பக்குவத்தை சொல்லுகிறேன் பண்பாய்க் கேளு
விண்ணப்பா ஆதியந்தம் நடுமுன்றாக
விளங்குகின்ற பொருளதனை விரும்பிக் கேளு
நண்ணப்பா அமுதகற்பம் அகார பீடம்
நடுவான போதமடா ஆர்தான் காண்பார்
உண்ணப்பா அகாரமென்ற பொருளைக் கேளு
உறுதியுள்ள புலத்தியனே உண்மை தானே.

1015

தானென்ற அகாரமடா விந்து விந்து
தன்மையுள்ள விந்து நீர் தண்ணீராச்சு
கோனென்ற விந்துநீர் தன்னை வாங்கி
குணமாக அந்திசந்தி கொண்டு மைந்தா
கோனென்ற குருபதத்தில் மனதை வைத்து
குணமாக ரேசு பூரகமும் பண்ணி
நானென்ற அகம்போக்கிக் கும்பகத்தே நின்றால்
நலமில்லா தேகம்வெகு உறுதியாமே

1016

ஆமப்பா உறுதி மனதுறுதியாக
அப்பனே கொண்டுவிடு மண்டலந்தான்
நாமப்பா வாதபித்த சேத்துமத்தினாலே
நாடிவரும் வியாதி எல்லாம் நாடாதோடும்
போமப்பா நரையோடு திரையும் போகும்
பொல்லாத திரோதகையின் மாய்கைபோகும்
தாமப்பா நந்தியொளி பிரகாசிக்கும்
தயவாக போகும் வெகுதன்மை தானே.

101

தானென்ன நீயென்ன ரெண்டும் ஒன்று
தடையில்லா மனதாக இருந்தாயானால்
கோனென்ன குருவென்ன நீயே யாகும்
குணமான மனதுறுதி யானதாலே

ஆணென்ன பெண்ணென்ன ரெண்டும் ஒன்று
 அரகரா மனதடங்கி அறிவிற் சேர்ந்து
 தேனென்ன வந்ததொரு விந்து நீரை
 தெவிட்டாமற் கொண்டு மறுகற்பம் கேளே.

1018

கேளப்பா நடுவான அகாரம் தொட்டு
 கிருபையுடன் அடியான உகாரங் கேளு
 நாளப்பா உகாரமென்ற அடிதான் மூலம்
 நலமான மூலமென்றால் ஆர்தான் காண்பார்
 கோளப்பா ஒன்றுமில்லை நாதம் நாதம்
 குருவான மவுனத்தைக் கூறப்போமோ
 வாளப்பா நாதமென்ற சருகு வாங்கி
 மைந்தனே தினந்தோறும் பூசிப்பாயே.

1019

பூசிப்பாய் நாதமென்ற சருகு வாங்கி
 புகழாக ரேசகபூரகமும் பண்ணி
 நேசிப்பாய் கும்பகத்தில் மனதை நாட்டி
 நினைவாக மனதுறுதி யாகக் கொண்டால்
 ஆசிப்பா வாசிப்பாய் அழுத்திப் பாரு
 அழுத்தி மிகப் பார்க்கையிலே அருளேதோன்றும்
 வாசிக்கும் உயிரான உகாரந் தன்னை
 வரிசையுடன் பூசிக்கும் வகையைக் கேளே.

1020

பூசிக்கும் வகை

கேளப்பா உதயாதி சிவத்தைப் பூசி
 கெணிதமாய் மதியமதில் போசனமே செய்து
 நாளப்பா மாலைதனில் உகார நீட்சை
 நன்மையுள்ள சத்தியைநீ பூசை பண்ணு
 தாளப்பா மூலமுதல் ஆறாதாரம்
 தான்கடந்து மேலான சுழினைக்குள்ளே
 ஆளப்பா அண்டபகிரண்டம் எல்லாம்
 அரகரா அகாரமுடன் உகாரந்தானே.

1021

தானப்பா வகாரமென்ற சத்திதன்னை
 தன்மையுடன் மண்டலமே பூசித்தாக்கால்
 தேனப்பா அமுர்தரசம் கனிந்து காணும்
 சிவசிவா அமுர்தரசம் அந்தமாகும்

பேணப்பா உகாரமென்ற அமுர்தரசம் தன்னை
 பிலத்தபுத்தி அறிவதினாற் பேணிப் பார்த்து
 ஊணப்பா மூலமதில் ரேசகமே பண்ணி
 உம்மெனமே நடுவரையில் பூரகமே செய்யே.

1022

செய்யப்பா நடுவரையில் பூரகமே செய்து
 திடமாக வேல் மூலம் சேர்ந்து கொண்டு
 பையப்பா கும்பகத்தில் பற்றிப் பாரு
 பருதிமதி சுடரொளியில் புகுந்தே நில்லு
 கையப்பா தடவுவது போல மக்காள்
 கருவான சத்தியை நீ கருத்தில் வைத்தால்
 மெய்யப்பா உனது சடம் வலுத்துப் போச்சு
 மேதினியில் சித்தன் என்ற பேருமாச்சே.

1023

ஆச்சப்பா சித்தனிலே அதிக சித்தன்
 ஆதியென்ற மூலமதை யறிந்ததாலே
 போச்சப்பா நரைதிரையும் நமனுமில்லை
 பொன்போல பூரணமாம் தேகமாச்சு
 பாச்சப்பா வாசியை நீ வாசி கண்டு
 பக்குவமாய் மதியை மெள்ள ரவியிற்சேரு
 காச்சப்பா பஞ்ச முகாக்கினியினாலே
 கருத்துறவே செடத்தை மெள்ள காய்ச்சு காய்ச்சே.

1024

காச்சுதற்கு அக்கினியில் கருவைச் சொன்னேன்
 கருத்துறவே சிவபூசை நன்றாய்ச் சொன்னேன்
 பாச்சுதற்கு சத்தியுட பூசை சொன்னேன்
 பத்தியுடன் பகுத்தறிவாய்ப் புத்திகொண்டு
 மூச்சுதற்கு முன்னிலைதான் பீடமாகும்
 முனையான சுழிமுனையே வகாரபீடம்
 பேச்சுதற்கு பேசுதற்கு நாவே இல்லை
 பெருமையுடன் சத்திசிவ பூசை கேளே.

1025

சத்திசிவ பூசை

கேளப்பா சத்தியென்ற உகாரந் தன்னில்
 கிருபையுள்ள அகாரமென்ற சிவத்தை நாட்டி
 நாளப்பா தினம்பார்த்து நமசியென்றோது
 நன்றாக சிவசத்தி யொன்றாம் பாரு
 வாளப்பா உகாரமுடன் அகாரம் சேர்த்து
 மார்க்கமுடன் நமசியென்றுருவே செய்து
 கோளப்பா வாராது மண்டலமே செய்தால்
 குடிலமென்ற தேகவச்சிர காயமாமே.

1026

காயமது பிலத்துதடா கல்போல் மைந்தா
 காயாதி கற்பமென்ற தேகமாச்சு
 நேயமுடன் சத்திசிவ பூசையாலே
 நிலைத்துதடா ஐந்துருவு நீங்காமற்றான்
 மாயமென்ற நரைதிரையும் மாறிப்போகும்
 மகத்தான தேகமது வலுத்துப் போச்சு
 தேயுமது மதிதானும் தேய்ந்து தேய்ந்து
 திறமான ரவியதுவும் ஒளியும் ஆச்சே.

1027

ஆச்சப்பா பரமவொளி கண்கொள்ளாது
 அரகரா சோதியிலே அதிக சோதி
 மூச்சப்பா ஓடாது முன்பின்னாக
 முக்கியமுடன் பன்னிரண்டும் அடங்கும் வீட்டில்
 பாச்சப்பா மூலமென்ற அனலைத் தாண்டி
 பக்குவமாய் ரேசகபூரகமும் பண்ணி
 காச்சப்பா பஞ்சமுகா அக்கினியில் நின்று
 கருத்துறவே கும்பகத்தில் தீபம்ஏற்றே.

1028

ஏற்றப்பா தீபமது என்ன சொல்வேன்
 ஏகாந்த மானதொரு ஏகதீபம்
 போற்றப்பா தூண்டாத தீபந்தன்னை
 புத்திமன தொன்றாகப் பொருந்தி நின்று
 காத்தப்பா சத்திசிவ பூசை பண்ணி
 கமலமலர் அமுதமதைக் கருத்தாய்க் கொண்டு
 சாத்தப்பா வாடாத மலரைக் கொண்டு
 தயவான மனோன்மணியைப் பூசைபண்ணே.

1029

மனோன்மணியின் பூசை

பண்ணப்பா மனோன்மணியைப் பூசை பண்ண
 பக்குவத்தைச் சொல்லுகிறேன் பண்பாய்க்கேளு
 நண்ணப்பா அகாரமுடன் உகாரம் கூட்டி
 நலங்காமல் நசிமகி என்று உருவே செய்து
 விண்ணப்பா தானோக்கி மகாரந் தன்னை
 ஏவினதால் பராபரத்தின் ஒளியே காணும்
 கண்ணப்பா மனக்கண்ணால் கசிந்து பாரு
 கமலமென்ற ஆயிரத்தெண் இதழ் காண்பாரே.

1030

காணப்பா இதழ்அறிந்து பூசை பண்ண
 கனியுமடா அமுதமது கசிந்து பாயும்
 பேணப்பா அமுதமதை பூசை பண்ண
 பெரிதான மனோன்மணி தான் பிரகாசிப்பான்

அகஸ்தியர்

257

ஊணப்பா மனோன்மணியின் பீசம் கேளு
 உம்மெனவே சிங்கென்று உருவே செய்தால்
 பேணப்பா மகாரமென்ற அண்டந்தோன்றும்
 பெரிதான அண்டமது பரமதாமே.

1031

பரத்தின் பூசை-காயாதி கற்பம்

ஆமப்பா சத்திசிவ பூசை சொன்னேன்
 அரகரா பரத்தினுட பூசை கேளு
 நாமப்பா சொல்லுகிறோம் சத்தியொன்று
 நலமான சிவமொன்று பரந்தானொன்று
 தாமப்பா மூன்றுக்கும் விபரம் கேளு
 தயவான சத்தியென்ற உகாரமாச்சு
 காமப்பா சிவமென்ற அகாரந்தன்னை
 கருவான விந்துவென்ற சாரமாச்சே.

1032

ஆச்சப்பா மகாரமென்ற காரந்தானும்
 அப்பனே பரமான அண்டமாச்சு
 காச்சப்பா தாரமுடன் சாரம் ரெண்டும்
 கருவான விந்துவுட நாதமாச்சு
 பாச்சப்பா நாதமதில் விந்து சேர்த்து
 பதிவாகத்தெளி விறுத்துப் பதனம் பண்ணி
 பேச்சப்பா ஒன்றும் இல்லை அண்டம் தன்னை
 பேணியே கல்வமதில் நொறுக்கிக் கொள்ளே.

1033

கொள்ளப்பா நாதவிந்து தெளிந்த தண்ணீர்
 கூர்மையுள்ள பழச்சாரென்று இதற்கு நாமம்
 கல்லப்பா வென்ற கல்அண்டந்தன்னை
 கைமுறையாய் நன்றாக ஆட்டிப் பாரு
 நல்லப்பா ஆட்டியே பார்க்கும்போது
 நலமான மெழுகாகும் அண்டந்தானும்
 செல்லப்பா அண்டமென்ற மெழுகுதன்னை
 சிவசிவா தான் உருட்டி வட்டுப்பண்ணே.

1034

பண்ணியதோர் வட்டதனை காயப்போட்டு
 பக்குவமாய் காய்ந்தபின் மைந்தா கேளு
 உன்னியே காரோட்டில் வைத்து மைந்தா
 உரமாக மண்சீலை வலுவாய்ச் செய்து
 புண்ணியனே ஈசானம் பூசை செய்து
 புனிதமுடன் காதையென்ற புடத்தைப் போடு
 தன்னிமையாய் நீறியது தவளம் போலாம்
 சதா நந்தியான தொரு பற்பந்தானே.

1035

தானென்ற பற்பமதுக்கு இணைதான் இல்லை
 தன்மையுள்ள ரசபற்பம் இதுக்கு மீடோ
 ஊனென்ற காந்தத்தின் செந்துரம்தான்
 உற்றுப்பார் இதற்கு நிகருண்டோ மைந்தா
 கோனென்ற பூபதியும் இதற்கு மீடோ
 கொடிதான மாத்திரைகள் இதற்கு மீடோ
 தேனென்ற பற்பமது ஆதிவித்தை
 சிவசிவா காயாதி கற்பம் ஆமே.

1036

ஆமப்பா பற்பமதில் பணவிடை தானெடுத்து
 அமுதமென்ற தேனதிலே வைத்து மைந்தா
 நாமப்பா சொல்லுகிறோம் மேல்முலத் தூணி
 நன்றாக வாசியை நீ அழுத்து மைந்தா
 தாமப்பா தன்னிலையைத் தான்தான் கண்டு
 சமரசமாய் ரேசுக்கதைப் பூரகமே செய்து
 காமப்பால் திரையகற்றிக் கும்பகத்தே நின்று
 கருணையுடன் பற்பமதை பூசை பண்ணே.

1037

பூசையென்ன மனதுறுதியாகக் கொண்டு
 பூரணத்தைப் பற்றி மனதறிவாய் நின்றால்
 நேசமுள்ள மனதுறுதியாகும் ஆகும்
 நிஷ்டையிலே அஷ்டாங்க யோகம் காணும்
 பாஷையென்ற பரிபாஷை பண்பாய்க்காணும்
 பக்குவமாய் கற்புரதிபந் தோணும்
 ஆசையென்ற தசதீட்சா காரந்தோன்றும்
 அரகரா இன்னமொரு கற்பங் கேளே.

1038

பூரண கற்பம்

கேளப்பா ஆதியென்ற பூரணத்தைப் பற்றி
 கிருபையுடன் நாதவிந்து ஒன்றாய் வாங்கி
 வாளப்பா பிங்கானில் பதனம் பண்ணி
 மகத்தான செயநீரால் கரைத்துக்கொண்டு
 கோளப்பா வாராமல் ரவியில் வைக்க
 குறுகி நன்றாய் வற்றியபின் மைந்தா மைந்தா
 ஆளப்பா இப்படியே பத்துமுறை காச்சு
 அப்பனே கசடற்று நீறிப் போமே.

1039

நீறிப்போம் மறுபடியும் பத்துமுறை காச்சு
 நிச்சயமாய் நீறியது பற்பமாகும்
 கூறியே நீறினதோர் பற்பந்தன்னை
 குணமாகக் குண்டலியை கண்டு போற்றி
 வாரியே பிங்காந்தன் பரணி தன்னில்
 மார்க்கமுடன் பதனமாய் வைத்துப் போற்றி
 தேறியே மனதறிவால் பூரணத்தை பற்றி
 சிவசிவா ரேசக பூரகமும் செய்யே.

1040

செய்யப்பா கும்பகத்தில் மனதை வைத்து
 செயமான பற்பமதில் பணவிடை தானெடுத்து
 மெய்யப்பா சொல்லுகிறேன் சற்குருவைப் பற்றி
 மேலான பற்பமது கொண்டால் மைந்தா
 பையப்பா தேகமது வலுத்துப் போகும்
 பாரதனில் வெகு கோடி காலம் வாழும்
 ஐயப்பா வென்ற சொல்லகன்று போகும்
 அரகரா மவுனமென்ற அமுதமாமே

1041

அமுதரச கற்பம்

ஆமப்பா அமுதரச கற்பம் ஒன்று
 அன்பான புலத்தியனே சொல்லக் கேளு
 ஈமப்பா அடிமுடியும் ஒன்றாய்ச் சேர்த்து
 சமர்த்தான பாண்டத்தில் இட்டுக் கொண்டு
 ஈமப்பா குழிதயிலம் நன்றாய் வாங்கி
 நன்றாகக் குப்பிதனில் பதனம் பண்ணி
 ஈமப்பா ரவிபீசம் பொடித்துள்ளிட்டு
 கமலமென்ற பிங்கானில் பதனம் பண்ணே.

1042

பண்ணியதோர் தயிலமதை பணவிடைதானெடுத்து
 பத்தியுடன் இருபொழுது மண்டலந்தான் கொள்ள
 உன்னியதோர் வியாதிஎல்லாம் ஒழிந்து போகும்
 உத்தமனே யாக்கை தனில் சட்டைதள்ளும்
 நன்னயமாய் தேகமதில் காந்தி மீறி
 ரவிபோல ஒளிவீசும் நாட்டம் காணும்
 புண்ணியனே அமிர்தரச தேகமாகும்
 புத்திமிக உண்டாகும் புனிதமாமே.

1043

மேரு கற்பம்

ஆமப்பா இன்னமொரு கற்பம் கேளு

ஆண்டுமொரு பூவாத காயை வாங்கி

போமப்பா கல்லுரலில் இரும்புக் கோலால்

புத்தியுடன் மைபோல இடித்துக் கொண்டு

தாமப்பா சிறுநீரிற் காரைத்துக் கொண்டு

தப்பாமல் மறுதினத்தில் இறுத்துப் போடு

நாமப்பா பத்துமுறை இப்படியே பண்ணி

நன்றாக ரவி முகத்தில் உலர்த்திடாயே.

1044

உலர்த்தி நன்றாய் முன்போல இடித்துத் தோண்டி

உத்தமனே ரவி முகத்தில் காயப்போடு

சுழுத்திமிக நன்றாகக் காய்ந்த பின்பு

சுருக்காக உரலிலிட்டுமை போலாக்கி

ஐலத்திலிட்டு நன்றாகக் கரைத்து நீயும்

தெளியவைத்து தெளிவிறுத்து ஐலத்தை வாரு

பிலத்துட னிப்படியே பத்துமுறை நீ பண்ணி

பேணியே ரவிமுகத்தில் காயப் போடே.

1045

போட்டுநன்றாய் உலர்த்தி மிகக் காய்ந்துதானால்

புனிதமுடன் மாப் போலே இடித்துக் கொண்டு

நாட்ட முடன் வடிகட்டி மேருக் கேற்றி

நடராசர் சக்கரத்தை நன்றாய்க் கீறி

தாட்டிகமாய் அதன்மேலே மேரு வைத்து

சமர்த்தாக ஈசானம் பூசை பண்ணி

வாட்டமில்லா மலரொளியில் மனதை வைத்து

மகத்தான மேருவை நீ பதனம் பண்ணே.

1046

பதனமதாய் மேருவை நீ வைத்துப் போற்றி

பராபரமாம் கேசரத்தில் மனதை வைத்து

சுதமாக ரேசு பூரகமும் பண்ணி

தன்மையுடன் கும்பகத்தில் சார்ந்து நின்று

மிதமாகப் பணவிடைதான் எடுத்து மைந்தா

மிஞ்சாமல் தண்ணீரிற் கொண்டாயானால்

அதமான தேகமது வச்சிரம் போலாம்

அப்பனே மண்டலத்தில் சட்டை போமே.

1047

போமப்பா நரைதிரையும் ஒழிந்து போகும்
 பொன்போல தேகமுமாய் புத்தியுண்டாம்
 தாமப்பா போதையென்ன சொல்லப் போறேன்
 தயவாகப் போதை வெகு தன்மையாகும்
 தாமப்பா வாசியது அடங்கும் வீட்டில்
 தானென்ற பேர் போச்சு அரந்தானாச்சு
 ஆமப்பா ஆறுவரை யேறுதற்கு
 அரகரா வாசியது அடங்கும் பாரே.

1048

பாரப்பா வாசிபன்னிரண்டுந் தானும்
 பக்குவமாய் உள்ளடங்கிப் பணியுமப்பா
 நேரப்பா சுழிமுனையும் துலக்க மாகும்
 நெறியுடனே கற்பூர தீபம் வீசும்
 தேரப்பா தீபமதில் நின்று தேறி
 சிவசிவா பூரணத்தை தினமும் நோக்கி
 காரப்பா ஆயிரத்தின் இதழைப் பற்றி
 கசிந்துவரும் அமிர்தமது கசிந்து கொள்ளே.

1049

கொள்ளப்பா சூரணத்தை தினமுங் கொண்டால்
 கொடிதான அவமிருத்தின் குடிலம் போகும்
 மல்லப்பா சொல்வேன் மண்டல மூன்றானால்
 அப்பனே வயதுமாயிர முமாகும்
 நல்லப்பா வருஷமது கொண்டால் மைந்தா
 நலமான வயதுபதி னாயிரந்தான்
 சொல்லப்பா மனம்தேறி சதாகாலம் கொள்ள
 சிவசிவா வயது சொல்ல முடியாதெண்ணே.

1050

எண்ணவே சூரணத்தைத் தயிலத் தோடே
 ஏகமாய் ஒன்றாக்கிப் பதனம் பண்ணி
 முன்னவனைத் தான்பணிந்து பணவிடைதான் கொள்ள
 முதுமையுள்ள தேகமது வால வயதாகும்
 உண்ணையிலே சுழிமுனையில் மனத்தை வைத்து
 உம்மெனவே கும்பித்து ரேசகமே பண்ணி
 நன்னயமாய்ப் பூரணத்தைப் பூரகமே செய்ய
 ந்ளிணமதாய் தேகம் வச்சிர காயமாமே.

1051

ஆமப்பா தேகம்வச்சிர காயமாகும்
 அப்பனே ஆதி அந்தம் மறைவிற் காட்டும்
 தாமப்பா கெவுனரச தேகமாகும்
 சதாசிவமாய் பூரணத்தைச் சார்ந்து நிற்கும்

போமப்பா அண்டவரை உசரத் தூக்கும்
 போக்கான அஷ்டமா சித்தும் ஆடும்
 நாமப்பா சொல்லுகிறோம் இன்னமொன்று
 நலமான வல்லாரை சூரணத்தைக் கேளே.

1052

வல்லாரைச் சூரணம்

கேளப்பா வல்லாரைச் செடி புண்டல்ல
 கெணிதமுள்ள திங்களிலே ஆறாந்திங்கள்
 நாளப்பா தினம்பார்த்து வல்லாரை வாங்க
 நாமொன்று சொல்லுகிறோம் நன்றாய்க் கேளு
 ஆளப்பா வெல்லமதில் ரவிபீசம் சேர்த்து
 அப்பனே பிசைந்துருட்டி அன்பாய்க் கொள்ளு
 வாளப்பா விதனம்இன்றி வல்லாரை வாங்கி
 மைந்தனே ரவி முகத்தில் உலர்த்திடாயே.

1053

உலர்த்திமிக நன்றாக உரலில் தாக்கி
 உத்தமனே தான்இடித்து தூள தாக்கி
 கலத்திமிகத் தான் போட்டுக் காடி வார்த்து
 கரைத்து நன்றாய் ரவிமுகத்தில் காயப் போடு
 செலத்தில்மிக ஊறி நன்றாய்க் காய்ந்த பின்பு
 சிவசிவா மறுபடியும் காடி வார்த்து
 பிலத்துடனே இப்படியே பத்துமுறை காய்ந்தால்
 பிசுகாது வல்லாரைக் குயிர்தான் ஆச்சே.

1054

வல்லாரை மெழுகு

ஆச்சப்பா சுத்தி செய்த வல்லாரை வாங்கி
 அப்பனே இடித்து வஸ்திர காயம் பண்ணி
 பாச்சப்பா பிங்கானில் இட்டுக் கொண்டு
 பக்குவமாய் பழச்சாறும் தேனும் விட்டு
 காச்சப்பா பிசைந்து ரவி முகத்தில் வைக்க
 கருவான மெழுகாகும் அஞ்சாம் நாளில்
 பேச்சப்பா பேசுதற்கு நாவு முண்டோ
 பேணியே பரணிதனில் பதனம் பண்ணே.

1055

பண்ணியதோர் மெழுகுதன்னில் பணவிடைதான் எடுத்து
 பரமான குருபதத்தைப் பணிந்து போற்றி
 உண்ணியே மூலமதில் மனதை வைத்து
 ஓம் எனவே ஒருமனதாய்க் கொண்டால் மைந்தா

கண்ணிமைக்குள் மூலமென்ற வன்னி மீறிக்
காட்டுமடா கற்பூர தீபந்தன்னை
சென்னிவளர் தீபமதைக் கண்டால் மைந்தா
தேகசித்தி யோகசித்தி ஞானமாமே

1056

ஆமப்பா ஞானமென்றால் மெய்ஞ்ஞானமாகும்
அப்பனே மெய்ஞ்ஞானம் காண வென்றால்
நாமப்பா சொல்லுகிறோம் நினைவாய்க் கேளு
நலமான சரியையிலே நின்று தேறி
தாமப்பா கிரிகையிலே சார்ந்து கொண்டு
தயவான மனதோட இருந்தாயாகில்
காமப்பால் கானற்பால் ரெண்டுங் கொண்ட
கையிலாசச் சற்குருவும் வருவார் பாரே.

1057

வருவார்கள் வெகுவிதமாய் மனது காண
மைந்தனே பெரியோரை தெண்டம் பண்ணி
பருவமுடன் அவர்பதத்தைப் பணிந்து கொண்டு
பக்குவமாய் மனதுருக நடந்தாயாகில்
குருவான சற்குரு வந்து ஆண்டு கொண்டு
குணம் பார்க்க உன்னிடத்தில் இருப்பாரையா
கருவாக மனம்பதிய நடந்து கொண்டால்
காட்டுவார் ஆதி அந்தக் கருவைத்தானே.

1058

அகஸ்தியர் தன் வரலாற்றுவரைத்தல்

தானான நான்பெற்ற பேரைக் கேளு
சத்தியமாய் மேருவுக்குத் தென் புரத்தில்
தேனான ரசமெழுகி அருவி பாயும்
தெவிட்டாத அருவிகளைக் கருவிலே தான்
கோனான பிர்மகுல ராஜயோகி
குருவான சற்குருவாம் ஆதியான
மானான மவுன ரச மவுனமான
மகத்தான பிரமகுல வேதியோனே

1059

வேதியனைக் காக்குமுன்னே மனந்தான் தேறி
விரும்பி மிகக் கற்பமதை மேவிக் கொண்டு
ஆதியிலே பிறந்த சடம் அழியாமல் தான்
அகத்தினுட செயலறிந்து அறிவார் கூடி

நீதியுடன் சஞ்சார சமாதி செய்து

நேரான நிலையறிந்து இருக்கு மப்போ
சோதி யென்ற சற்குருதான் வந்தாரப்போ
சொல்லறிய வேணுமென அடுத்தேன் பாரே.

1060

பாரப்பா அடுத்துமிகச் சென்றேனப்போ

பரிவாக என் குருவும் வாவா வென்றார்
நேரப்பா நின்றகுரு வாலை நாதம்
நெஞ்சாரக் கேட்டவுடன் நேர்மையாக
மாரப்பா மணலமுந்தப் பணிந் தேனப்போ
மனமகிழ்ந்து அருகிலெனை இருத்திக் கொண்டு
தேரப்பா தசதிட்சை வைப்பதற்கு
திடசுத்தி செய்ததொரு திரத்தைக் கேளே.

1061

திரமாகப் பஞ்சகண தீட்சையாலே

தீர்க்கமா யெக்கியங்கள் வளர்த்தாரையா
உரமாக எக்கியம்வளர் குண்டந் தன்னில்
உறுதியுடன் கும்பமொன்று வந்ததையா
பரமான கும்பமதில் அடியேன் தன்னை
பாயென்று சொன்னவுடன் பாய்ந்தேனப்போ
நிறமான கும்பமது வாலையாச்சு
நீதியுள்ள வாலையடா கும்பப் பெண்ணே.

1062

பெண்ணான கும்பேஸ்வரிக்கும் பிள்ளை

பேர்பெற்ற எக்கிய வேதியர்க்கும் பிள்ளை
கண்ணான மணிபோலே எனை வளர்த்து
கருவான கருக்கள் எல்லாம் திரட்டி மைந்தா
தண்ணான சிடனென்று ஈந்தாரையா
தன்மையுடன் நான் வாங்கிக் கொண்டேனப்பா
பண்ணான சிடன்வெகு நன்மை யென்று
பாவித்தார் பரமான ஆதிதானே.

1063

ஆதியிலே ஆதிதனை அறிந்தேனப்பா

அரகரா பிர்மரிஷிக் கூட்ட மாச்சு
சோதியெனும் மாலயனும் காணா நாதன்
சுருதியுள்ள விசுவனுக்கு சொன்னார் சூட்சம்
நீதியிலே போதகிரி தன்னில் சென்று
நினைவு தவறாமல் மனது உறுதியாக
பாதிமதி யணியுமரன் தேவி பாதம்
பதம் பிடித்து மனதறிவில் அமர்த்தினேனே.

1064

அமர்ந்ததொரு கல்லானை அறியமாட்டார்
 அப்பனே ஆதியென்ற பிண்டம் காணார்
 சுமந்ததொரு கேசரி போல் திரிவாரையா
 சொல்லுகிறேன் பிண்ட வித்தை அண்டம் சாக
 நமந்தகளிச் சுன்னமடா நந்தி நந்தி
 நாதனார் விந்துமுறை நவில் வாரையா
 சமைந்ததொரு பெண்ணிரார் கொல்லும் கொல்லும்
 தன்மையுள்ள விந்துவடா சாரமாச்சே.

1065

சாரமென்றும் காரமென்றும் வழலை யென்றும்
 தன்மையுடன் சொல்லுவார் தன்மைகாணார்
 பூரமென்றும் வீரமென்றும் புரளி பேசார்
 புகழ்பெரிய கல்லானை மதத்தைக் காணார்
 காரமென்ற அண்டமதைக் காண மாட்டார்
 கருவான சாரமென்ற மூலங் காணார்
 வீரமென்ற வீரமது அஞ்சாம் காய்ச்சல்
 விசையான கம்பிஉப்பு ஆதி தானே.

1066

ஆதியென்றும் அந்தம் என்றும் முடிதானப்பா
 அப்பனே ஆதியது அடிமுடியிற் சேர்த்து
 குதியென்ற துடியொடுங்குங் கும்பாச் சொன்னேன்
 கொள்வதற்கு செலமுண்டு முடிதான் போச்சு
 பதியென்ற முடிபோனால் அடிதான் ஏது
 பார்மகனே அடிமுடியும் ஆதியந்தம்
 மதியென்ற பருதிமதி அறிய வேண்டி
 மக்களே சடாதாரம் சித்தி பண்ணே.

1067

சித்தித்தால் சிவன்வேறே உண்டோ ஐயா
 தேகசித்தி யில்லாட்டால் சிவன் வேறுண்டு
 முத்திகொண்ட யெதினாலே கும்பமுனி என்று
 முக்கியமாய் ஐக்கியத்தில் கும்பத்தில் பாய்த்து
 பத்திகொண்டு வந்ததினால் கும்பமுனி என்றும்
 பதிவான பொதிகைமுனி அகத்தீசர் என்றும்
 புத்தியுள்ள தெட்சணா மூர்த்தி முனி என்றும்
 போதமிக உண்டாகும் பூரணமே பாரே.

1068

பாரப்பா வல்லாரை யார்தான் காண்பார்
 பக்குவமாய் குருசொல்லக் காண வேணும்
 நேரப்பா குருவுரைத்துக் கண்டாலுந்தான்
 நினைவாக மனதுறுதி யானாலுந்தான்

காரப்பா மனதுறுதி யானாலுந்தான்
கைபாகம் செய்பாகம் காணவேணும்
ஆரப்பா வானாலும் குருவில்லா வித்தை
அசத்தியந்தான் அசத்தியந்தான் ஆகாதெண்ணே

1069

நவநீத வெண்ணை

எண்ணப்பா புலத்தியனே நவநீத வெண்ணை
இன்பமுடன் சொல்லுகிறேன் நன்றாய்க் கேளு
கண்ணப்பா நவக்கிரகம் ஒன்பதுக்கும் குருவாய்
நாடி நின்ற அனுக்கிரக மார்தான் காண்பார்
விண்ணப்பா ஆகாசமார் தான் காண்பார்
விதமான மவுனமடா அண்டக் கூறு
தண்ணப்பா தன்னிலையைத் தானே கண்டு
தயவான வீரமடா திண்ணந்தானே.

1070

தானென்ற அண்டமடா பூமிநாதம்
தருவான பூரணமாம் நாத விந்து
நானென்ற ஆணவந்தான் இரண்டும் ஒன்றாய்
நன்மையுடன் கூடினதைக் காணப் போமோ
கோனென்ற குருவருளாற் கண்டு கொண்டு
குணமான பதியறிந்து குருவைப் போற்றி
தேனென்ற பூரணமாஞ் சோதி தன்னில்
சிவசிவா வென்றுசொல்லி அண்டம் வாங்கே.

1071

அண்ட மெழுகு

வாங்கப்பா அண்டமது வாங்குதற்கு
வளமைஒன்று சொல்லுகிறேன் மைந்தா கேளு
பாங்குபெற ஜெனித்ததொரு பதினாறா நாள்
பசுமையுடன் கொண்டு வந்து பதன மாற்றி
திங்கான திங்கெல்லாம் சுத்தி பண்ணி
திருவான முப்பூவும் வீரம் பூரம்
சாங்கமாய் வகைக்கு ஒருபலமாய் வாங்கி
சுமரசமாய் கல்வமதில் சாத்திடாயே.

1072

சாத்தியே குருபரனைத் தியானம் பண்ணி
தருவான செயநீரை விட்டு மைந்தா
போற்றியேற மெழுகுபோல் அரைத்துக் கொண்டு
புதுமைஉள்ள அண்டமதிற் கவசம் பண்ணி.

தேற்றியே பாணையரை உப்பைக் கொட்டி
 திருவான் அண்டமதை அதன்மேல் வைத்து
 வாழ்த்தியே உப்பைமிக நிரம்பக் கொட்டி
 வரிசையுடன் மேல்முடிசிலை செய்யே.

1073

செய்யப்பா சற்குருவை பணிந்து போற்றி
 திடமாக குழிவெட்டி சமாதி வைத்து
 பையப்பா கேசரியின் எருவைக் கொட்டி
 பாங்காக மேல்முடி மண்ணும் செய்து
 மெய்யப்பா அதன்மேலே இருந்து நீயும்
 மேன்மையாய் செபதபங்கள் செய்து மைந்தா
 கையப்பா தவிராமல் மண்டலமே சென்று
 கருத்துறவே ஈசானம் பூசைப் பண்ணே.

1074

பண்ணப்பா சிவபூசை குருவின் பூசை
 பண்பாகச் செய்தபின்பு பதனமாக
 விண்ணப்பா நிறைந்ததோர் அண்டந்தன்னை
 விரும்பியே எடுத்துப்பார் என்ன சொல்வேன்
 பொன்னப்பா மென்மெழுகு போல மைந்தா
 புதுமையுள்ள அண்டமது மெழுகாய் நிற்கும்
 நண்ணப்பா மெழுகெடுத்துப் பதனமாக
 நாடியே பரணிதனில் வைத்துக் கேளே.

1075

கேளப்பா தேகமது சுத்தி பண்ணி
 கிருபையுடன் ஆத்மாவைப் பூசைபண்ணி
 மேலப்பா மவுனமதை மனதுட்கொண்டு
 மேன்மையுள்ள குருபதத்தை விரும்பி மைந்தா
 ஆளப்பா முலவன்னி கனலைத்தூண்ட
 அரகரா ரேசக பூரகமும் பண்ணி
 தாளப்பா கும்பகத்தில் தாழ்ந்துக் கொண்டு
 தன்மையுடன் மேரு சக்கரத்தைச் செய்யே.

1076

செய்ததொரு சக்கரத்தை நன்றாய்க்கீறி
 திரமாகப் பரணிதனை அதன்மேல் வைத்து
 மெய்யான சடத்தினுட வலுவைக் கண்டு
 மேலான அண்டமதின் மெழுகிலப்பா
 கையாரப் பணவிடைதான் எடுத்து நல்ல
 கண்ணொளியை விண்ணொளிக்குள் கருதிப்பார்த்து
 ஐயாகொள் மெழுகுதனைப் பூசை பண்ணி
 அப்பனே தேகமது கட்டிப்போச்சே.

1077

போச்சென்று விடுகாதே இன்னங் கொள்ளு
 பூரணத்தைப் பற்றி மனதறிவில் நில்லு
 ஏச்சென்ற நரைதிரைகள் என்ன சொல்வேன்
 இயல்பாக நரைகளெல்லாம் உதிர்ந்து போச்சு
 போச்சென்ற திரைகளது சட்டைபோலே
 பேணியே திரைகளெல்லாம் சுழன்று போச்சு
 ஆச்சென்ற தேகமது வாலையாச்சு
 அரகரா கயிலாசத் தேகமாச்சே.

1078

தேகமென்ற ஆதிதனைப் பூசை பண்ண
 சிவசிவா ஆண்டொன்றில் கவுனமாகும்
 பாகமுடன் ரெண்டாண்டில் அஷ்டசித்தும்
 பலிக்குமடா மூன்றாண்டில் பான்மை கேளு
 ஆகமுட னண்டவரை ஒளிதான் தோற்றும்
 அப்பனே நாலாண்டில் அதிசயங்கள் காணும்
 தாகமுடன் தூரதுலை சேதிசொல்ல
 தரணிதனில் சற்குருவாய்த் தானாவாயே.

1079

தானவனாய் நின்றநிலை தானே தோற்றும்
 தன்மையுள்ள பூரணமே சித்தியாகும்
 காணலாம் மூலமுதல் ஆறாதாரம்
 கயிலாசத் திருநடனம் கண்ணிற்காட்டும்
 பேணவே வாசியது பிசுகாதையா
 பிசுகாத வாசியது உறுதியாகும்
 கோணவே அஞ்சுமுதல் அதிகமானால்
 சொல்லுகிறேன் முத்தரெனத் தேகமாச்சே.

1080

தேகமென்ற செடமறியா மாந்தர்மெத்த
 செய்வினைகள் திராத திருடர் மெத்த
 யோகமென்ற யோகநிலை அறியார் மெத்த
 ஒண்டுமிடந் தனையறிந்து ஒண்டார் மெத்த
 பாகமென்ற சுவையறியாப் பழுதார் மெத்த
 பரமறியார் குருவறியார் பாரில் மெத்த
 ஆகமென்ற பொருளறியார் உலகத்துள்ளே
 அம்பரத்தை அறியாமல் அலறினாரே.

1081

அலறினார் வேதமதைக் காணாமல் தான்
 அப்பனே கவியாளர் மொழியைப் பார்த்து
 குளறினார் குரலறிந்து கூறாமல் தான்
 குறும்பர் வெகுவேடமதைக் குணமாய்ப் போட்டு

அகஸ்தியர்

தளருவார் தயங்கிமிகத் தன்னைக் காணார்
சத்திசிவம் குருபதத்தின் தன்மை காணார்
மலரறிந்து மலரினுட வாசங்கண்டு
மதியமுதம் கொள்ளாதார் உடன்சேராதே.

1082

சேராத துஷ்டருடன் வாதாடாதே
தெவிட்டாத மதியமுதம் பொருள் சொல்லாதே
கூறாதே மந்திரத்தின் குறி சொல்லாதே
குறித்தவிடம் காட்டாதே குணம் சொல்லாதே
நேரான மனதுறுதி நீ சொல்லாதே
நேர்மையுள்ள யோகநிலைக் கால் சொல்லாதே
மாறாத வாசியுட கருச் சொல்லாதே
மகிமையுள்ள புலத்தியனே இன்னங் கேளே.

1083

கேளப்பா முப்பூவின் கருச் சொல்லாதே
கிருபையுள்ள பூரணத்தின் வழி சொல்லாதே
வாளப்பா வாழ்வதோர் வகை சொல்லாதே
மகத்தான மெய்யுடனே பொய்சொல்லாதே
தாளப்பா அகங்கொண்ட சண்டாளர்க்கு
தாழ்ந்ததில் குற்றமில்லை தன்மையாகும்
காலப்பா காலறிந்து யோகம் செய்யும்
கற்பமுள்ள தேகமதைக் காருகாரே.

1084

காரப்பா அவர்கள் மனம் கனியவேதான்
கனிந்ததினால் சகலசித்தும் கைக்குள்ளாகும்
பாரப்பா பன்னிரண்டு நூறை மைந்தா
பக்குவமாய்த் தானெடுத்துப் பதனமாக
சேரப்பா பொருளனைத்தும் மனதில் சேரு
சேர்ந்து கொண்டு மனதடங்கி அறிவில் நில்லு
ஆரப்பா உனக்கீடு சொல்லப் போறேன்
அரகரா அடிமுடியில் அமர்ந்து நில்லே.

1085

அமர்ந்து மிகநின்றதினால் அருள் கைகூடும்
ஆனந்த லகிரியுட அருளே வாய்க்கும்
நமந்து மிகப்போகாமல் நானைக் காரு
நாலான பூரணமே தெய்வம் தெய்வம்
சிவந்த சடம் தளராமல் கற்பம் கொள்ளு
சிவசத்தி ரெண்டையுமே தினமும் காரு
சமைந்த கருகற்பமதைத் தினமும் கொண்டு
சதாகாலம் பூரணத்திற் சார்ந்து நில்லே.

1086

நில்லென்ற சொல்லறிந்து நின்று கொண்டு
 நேரான பூரணத்தில் மனதை வைத்தால்
 சொல்லொன்றும் தப்பாது எல்லாம் சித்தி
 சொருபமுள்ள அமுர்தரசம் சொலிக்கும்பா
 கல்லென்ற கல்லறிந்து காரமேற்றி
 கடுங்கார மானதொரு ஆனைக்கல்லாம்
 தெல்லென்ற ஆனைக்கல் மடிந்துதானால்
 சென்ற சரக்கத்தனையும் கட்டிப் போச்சே.

1087

ஐங்கோலத் தயிலம்

கட்டாக ஐங்கோலத் தயிலமொன்று
 கருத்தாக உந்தனுக்குச் சொல்லக் கேளு
 மட்டான அழிஞ்சியடா மதனப்பூடு
 மைந்தனே பதிவானப் பதியைப் பார்த்து
 திட்டமாய்ப் பதிஅறிந்து பதியிற் சேர்ந்து
 திடமாக மனதுறுதி யாகநின்று
 சட்டமாய் அஷ்டபந்தம் எட்டும் செய்து
 சமுலமாய் வடவேருதன்னை வாங்கே.

1088

வாங்கியந்த வடவேரை மைந்தா கேளு
 வரிசையுடன் கண்டமதாய் நறுக்கிக் கொண்டு
 பாங்குபெற நிழல் உலர்த்தி பாண்டத்திட்டிடு
 பக்குவமாய் முப்பூவும் கூடச் சேர்த்து
 தீங்கில்லா ரவிபீசம் கூடச் சேர்த்து
 செம்மையுடன் வாய்முடிச் சீலை செய்து
 சாங்கமாய் ஈசானம் பூசை பண்ணி
 தன்மையுடன் குழித்தயிலம் தயவாய் வாங்கே.

1089

வாங்கியந்தத் தயிலமதை மேருக்கேற்றி
 வரிசையுடன் ஈசானம் பூசை பண்ணி
 நாங்கியந்த தயிலத்திற் பணவிடைதான் கொள்ளு
 தயவாக நாடிநரம்பு இறுகிப் போகும்
 தூங்கியதோர் தூக்கமது ஓடிப்போகும்
 சுந்தரம்போல் கற்பூரம் தேகமாகும்
 பாங்கு பெற நரைநரைகள் உதிர்ந்துபோகும்
 பழுப்பான சதையெலும்பு வலுத்துப் போமே.

1090

வலுத்துப்போம் தேகமது பழுக்கொண்ணாது
 வாசியது நின்றிலங்கும் தீபம் போலே
 துளுத்தசடம் சூட்சமாய்த் துலங்கும் ஐயா
 சுருக்காக கெவுனசித்தி கைக்குள்ளாகும்

அழுத்தமுடன் அஷ்டசித்தி எட்டும் ஆகும்
 அரகரா தேகமது தங்கம் போலாம்
 பழுத்ததங்கம் தேகமது என்ன சொல்வேன்
 பரமகயிலாச மென்ற தேகம் ஆச்சே.

1091

ஆச்சப்பா தயிலமதில் புழுகு சேர்த்து
 அப்பனே மத்தித்து திலதம் போடு
 பேச்சப்பா பிறருக்கு நன்றாய்க் கேட்கும்
 பெருமையுள்ள செடத்தை அவர் காண மாட்டார்
 நீச்சப்பா வெகுதுலை கண்நாட்டம் தோன்றும்
 நேராகப் பாதாளம் துலை தான் ஓடும்
 காச்சப்பா தயிலமதை கையில் செய்து
 கருவாகச் சரக்கோடு கட்டிப் போமோ.

1092

போமப்பா பூரமொடு புழுகு சேர்த்து
 புனிதமுள்ள தயிலமதால் கல்வத்தாட்டி
 தாமப்பா திலதமிட வசியமாகும்
 தன்மையுடன் பார்ப்போர்க்கு தீபம் போலாம்
 நாமப்பா சொல்லுகிறோம் உலகில் உள்ளோர்
 நாதாந்த நாதனென வணங்குமையா
 ஆமப்பா அழிஞ்சியுட ஆண்மை மெத்த
 ஆரறியப் போறார் ஏரழிஞ்சி தானே.

1093

ஏரழிஞ்சி தயிலம்

தானென்ற ஏரழிஞ்சி உலகத்துள்ளே
 தயவாக மெத்தவுண்டு அறிய மாட்டார்
 கோனென்ற குருவருளால் காண வேணும்
 குருமுறையாய் கைபாகம் செய்ய வேணும்
 நானென்ற அகமதினால் முறைகள் தப்பின்
 நரகான நரகமது எய்தும் பாரு
 தேனென்ற சற்குருவின் சுடாட்சம் பெற்று
 செய்பாகம் செய்வதில் தீர்க்கமாமே.

1094

திர்க்கமாய் ஐங்கோலம் செய்து மைந்தா
 செம்மையுடன் தான்இருந்து திரமாய் நின்றால்
 மார்க்கமுடன் எட்டெட்டுச் சித்தும் ஆடும்
 மக்களே தேகம் வச்சிரகாயமாகும்
 சேர்க்கையுடன் சிவயோகம் புதுமையாகும்
 செகத்திலொரு பயமில்லை தீர்க்கவானாய்
 மூர்க்கமுள்ள முனி ஆவாய் ரிஷியுமாவாய்
 மூதண்ட ராஜரிஷி யாவாய் பாரே

1095

அமுர்தரச மெழுகு

- பாரப்பா அமுர்தரச கற்பம் சொல்வேன்
 பரமான ஆதியடா அண்டம் அண்டம்
 நேரப்பா ஆதிதனை அன்பாய்க் கண்டு
 நினைவாகப் பூரணத்தைப் பதிவாய் வாங்கி
 வாரப்பா பீங்கானில் வைத்துக் கொண்டு
 வளமான ரவிமதியும் கூடச் சேர்த்து
 காரப்பா ரவியில் நன்றாய்க் காயவைத்து
 கசடறவே காய்ந்த பின்பு மெழுகாய்ப்போமே 1096
- மெழுகான பூரணந்தான் பூரணமேயானால்
 மேன்மையதாய் அதின்வளமை விள்ளக் கேளு
 அழுகாத பிண்டமடா ஆதியாதி
 அன்பான பூரணமே தெய்வம் தெய்வம்
 பழுக்காத பொருள்கள் எல்லாம் பழுக்குமையா
 பரமான பூரணத்தின் பசுமையாலே
 நழுக்காது வாசியது முன்பின்னாக
 நாடினின்ற நாடிதனை நாடிக் கேளே 1097
- கேளப்பா சிதம்பரத்தை தியானம் பண்ணி
 கிருபையுள்ள மெழுகிருக்கும் மேரு தன்னை
 நாளப்பா தினம்பார்த்து சக்கரத்தின் மேலே
 நடுவான மேருதனை அதின்மேல் வைத்து
 கேளப்பா வாராமல் அர்ச்சனைகள் செய்து
 குருவான மூலமதில் மனதை வைத்து
 ஆளப்பா ரேசு பூரகமும் பண்ணி
 ஆதியென்ற கும்பகத்தின் அருளைப் போற்றே 1098
- போற்றியே பூரணத்தைப் பணிந்து கொண்டு
 பொருளான மெழுகுதனில் பணவிடைதான் எடுத்து
 ஆத்தியே மனந்தேத்திக் கொண்டால் மைந்தா
 அரகரா தளர்ந்தசடம் இறுகிப் போகும்
 தேத்தியே மண்டலம் கொண்டாலையா
 தேகமென்ன கயிலாச தேகமாகும்
 வாழ்த்தியே ஆண்டொன்றில் கெவுனமாகும்
 வரிசையுடன் இரண்டாண்டில் அதிக சித்தே 1099
- சித்தியுடன் அஷ்ட சித்தும் கைக்குள்ளாகும்
 திறமாகும் வாசியது சிதறாதையா
 புத்தியுடன் மூன்றாண்டில் பருவந்தன்னில்
 புதுமை வெகு அதிசயங்கள் தானே தோற்றும்

பத்தியுடன் நான்காண்டு உண்டால் மைந்தா
பாய்ந்தண்டம் போய்வரலாம் பதனமாக
முத்திபெற ஆண்டு பன்னிரண்டுங் கொண்டால்
முத்தரென்ற கமலரிஷிக் கொப்பாம் பாரே

1100

மும்மண்டலம்

பாரப்பா மூலமுதல் ஆறுவரை தாண்டி
பண்பான மேல்வரையில் மண்டலந்தான் மூன்று
நேரப்பா முதலான மண்டலந்தான் சந்திரன்
நேராக அதின்மேலே சூரிய மண்டலந்தான்
காரப்பா அதின்மேலே அக்னி மண்டலந்தான்
கருவாக இதைஅறிந்து சந்திரனில் நின்று
சேரப்பா சூரியன் தன்மண்டலத்திலேறி
செம்மையுடன் அக்கினியின் மண்டலத்தைச் சேரே

1101

சேரப்பா அக்கினியின் மண்டலத்தில் மைந்தா
சேர்ந்து பராபரத்தினுட தெரிசனையைப் பாரு
காரப்பா கருத்துறவே தெரிசனையைக் கண்டால்
கயிலாசக் கொடி முடியைக் காணலாகும்
ஆரப்பா அறிவார்கள் கொடுமுடியின் போக்கு
அம்பரமாய் நின்றதொரு ஆதியாதி
பாரப்பா பத்திகொண்டு ஆதியென்ற
பரமகுரு தன்அருளால் அண்டமதைச்சேரே

1102

ஆதியண்ட கற்பம்

அண்டமென்றால் ஆர்அறிவார் முதண்டப் போக்கு
அப்பனே பக்குவமாய் அன்பாய்ப் போற்றி
பிண்டமதின் தோடகற்றிக் கருவை வாங்கி
பிசகாமல் சட்டியிற்குள் இட்டு மைந்தா
கண்டதொரு அமுரியினாற் கரைத்துக் கொள்ளு
கருத்துறவே ரவிமுகத்தில் வைத்துப் பாரு
விண்டிடவே ரவிமுகத்தில் நன்றாய்க் காய்ந்தால்
விரும்பியே முன்போலக் கரைத்துக் காச்சே

1103

காச்சப்பா தீட்சை முப்பத்திரண்டு
கைமுறையாய்ச் செய்தபின் கழறக் கேளு
ஆச்சப்பா அமுதமென்ற முலைப்பால்விட்டு
அன்பாகக் கரைத்து ரவிமுகத்தில் வைப்பாய்

பேச்சப்பா முலைப்பாலில் மூன்று தீட்சை
பிலமாகச் செய்தபின்பு திருநீராச்சு
பாச்சப்பா திருநீற்றைக் குப்பிக்குள்ளே
பக்குவமாய்த் தான் அடைத்துப் பதனம் பண்ணே 1104

பண்ணப்பா நாற்பத்துமூன்று கோணம்
பக்குவமாய்த் தான் எழுதி நடுக் கோணத்தில்
நண்ணப்பா திருநீற்றின் குப்பி வைத்து
நலமான மலரதனால் அர்ச்சனைகள் செய்து
கண்ணப்பா விண்ணோக்கிக் கமலதிபம்
கருத்துறவே கண்டு தரிசனத்தைப் போற்றி
உண்ணப்பா திருநீற்றில் பணவிடை தானப்பா
உண்டபின்பு குழிபாதம் ஊணிப்பாரே 1105

ஊணிமிகப் பார்க்கையில் ரேசகமே பண்ணு
உத்தமனே ரேசகத்தால் கும்பகமே செய்து
பேணியே கும்பகத்தில் மனதுறுதியானால்
பிறளாது வாசி சுழிமுனையில் நிற்கும்
காணியாய் நின்ற தலங் கைவசமே யானால்
காயாதி யறுதியடா நரைதிரைகளில்லை
ஆணியா யெந்நாளாந் தேகம் செத்தால்
ஆண்டு ஒரு நாழிகையாய் அமருந்தானே. 1106

தானென்ற திருநீற்றில் தயிலம் சேர்த்து
தன்மையுடன் பிசைந்துருட்டிப் பணவிடைதான் கொள்ள
ஊனென்ற தேக மசையாது கல்லாம்
உத்தமனே யெந்நாளும் பசியும் தோணாது
தேனென்ற கற்பம் காயாதி யாகும்
சிந்தை மனதொன்றாகித் தினமும் கொண்டால்
கோனென்ற தேகமது தங்கநிறமாகும்
குருவான அமுதரசக் கற்பம் பாரே 1107

ஆதிபிண்டத் தயிலம்

பாரப்பா ஆதியென்ற பிண்டமது வாங்கி
பக்குவமாய் அதிலிருக்கும் சோரையது நீக்கி
சேரப்பா கல்லுரலிலிட்டு மிக மைந்தா
சேர்த்துமிகத் தானிடித்து பாண்டமதில் வாங்கி
வாரப்பா சுத்தசலம் பாணை அரை மட்டும்
வாகாக கிண்டியதை அடுப்புதனில் ஏற்றி
காரப்பா தீழுட்டி பக்குவமாய்க் காச்சு
கருகாமல் பதமாகக் காய்ச்சிவரும் பாகே 1108

பாகுபோல் காய்ச்சிநன்றாய் பதமாம் போதில்
 பண்பாகக் கடுகுபோல் தயிலம் நிற்கும்
 வாகுடனே தயிலமதை வடித்து மைந்தா
 மகத்தான குப்பிதனில் வைத்துப் போற்றி
 தாகமுடன் கடுகதுவும் பதனம் பண்ணி
 தன்மையுடன் இதன்விபரம் சாற்றக் கேளு
 ஆகமுடன் ஈசானம் பூசை செய்து
 அன்பாகச் சற்குருவைப் பணிந்து நில்லே

1109

நில்லப்பா குருபதத்தில் நேர்ந்து கொண்டு
 நேசமுடன் பூசைபண்ணி உதயந் தன்னில்
 கொள்ளப்பா கடுகதில் கழஞ்சி கொள்ளு
 கொண்ட பின் மாலையில் கூறக் கேளு
 மொள்ளப்பா தயிலங் காசிடையான் கொள்ளு
 மேன்மையுள்ள பூரணத்தில் அறிவாய் நில்லு
 தள்ளப்பா ஆறுவகை தள்ளி மைந்தா
 தயவாக ஒர்பொழுது பால்அன்னம் கொள்ளே

1110

கொள்ளப்பா நாம்சொன்ன முறை தப்பாமல்
 கொண்டதனால் மேனி வச்சிர காயமாகும்
 மெள்ளப்பா மண்டலம் கொண்டு தீர்த்தால்
 மேனியது வாடாது வாலையவதாகும்
 செல்லப்பா கெவுனமதாய் அண்டவரை சுற்றும்
 செம்மையுடன் இமைக்குமுன்னே இருந்திட முங்காணும்
 நில்லப்பா சுழிமுனையில் சிங்குவங் கென்று
 நிச்சயமாய் நின்றதினால் சித்து வகைகேளே

1111

கேளப்பா சுழிமுனையில் தீபந் தோற்றும்
 கிருபையுடன் தீபவொளி கண்டால் மைந்தா
 வாளப்பா விளக்கதில் நெய்யை ஊற்றி
 மைந்தனே திரிபோட்டு மனதை ஊணி
 ஆளப்பா மனக்கண்ணால் திரியைப் பார்க்க
 அப்பனே திரிதானும் பற்றும் பாரு
 கேளப்பா ஒன்றும்இல்லை பூரணத்தின் தன்மை
 கொண்டதினால் நினைத்தபடி கூடும் பாரே

1112

பாரப்பா நினைத்தபடி ஆடலாம் கேள்
 பக்குவமாய் ஆதியந்தம் பதிவினாலே
 நேரப்பா நின்றபொருள் கண்டதாலே
 நினைவாக மனதுறுதி கொண்டதாலே

வீரப்பா கொண்டதொரு லகிரியாலே
 விள்ளாதே பூரணத்தின் செயல்தன்னாலே
 சாரப்பா மதியமுதம் கொண்டதாலே
 சகலசித்தும் கைவசமாய்ச் சார்ந்துபோச்சே.

111

அஷ்டகன்மச் சிலை

சார்ந்துபார் எட்டுவகை யோகத்துக்கும்
 சமரசமாய் வகையொன்று சொல்லக்கேளு
 கூர்ந்துபார் உலகமதில் மதனப்பூண்டு
 கோடான கோடியுண்டு ஒருவர் காணார்
 தேர்ந்துகொண்டு சற்குருவின் அருளைப் போற்றி
 திரமாக மதனப்பூண்டதனை வாங்கி
 நேர்ந்துகொண்டு ஐங்காயம் அதன்மேல் பூசி
 நினைவாக ரவிமுகத்தில் காயப் போடே.

111

போட்டவுடன் நன்றாய்க் காய்ந்துதானால்
 புகழுடனே பத்துமுறை பூசிவாட்டு
 நாட்டமுடன் அதிற்கசிவு கழன்று போகும்
 நன்மையுள்ள பூதுவும் துரும்பு போலாம்
 காட்டாதே இப்பூவை உலகத்தோர்க்கு
 காட்டினால் குற்றம்வரும் கருவாய் பாரு
 தாட்டிகமாய் இதற்குப்பேர் என்னவென்றால்
 தயவான அஷ்டகன்மச் சிலையும் ஆச்சே.

111

ஆமப்பா அஷ்டகன்மச் சிலையை நாட்டி
 அதிலிருந்து அஷ்டகற்ப முறையைக் கேளு
 நாமப்பா வகைதுகையைச் சொல்வேன் கேளு
 நலமான எட்டுவகை கன்மத்துக்கும்
 தாமப்பா நன்றாக விரித்துச் சொல்வேன்
 தவமான புலத்தியனே தயவாய்க் கேளு
 காமப்பா மதியகற்றி ரவியிற் சேரு
 கருவான ரவிஅறிந்தால் எல்லாம் சித்தே.

111

ஸ்தம்பனம்

சித்திக்கும் தம்பனமாம் வகையைக் கேளு
 சிவசிவா தேகசித்தி பண்ணிக்கொண்டு
 முத்திபெற இந்திரன் திசையே நோக்கி
 மூர்க்கமுள்ள ஆசனமாம் புலித்தோல் போட்டு

பத்தியுடன் அதிலிருந்து நீறுபூசி

பதிவான பூரணத்தை மனதில் நோக்கி
வெற்றிபெற ரேசக பூரகமும் பண்ணி
வேதாந்த கும்பகத்தில் மேவிச் சேரே.

1117

சேரப்பா மூலமதில் சேர்ந்துகொண்டு

சிங்கென்று கமலமதின் மணியை வாங்கி
காரப்பா நமசிவய என்று சொல்லி
கருத்துறவே நூற்றெட்டு செபித்தால் மைந்தா
கூரப்பா கண்டதெல்லாம் தம்பனமே ஆகும்
கொடியதான மிருகமுடன் அஷ்டநாகம்
நேரப்பா சொன்னபடி கேட்கும் நல்ல
நேர்மையுள்ள தம்பனத்தின் நேர்மைதானே.

1118

தானென்ற தாம்பிரத் தகடுதன்னில்

தயவாக நமசிவய வென்றே மைந்தா
தேனென்ற கருப்பூசித் தகடு தன்னை
செம்மையுடன் மானிடர்க்குக் கட்டினாக்கால்
ஊனென்ற தேகமதில் நோய்களெல்லாம்
ஒடுங்கியே தம்பித்து ஒடிப்போகும்
வானென்ற லோகத்தில் அவனைக் கண்டால்
மனதடங்கி தம்பித்து வசமாவாரே.

1119

மோகனம்

வாரப்பா தம்பனத்தைச் சொன்னேன் மைந்தா

வரிசையுள்ள மோகனத்தின் வளமை கேளு
தேரப்பா மனதடங்கி தேக சுத்தி

செம்மையுடன் செய்துகொண்டு நீறு பூசி
காரப்பா கலைத்தோ லாசனத்தில மைந்தா

கம்மெனவே அக்கினியின் திசை நேராக

பாரப்பா மனம்பதிய இருந்து கொண்டு

பக்குவமாய் மிளகு மணிக் கையில் வாங்கே.

1120

வாங்கியே மூலமதில் மனதை வைத்து

வரிசையுடன் ரேசக பூரகம் பண்ணி
தாங்கியே கும்பகத்தில் நின்று கொண்டு
தயவாக சிவயநம என்று வோது

பாங்கு பெறநூற்றெட்டு ஒதினாக்கால்
 பாரிலுள்ள மானிடர்கள்மோகம் ஆவார்
 பூங்கமலத் திருமாது அகலா தப்பா
 புண்ணியனே சகல சித்து மோகனமாமே.

1121

ஆமப்பா அரியதனால் தகடு செய்து
 அப்பனே சிவயநம என்று தாக்கே
 நாமப்பா கருப்பூசி உலகத் தோர்க்கு
 நன்மையுடன் கட்டினதால் நாட்டினோர்கள்
 தாமப்பா மோகனமாம் தன்மையாகும்
 சதா நந்தி அகலாது சாந்தமாவாள்
 காமப்பா மோகமதாய்க் கன்னியர்கள் வந்தால்
 கால்பிடித்து மாதாவே என்று போற்றே

1122

வசியம்

போற்றியே மோகனத்தைச் சொன்னேன் மைந்தா
 புதுமையுள்ள வசியமது புகலக் கேளு
 தேற்றியே மனதறிவால் தேக சித்தி
 செம்மையுடன் செய்து நீறுஉத் தளமாப்பூசி
 வாழ்த்தியே பங்கயாசனத்தைப் போட்டு
 வடகிழக்கு முகமாக இருந்து கொண்டு
 சாற்றுவாய் பூரணத்தில் மனதை நன்றாய்
 சாற்றியே ரேசக பூரகமும் பண்ணே.

1123

பண்ணப்பா கும்பகத்தில் நின்று கொண்டு
 பக்குவமாய் ருத்திராட்சங் கையில் வாங்கி
 விண்ணப்பா தானோக்கி நயமவசி யென்று
 விரும்பியே நூற்றுஎட்டு உருவே செய்தால்
 நண்ணப்பா உன்னைஎவர் கண்டாலும் தான்
 நாடியே வசியமதாய் வணங்கி நிற்பார்
 எண்ணப்பா உலகமதில் சீவ செந்து
 உண்டான வஸ்துவெல்லாம் வசியமாமே.

1124

வசியமாய்க் காரியத்தகடு வாங்கி
 வளமாக நயமவசி என்று மாறி
 உசிதமாய்க் கருத்தொட்டுத் தடவி நன்றாய்
 உண்மையுள்ள மாந்தருக்கு கட்டினாக்கால்

பசிதாக மானதுபோல் உனைக் கண்டோர்கள்
 பணிவார்கள் வசியமதாய்ப் பண்பாய் மைந்தா
 நிசிதமுள்ள மிருக தாவர சங்கங்கள்
 நேர்மையுடன் வசியமதாய் வணங்கும்பாரே.

1125

மாரணம்

பாரப்பா வசியமொன்று நன்றாய்ச் சொன்னோம்
 பக்குவமாய் மாரணத்தைப் பகரக் கேளு
 நேரப்பா தேகசுத்தி நன்றாய்ச் செய்து
 நினைவாக உத்தளமாய் நிறுபூசி
 சாரப்பா அத்தியாசனத்தைப் போடு
 கருத்துறவே தென்முகமாய் இருந்து மைந்தா
 சேரப்பா கும்பகத்தில் மனதை நாட்டி
 செம்மையுடன் ரேசக பூரகமும் பண்ணே.

1126

பண்ணியே கும்பகத்தால் பணிந்து கொண்டு
 பக்குவமாய் காசிமணிக் கையில் வாங்கி
 நண்ணியே சுழிமுனையில் நாட்ட முற்று
 நசிமயவ நூற்றுஎட்டு உருத்தான்ஓது
 உண்ணியே உனக்குவினை செய்தோரெல்லாம்
 உத்தமனே மாரணித்து ஒடுங்கிப்போவார்
 தன்னிமையாய் மாரணந்தான் அதிகமாகும்
 தரணிதனில் உனக்குவினை செய்தால் பாரே.

1127

பாரப்பா வெள்ளியினால் தகடு தட்டி
 பக்குவமாய் நசிமயவ என்று மாறி
 நேரப்பா கருத்தொட்டுத் தகட்டிற்பூசி
 நெடிதான நோய்களுக்கு கட்டினாக்கால்
 மாரப்பா நோய்கள் எல்லாம் மாரணித்துபோகும்
 வஞ்சகருஞ் சத்துருவும் வகையுள்ளோரும்
 வேரப்பா அற்றமரம் போலே போவார்
 மெய்யான மாரணத்தை விரும்பிச் செய்யே.

1128

உச்சாடனம்

செய்யப்பா மாரணத்தின் விபரம் சொன்னேன்
 திறமாக உச்சாடனம் சொல்லக் கேளு
 மெய்யப்பா தேகசுத்தி நன்றாய்ச் செய்து
 விரும்பி நிறுஉத் தளமாய் மெய்யிற்பூசி

கையப்பா மான்தோலின் ஆசனத்தைக்
கருத்துறவே நிறுதி முகம் காத்து மைந்தா
பையப்பா மூலமுதல் மனதை நாட்டி
பாங்கான ரேசக பூரகமும் பண்ணே. 1129

பண்ணப்பா கும்பகத்தில் பதிய நின்று
பத்தியுடன் துளசிமணிக் கையில் வாங்கி
விண்ணப்பா தான்நோக்கி மசிவநய என்று
விரும்பியே நூற்றிஎட்டு செபித்தால் மைந்தா
கண்ணப்பா நினைத்ததொரு பொருள் சாடிக்கும்
நலமில்லா மாந்தரையும் மாரணமே செய்யும்
உண்ணப்பா நீறுதொட்டு தெளித்தாயாகில்
உறுதியுள்ள வியாதி எல்லாம் மாரணித்துப் போமே. 1130

போமப்பா வெள்ளியந் தகடுசெய்து
புத்தியுடன் மசிவநய வென்று மாறி
ஆமப்பா கருத்தொட்டு அழித்துப்பூசி
ஆறாத நோய்களுக்கு அளித்தாயானால்
தாமப்பா நோய்கள் எல்லாம் உச்சாடிக்கும்
தன்மையுடன் கண்டதெல்லாம் உச்சாடிக்கும்
நாமப்பா கருவித்தை அதீதவித்தை
நாட்டினோம் பன்னிரண்டு நூற்றில்தானே. 1131

ஆக்ருஷ்ணம்

தானப்பா உச்சாடனத்தைச் சொன்னோமையா
தயவாக ஆக்ருஷ்ணத்தைக் கேளு
பேணப்பா தேகசுத்தி செய்து கொண்டு
பிலத்தபுத்தி அறிவதினால் நீறுபூசி
தானப்பா மேற்குமுகம் இருந்துகொண்டு
தயவாக தெர்ப்பை ஆசனத்தில் மைந்தா
வானப்பா தான்நோக்கித் தீயைப் போற்றி
மனதாக ரேசக பூரகமும் செய்யே. 1132

செய்யப்பா கும்பகத்தில் அறிவாய் நின்று
செயமான சங்குமணி கையில் வாங்கி
பையப்பா நசிமயவ என்று சொல்லி
பதறாமல் நூற்றிஎட்டு செபித்தால் மைந்தா
மெய்யப்பா நினைத்தவண்ணம் ஆக்ருஷ்ணமாகும்
மேலான வித்தையிலே அதிகவித்தை
கையப்பா உதவுவது போல மைந்தா
காட்டினோம் ஆக்ருஷ்ணத்தை கருத்தாய்ப்பாரே 1133

பாரப்பா குடவனிலே தகடுதட்டு
 பத்தியுடன் நசிமயவ என்று மாறி
 நேரப்பா கருத்தொட்டு நன்றாய்ப்பூசி
 நேர்மையுடன் மானிடர்க்கு கட்டினாக்கால்
 ஆரப்பா அறிவார்கள் ஆக்ருஷணத்தின் போக்கு
 அம்பரத்தை அறிந்தவர்கள் அறிவாரையா
 தேரப்பா மனதைநன்றாய் தேர்ந்து கொண்டு
 தேறினபின் அஷ்டகன்மச் செயலைப்பாரே.

1134

வித்துவேஷணம்

பாரப்பா ஆக்ருஷணத்தைச் சொன்னேன்
 பத்தியுடன் வித்துவேஷணத்தை பகரக்கேளு
 காரப்பா கால்முகங்கள் சுத்தி பண்ணி
 கம்மெனவே திருநீறு தளமாய் பூசி
 ஆரப்பா அறிவார்கள் ஆசனத்தின் பலகை
 அப்பனே வடமேற்கு வாய்வைப்பற்றி
 தேரப்பா மேல்மூலப் பதியில் நின்ற
 செம்மையுடன் எட்டி மணி கையில்வாங்கே.

1135

வாங்கிநன்றாய் ரேசக பூரகமும் பண்ணி
 வரிசையுடன் கும்பகத்தில் மனதை வைத்து
 பாங்குபெற மயவநசி என்று மாறி
 பத்தியுடன் நூற்றுஎட்டு செபித்தால் மைந்தா
 தாங்கியே வித்தெடுத்து பூமியிலூணி
 தன்மையுடன் நீர்வார்க்க கூஷணத்தில் மைந்தா
 ஆங்கதி கொண்டே வளர்ந்து காய்க்கும் அப்பா
 வித்துவே ஷணத்தினுட ஆண்மைதானே.

1136

தானென்ற குறுத்தோலை நறுக்கி மைந்தா
 தயவாக மயவநசி என்று மாறி
 ஊனென்ற கருத்தொட்டு தடவி மைந்தா
 உறதியுடன் மானிடர்க்கு கட்டினாக்கால்
 வீண்என்ற பிரமை எல்லாம் தீரும்தீரும்
 விதமான பில்லை வஞ்சனைகள் தீரும்
 தேனென்ற தேகமது வெகுசெம்மையாகும்
 சிவசிவா வித்துவேஷணத் திறந்தான் பாரே.

1137

பேதனம்

பாரப்பா வித்வேஷணத்தைச் சொன்னேன்
 பண்பான பேதனத்தை பகரக் கேளு
 தேரப்பா மனதை நன்றாய் சுத்தி பண்ணி
 சிவசிவா வென்று திருநீறு பூசி
 சேரப்பா ஆசனந்தான் தேவ தாரம்
 செம்மையுடன் குபேரனுட திசையை நோக்கி
 காரப்பா கருணையின்மேல் கருத்தை வைத்து
 கருவான முத்துமணி கையில் வாங்கே.

1138

வாங்கி மனதொன்றாகி நயமவசி என்று
 வரிசையுடன் நூற்று எட்டு வளமாயோத
 சாங்கமாய்க் கண்டதெல்லாம் பேதனமேயாகும்
 சமரசமாய் எடுத்ததெல்லாம் பேதனமேயாகும்
 பாங்குபெற பேதனத்தின் வகைசெய்தாக்கால்
 பாரிலுள்ளோர் உனதுபதம் பணிவாரப்பா
 ஆங்கவனே ஆங்கது கொண்டெட்டுசித்து
 அரகரா மனதடங்கி அறிவாச் செய்யே.

1139

செய்யப்பா இரும்பினால் தகடுசெய்து
 தீர்க்கமுடன் நயமவசி என்றுமாறி
 மெய்யப்பா கருத்தொட்டு தடவி மைந்தா
 மேதினியில் மானிடர்க்கு கட்டினாக்கால்
 பையப்பா நோய்கள் பேதனமாய் போகும்
 பார்தனிலே ஒருவருக்கும் பகரவேண்டாம்
 மையப்பா பூரணத்தின் கருவினாலே
 மார்க்கமுடன் எட்டுவகை சித்தும்பாரே.

1140

பாரப்பா அஷ்டகன்மம் எட்டும் சொன்னேன்
 பதிவான தசதிட்சை பெற்றோர்க்காமே
 நேரப்பா தசதிட்சை சும்மா ஆமோ
 நேர்மையுடன் மனதுரிமை ஆனால் மைந்தா
 காரப்பா மனதுரிமை வலுவைக்கண்டு
 கருணையுடன் கடாட்சிப்பார் தசமான திட்சை
 ஆரப்பா ஆனாலும் தசதிட்சைப் பெற்றால்
 அவரிடமா அஷ்டசித்தும் ஆடுந்தானே.

1141

தானென்ற அகம் போக்கித்தான் தானாக்கி
 தன்மையுடன் குருபதத்தில் சார்ந்துகொண்டு
 ஊனென்ற காயாதிகற்பம் கொண்டு
 ஒருமையுடன் பூரணத்தில் ஓடுங்கி மைந்தா

தேனென்ற மதியமுதம் கொண்டால் மைந்தா
செம்மையுடன் சடலமது வலுத்துப்போச்சு
நானென்ற ஆணவங்கள் அற்று நல்ல
நலமான காலதுவும் அசந்து போச்சே.

1142

போச்சப்பா பூரணத்தை மறந்தால் சித்து
பொய்யாகும் எந்தன்மேல் குற்றம் இல்லை
பாச்சப்பா பூரணந்தான் மதியமுதமாகும்
பரமான கதிமோட்சம் அதுவேயாகும்
ஆச்சப்பா வாசி தனக் குயிருமாகும்
அருளாகும் பொருள் ஆகும் ஆசான் ஆகும்
பேச்சப்பா தொனித்ததொரு சத்தமாகும்
பேசாத சத்தமடா சத்தசிவம் ஆச்சே.

1143

ஆச்சப்பா சுத்தசிவம் சத்திசிவம் ஆச்சு
அப்பனே சத்திசிவம் அறிந்துகொண்டு
பாச்சப்பா காலைசிவம் மாலைசத்தி
பக்குவமாய் நேர்மையுடன் பூசைபண்ண
மூச்சப்பா ஓடாது முன்பின் ஆக
முனைகண்டால் கைலாச முடிவுகாணும்
காச்சப்பா மவுனத்தில் அமுதமுண்ணு
கற்பூர தீபம் மனக்கண்ணாம் பாரே.

1144

கண்ணான கண்ணறிந்து கனலைத் தூண்டி
காலறிந்து யோகமதால் கருத்தாய் நின்றால்
விண்ணான அமிர்தமது அருவிபாயும்
விள்ளாதே மதியமிர்தம் மனதுமாகும்
சொன்னாலும் தெரியாது மவுனப் போக்கு
தொட்டுமிகக் காட்டினதால் தோணும் தோணும்
பொன்னான கமலமடா பிர்மமாச்சு
பொற்கமல மானதொரு அண்டமாமே.

1145

அண்டமுடன் பிண்டமதை யார்தான் காண்பார்
அரகரா அண்டபிண்டம் ஆதி அந்தம்
விண்டாலும் ஆதி அந்தம் அறியப் போமோ
விள்ளுகிறேன் புலத்தியனே நன்றாய்க் கேளு
கண்டாலும் காணாது நாத விந்து
கருவாகச் சொல்லுகிறேன் கால்தலையும் ஆச்சு
உண்டான கால் தலையில் மண்விண்ணாச்சு
உறுதியுள்ள மண்விண்ணும் சத்தி சிவமாச்சே.

1146

சத்தி சிவம்

சத்தியென்ற சத்திதனை யார்தான் காண்பார்
 தவமான சிவமதனை யறியமாட்டார்
 புத்தியுடன் ரெண்டையுந்தான் சொல்லக் கேளு
 புதுமையுள்ள சத்திசிவம் ரவிமதியுமாச்சு
 பக்தியுள்ள ரவிமதிதான் காரசாரம்
 பாங்கான காரமடா ரவியுமாச்சு.
 வெற்றியுள்ள மதியதுவும் சாரமாச்சு
 வேதாந்த தத்துவமும் இதுவே ஆச்சு

1147

ஆச்சப்பா ரவிமதியின் ஆண்மை கேளு
 அப்பனே குருவினால் செய்யும் மார்க்கம்
 நீச்சப்பா மதிதனிலே மதியாய் நின்று
 நினைவு தடுமாறி அவர் ரவியைக் காணார்
 பேச்சப்பா ரவிகாணா மாந்தர் தானம்
 பிறந்திறந்து மாள்வார்கள் பேயைப்போலே
 பாச்சப்பா இடைகலையை ரவியிற் சேரு
 பக்குவமாய்ச் சேர்ந்ததினாற் பாலனாமே.

1148

பாலறிந்து பால்பொசித்துப் பதியில் நின்றால்
 பக்குவமாய்த் தமர்வாசல் பூட்டுத்தோணும்
 காலறிந்து கால்பிடித்து வாசிபூட்டி
 கலங்காமல் நின்றதினால் கால்தான் சென்று
 மேலான தமர்வாசல் பூட்டி மைந்தா
 விசையாக நிற்குமடா வாசி சென்று
 சேலான தமர்வாசல் திறந்ததாலே
 செம்மையுடன் பூரணம் நாம் காணலாமே.

1149

காணலாம் பரப்பிர்மம் கபாலம் தன்னை
 கருவான கபாலமடா கயிலாசமாச்சு
 பேணலாம் கயிலாச மேரில்சென்று
 பிலத்தபுத்தி அறிவதினால் அமிர்தம் கொண்டு
 பூணலாம் பூரணத்தின் அமிர்தம் கொண்டால்
 போதையென்ன சதாபோதை புகழ்ந்துகாணும்
 தோணலாம் அப்பொய்கை தன்னில் நின்று
 துலங்காமல் சுவைக்கவே நிஷ்டைகேளே.

1150

கேளப்பா ஆதியிலே மேருபூசை
 கெணிதமுடன் செய்ததினால் பொதிகை முனியானேன்
 நாளப்பா ஆண்டொன்றில் அகத்தியமானேன்
 நலமான மேரினுட அமிர்தம் கொண்டேன்

காலப்பா விசையறிந்து கயிலைதன்னில் சென்றே
கலங்காமல் காயாதி கற்பங் கொண்டேன்
ஆளப்பா அதினாலே கும்பமுனியானேன்
அரகரா மேரினுட ஆண்மை தானே.

1151

மேருபூசை

பாரப்பா மேரினுட பூசை சொல்வேன்
பத்தியுடன் புலத்தியனே நன்றாய்க் கேளு
காரப்பா சாணகலம் சாண்தானீளங்
கருவாகச் சந்தனத்தின் கட்டை வாங்கி
சேரப்பா பலகைநன்றாய் சேர்த்துக் கொண்டு
திறமாகக் கால்நாலும் கடைச்சல் போட்டு
நேரப்பா பலகைநீ மெதுவாய்ப் பண்ணி
நேர்மையுள்ள பூசையுட முறையைக் கேளே.

1152

கேளப்பா தேகசுத்தி பண்ணிக் கொண்டு
கிருபையுடன் உத்தளமாய் நீறுபூசி
வாளப்பா பலகையின்மேல் நீறு சாத்தி
வங்கென்று தான்பார்த்து வளமே செய்து
கேளப்பா ரகநியாசம் செய்து கொண்டு
செம்மையுடன் வடமாலைச் சிறப்பாய் சாத்தி
கேளப்பா மந்திரத்தை உச்சரித்து
கூர்மையுடன் அர்ச்சனைக்கு மலர்தான் கொய்யே.

1153

கொய்துமெள்ள அருச்சனைகள் செய்து நீயும்
கூர்மையுடன் மனம்பதிய அறிவில் நின்று
உய்தமுடன் தாம்பூலம் பால்பழங்கள் வைத்து
உண்மையுடன் தேங்காய்தான் உடைத்துபரப்பி
சைதன்ய மாகவே உடைத்துப் பார்த்து
தன்மையுடன் ரேசக பூரகமும் பண்ணி
தொய்தமுள்ள கும்பகத்தில் பராபரத்தை நோக்கி
சுத்த சிவயோக பிராணாயாமம் பண்ணே.

1154

பிரமணிஷ்டை

பண்ணியபின் பிரம்ணிஷ்டை தன்னைக் கேளு
பதிவாகச் செம்மையுடன் இருந்து கொண்டு
பண்ணியனே விந்து முத்திரையே செய்து
புரணமாய் ரேசக பூரகமும் பண்ணி

சண்ணிகமாய் கும்பகத்தில் சார்ந்து கொண்டு
 சமரசமாய் மாதாவைப் பூசைபண்ணு
 நண்ணியே பிராணாயம் பண்ணிக் கொண்டு
 நலமான திருநீற்றைப் பூசுவாயே.

1155

பூசியே திருநீற்றின் பணவிடைதான் கொள்ள
 புதுமையுள்ள மாது அகலாது மைந்தா
 நேசமுடன் ஆண்டொன்றில் பூசை பண்ணி
 நேர்மையுடன் கொண்டதினால் தேகஞ்சித்தி
 வாசமுள்ள மலரொளியில் மனதைவைத்து
 மனதாகப் பூரணத்தை மைந்தா கேளு
 பாசமுடன் பதிந்து பூரணத்தை நோக்க
 பரப்பிர்மமான தொரு தேகமாச்சே.

1156

விஷ்ணு நிஷ்டை

ஆச்சப்பா பிர்மனிஷ்டை சொன்னேன் மைந்தா
 அன்பாக விஷ்ணுவுட நிஷ்டை கேளு
 போச்சப்பா சுகாசநமா யிருந்து கொண்டு
 பேணியே இடதுகால் வலதுகால் மேல்
 பாச்சப்பா விந்துமுத்திரையைச் செய்து
 பதிவாக உம்மெனவே தியானம் பண்ணி
 மூச்சப்பா முனையடங்க பிராணாயம் செய்து
 முழுநீறுத் தளமாக மெய்யிற் பூசே.

1157

மெய்நிறைய விபூதியுத்தளமாய்ப் பூசி
 மேருவாம் சக்கரத்தை நிதானம் பண்ணி
 கைநிறைய மலரெடுத்துக் கருணையாகக்
 கருத்துறவே சிவயவசிஎன்று சாற்றி
 தொய்தமுடன் வடமாலை பால்பழங்கள் வைத்து
 சுகமாகத் தேங்காய்த் தாம்பூலம் வைத்து
 செய்பாகம் தவராமல் தூபமொடு தீபம்
 செம்மையுடன் தான்படைத்த தீற்கங்கேளே.

1158

தீர்கமே கழிமுனையில் சிங்கென்றொட்டி
 திறமாக வாசியதை மூலத் தூணு
 மாற்கமுடன் ரேசு பூரகமும் பண்ணி
 மருவியே கும்பகத்தில் மனதாய் நின்று

சேர்க்கையுடன் பிராணாயம் செம்மையாக
 திரமாக செய்தபின்பு சிவசிவா வென்று
 ஏற்கையுடன் சக்கர விபூதி பூசி
 இன்பமுடன் பணவிடை உட்கொண்டு கேளே.

1159

கேளப்பா இப்படியே பூசை பண்ணி
 கிருபையுடன் குருமொழியை கூர்ந்து நில்லு
 ஆளப்பா பூரணந்தான் சொன்னபடி கேட்கும்
 அம்பரத்தின் தெரிசனமும் அழகாய்க்காணும்
 நீளப்பா மனதுகந்து அறிவிற் சேர்ந்தால்
 நினைத்தபடியே உனக்கு நினைவாய்க் காணும்
 சேலப்பா வாசியை நீ வாசிவா வென்று
 சிந்தை மனதொன்றாக அறிவிற் கூடே

1160

கூடிநின்ற வாசியைநீ குறித்துப் பார்த்து
 கும்மெனவே அம்பரத்தின் குறிகண்ணோட்டி
 நாடியே நின்றதினால் சிவயோக மாச்சு
 நலமான தசநாதம் கேட்கலாச்சு
 தேடிநின்ற வாசியடா பூரணமே யாகும்
 சிவசிவா பூரணமே தெய்வம் தெய்வம்
 ஆடிநின்று அலைந்தாலும் பூரணத்தை காணாய்
 அகாரமுடன் உகாரம்ரெண்டும் அழுத்திப்பாரே.

1161

ருத்திர நிஷ்டை

பாரப்பா மாலினுட நிஷ்டை சொன்னேன்
 பரிவாக ருத்திர நிஷ்டை பகரக் கேளு
 காரப்பா கால்முகங்கள் சுத்திபண்ணி
 கருணையுடன் விபூதி உத்தளமாய்ப் பூசி
 நேரப்பா நேர்மையுடன் இருந்து கொண்டு
 நினைவாக வலக்காலை இடக்கால் மேலும்
 தேரப்பா இடக்காலை வலக்கால் மேலும்
 செம்மையுடன் நிதானித்துப் பிராணாயம் பண்ணே.

1162

பண்ணப்பா பிராணாயம் பண்ணிக் கொண்டு
 பலகையின்மேல் மேருவை நீ பதிவாய்ச் செய்து
 உன்னியே மலரெடுத்து வைத்துக் கொண்டு
 ஓங்கார சத்திசிவம் என்று சாத்தி
 புண்ணியனே வடமாலைப் பால்பழங்கள் வைத்து
 புனிதமுடன் தேங்காய் தாம்பூலம் சாத்தி
 தன்னிமையாய் தூபதிபங்கள் காட்டி
 சமரசமாய் ரேசு பூரகமும் பண்ணே.

1163

சண்ணிகமாய் கும்பகத்தில் சார்ந்து கொண்டு
 சமரசமாய் மாதாவைப் பூசைபண்ணு
 நண்ணியே பிராணாயம் பண்ணிக் கொண்டு
 நலமான திருநீற்றைப் பூசுவாயே.

1155

பூசியே திருநீற்றின் பணவிடைதான் கொள்ள
 புதுமையுள்ள மாது அகலாது மைந்தா
 நேசமுடன் ஆண்டொன்றில் பூசை பண்ணி
 நோமையுடன் கொண்டதினால் தேகஞ்சித்தி
 வாசமுள்ள மலரொளியில் மனதைவைத்து
 மனதாகப் பூரணத்தை மைந்தா கேளு
 பாசமுடன் பதிந்து பூரணத்தை நோக்க
 பரப்பிர்மமான தொரு தேகமாச்சே.

1156

விஷ்ணு நிஷ்டை

ஆச்சப்பா பிர்மனிஷ்டை சொன்னேன் மைந்தா
 அன்பாக விஷ்ணுவுட நிஷ்டை கேளு
 போச்சப்பா சுகாசநமா யிருந்து கொண்டு
 பேணியே இடதுகால் வலதுகால் மேல்
 பாச்சப்பா விந்துமுத்திரையைச் செய்து
 பதிவாக உம்மெனவே தியானம் பண்ணி
 மூச்சப்பா முனையடங்க பிராணாயம் செய்து
 முழுநீறுத் தளமாக மெய்யிற் பூசே.

1157

மெய்நிறைய விபூதியுத்தளமாய்ப் பூசி
 மேருவாம் சக்கரத்தை நிதானம் பண்ணி
 கைநிறைய மலரெடுத்துக் கருணையாகக்
 கருத்துறவே சிவயவசிஎன்று சாற்றி
 தொய்தமுடன் வடமாலை பால்பழங்கள் வைத்து
 சுகமாகத் தேங்காய்த் தாம்பூலம் வைத்து
 செய்பாகம் தவராமல் தூபமொடு தீபம்
 செம்மையுடன் தான்படைத்த தீற்கங்கேளே.

1158

தீற்கமே கழிமுனையில் சிங்கென்றொட்டி
 திறமாக வாசியதை மூலத் தூணு
 மாற்கமுடன் ரேசக பூரகமும் பண்ணி
 மருவியே கும்பகத்தில் மனதாய் நின்று

சேர்க்கையுடன் பிராணாயம் செம்மையாக
 திரமாக செய்தபின்பு சிவசிவா வென்று
 ஏற்கையுடன் சக்கர விபூதி பூசி
 இன்பமுடன் பணவிடை உட்கொண்டு கேளே.

1159

கேளப்பா இப்படியே பூசை பண்ணி
 கிருபையுடன் குருமொழியை கூர்ந்து நில்லு
 ஆளப்பா பூரணந்தான் சொன்னபடி கேட்கும்
 அம்பரத்தின் தெரிசனமும் அழகாய்க்காணும்
 நீளப்பா மனதுகந்து அறிவிற் சேர்ந்தால்
 நினைத்தபடியே உனக்கு நினைவாய்க் காணும்
 சேலப்பா வாசியை நீ வாசிவா வென்று
 சிந்தை மனதொன்றாக அறிவிற் கூடே.

1160

கூடிநின்ற வாசியைநீ குறித்துப் பார்த்து
 கும்மெனவே அம்பரத்தின் குறிகண்ணோட்டி
 நாடியே நின்றதினால் சிவயோக மாச்சு
 நலமான தசநாதம் கேட்கலாச்சு
 தேடிநின்ற வாசியடா பூரணமே யாகும்
 சிவசிவா பூரணமே தெய்வம் தெய்வம்
 ஆடிநின்று அலைந்தாலும் பூரணத்தை காணாய்
 அகாரமுடன் உகாரம்ரெண்டும் அழுத்திப்பாரே.

1161

ருத்திர நிஷ்டை

பாரப்பா மாலினுட நிஷ்டை சொன்னேன்
 பரிவாக ருத்திர நிஷ்டை பகரக் கேளு
 காரப்பா கால்முகங்கள் சுத்திபண்ணி
 கருணையுடன் விபூதி உத்தளமாய்ப் பூசி
 நேரப்பா நேர்மையுடன் இருந்து கொண்டு
 நினைவாக வலக்காலை இடக்கால் மேலும்
 தேரப்பா இடக்காலை வலக்கால் மேலும்
 செம்மையுடன் நிதானித்துப் பிராணாயம் பண்ணே.

1162

பண்ணப்பா பிராணாயம் பண்ணிக் கொண்டு
 பலகையின்மேல் மேருவை நீ பதிவாய்ச் செய்து
 உன்னியே மலரெடுத்து வைத்துக் கொண்டு
 ஓங்கார சத்திசிவம் என்று சாத்தி
 புண்ணியனே வடமாலைப் பால்பழங்கள் வைத்து
 புனிதமுடன் தேங்காய் தாம்பூலம் சாத்தி
 தன்னிமையாய் தரபதிபங்கள் காட்டி
 சமரசமாய் ரேசக பூரகமும் பண்ணே.

1163

பண்ணுவது கும்பகத்தில் பதிவாய் நின்று
 பரமகுரு மாதாவைப் பணிந்து கொண்டு
 உண்ணுவாய் ஒம்கிலிம்சிவாய வென்று
 உத்தமனே தோத்திரத்தை நன்றாய்ச் செய்து
 கண்ணுமேற் புருவமதில் கனலைத் தாண்டி
 கற்பூரதீபமதை கருத்தாய்ச் சேவி
 மண்ணுலகில் தன்னில் வெகு கீர்த்தியாகி
 வளருமடா அஷ்ட ஸௌபாக்கியந்தானே.

1164

தானென்ற சக்கரத்தில் நீறுபூசி
 தயவாகப் பணவிடைதான் உட்கொண்டாக்கால்
 வானென்ற ருத்திரியாள் கேட்டவரமெல்லாம்
 வரிசையுடன் தான்சுவாள் மைந்தா மைந்தா
 தேனென்ற தேகமது எடுத்தால் மைந்தா
 சிவசத்தி பூசையை நீ செய்ய வேணும்
 ஊனென்ற தேகத்துக் குறுதி என்ன
 உத்தமனே சத்திசிவ பூசை தானே.

1165

சத்திசிவ பூசைஎன்றால் ஆர்தான் காண்பார்
 தயவான மேருவல்லோ சத்திசிவமாச்சு
 முத்திகொண்ட சத்தி சிவம் என்னவென்றால்
 மூர்க்கமுள்ள நாற்பத்தி முக்கோணம் என்று
 பத்திகொண்ட சிதம்பர சக்கரந்தான் என்று
 பார்மகனே இதனுடைய பரிசு கேளு
 புத்தியுடன் நாற்பத்து மூன்றுக்குந்தான்
 பூரணமாய் நின்ற சிதம்பரம தாச்சே.

1166

ஆச்சப்பா சத்திக்கு சிவன்தான் கண்ணு
 அன்பான சிவத்துக்கு ஆதாரம் கேளு
 பேச்சப்பா ஒன்றுமில்லை சத்தியுடனேசம்
 பிலமான நேசமென்ன வென்றால் மைந்தா
 மூச்சப்பா ஒடுங்கிநின்ற நாதம் நாதம்
 மூர்க்கமுள்ள நாதமுக்கோணம் அப்பா
 பாச்சப்பா முக்கோணம் தன்னிலே தான்
 பதமான சிதம்பரமாம் விந்தையாச்சே.

1167

பாச்சப்பா விந்துவுட நாதம் சேர
 பதிவான பரத்துக்கு உயிருமாச்சு
 நீச்சப்பா உயிரறிந்து உயிரில் சேர்ந்தால்
 நிசமான வாலையது நிர்த்தம் செய்வான்

ஆச்சப்பா வாலையது நிர்த்தம் செய்தால்
 அப்பனே வாசியது அகலாதையா
 பேச்சப்பா தொனித்ததொரு வாசி நின்றால்
 பிசுகாது காயசித்தி அணைவோருக்கு மாமே.

1168

மகேசுவர நிஷ்டை

ஆமப்பா ருத்திரநிஷ்டை சொன்னேன் மைந்தா
 அரகரா மகேஸ்வரத்தின் நிஷ்டை கேளு
 தாமப்பா இல்லறத்தை சுத்தி பண்ணி
 தம்பனத்தால் திருநீறு உத்தளமாய்ப் பூசி
 நாமப்பா சொல்லுகிறோம் பிராணாயத்தை
 நமுவாமல் மனதுரிமை யாகச் செய்து
 சேமப்பா செப்பென்ற பலகை தன்னில்
 செம்மையுடன் திருநீற்றைப் பரத்திக்கேளே.

1169

கேளப்பா மேரு சக்கரத்தை நன்றாய்
 கெணிதமுடன் நிதானித்துக் கிருபைசுபர்ந்து
 ஆளப்பா மலர்களினால் அர்ச்சனைகள் செய்து
 அன்பாக வடமாலை அன்னம் படைத்து
 வாளப்பா பால்பழந் தாம்பூலம் வைத்து
 வரிசையாய்த் தேங்காயை உடைத்துவைத்து
 நீளப்பா தூபமுடன் தீபம்காட்டி நிச்சயமாய்
 தோத்திரத்தை நினைவாய் செய்யே.

1170

செய்யப்பா செம்மையுடன் இருந்து கொண்டு
 திறமாக வலதுகால் உசர்த்துக்கி
 பையப்பா இடது முழங்கையில் வைத்து
 பண்பாக ரேசு பூரகமும் பண்ணி
 மெய்யப்பா கும்பகத்தில் அங்கென்றோட்டி
 மேலான தீபமதை நோக்கி மைந்தா
 வையப்பா வாசியை நீ தீபந்தன்னில்
 வைத்தினால் அதினுடைய மகிமை கேளே.

1171

மகிமையென்ன மயேஸ்பரியாள் நிர்த்தம் செய்வாள்
 மனதுகந்து கேட்டதெல்லாம் வளமாயீவாள்
 உகமையில்லாப் பூரணத்தை ஊட்டி வைப்பாள்
 உண்மையுடன் தன்மையாய் உதவி செய்வாள்
 அகம்வளரும் பொருள் வளரும் ஆயி பூசை
 அன்புடனே செய்தபின்பு ஐயா கேளு
 சுகம்வளரும் சக்கரத்தின் விபூதி தன்னை
 சுத்தமுடன் தானெடுத்து வைத்துப் போற்றே.

1172

போற்றி நன்றாய்மெய்க்கணிந்து உட்கொண்டாக்கால்
 பூலோக மன்னரெல்லாம் வசியமாவார்
 பார்த்திபனே சகலசித்தும் கைக்குள்ளாகும்
 பரமான கயிலாச தேகமாகும்
 சாற்றியதோர் சகலகலைக்ஞானந் தோற்றும்
 தயவாக மதியமுதம் கசிந்து காணும்
 ஆத்தியே மனந்தேற்றி அருட்பாலீவாள்
 அரகரா மேரினுட ஆண்மை தானே.

1173

சதாசிவ நிஷ்டை

தானென்ற மயேசுவரத்தின் நிஷ்டை சொன்னேன்
 சதாசிவத்தின் நிஷ்டைதனைச் சாற்றக் கேளு
 ஊனென்ற தேகமதைச் சுத்திபண்ணி
 உத்தளமாய் நிறணிந்து உண்மை போற்றி
 நானென்ற அகம்போக்கி நீதானென்று
 நன்மையுடன் ஓட்டியாணம் பந்தம்பண்ணி
 கோனென்ற குருபதத்தில் மனதை வைத்து
 கூர்மையுடன் பிராணாயம் குணமாய்ச் செய்யே.

1174

குணமாகச் செய்தபின்பு பலகைமீதில்
 கும்மெனவே நீறெடுத்து குறித்து மைந்தா
 மனதாக மேருவைநீ நிதானித்தப்பா
 வரிசையுடன் ஆசனத்தின் மேலே வைத்து
 தனதாக மலரெடுத்து அர்ச்சனையே செய்து
 தன்மையுடன் கும்பமொன்று தயவாய் வைத்து
 கனமான கும்பத்துக்கு ஆடைசாத்தி
 கருத்துறவே தேங்காய் வைத்தர்ச்சனை நீ செய்யே.

1175

செய்யப்பா அர்ச்சனைகள் செய்த பின்பு
 சிறப்பாக வடமாலை நன்றாய்ச் சாத்தி
 வையப்பா ரசவர்க்கங் கனிவர்க்கங்கள்
 வளமான பரமான்னந் தாம்பூலங்கள்
 மெய்யப்பா தேங்காய்தான் உடைத்துவைத்து
 விரும்பியே தீபமொடு தூபங்காட்டி
 கையப்பா தான்கூப்பித் தோத்திரமே செய்து
 கண்மூக்கு நெற்றியிலே சதாசிவத்தை நோக்கே.

1176

நோக்கியே வாசிதனை அம்மென்றேற்றி
 நுண்மையுடன் ரேசக பூரகமும் பண்ணி
 தாக்கியே கும்பகத்தில் சதகமென்று
 தன்மையுடன் தானிறுத்திப் பூரணத்தை நோக்கி

அகஸ்தியர்

வாக்குமன தொன்றாக வாசமலர் தூவி
மகத்தான தீபவொளி அதனைக் கண்டால்
நாக்குநுனி நடுமுக்கு நாசிதனில் நின்றால்
நலமான மனோன்மணியின் நாட்டமதைக் காணே.

1177

நாட்டமதை கண்டவுடன் தாயே என்று
நன்மையுடன் ஒருமனதாய் நயந்தாயாகில்
கேட்டவரந் தான்சுவாள் கிலேசமில்லை
கேசரத்தின் கேசரியாள் கிருபையாகும்
வாட்டமிலா மனோன்மணிதான் அருட்பாலீவாள்
வரிசையுடன் கொண்டிடவே சித்தியாகும்
தேட்டமுடன் சக்கரத்தின் நிறுதன்னை
செம்மையுடன் தானினைந்துட்கொள்வாயே.

1178

வாயார மந்திரத்தை வழத்த வேணும்
மனந்தேர்ந்து பூசையிலே நினைக்க வேணும்
நேயமுடன் செபதபங்கள் செய்யவேணும்
நிலமையுள்ள தலமதனைக் காணவேணும்
தாயகமாய்ப் பூரணத்தைச் சாதித்தேதான்
சதாநித்தம் நந்தியிடம் சாரவேணும்
காயறுத்துக் கனிபுசித்து நிலைக்க வேணும்
கற்பமதை உண்டு நிர்த்தங் காணுகானே.

1179

காணுகிற கண்ணறிந்து காணுகாணு
கருவான கண்ணதுதான் மனக்கண்ணாச்சு
ஊணுகிற கண்ணறிந்து ஊணுஊணு
உறுதியுள்ள வாசியினால் ஊணிப்பாரு
தோணுகிற பொருளேது சுடரொளிதான் மைந்தா
சுடரான ஒளியதுதான் பரமவொளியாகும்
பேணுகிற ஒளியது தான் ஐயாஐயா
பிலமான கற்பூர ஒளியைப் பாரே.

1180

ஒளியான பேரொளிகள் ஆதிஅந்தம்
உத்தமனே அதினுடைய உண்மை கேளு
அழியாத மோட்சமடா அந்த வீடு
அதுகடந்தால் மேலேயொரு அருபவீடு
நெளியாத அருப விடந்தனிலேதான்
நின்றாடும் கற்பூரத் தீபந்தானும்
மொழியாத தீபமதின் அருகிலேதான்
மோனமுள்ள அமுதரசம் இருக்கும் பாரே.

1181

மூலாதாரம்

பாரப்பா பதியறிந்து அமுர்தங் கொண்டால்
 பசியாது காயமது கல்தூண் ஆகும்
 நேரப்பா வாசியது நிர்த்தம் செய்யும்
 நிச்சயமாய்ப் பூரணத்தை நினைவாய்க் கொண்டால்
 ஆரப்பா உனக்கீடு ஐயா ஐயா
 அப்பனே ஆதார மூலபீடம்
 காரப்பா மூலமதில் கணேசன் பாதம்
 கருணையுடன் ஒமென்று கசிந்து போற்றே.

1182

போற்றியே மூலமதில் வாசியூட்டி
 புதுமையுடன் ஒமென்று செபித்தாயாகில்
 தேற்றியே கேட்டதெல்லாம் கணபதிவல்லபையும்
 சிறப்பாக உன்னிடத்தில் அகலா நின்று
 வாழ்த்தியே கேட்டதெல்லாம் சுவார் பாரு
 வரிசையுடன் அவர்கள் பதம் போற்றினாக்கால்
 பார்த்திபனே சகலசுவு பாக்கியமுண்டாம்
 பார்தனிலே பிர்மரிஷி ஆவாய் பாரே.

1183

சுவாதிஷ்டானம்

பார்க்கநல்ல ஆதாரம் மூலம் சொன்னேன்
 பாலகனே சுவாதிஷ்டானப் பரிசு சொல்வேன்
 ஏர்க்கையுடன் நங்கென்று வாசி கொண்டு
 இருத்தி மிக ஊதயிலே பிர்மதேவர்
 மார்க்கமுடன் உனதிடத்தில் நிர்த்தம் செய்வார்
 மைந்தனே அவர்பதத்தைப் பூசைபண்ண
 சேர்க்கையுடன் கேட்டவரம் சுவாரையா
 செம்மையுடன் மனம்பதிந்து பூசைபண்ணே.

1184

மணிபூரகம்

பண்ணப்பா பூரகத்தின் வளமை சொல்வேன்
 பதிவாக மங்கென்று வாசியூட்டு
 விண்ணப்பா தான்நோக்கி இருந்தால் மைந்தா
 விஷ்ணுவுடன் லட்சுமியும் விரும்பியே தான்
 நண்ணப்பா உனதுவசமாவார் பாரு
 நயந்துமிகக் கேட்டதெல்லாம் சுவார் சுவார்
 பொண்ணப்பா உலகமதில் சம்பத்தோடு
 புகழாக வாழ்ந்திடுவாய் மைந்தா கேளே.

1185

அனாகதம்

கேளப்பா அனாகதத்தின் கிருபை தன்னை
 கிருபையுடன் சிங் கென்று வாசி பூட்டி
 ஆளப்பா சுழிமுனையை அழுத்திப் பார்க்க
 அரகரா ருத்திரரும் அருள் பாலீவார்
 வாளப்பா கேட்டதெல்லாம் வரிசையாக
 வரிசையுடன் தான்கொடுப்பார் மைந்தா மைந்தா
 நாளப்பா நாளுக்கு நாளே மைந்தா
 நயந்துமிக வளருமடா பாக்யந்தானே.

1186

விகத்தி

தானென்ற விகத்தியுட நேர்மை கேளு
 தயவாக வங்கென்று வாசி பூட்டி
 தேனென்ற குருபதத்தில் திறமாய் நின்றால்
 சிவசிவா மயேஸ்பரனுங் கருணை கூர்ந்து
 ஊனென்ற மதியமுதம் ஈவார் பாரு
 உகந்துமிகக் கேட்ட தெல்லாம் ஒருமையாகக்
 கோனென்ற குருவருளாலீந்து மைந்தா
 குவலயத்தில் ராஜரிஷி யாவாய் பாரே.

1187

ஆக்கினை

பாரப்பா சதாசிவத்தின் பெருமை கேளு
 பண்பான யங்கென்று வாசி பூட்டி
 நேரப்பா பூரணத்தை நோக்கி நின்றால்
 நேர்மையுள்ள சதாசிவனும் நிர்த்தம் செய்வார்
 காரப்பா அவர் பதத்தைப் பூசை பண்ண
 கருணையிலே மதியமுதங் கடாட்சிப்பார்கள்
 ஆரப்பா உனக்கிடு சொல்லப் போறேன்
 அப்பனே கெவுனாதி சித்துமாமே.

1188

மதி நேர்மை

சித்தான மதியினுட நேர்மை கேளு
 திறமாக அம்மென்று வாசி பூட்டி
 முத்தான பதிநோக்கி நின்றால் மைந்தா
 மூதண்ட கோடிமதி காந்தி காணும்

வற்றாத மதி அமுர்தம் அருவி பாயும்
 மகத்தான அமுர்தமதை மகிழ்ந்து கொண்டால்
 வித்தான தேகமதுக் கழிவே இல்லை
 வேதாந்த குருவெனவே விளங்குவாயே.

1189

ரவி நேர்மை

விளங்கவே ரவியினுட காந்தி சொல்வேன்
 வேகமுடன் உம்மெனவே விரும்பிச் சொல்லு
 கலங்காமல் ரவிகோடி காந்தி காணும்
 கண்மூக்கு மத்தியிலே காந்தி காணும்
 உளங்கனிய பூரணத்தைத் தொழுது போற்றி
 உறுதியுடன் நின்றதினால் மைந்தா கேளு
 துலங்குமடா உன்தேகம் மதிபோல் மைந்தா
 தூண்டாத மணி விளக்கின் சோதிபாரே.

1190

அக்கினி நேர்மை

ஆமப்பா பகரறியா மோட்ச வீடு
 அருளான அருள்பெருகும் ஆதி வீடு
 காமப்பால் கானற்பால் சொலிக்கும் வீடு
 கற்பூர தீபமது காணும் வீடு
 நாமப்பா மதியகத்தின் மாலின் வீடு
 நல்வினையும் தீவினையும் நாடும் வீடு
 சோமப்பால் சொலிக்கும் பூரணத்தின் வீடு
 சொல்லாத சூட்சுமடா மவுன வீடே

1191

மவுனமென்ற வீடறிந்து மதியைத் தள்ளி
 மகத்தான ஏவிபெருக ஒளியில் நின்றால்
 கெவுனமென்ற கெவுனமது கைக்குள்ளாகும்
 கேள்மகனே பூரணமே உன்வசமேயாகும்
 நவிலவொண்ணாப் பூரணத்தை நாடினாக்கால்
 நரசென்மம் இல்லையடா நாயன் நாயன்
 பலமூலமான குருபாதம் போற்றிப் போற்றி
 பத்தியுடன் ஆயிரத்தெட்டி தழைப்போற்றே.

1192

போற்றுவது என்னவென்றால் மைந்தா கேளு
 பூரணமாய் மவுனமதைப் போற்றிக் கொண்டு
 தேற்றுவது மனந்தேறி பூரணத்தைக் கொண்டு
 செம்மையுடன் மனந்தேற்றிச் செம்மையாகி

காத்துமனக் கருணையிலே கருத்தாய்பூட்டிக்
 கருத்தாக பனிரெண்டு நூறை மைந்தா
 பார்த்துமனம் பதியவொளி மவுனமாகப்
 பத்தியுடன் பார்த்ததினால் பலிக்கும் சித்தே.

1193

நூலுள் அடக்கம்

சித்தான சித்தெல்லாம் இதிலே சொன்னேன்
 திறமான கருவெல்லாம் இதிலே சொன்னேன்
 முத்தான இந்திர மயேந்திர சாலம்
 மூர்க்கமுள்ள ஜாலமெல்லாம் இதிலே சொன்னேன்
 பத்தான முப்பூவில் அனந்தம் சொன்னேன்
 பாலகனே சவுக்காரம் வெகுவாய்ச் சொன்னேன்
 விஸ்தாரமான மைப்போக்கும் சொன்னேன்
 வினயமதாய் மோடியை நான் விளம்பினேனே

1194

விளம்பினேன் செந்துரம் நன்றாய்ச் சொன்னேன்
 விள்ளாத பற்பமெல்லாம் விளங்கச் சொன்னேன்
 தளம்பெறவே மேருடைய விபரஞ் சொன்னேன்
 தப்பாமல் செயநீரின் தன்மை சொன்னேன்
 உளங்கனிய கற்பமது விரித்துச் சொன்னேன்
 உண்மையுடன் விளையாட மோடி சொன்னேன்
 களங்கமற அஞ்சனமும் மருந்துஞ் சொன்னேன்
 காயாதி கற்பமதை கருதிச் சொன்னேன்.

1195

சொன்னேன் நிஷ்டை முதல் சமாதிகற்பம்
 சுறுக்கான மந்திரமும் அஷ்டகர்மம்
 எண்ணவொண்ணா வினோத வகை நன்றாய்ச் சொன்னேன்
 இயல்பாக நாம் சொன்ன முறைகட்கெல்லாம்
 முன்னமே சொன்னதொரு சூத்திரந்தான்
 முக்காலும் நூற்றிருபதையும் பாரு
 நன்னயமாய் பொருள்களெல்லாம் வெளியாய் தோணும்
 நலமான சூத்திரத்தை வெளியிடாதே.

1196

வெளியாக சூத்திரத்தை வெளிவிடாதே
 வேதாந்த புத்தியினால் நூலைக்காரு
 மொழியாக முன்சொன்ன அறுபதிலேதான்
 முக்கியமுள்ள கருக்கள்எல்லாம் ஒளித்து வைத்தேன்

வற்றாத மதிஅமுர்தம் அருவி பாயும்
 மகத்தான அமுர்தமதை மகிழ்ந்து கொண்டால்
 வித்தான தேகமதுக் கழிவே இல்லை
 வேதாந்த குருவெனவே விளங்குவாயே.

1189

ரவி நேர்மை

விளங்கவே ரவியினுட காந்தி சொல்வேன்
 வேகமுடன் உம்மெனவே விரும்பிச் சொல்லு
 கலங்காமல் ரவிகோடி காந்தி காணும்
 கண்முக்கு மத்தியிலே காந்தி காணும்
 உளங்கனிய பூரணத்தைத் தொழுது போற்றி
 உறுதியுடன் நின்றதினால் மைந்தா கேளு
 துலங்குமடா உந்தேகம் மதிபோல் மைந்தா
 தூண்டாத மணி விளக்கின் சோதிபாரே.

1190

அக்கினி நேர்மை

ஆமப்பா பகரறியா மோட்ச வீடு
 அருளான அருள்பெருகும் ஆதி வீடு
 காமப்பால் கானற்பால் சொலிக்கும் வீடு
 கற்பூர தீபமது காணும் வீடு
 நாமப்பா மதியகத்தின் மாலின் வீடு
 நல்வினையும் தீவினையும் நாடும் வீடு
 சோமப்பால் சொலிக்கும் பூரணத்தின் வீடு
 சொல்லாத சூட்சுமடா மவுன வீடே.

1191

மவுனமென்ற வீடறிந்து மதியைத் தள்ளி
 மகத்தான ஏவிபெருக ஒளியில் நின்றால்
 கெவுனமென்ற கெவுனமது கைக்குள்ளாகும்
 கேள்மகனே பூரணமே உன்வசமேயாகும்
 நவிலவொண்ணாப் பூரணத்தை நாடினாக்கால்
 நரசென்மம் இல்லையடா நாயன் நாயன்
 பலமுலமான குருபாதம் போற்றிப் போற்றி
 பத்தியுடன் ஆயிரத்தெட்டி தழைப்போற்றே.

1192

போற்றுவது என்னவென்றால் மைந்தா கேளு
 பூரணமாய் மவுனமதைப் போற்றிக் கொண்டு
 தேற்றுவது மனந்தேறி பூரணத்தைக் கொண்டு
 செம்மையுடன் மனந்தேற்றிச் செம்மையாகி

காத்துமனக் கருணையிலே கருத்தாய்பூட்டிக்
 கருத்தாக பனிரெண்டு நூறை மைந்தா
 பார்த்துமனம் பதியவொளி மவுனமாகப்
 பத்தியுடன் பார்த்ததினால் பலிக்கும் சித்தே.

1193

நூலுள் அடக்கம்

சித்தான் சித்தெல்லாம் இதிலே சொன்னேன்
 திறமான கருவெல்லாம் இதிலே சொன்னேன்
 முத்தான இந்திர மயேந்திர சாலம்
 மூர்க்கமுள்ள ஜாலமெல்லாம் இதிலே சொன்னேன்
 பத்தான முப்புவில் அனந்தம் சொன்னேன்
 பாலகனே சவுக்காரம் வெகுவாய்ச் சொன்னேன்
 விஸ்தாரமான மைப்போக்கும் சொன்னேன்
 வினயமதாய் மோடியை நான் விளம்பினேனே

1194

விளம்பினேன் செந்தூரம் நன்றாய்ச் சொன்னேன்
 விள்ளாத பற்பமெல்லாம் விளங்கச் சொன்னேன்
 தளம்பெறவே மேருடைய விபரஞ் சொன்னேன்
 தப்பாமல் செயநீரின் தன்மை சொன்னேன்
 உளங்கனிய கற்பமது விரித்துச் சொன்னேன்
 உண்மையுடன் விளையாட மோடி சொன்னேன்
 களங்கமற அஞ்சனமும் மருந்துஞ் சொன்னேன்
 காயாதி கற்பமதை கருதிச் சொன்னேன்.

1195

சொன்னேன் நிஷ்டை முதல் சமாதிகற்பம்
 சுறுக்கான மந்திரமும் அஷ்டகர்மம்
 எண்ணவொண்ணா வினோத வகை நன்றாய்ச் சொன்னேன்
 இயல்பாக நாம் சொன்ன முறைகட்கெல்லாம்
 முன்னமே சொன்னதொரு சூத்திரந்தான்
 முக்காலும் நூற்றிருபதையும் பாரு
 நன்னயமாய் பொருள்களெல்லாம் வெளியாய் தோணும்
 நலமான சூத்திரத்தை வெளியிடாதே.

1196

வெளியாக சூத்திரத்தை வெளிவிடாதே
 வேதாந்த புத்தியினால் நூலைக்காரு
 மொழியாக முன்சொன்ன அறுபதிலேதான்
 முக்கியமுள்ள கருக்கள்எல்லாம் ஒளித்து வைத்தேன்

வழியாக சூத்திரமும் அறுவகையும் பார்த்தால்
வகைதோனும் ஆயிரத்து இரு நூறுக்குத்
தெளிவாக ரெண்டையும் நீ அடக்கம் பண்ணி
தேசத்தோர் கேட்டாக்கால் இல்லை யென்னே.

1197

இல்லையென்று ஆணையிட்டு சொல்லிப்போடு
என்மகனே என்மேலே ஆணை ஆணை
புல்லரென்ன புலையரிடம் நூல்காட்டாதே
பூரணத்தை பற்றி மனதறிவில் நில்லு
கல்லென்ற குகைதனிலே இருந்து கொண்டு
கருவான கருக்கள்எல்லாம் எடுத்து ஆடு
தொல்லைவரும் வெளியரங்கம் பண்ணினாக்கால்
சுகமான மனதடங்கி அறிவிற் சேரே.

1198

அறிவாக மன தடங்கி மவுனமாக
அப்பனே நூல் எடுத்துப் பாருபாரு
குறியான குருபதத்தில் குணமாய் நில்லு
குணமில்லா தவர்களிடம் கூடவேண்டாம்
பரியான தங்கமடா பரப்பிர்மமாச்சு
பாலகனே தங்கமென்றால் பூரணமே தங்கம்
நெறியான பூரணத்தை தினமும் நோக்கி
நேரான பராபரத்தின் சார்வாய் முற்றே.

1199

ஓம் தத் ஸத்

ரோமரிஷி வகார சூத்திரம் - 16

நந்தி முகத்தான் சதங்கத் தாள்கள் காப்பு
 சகல பொரு ளாகிநின்ற தாயார் காப்பு
 முந்திஉரைத்தது என் முதல்நூல் ஐம்பதுக்குள்
 மூலமுதல் திரிகோண வாசிவாதம்
 சுந்தரன் போல் அறிவுடைய மக்களுக்குத்
 தொடுகுறியும் இடுநிலமும் தோணும் தோணும்
 இந்தமுறை பதினாறும் சொன்னேன் உரோம
 ரிடி நூலுக்கு எதிர்நூல் ஒன்று இல்லைதானே.

1

தான்என்ற மூலமுதல் ஆறுவீடு
 சாகரத்தின் கோட்டையிலே சார்ந்து நிற்கும்
 உன்னென்ற வளையமடா திரிகோணந்தான்
 உற்றுப்பார் பவளநிறம் போல் இருக்கும்
 வான்என்ற வீட்டினுள்ளே கணேசன் தானும்
 வல்லபையும் வீற்றிருப்பார் முனைமேல் ஐயா
 நான்என்று இவனையல்லோ பூசை பண்ணி
 நலமான சிவயோக நலம் பெற்றேனே.

2

பெற்றசுழி முனைதானே விந்துநாதம்
 பேதமில்லை மேல்மூலத் தடையாளந்தான்
 உற்றதிரி கோணமதில் சிவாத் மாவுக்கு
 ஓரெழுத்தும் ஈரெழுத்தும் கீழ்மேல் ஐயா
 பத்திநின்ற ரவிமேலே மதிதான் நிற்கும்
 பதிகடந்த ஆகாசம் பிரம பீடம்
 முத்தி அறிந்தவன் யோகி ஞானியாவான்
 முனைமூக்கு மத்தியில் மூட்டு மூட்டே

3

மூட்டுவது ஓரிதழ்த் தாமரையினாலே
 முக்கோண வளையத்தினூடு தாக்கி
 நீட்டுவது அங்குலம்தான் நாலு சென்றால்
 நீங்காமல் ரவிமதியும் ஒன்றாய்ப் போகும்

கோட்டைவிட்டுக் குதியாது உடல் உய்யாது
 குறுகாது நெடுகாது பொறிகொள்ளாது
 காட்டில் என்ன நாட்டில் என்ன இந்த யோகம்
 கண்டவர்க்கு மவுன முத்திரைக்குள் ளாச்சே.

4

ஆச்சப்பா இந்தமுறை நவ்வே சிவ்வாய
 ஆதிக்க மண்டலத்துக்கு அப்பால் சென்றால்
 மூச்சப்பா மேல்நடக்கும் கீழ் நோக்காது
 முனை மூக்குப் பிடறிவழிக்குள்ளே ஏறும்
 நீச்சப்பா சுழியிலொரு மயிர்ப் பாலந்தான்
 நினைவு கொண்டு தாண்டாமல் கெட்டுப்போனால்
 பேச்சப்பா பேசினதில் வருமோ யோகம்
 பிராணாய ஞாயமெல்லாம் பிசுகுதானே

5

பிசுகாது அபானத்தில் மலமே குற்றம்
 பேசுகின்ற உதரத்தில் நாடி குற்றம்
 விசையான கண்டத்தில் கபமே குற்றம்
 மேல்மூல வளையிலொரு மீனே குற்றம்
 அசையாத மனதுக்கு அக்ஞானம் குற்றம்
 ஐ ஐந்தும் போக்கிவிட்டால் ஆகும் ஞானம்
 பசியாது ஞானத்தில் பிரகாசித்தால்
 பாவமல்லோ பதினாறும் பானுக்குள்ளே.

6

கொள்ளயிலே கபமறிந்து உண்ணவேணும்
 கோளான வியர்திகண்டு தீர்க்கவேணும்
 தள்ளாமல் ரேசக பூரகமாங் கும்பம்
 தவறாமல் சாதித்துச் சாரவேணும்
 எள்ளளவும்மனது பிசுகாமல் மூலத்து
 ஏணியிலே கால்நிறுத்தி ஏறவேணும்
 உள்ளபடி யானுரைக்குஞ் சிவயோகத்தில்
 லோகத்தில் தியாகமதில்பார் உணர்வார் பூட்டே

7

ஊட்டறியா மடையர்க் காஷாயம் தொண்டு
 ஒட்டியாணம் விபுதி உத்தளமாய்ப் பூசி
 சேட்டைகளாய்ப் பலவித நூல் கற்றுக்கொண்டு
 சிவயோகம் வந்ததுபோல் திரிவார் ஐயா
 சாட்டை இல்லாப் பம்பரம் கொண்டு ஆட்டலாமோ?
 தண்ணீர்என்று எண்ணெய் உண்டால் தாகம் போமோ?
 வேட்டை பெரிதென்று பெரிய நாயைக் கட்டி
 வேடிக்கையாய் இருக்கும் வீணர் கானே.

8

காணாது பசவுக்கு ஞானயோகம்

கருத்தறிந்து கொண்டாலும் கைகூடாது

தோணாது சற்குரு முன்னாக வந்து

சொன்னாலும் தெரியாது தோசி தோசி

வீணாக என்மீதில் சொல்ல வேண்டாம்

வெட்டவெளி ஐ நூற்றின் விபரம் எல்லாம்

பூணாதே போனாலும் என்மேல் குற்றம்

பிசகாமல் சொல்லி வைத்தேன் பொருந்திடரே.

9

பொருத்தமில்லாப் பிள்ளைகட்குப் பொருந்தாதப்பா

புதைத்தாலும் பிழைப்பார்கள் பொறியுள்ளோர்கள்

அறுத்தாலும் அரைக்கிறை தழையுமாப் போல்

அவரவர்கள் தம் குணத்தின் படிதான் ஆகும்

கருத்துடனே கற்பகத்தைச் சார்ந்தாலும் தான்

காஞ்சராங்காய் ஈந்த கதை கடக்கப்போமோ

பொருத்தமில்லாப் பழத்துக்கு ஆர்தான் நீயும்

பிடித்து வந்து விட்டார்களோ பேணிப்பாரே.

10

பேரான சாகரமே பிரம விந்து

பிரமைதனை மாற்றுவிக்கும் மேகமுண்டு

நீரான குலமிக்கு வசந்த காலம்

நிமிடத்தில் இடி மழையும் காற்று மாச்சு

கூரான மூன்றுவித மானதாலோ

குமுறுகின்ற அக்கினியோ ஈசன் விந்து

பேரான வாயுவதே மாலின் விந்து

பிரமாவின் விந்து மழை பெய்தலாமே!

11

உகாரம்

ஆமைய்யா ஈசன் விந்து இடியாய் வீழும்

அக்கினி மண் ஊடுருவி ஜலத்தைக் கோக்கும்

ஓமைய்யா பாரைஉப்பு மீன் போல் தோன்றும்

உத்தமனே மண் எடுத்துப் பூவாய் நிற்கும்

சாமைய்யா மழைக்காலம் காற்றுச் சென்று

சாகரத்தின் நீர்திரட்டித் தண்ணீர்கால்வாய்

நாமைய்யா சொல்லிவிட்டோம் பாறை உப்பாய்

நாம் அந்தப் பூர்வத்தின் நடத்தை தானே.

12

நடத்தை இந்த வாய்வுஅங்கி அப்பு மூன்றும்
 நாதமென்ற சாகரத்தின் நீராலாச்சு
 திடத்திலே ஈரேழு பிறப்பும் யோனியாச்சு
 சித்தர்களெல்லா மிதனைச் செய்யலாச்சு
 உடைத்து விட்டேன் இம்மூன்றுக்கு (ம்) ஒன்றே ஆதி
 உகாரமல்லோ பூமியென்று உன்னிப்பாரு
 மடத்தை அகலங்களெனக் கட்டிக் கொண்டு
 வாழ்த்திருக்கும் வீணருக்கு வகை தோணாதே.

13

வகைஅறியார் அக்கினியின் உப்பைக் காணார்
 வாய்வினுப்பும் தண்ணீரான மார்க்கம் காணார்
 துறைஅறியார் தீட்சையினில் சுகமும் காணார்
 துருசு கொண்டு சூதத்தைக் கட்டச் சொல்வார்
 பகைஅறியார் கால பருவங்கள் காணார்
 பாஷாணம் கட்டுகிறேன் பணம்தா என்பார்
 குகைஅறியார் குடுகுடுக்கை கொண்டார் என்பார்
 குருபூசைக்கு இருபதுபொன் கொடு என்பாரே.

14

கொடுப்பதற்கு என்னால் அறிந்தோர் தன்னைக் காரு
 கோடிதனம் ஆனாலும் கொடுத்து வாங்கு
 பிடிப்பு அகற்றும் வகையதனில் கண்டு பாரு
 பிச்செறிந்து போடாதே பிசகாய்ப் போகும்
 இடிப்பதற்கு உவர்நிலத்தை நன்றாய்ப் பாரு
 இரண்டும் ஒன்றாய்ச் சேர்க்க ஒரு கடலைப்பாரு
 அடிக்கனத்த பானையல்லோ தீக்கு நிற்கும்
 அவளை நினைந்து மனையில் காற்றாகாதன்றே.

15

ஆகாத வேளையிலே கண்டால் சிப்பிக்கு
 ஆகாய விந்து வல்லோ முத்தாய்ப் போச்சு
 சாகாதே இந்நீரில் ஆனைக் கல்லுக்
 கத்தி உவர்ச் சூடனலிலே சற்றே போட
 வேகாதோ வின்னமும் சேர்ந்தால் ஐயா
 வெண்கிளிஞ்சிக் கனல் நீறை விட்டால் கொல்லும்
 போகாதோ குருமுடிக்கும் பாகமெல்லாம்
 பூட்டறிந்து பார்த்தவர்க்குப் பொருள்தான் முற்றே.

16

- முற்றும் -

